

1600

உ

கடவுள்துணை.

அதிவீரராமபாண்டியன்

அருளிச்செய்த

நைநடதமூலம்.

இது

காஞ்சீபுரநிவாஸி

ராமாநந்தயோகிகள் அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911

வலை அனா-12.

தைதத்தின்
படல அகராதி.

பக்கம்	படலம்	படலங்களின் பெயர்.	வரி கூறு	தொகுதி
196	28	அரசாட்சிப்படலம்	...	15
12	3	அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம்	...	74
26		அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்	...	134
74	10	இந்திரப்படலம்	...	21
156	17	இளவேனிற்படலம்	...	10
153	16	கலிதோன்றுபடலம்	...	14
189	26	கலம்	...	17
174	22	கான்புதுபடலம்	...	21
56	5	கைக்களைப்படலம்	...	23
65		சந்திரோபாலம்பனப்படலம்	...	37
2	...	கிறப்புப்பாயிரம்	...	1
98	12	சுயம்வரப்படலம்	...	175
163	20	சூதாடுபடலம்	...	28
192	27	தேவியைக் கண்ணுற்றபடலம்	...	29
6	2	தகரப்படலம்	...	42
167	21	தகர் நீங்குபடலம்	...	49
78	11	தளன் தூதுப்படலம்	...	136
2	1	தாட்டுப்படலம்	...	27
62	7	திரைத்தோற்றுபடலம்	...	29
1	...	பாயிரம்	...	1
177	23	பிரிவுறுபடலம்	...	37
160	19	புனல்விளையாட்டுப்படலம்	...	22
158	18	போதுகொய்படலம்	...	14
128	13	போர்புரிபடலம்	...	73
141	14	மணம்புரிபடலம்	...	68
71	9	மன்மதோபாலம்பனப்படலம்	...	16
60	6	மாலைப்படலம்	...	12
150	15	மீட்சுப்படலம்	...	15
186	25	மிமன்தேடவிட்டபடலம்	...	19
183	24	வேற்றுருவமைந்தபடலம்	...	18

ஆ — 1173.

ஆக படலம் 28-க்கு (பாயிரமுள்ள) செய்யுள் 1173.

கடவுள்துணை.

நைதத மூலம்.

நிடதம்-ஐம்பத்தாறு தேயங்களிலொன்று. இது விந்த
மலைக்குச் சமீபத்தில் பயோஷணி நதிநீரத்திலுள்ளது.
இதனை அரசாண்டவன் நிடதன். இவனது சரித்திரத்தைச்
சொல்லுதலால் இந்நாலுக்கு நைததம் எனப் பெயராயிற்று.
அந்த நிடதனுக்கு நான் என்பது இயற்பெயர். இவன் வீர
மோகன் மகன்.

பாபிரம்.

[ஆதனால் தான் எடுத்துக்கொண்ட காவியம் இடையூறின்றி இனித
முடிதற்பொருட்டு உயர்ச்சோர் வழக்கத்தின்படியே கவி
கடவுள் வணக்கஞ் செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

தழைவிரி கடுங்கை மாலைத்
தனிமுடிச் சடையிற் சூடுங்
குழலிவெண் டிங்க ளிற்ற
கோட்டது குறையென் றெண்ணிப்
புனைநெடுந் கரந்தாற் பற்றிப்
பொற்புற விணைத்து நோக்கு
மழைமுகக் களிற்றின் செய்ய
மலரடி சென்னி வைப்பாம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

[இதனால் ஆக்கியோன் பெயர் முதலானவை
சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசீர்க்கழநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நிலநிபாழி தனிக்கவிதை நிடதர்கோன் புதழ்ந்தநித
நெடுநர் வைப்பிந்

பலவ் களி யமுதொழுது புதுமொழி கூட் னொத்தமிழாற்
புனைதல் செய்தான்

வானுயர்த்த வன் வளங்கேள் வான்மொடுநிபொற் கேட வயம்
வைதாரிற் றிட்டி

வெந்தவம் வெப்பர்த்து மதிவீர ராமனிச
வாச வேறே.

நாட்டுப்பாடலம்.

அந்தாவது நானொவனாய்ப்பட்ட நிடதளட்டின்
வளத்தைச் சொல்லுகிற பாடலம்.

[இதமுதலியவற்றி பாடல்களால் பாடியுள்ளபடி
சொல்லப்படுகின்றது.]

க லி த் து லை.

நடுநி டாமரை கலைமக னுருவென விளங்கி
நடுநி டம்பிடைப் படர்ந்துசென் றினமலரி கொழிக்குர
பகவ வென்புடை மேய்ந்துப் பணிவரை யுயிர்த்த
வருவ வேடத்தித் தடங்கரை னுருக்கொடு மின்ட. (3)

அஞ்ஞங் கண்படு தண்பனை நிடதகா டனிக்ரு
புதவன் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொன் வேலின்
நின்னி பாங்கவன் முரசென விண்ணிடை யதிர்த்து [ழிந்த
பொன்னங் குன்றின்மே லவன்கொடை போன்மெனப் பெ

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளால் வெள்ளைச் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

விலகி வில்லுமிழ் விரிகதர் மலையில வரன்றிப்
பொலன்மு கட்டுயர் பொன்னெடுங் குன்றின்விழ்நூன்
குலவு வெண்டிரைக் குரைகட னுடுத்தபார் மடந்தை
யலர்மு லைத்தலைத் துயல்வரு மாரமொத் துளதால். (6)

வேழ வெண்மருப் பெறித்துவென் வரித்தலம் வரன்றி
காழ் கிற்றுவி சந்தொடு கையரிக் கொண்டு
கோழ் ரைச்செழுங் குங்குமத் தடஞ்சிறை சாடி
யாழ்தி ரைக்கட லகங்கிண் டொழுகிய தன்றே. (7)

கங்கை யென்றுல கேத்திய கடவுன்மா நதிவெண்
சங்கு பூதுளைத் தலையி தடம்பண்ணை தவழ்ந்து
கொங்கு யிர்த்தகடர் தடத்துலாய்க் குளம்பல கிரப்பி
யங்கண் மாலிலத் தமுதெனப் பரந்ததை யன்றே. (8)

[இதுமுதல் ஐந்து பாட்டுகளால் வயல் வளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒழுஞ் சீம்புனல் சிறைசெயு மோதையு முழநர்
குநின் கம்மையு முழத்தியர் குரவையி னூர்ப்புங்
கழனி வாழ்க்கென வான்முனை வித்துநர் கலிப்பு
மலைமுழ மக்கொடு மாறுகொண் டொலித்தன மாதோ. (9)

வள்ள வாய்ச்செழுங் கமலத்தில் வண்டிபான் மிழற்று
மள்ள லக் கருஞ் சேற்றிடை யாமைகண் படுக்கும்
பள்ள நிர்ச்செழும் பணைதொறும் பணிலமுத் துயிர்த்துங்
களஞ லாமலர்ப் பொறும்பரிற் கனிமயி லகவும். (10)

பண்ணை வாய்த்தவழ் பணிலங்க னுயிர்த்தவெண் முத்துங்
கன்று டைக்கரும் பின்றவெண் முத்தமுங் கமழ்
தண்ணைத் தாமரை சொலித்தவெண் முத்தமுங் தயங்க
வெண்ணி லாக்கதர் விரிந்தலைத் குழுதம்வாய் வின்றும். (11)

விழந்த வஞ்சிறை வண்டின மிதிப்பமெல் லுழம்பு
கிழிந்து வார்த்து தேறலுங் கிளர்கிளைப் பலகின்
படிங்க விந்துவிழ் தேறலும் பழனங்க டோறும்
வழிந்து பாய்கலின் வாறுற வளர்வன செக்கெல். (12)

கூனி ரும்பினிற் குறைத்தரி சும்மைநீற் கொடுபோய்
மேனி வந்துயர் வரையெனப் போர்பல வேய்த்து
நீனி றக்கநம் பகட்டினுற் றெழித்துவை நீத்த
துதி றத்தநெற் பண்டியிற் பற்பலர் தொகுப்பார். (30)

[இதுமுதற் பதினறு பாட்டுகளால் அங்காட்டிலுள்ளோரது
செல்வமுதலிய சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி ஆரியவநீந்தம்.

குரும்பைமென் முலையா ராடக் கூந்தலி னறவற் தோய்த்த
வீரும்புன லாறு பாய வெறிதிரை சுருட்டுந் தென்னிர்க்
கருங்கடற் புலவு நீங்கி நறுமணங் கமழ் மென்றான்
முருந்துறழ் மூர லார்த மிகுதியை மொழிய லாமோ. (31)

பூமலி தடங்க டோறும் புலங்குடை மகனி சீட்டங்
காமரு கழனி தோறுங் கடைசியர் குரவை ரீட்டங்
தேமலர்ச சோலை தோறுஞ் செழுங் குறிற் குழிதி யீட்டங்
கோமறு கிடங்க டோறுங் குணில்பொரு முரசி னீட்டம். (32)

கறுவொடு மொன்றோ டொன்று

காரண மின்றிச் சிறிப்

பொறியுடைக் குறும்புழித் தம்பிற்

போர்செயப் பொருத்து மோதை

செறிமயிற் தகர்க டம்மிற்

றியெழுத் தாக்க னோக்கி

யறைகழல் வீர ரார்க்கு

மமலையை யவிக்கு மன்றே.

(33)

மாதர்மென் முல்லை யீன்ற வான்முகை யனைய மூரல்
கோற்று கருணை திம்பால் கொழுங்கனி யிவற்றி னோடு
மாதலர் யாவ ரென்ன வதிர்குரன் முரசிற் சாற்றி
வேதயர்க் கருத்திப் பின்னர் விருந்தொடு துகர்வர் மாதோ.

முல்லையங் கோதை நல்லார் முகமதி வெயர்வு தோன்ற
வல்லினுண் மருங்கு னோவ வால்வளை வாய்விட் டார்ப்ப
மெல்லிற் காததட் சேபப வென்டயிற் கடையு மோதை
கொல்புலி முழக்க மென்ன வயின்னொறுங் குளிறு மாதோ.

பூங்காநம் புண்டக நீஞ்சாறு நென்வரி
மாங்குமிற் றெருது யாவும் வாய் மந்தை
தூங்கிய வன்நீக் கோனுஞ் சுருங்கொடுந் தியம் பாய்
தேங்கமழ் சோலை தோறுஞ் சிறைவிரித் தாடு மாதோ. (௧௬)

அரங்கெழி சூழாத் தொவ்வா யவர் டில் யாத லார்தக
திருக்கிவர் காலம் பூத்த ரோயிற் கன் றும் வானி
யுருக்கிவர் குலனைப் போ தும் வேற்றுமை அனாரா துற்ற
வரிச்சிறைத றம்பி யோடு வண்டின மரு ரு மாதோ. (௧௭)

அல்லிபங் கோதை மாத ரன்மொடு வளர்த்த மல்லை
மெல்ல நம் பின்ற தென்னு ளிழாவயர் முழுவீ ரோடு
மல்லையர் திணிதோன் மைத்தர் மங்கையர் வதுவை யாற்றார்
பல்லய முழக்க மாங்கதும் பரவையோ டுகறு மாதோ. (௧௮)

அலிசிறை சுமங்க லாற்று தந்தலார் டரிந்து நீதத
திவ லாவி மலையு முக துந் சிந்திய முன்றி றோறுங்
குளிப்புலைக் கபலாய்ச் செங்மட் குடம்புரை செருத்தன் போக்
கவைவடி பெயர்ப்ப மாழ்க்க காறளர்ந் தொறுங்கு மன்னை

பெரிபரைத் தேமா தெற்றிப பூங்கனி யிழிந்த தேனு
விரிந்தல் யாமபை யின்ற மென்பழ னுதுத்த தேனு
முருக்கிழ் சுவையாய் ளிண்ட முட்புறக் கனியின் தேனு
சூருது த் தடமு மியாறுங் குறைவறப் பெருகு மன்னை

அருமறைக் கீழவ ருளளத் தவாக்கொட வன்வி னக்கும
பொருட் குணை யோடு பெய்புனல் பெருகி யோடி
வரிவன் யகறி யின்ற மலியின லிலவு காணுந்
திருவா கழனி தோறுஞ் சொல்லை வளர்க்கு மாதோ. (௨௦)

நிலவுமென் முத்தும் பொன்னு நீனிற் மலையுந் தாந்து
தலைமயக் குற்ற வாற்றத் தன்மதி தவழங் கோட்டு
மலைவளம் பெரிதென் கோயான் வால்வளை பரந்து மேய
மலைவளம் பெரிதென் கோயான் யாதென வறைவன் மாதோ

உளங்கனிந் தாய ருதும் வேயிசை செவியி னேர்ந்து
துளங்குவெள் ளருவிந் குன்றிற் றோகைகன் டிஞ்சந் தென
வளங்கெழ மருத வேலி வண்டுதா லாட்ட நெய்த
விளங்கனிக் குமரி யன்ன மின்னுயில் கூரு மாதோ. (௨௧)

[illegible]

கடல்புவி மழைநீர் பல்பிறப் பாய்ந்து மழைநீர் மேர்ப்புநீர்
தடவாய் யழுங் கொன்றிற் பல்பிறப் பாய்ந்து மழைநீர்
ஓடைநீரை யழுங் கொன்றிற் பல்பிறப் பாய்ந்து மழைநீர்
நீட்டதும் பட்டதும் மேர்ப்புநீர் பல்பிறப் பாய்ந்து மழைநீர் (2. 3)

நிலைபுது நாம சிப பித்து கண்ணி ப விந் தை சிபிப
பலகை தேவ விபவம் பிதம் பதநிபாபு நிபிபு பித
பலகை பிபாபு பிபாபு பிபாபு பிபாபு பிபாபு பிபாபு
பலகை பிபாபு பிபாபு பிபாபு பிபாபு பிபாபு பிபாபு

[தேவதாஸ் கந்திரா செக்டர்-2-ல் பரமசிவன் பீடம்
பாவித்த கந்திரா பீடம் நிர்மாணம் நடந்து வரும்
நிகழைகளைக் கொண்டுள்ளார்.]

தொட்டியை வேற்ற நான்ஸர் தொழுகிறேன். இந்த
விஷயம் கனவம் விபரம் நிர்மலம் பெரிது. இந்தத்
நெய்ச்சிப் பகலுத் தேய்ந்து திரைமயம் நான் வேண்ட
மக்கள்மார் விதம் பென்றும் வளம் நாட்டிப் பார. (20)

தேவியம்மாள் உமே.

அந்தஸ்து என்னது இதுகூறியிருக்கிற மூலம் உறுதிப்படுத்தித்
தெரிவித்துக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இந்த மூலக் கருத்துடன் தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறது.
பலதேசத்துறை.

குடவ னீக்குலம் வயிறுநீர் துளையி கொழித் து
மநிலில் வளைய நஞ்ஞாநாட் புயதுவே மன் மதில் துந்
யுகொன் பாரத பங்கிழல் குதவிடா தகன் டு
புடைமெ விரிந்த ஸ்ரீந்தலை பொங்குதே பகதன். (க)

இதனால் அடியின் பெயர் சொல்லப்படுகின்றது.

சுண்ணா சுன்றபே ரசுழியி லுழக்கிய கரிக
டண்ணாந் தாபரைத் தானெனத் தடக்கையாற் றிடுத்து
ணன்னுஞ் சேடகை பெயிற் றதன் சுழகையி னுறி
புண்ணி வந்தோளிர் மணியின லுழக்கென் றெழியும். (உ.)

முதலிலே மதிவந்து சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

தந்தையாழிப் பேசுவனாய்ப்பதில் கடந்த
பெற்றி லாமைநீர் பிறந்துபெற நதவங்க புறக்கு
மற்ற நெருங்குவனானா நியல்புற வலியிற்
நற்சுற வென்மதி சரளதத் தாழியிற் காட்டும். (உ)

[முதலாக முப்பத்தாண்டு பாட்டுகளால் வீசெண் முதலு
வழியின் தெப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மறுகி கத்தவென் மதிபென வயங்கிய பிந்தி
பெற்றி பாடகன் வெண்கதிர் பரம்படு செங்கி
புறநாடு நெருங்குவனானா நியல்புற வலியிற்
வெண்கி தந்தவென் வெண்கதிர் புறவது போலும். (உ)

வெண்கதிர் வெண்கதிர் தந்திய பாடகன் பழந்திற்
புறநாடு நெருங்குவனானா நியல்புற வலியிற்
புறநாடு நெருங்குவனானா நியல்புற வலியிற்
பெற்றி பாடகன் வெண்கதிர் பரம்படு செங்கி

மறைந்தவன் மறைந்தவன் பிந்தி பாடகன் மலையி
வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்
குணத்தவன் குணத்தவன் குணத்தவன் குணத்தவன்
குணத்தவன் குணத்தவன் குணத்தவன் குணத்தவன்

புறநாடு நெருங்குவனானா நியல்புற வலியிற்
புறநாடு நெருங்குவனானா நியல்புற வலியிற்
புறநாடு நெருங்குவனானா நியல்புற வலியிற்
புறநாடு நெருங்குவனானா நியல்புற வலியிற்

வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்
வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்
வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்
வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்

வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்
வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்
வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்
வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர் வெண்கதிர்

பயிந்த மேலிவத் தன்பப்பாற் பயில்லுறு கவனி
தினைத் தமர் லைத்த ஆயில்பவர் பறத்தெனென் டிங்கள்
களைக்க தனக்கிற் பறப்பதல் தினந்தொ ளுரத்தி
னெயித்த வரவழாந் செவ்வியைக் கார்வதொத் துளதால்.

கனங்கொண் டாமணி ஸ்ரீநீற்றியொன் றுதிச்செய்மே னிலையிற்
கனங்கொண் டாமணி பருமித்த துணை ஸ்ரீ மகலிர்
மனங்கொண் டாமரை பறப்பு மொன் றுபொழ மறிபா
தனங்கொண் டாமணி மருந்திபார்ந்த ஸ்ரீபுற லெய்யும். (கக)

மேலிவ கொலிர் மாடத்தில் விழத்தக நிறத்த
பாணி கொலிற் தகம்பினிற் றுந்ததிற் பறப்பத்
காணுந் தன விதைநலுங் கதிர்வன் றுத்தோர்
மலிந் தாடக கயிற்றுந் தும்பின் வரவும். (கஉ)

பறந்து வித்தவொன் னசிற்பனை பறவெனநி பறழத்
ஞாநி கொலிற் கொலிவ்விற் மயின் கொடி கள
பறந்து கொண் டா ஸ்ரீநீற் றிபினைப் பணைக்கண்
வருண விற்றிழத்தில் புரித்தவன் காந்திரி காற்றும். (கங)

வரிவ கொண் டாமணி ஸ்ரீநீற்றியொன் றுதிச்செய்மே னிலையிற்
பெரித்த கொலிற் கொலிவ்விற் மயின் கொடி கள
ளிக ஸ்ரீபுற கொண் டாமணி ஸ்ரீநீற் றிபினைப் பணைக்கண்
பொருதி கொண் டாமணி ஸ்ரீநீற் றிபினைப் பணைக்கண். (கசு)

திங்கள் வெண்மணி நிலத்துளா மகிழ்வுறத் திர்க
டங்கு பிழ்புற கொலிவ்விற் மயின் கொடி கள
கங்கு யாழ்வுறத் திர்க மகிழ்வுறத் திர்க
பொங்கு கழிபுற கொலிவ்விற் மயின் கொடி கள. (கரு)

தடங்கொ டாமரைத் தனிலிப லுறையுமிந் நகர
நீடங்கொ டாமரை நகரெனநி வென்றன நினைவா
னடங்க வெல்லுது மென்னோர் வந்தின மறையாப்
படங்க ஸ்ரீநீற் றிய போன்றுள பசியபொற் கொடிகள். (கசு)

அகனி லாமணி வட்டீ ளரிமதர் மழைக்கண்
மகலிர் வரவழாந் செவ்வியைக் கார்வதொத் துளதால்
புகரி கொலிற் கொலிவ்விற் மயின் கொடி கள
பகரு மின்னுயிற் பால்விரை யுட்டினர் பகர்வார். (கஎ)

கலிவிருத்தி.

நீங்கரிய கூலமணி நீன்மருகு தோறு
மாங்குயிலின் மென்குதலை மாலைபார் மாதர்
தேங்கமழு யிர்ப்பின்னிறை சேர்த்தினர்கள் லிற்சூங்
கோங்கமலர் சண்பகமென் கோதையினுங் கொள்வார். (க௨)

ஆடவரொ நீடியெழ மஞ்சொன்மட நல்லார்
நீடொலிய தூணின்முகங் கோட்டியெதிர் திற்ப
வாடுபிடை யாரென மருண்டினைவர் பாலைத்
தாடொழிவு மெய்த் துணிந வைப்பநகை செய்வார். (க௩)

வெண்ணமுலை மாதர்பார் வறியசொழந்த சாந்தங்
கண்ணொலிகள் பாயனரத் தங்கலந்த சென்றும்
வெண்ணகைப ரத்தக கருப் புரமிவ லிற்றென்
றெண்ணிபுத னுங்கலவை பென்றினைநர் கொள்வார். (க௪)

பரித்தறைபு சூத்தனர்கள் பாயொலியின் வாயில்
வெளிப்படுத்த வின்றிமருந் மேனிகிழ னறித்
தூக்கருமிட னுலிறை தோய்க் வாநு தென்ற
நினைத்துலவு வெள்ளிடைபி ருமை மெனிகிழ்ப்பார். (க௫)

லில்லுபிழ மாமணிசூ யிற்நிரிவின பாடத்
தொலகிபது கிற்கெ புந் துபபகை மெய்திர்
பல்லவமு யிர்த்துவனா னைந் துலிந் மேவுந்
வல்லிபடர் கின்றகொழி தொழி மயங்கும். (க௬)

தங்கநுநல் லார்புகழந்த செங்கிலெ றிக் கொண்ணு
வங்கலுழு மேனியொடு மின்நிநக லாகா
மங்குறவழ் வென்கொடியும் வாகு நியு மணியால்
வெங்கதிர்செய் மாடமிசை வேறந்ய லாகா. (க௭)

சந்தநறு மென்புகை தவழ்த்தலில் மெங்கும
பந்துபயில் கோதையர்ப் சுமபொனணி யாகு
மைத்தருளி யன்சினைய ணித்தனர தன்றே
வத்துநனி யேற்பவரம் கிழ்த்தடவ ழங்கும். (க௮)

வாய்க்க மின்னை மடந்தைய ராக்கினிண்
போந்தி டாமலன் றோமலர்ப் புங்கவன்
சாந்த ணித்த தமனியக் குன்றென
வேந்து வெம்முலைப் பாச மியுந் தினன். (க௯)

வெங்கதிர்கடர் மேனிய தோர்ப்பரித்
தங்கு அன்னுளம் பிறற்கார் திட்டன
தெங்கி னெண்பழத் தெள்ளமு தத்தினுற்
பங்க மெய்து மறுகின் பரப்பெலாம். (உசு)

நிலவு வெண்தகிர் நீர்மணி மாடமேற்
சூலவு பாதி மதிபெமன் தொம்புணர்
கிலைஞன் வாறுதல் சேர்த்திய வாடவ
சூலக மேந்து முவாமதி பென்பரால். (உ௩)

புலவி நீக்கிப் புணர்முலை மாசுந்தர்
நிலவு புந்துகி லாடவர் நீக்குறு
நலம்பி னைந்தனர் நானவென புங்கநின்
கலையை மெல்லக் கலையெனச் சேர்த்துவார். (உ௪)

பொருந்து ழுதனம் பூஞ்சிலம் பார்ப்புறத்
கரந்து தம்புயிர் கதாபல் பார்தெல்லார்
திருத்த வன்புகக் திங்கனென் றநிலை
வருந்த வந்தபுள னார்த்தன் னுற்றுமால். (உ௫)

மலய மாதவ னுண்டம ணிக்குவைத்
சூலவ வந்தட னேர்சொனிற் சூற்றமே
யலதல் பவனாந்து சேர்த்திய வாவன
முலக முண்டருண் மால்வயி றெடுத்துமே. (௩௦)

நீதி மாவண தித்தலப் பந்தருட்
தேடித் தம்பல் ஈரணிகை சேட்கிலார்
பாடல் வன்மொடு நானம் பநந்திடக்
தேடடல் செய்வார் நிறைகுறை வின்றென. (௩௧)

நுளிப்ப ணிக்குநீர் மாடங் கொடிகளான்
வென்றி னட்டுயர் கெண்மதி தேநாய்வன
வொளிக் கான வெங்கதிர் வெமமை பொழித்திட
புளிகா டண்கதை மக்குவ போலுமே. (௩௨)

பத்தி மாட மணிக்குடி பாணின்
மெய்த்த ழுப்பிறற் கைவரல் வெங்கதிர்
கைத்த லங்கனிற் காளிந்தி யையடி
வெத்தி ழுத்துநா லாட்டுநன் மாணுமே. (௩௩)

பாணர் மேய விரவியை நண்பகற்
காணுந் தோணுந் கனன்று கனனுமிழ்
கோணை வெம்மணித் கொம்மை மொழிப்புறம்
வாண னுரழல் குழெயின் மாணுமே. (௬௪)

உள்ள மொன்றுதங் சாதல ரோதிய
கள்ள கேடகக் கலவியின் வாய்மையை
வள்ள வாயழ னுந்திவ ளர்மடக்
கிள்ளி மெல்லக் கிள்தனு நாணுவார். (௬௫)

வாணி லாமணி பாடத்தெளித் தெனாந்
காணு வென்பவர் மெய்தமிழ் கன்று மீது
புது வாய்கை யார்புல் விசின்னாவி
துணிவின்று ககநாசுதங் கோட்டுவார். (௬௬)

கேடகத் தமிழ் வளர்ந்த தடமல்லந்
பாடக மொழி கேடகக் கழித் து
கேடகி கிண்கிற் பங்கு விரிதெனா
கேடக மகன்கய கேடகப் பெண்ணாந். (௬௭)

தொடர்ந்தவா பாடிகள் ஒருதொடர். இங்ஙனம் பாட்டு
சாதுர்ந்தவாதி, மீஞ்சுவ கலகை கை, கடைசா
மொழி மொழியை விளக்கி, பலவகை
பெரு வகை யுஞ் சொல்லப் படுகின்றன.

பொருள் பித்தர் பன்னி பன்னவன்
முன்பின் கனகனந்த தனகத தாட்டுவா
மீளக நு மல்கொது மனனந் கித்தந்
நனகிண்ப பொய்ய நாம வேலிநா. (௬௮)

முன்னவர் கணிமுடி புதிற், சாவினான்
கனனி மீதுவினான் கமலம் கண்ணினான்
முன்னுந் சாவின வுலகிற் பங்கைய
மன்னுந் சாவிதையுந் புறநு மாட்டிபான். (௬௯)

பொருசலை வேணிலவே வகைய பொற்பினு
வருவைய பாடுமன வகந்து மட்டினான்
கையொது புடைத்தினைக் கடங்க வேளையான்
றிமுருவந் கைககிற் தலைய தெற்றந். (௭௦)

வெண்கலியிருந்தெட வெண்ணி லாவுமிழ்
திங்கலங் கனிகையான் நிரி யொன்றினு
லங்கன்மா கிலமுழு தளிக்கு மாற்றலான்
மங்குலி னெழுமடங் குதவும் வண்கையான். (சச)

அருளின துறையுணல் லறத்தின் வேலிசொற்
தெருளு ளு கல்லியந் தெய்வ மாக்கடல்
சுரைசுடற் புலிபுகழ் குணங்குன் றஞ்சுட
மெரிதவ ழுலங்கல்வே ளரச ரேறனன். (சஉ)

அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற படலம்.

கன்ன பூஞ்சோலைந் சென்று அதன் வளத்தைக் கண்டதை
யும, அன்வளத்தி லிடையினுள்ள ஓர் தடாத்தின்
அரசவளத்தைப் பற்றிவதையும், அதன்

தையையும் சொல்லுகிறது.

[இவ்வுருகு லொளபது பாட்டுகளால் துயரநியினது காம விருப்பத்
தைச் சொல்லத் தொடங்கி, இதனால் விவசுளுக்குச் சொல்
லப்பட்டு விட்டது முதலாகப் பத்தி, அவ்வசைகளுள்
காட்டியவதே தேன்கிழங்குப் பருத்தினமாதலால்,
துவன்னை தோறாமாறுனுடைய உயர்வாகிய குணங்
களைக் காட்டி, அத்முதலானவற் றவதே அவன்
பாக்கை படைத்த, வித்தே தோறம
தொடர வகையாற் கொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநீலமுறைய.

இன்ன தன்மையாகிய வேகந் திற் நிணிநோண்
மன்னப் பன்னவன் மரென நில் வலங்கல் கேட்டுக்
கன்ன லஞ்சுவை களித்தொற் றாமயத்தி பென்னும்
பொள்ளப் பொம்புணர் மயலென்கிம் வைகலும் புலம்பும்.()

[விஞ்ஞல் இடைவிடாது நிரைத்தலம் அதனை ளளதாகும்
விழிதுயிலாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

தூத லோத்தின வண்டுகண் படுகுழற் றைய
கேக மந்ததன் னெழிற்கணை யாடுமன வெண்ணி
யாநாத்தின்வே ளாணையிற் பயிலுமெந் சதனைத்
தடவ விட்டன டோன்றல்பாற் றறந்தன நியிலை. (உ)

அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற படலம்.

13

[இதுமுதன் மூன்று பாட்டுகளால் கேள்வி விருப்பஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

பின்னி லங்குவே னளன்பெயர் கேட்டிடும் விழைவாற்
பொன்னின் வார்சுழல் விதர்ப்பர்கோன் பேரவை போந்து
மன்ன ரியாரினும் வந்தியர் திட்டினேத் தெடுப்ப
வன்ன வன்புகழ் கேட்டலும் புளகமுற் றயரும். (௬)

அறுசீர்க்கழ்நெடிவடி விருத்தம்.

அனங்கனை யொழியா மன்னி லாடவற் றெரிதி ரென்கை
கனங்குழை யவரான் மன்னம் போரொரு குற்றங் காட்டி.
செனஞ்செய்வார் டிமிருந் தண்டார் னானல் தில்லை யென்று
மனங்கனிந் துரைப்பக் கேட்டி மம்மரோ யுழக்கு மாதோய்.]

பரிவாய் கழுவிற் றுவிப் பம்பெருந் திதறி வாரை
தாளதா மரையிற் றுஞ்செ ட்கண்பனை நிடந் நாட்டி.
சீர்வனங் கேட்டான் போனத் துதர்பா னிருபன் சிர்கேட்
டாரிமொய்ம் பினனை யெண்ணி யணிமுலை னேக்கிச்சோருந்

[சித்திரக்காட்சி கனவிற்காட்சி முதலியவை விரகிகளுக்கு
விரோதோபாயங்க ளாகையலே இசனாலே சித்திரக்
காட்சி விருப்பச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஓவியத் துறைகை போய் பொருவரை யுருவின் மிக்க
சாவல னொருவன் மற் றோர் கன்னிநீ நீட்டு கென்னத்
தாவரு மெழிவிற் கோட்டைத் தூணுமர் நன்னு மாக
மேவர வினினு னேக்கி மெய்ம்மமர் பொடிக்கு மன்றே. (௭)

[இதுமுத லான்கூ பாட்டுகளால் கனவிற்காட்சி
சொ ள்ப்படுகின்றது.]

வள்ளற்று ரகலத் தன்னில் வாயுலை தினைக்க வெண்ணு
முன்னத்தான் கனகிற் காணு தொழிந்தகா ளுனதோ கங் து
ன்னவிறந் தாயிவிற் காணு நன்பொருள் காணுங்கொல்லோ
மெள்ளத்தான் விதுயாற் காட்டுஞ் செயலினை விலக்கலாமே.

கட்புல னென்னுந் தூய சுதுவடைந் திதப மேய
ஷட்புல னெடுங்க நோக்கி யுறு துயி லென்னுந் தோழி
புட்குலஞ் சுழலும் கையே விதைபெழிற் பொலிவு காட்டு
முட்பொதி பசுந்தாட் செய்ய முளரிபோன் முகத்தி னுட்கே

[இதனால் நினைத்தலா லுண்டாகிய தயிலாகை
சொல்லப்படுகின்றது.]

தாமரை முகங்கள் வாட்டுத் தன்பனிக் காலந் தன்னிற்
காமர்வெம் பதனீட் டித்த வண்ணமுங் கணாவர்த் தீர்த்தோ
ரேழுறு வேனிற் கால மிரவுநீட் டித்த வாலுந்
தாமமென் கூந்தற் செவ்வாய்த் துடிபிடை நாயர வன்றோ. (1)

[இதமுதற் பதினொரு பாட்டுகளால் களராஜனுடைய காம
வீருப்பத்தைச் சொல்லத்தோடங்கி அவன் தமயந்தியி
னுயர்வாகிய குணத்தைக் கேட்டமையை
இதனால் சொல்லுகிறார்.]

மணியெழு வனைய தோளார் மனவலி யதற் றந் துத்திப்
பணவர வுத்தும் செவ்வாய்ப் பைற்பொடி. குணனூ லார்
பணிகிலார் சிந்தி முத்தங் கோத்தன னாரார் சென்னி
தனவர விளங்கு பைம்பொற் முமரைந் தாவி னுனை. (2)

[இதமுதற் மூன்று பாட்டுகளால் களராஜனை
வெல்லாதற் சென்னிய மன்னனை உதவிக்
கையகாட்டி அவன்மே லவந்து நின்றதும்
வீருப்பம் குறிப்பிக்கப்படுகின்றது.]

பாணியினில் வென்ற வேந்தை வாய்க்கொ நுந் காலமென்றதக்
களைத்துவண் டிரைந் கந்தல் கருதிப் பிலகமந் தப்பாந்
தனிடையையுந் வேறந் தெண்ணினன் றாரவந் திடுக்கி ன்.
தனிசுருமென் கருட்பான் மேரு கிவ் வாய் வெல்லுங் கோளா

அனங்கெனக் கணங்கு செய்பு மணிகிள
ரந்தில் லோதி
குணங்கமற் குருதி வைவேற் கொற்றவன்
செவிய நாயன்
பணங்கமற் கொன்றற் றேரோன் வாங்குநாந்
கையகற் றிடுந் தவ
குணந் கொப்ப வட்ட தனனோன் வனமையார்
குணங்கதற் பாலார். (3)

கவியின் முறைகை போய் காலவன் றன்கை யின்னை
வெற்றவ வென்ன தெந்தின் விழைவு யு கருப்பு கில்லான்
மாணங்க புவன ஈன்மும் வென்றதன் வரப்பில் சிந்தி
பல்கலி போய் மென்னு மாட்டி லுருந்து நின்றான். (4)

[இதனால் மன்மதனுக்கு விதித்துணையாற் பூவம்பைக்
கொண்டே ஆண்மை பயன்பட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தன்னாளுத் துளிக்குங் கூந்தற் றமயந்தி முலையும் போர்வே
லன்னாறன் புயமுங் கூட்டும் விதிலி யழகிற் றம்மா
மன்னாமை முழவுத் தோளான் மனவலிக் கவச மார
னென்மலர் வாளி யாறு முரனறப் பிளந்த தன்றே. (கச)

[இதனாலே முசற்கடவுளரையும் வென்ற மன்மதனுக்கு
வெல்லுதற்கரிய தியாதென்று சொல்லப்படுகின்றது.]

தேங்கமழ் துளவி னுனு நான்முதத் தேவு நாளுந்
தாங்கருங் காம வெம்மை தரிக்கில ராகி யன்ரேரு
வாங்குதன் டிறையிற் றன்னென் மலர்வபின் வதிர்தார் மன்
னீங்கரு நிழலிற் றேன்று மதனையெவ் வாறு நீங்கும். (கடு)

[இதனால் உள்ளதலும் காணுவரை யிறத்தலுந்
சொல்லப்படுகின்றன.]

மான்ரீ ரரணஞ் சூழ்ந்த மன்னவ னுளத்தி னூமி
தூலப் பருவ மென்னுந் தோழியன் பொழுத நல்கு
நானமும் புழுஞ் கொட்டி. நகைமணி முத்தஞ் சூட்டு
நீவிற் மலரிக்கட் கொங்கைக் குடத்தினு ளீர்திப் பக்கான். }

[இதனால் துயிலாமைத் துன்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

நிறையளி குடைந்து பாடுந் தேமலர்ப் பகதி மாரி
கையிரி யலங்கன் மார்பிற் றிளைத்தலி னையுந் துன்பங்
கறைமதி விளங்குங் கங்குற் காலைபு மணையு மல்லாற்
பொறி யாம லுள்ளத் தடங்குன் பிறங்கற் றோளான். (கஎ)

[இதனால் தமயந்தியைத் தருவென்று இரவாமைக்குத்
காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

தளர்வொடு மெலிந்தும் வையத்
தனிக்குடை கீழ்த் தாம் பைம்பொற்
கிளரொளிப் பூணன் னிமன்
பாணைபைக் கேட்டல் செய்பா
னளிபென லுயிரை யுண்மை
யறத்தினை யறநீட்ட டாலு
மிளவென வெண்ணி மானம்
பூண்டவ ரிரப்பர் கொல்லோ. (கஉ)

[இதனால் காமநோயை மறக்குமாறும் அது உன்மாதத்தாலே
மறைபடாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

நிறங்கிளர் வயிரத் தோளா
னெட்டுயிர்ப் பெறியுந் தோறும்
பிறங்குதல் சிறிது மின்றி
வேறென்றான் மறைக்கும் பெட்பான்
மறங்கிளர் வேற்கண் மாதி
னுருவெளி வயத்த னாகிக்
கறங்கினெஞ் சுழல் வன்னுட்
குரைப்பது காக்க மாட்டான். (சக)

[இது முதலியவற்றால் தன் வீருப்பங் கைகூடுதற்கு உதவ
யாகுந் செய்வவன்னத்தைக் காணுதற்குக் காரணமாகிய
பொழில் விளையாட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொறிவழி யுள்ளம் போக்காப் புரவலன் காம நோயை
மறைசெய மறையா தாக மம்மி னுணுட் கொள்ளா
வறைதழ் லவனி வேந்தர் நெருங்குபே ரவையி னீங்கி
நறைகமழ் சோலை செல்வா னுளத்தினி வயத்தல் செய்தான்.

[இதனால் குதிரை கொணர்க் வென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

கொட்புற வுலவுந் தோறும்
குரத்தடை துகளின் குபடை
துட்பமா ரணுந் க னென்னு
துவலரு மனத்தின் கூட்டங்
கட்புலன் கதுவல் செல்லாக்
கடுப்பினைக் கற்பான் காலைப்
பெட்புறப் பிடித்தல் போலப்
பிறங்குமாக் கொணர்மி னென்றான். (உக)

[இதனால் அக்குதிரைமேல் ஏறினது சொல்லப்படுகின்றது.]

பன்னகஞ் சுமந்த வைப்போர் தோளினிற் பரிக்கு மன்னர்
மன்னலைப் பரிப்பல் யானே வருகதி ரிரவி தன்னை
மென்னைநீர் தாங்கு மாறென் தேழ்பரி யினைநக் கென்ன[னே.
மின்னொளி விரிக்கும் வெண்புற் கூந்தன்மா மேற்கொண் ட?

[இதனால் வனத்திற்குச் செல்லுதற் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்யுளைப் பரியிற் செல்லுங்
சூரிசில்வான் முகத்திற் செவ்வீச்
செய்யபங் கயமென் றெண்ணித்
தெரிவையர் முகத்து லாய
வையர் பரந்த மைக்க
நாவியினங் கொடர்ந்து வீழ்
மையலங் களிற்று வேந்தர்
மலராடி பரவச் சென்றான்.

(28)

[இதனால் வனஞ் சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈழிகொள்வாம் பரியி ழிந்து துன்னவர் மொளலி தேய்க்குந்
கழல்களிற் கழல்கள் சேர்த்த காட்சிமுன் வெருவித் தோற்
தழனிதத் தளிந்து செய்ய தாமரை மலரு மல்கி [செய்ய
வினையுறு வனமென் றெண்ணி விசித்தபொற் கவசம் பே

[இது முதலியவற்றால் வனங் காண்கின்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

வெய்யிற் பாடற் றீர்தேன் செவிப்புலத் தினிது மாந்தி

பயிரெனப் படரு மாதா வெள்ளடைப் பாகு நலகர்
செயிற்று வனங்காப் பானர் செறிவளங் காட்டக் கண்டால்

3காங்குள முலைக டாங்கிக் கொடியிடை துடங்கக் கூடி
மாங்குயிற் கிளவி தன்னால் வருகென முகமன் கூறித்
தேங்கமழ் வனமான் புண்ணிப் பூம்பொரி சிதறிச் செவ்வி
காங்குமென் றளிர்க்கை தன்னுற் களிதரத் தகவிற் கண்டால்

[இதுமுதற் பத்துப் பாட்டுகளால் வனத்தின் முல்லையாதிசூரியன்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

அரும்பின நகையிற் றேன்ற
வழிநறு வெயர்விற் றேன்றச்
சுரும்பிமிர் முல்லை வீசந்
தென்றலாற் றுவளுந் தோற்றம்
விரும்பினர்ப் புணர்ந்த மாதர்
மெய்யெழில் காட்டக் கண்டு
பொருந்தவர் வனங்கும் வேலாற்
கச்சமு மகிழும் பூந்த.

(29)

விரும்பிய கணவர்க் கண்டார்
 மெப்புள சூற்ற வென்ன
 வரும்புகன் டகத்த வாசு
 மாதுளே பருவத் தன்றித்
 தரும்புகை யிடைபிற் றேன்றுத்
 கனிதம ய்தி கொங்கைக்
 குரும்பையை திர்ப்பப் பொன்னக்
 குடந்தவ முயல்வ போன்ற. (உ௭)

தண்ணளூக் கொழிச்சூஞ் செய்ய
 சம்பக லோகன் வேனி
 லண்ணல்பா சறைவி ளச்சம்
 போன்றன வவைமேல் வண்டு
 நண்ணிப் தூமம் போன்று
 நசையுநர்ச் சலபங் கொன்றித்
 டெண்ணரும் பழநர் போன்றுத்
 தனித்தனி யிருந்த மாதோ. (உ௮)

புற்ககைழ் குமர னேவாற் புலம்புகொன் டிலோவர் துன்
 மங்குப லுரைப்ப ளதும் வரியளி முரல்வ வசுந்
 தேங்கமழ் பொழில்வாய் விட்டுத் தேட்பது சிவனைக் கூறு
 மங்கதற் கன்றி லோதை யதிரயித் தரற்றல் போன்ற. (உ௯)

வெண்மதிக் கவிதை வேந்தன்
 விழாவயர் வனமான் பைநாட்
 டன்மலர்க் காத்த வர்ரை
 மறித்தளி ததைவ போன்ற
 வொண்மலர்ப் பொதுளுந் தேமா
 தவிர்விர லசைத்துள் றுறுங்
 கண்ணுயர் வண்டி னூர்ப்பாற்
 காழுகர்ச் சிவப்ப போன்ற. (உ௧)

பொன்னிதழ்ச் சன்ப கத்திற் புரிமுறுக கவிழத் தூங்கி
 யின்னளூத் துளியி னோடு மகரந்த மிறைப்ப லுதித்
 தென்னிடுங் களிகொள் வண்டு சேர்த்தமை காம வெந்நோய்
 முன்னின்க் கின்னல் காட்டுந் தூமகே துவினைப் போன்ற.()

குளிர்தறுஞ் சாந்த நூறுங் கூவினங் களிமுள் னேறுன்
டொளிர்வன கணிகை மாதர் வரிமுலைக் குவமை சான்ற
தனையவிழ் பாட லத்தின் கவரினார் சம்ப ரார்
யுளைவுற விருவர் மேலு முடற்றினப் பகழி போன்ற. (௩௩)

பாசிலை யிடைசிற் பூத்த பைந்துண ரகத்தி நூய
மாசறு திலவு காறு மதியினை விழுங்கு நாரிற்
தேசறு கலைக வியாவுத் தின்றுதிர் றுமிழர் ஆத்திச்
நாசறு சுடிகைச் செங்கட் கருகிறப் பார்தள் போன்ற. (௩௪)

கலிவிருத்தம்.

வின்பு கு வியன்சுனைத் தருஞ்சன் மேலிய
தனாகனிப் பெயறையினுற் றலைவ னைக்கின
தென்கடற் கலைபுனை ரெவ்வ மாநிலப்
பெண்கொடி தாடொழும் பெற்றி போன்றவே. (௩௫)

அறிவுர லணிமல ரசோசம் பூத்தன
தெளிவரு காரணப் பெயரின் செவ்வியா
தெளிவரு காழுகர்க் கிரங்கி வேணாறுந்
தளிர்மறை யழற்கனை தடுத்த போன்றவே. (௩௬)

[இத முதல் காண்கு பாட்டுகளால் தாழ்ந்தவை வெறுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

மணங்கமழ் முடவெண் டாழை
மலரின்வாய் நறவ மாந்திச்
கணங்கொள்வன் டினமுந் தேனுங்
களித்தடை வதித்த தோற்ற
மணங்கர வரைத்தோ ளீத்த
வரும்பழி சுமந்த தென்ன
மிணங்கமழ் வேலான் கண்டு
நெஞ்சுற விழித்துச் சொல்வான். (௩௭)

நாகின வரிவன் டுண்டு நறவுகொப் புளிக்குங் கைதாய்
பாருறு கழைவே னெய்யிற் பறிப்பரி தாயுள் ளாவி
யேகமெய் தளர்ந்தோர் நெஞ்ச மீர்ந்திடு முள்ளம் பென்றே
வாகைவின மதனைச் செற்றோன வனைந்திடா திகழ்த்த வாழே.

பசியநெட் டிலைய தாழை மடலெனு மீர்வான் பற்றி
வசையறு காமத் தச்சன் மையலாம் வலியி னாளு
மசைவொடு தளர்ந்து கல்வி யருந்தழை யுருத்து நிற்கு
சையுள் நெஞ்சத் தாரு நடுவுறப் போழு மாதோ. (௩௯)

விழையுந ராவி போரழம்
வேலிலா விரத மூறுங்
கழைகுழைத் தலிநா ஸேற்றிக்
கணைமலர் தொடுக்கிற் தீந்தேன்
மழையினிற் கரங்க னாளுந்
வழுவழுத் தீழ்க்கா வண்ணந்
தழைமடல் கைதாய் நிற்பொற்
முதுகை திமிர்வதெய் வானால். (௪௦)

[இதனால் முருக்கம்பூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

குனிசிலை வேளி லான்கைக்
குருதிதோய் நிறைவா யம்பிள்
றனியெழில் கலாந்து தோன்றித்
தணந்தவர் தமையெஞ் ஞான்றுத்
துனியுற முருங்கு கின்ற
தொழிலினு லன்றோ நின்னை
முனிவுட னுலகில் யாரு
முருக்கல் ரென்கின் றோ. (௪௧)

[இதனால் குயிற் கூக்குரல் சொல்லப் படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

எனலிவை யெடுத்துரைத் தின்ன தன்மைய
பனிமலர்க் கானினிற் பயிலு மாங்குயில்
குனிசிலை மாரலாக் கூவந் கேட்டலு
மனசிலை தளர்வுற மதிம யங்கினான். (௪௨)

[இதனால் அங்கே பெயில் நிலவுபோலுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வெங்கதிர் தென்றலிற் குளிரந்தும் வீழ்நாடத்
தங்கிய மலர்நறுந் தளிக்குண் மூழ்கியும்
பொங்குபூங் கைகைவெண் டாழ் பூசியுந்
தங்கனிற் றோன்றலான் மகிழ்சி றத்திலான். (௪௩)

அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற படலம்.

21

[இதனால் மயிர்கூத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலையொலி முழுவெழ வளியின் கம்பலை
குலவிய சுருதியாக் குயில்கள பாண்டசெய
நிலவுபூந் தண்டலை யரங்கி வீடிய
கல்வமா மயில்களித் தாடக் கண்டனன். (சச)

[இதனால் பூவையுங் கிளியுங் புசுழ்கின்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

நஞ்சுமிழ் வேலினான் சீர்த்தி நாடொறு
மஞ்சொலார் பயிற்றலா லந்தன் காவினின்
மஞ்சரி யிடையிடை வதிந்த பூவையும்
பைஞ்சிறைக் கிள்ளையும் பாடக் கேட்டனன். (சச)

[இதனால் தென்றலின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

தேக்கமழ் மலர்நறு வருத்திச் சீர்கெழு
தூங்கிசை யளிமுரல் சுண்ண மாடிமென்
பூங்கொடி மடநகைய ராடப் போர்வன
மாங்குயி லுரைசெய வசந்த மெய்தினான். (சச)

[இதனால் அவ்வனத்திலுள்ள தடாகத்தைக்
கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

மிடைந்திரு விசும்புறைய மமரர் வெற்றினுங்
கடைந்துதன் வளனெலாங் கவர்வ ராமெனாக்
சுடைந்துவண் டிநிர்பொழி லீடையிற் கொள்கட
லடைந்துன வாவினைய யண்ண னோக்கினான். (சச)

இதுமுதலேழு பாட்டுகளால் முன்பாட்டில் “வளனெலாங்
கன்றவை யிவைபெனச் சொல்லப்படுகின்றன.]

தூவியஞ் சிறையனந் தூயிலு நான்மலர்
வாங்கியுட் டாமரை வளையந் தேசுன்றுவ
பூவலர்க் கற்பகப் பொதும்பர் நாட்டுறை
கோவிளங் களிற்றினக் கோடு போன்றவே. (சச)

வந்தலோ டவ்வுழி யிறுத்த வெண்ணுங்
கூந்தன்மா நிழறடக் திடைக்கு லாவுவ
காந்தனங் காத்தர மகளிர் காழுறு
வேந்தனற் புரவியின் வெள்ளம் போன்றவே. (சச)

வரிச்சிறைந் தும்பிக னூழல் வள்ளவாய்
 விரித்தவென் டாமரை விளங்கித் தோன்றுவ
 தரித்திடு களங் கொய் தயங்கத் தண்ணெனுந்
 திருங்கொர் திஷ்டமித் தங்கள் போன்றவே. (௧௦)

சேயிதழ்க் குவலைமென் னனைக டெண்டிரைத்
 தாயந் தடர்த்திடைத் தோன்று சின்றன
 மேயவர் கண்கவர் வனப்பின் மிக்கவாயப
 பாயொளி சிறந்தசெம் பவளம் போன்றவே. (௧௧)

வெண்ணிறத் தாமரை மலரும் வேரியந்
 தன்கருங் குவலையுந் தடத்துட் டோன்றுவ
 வெண்ணிறு கலைமதி சிலவி னீட்டமு
 முண்ணில விவரிடத் தொளியும் போன்றவே. (௧௨)

நடவளை மினமணி கொழிக்குந் தன்புனந்
 டடொறி யலைகளி னலையுந் சைவலம்
 படர்த டமழுந்சிகை பரப்புந் செந்திற்
 வடவையின் புனையென வயங்கித் தோன்றின. (௧௩)

குருமணி யிமைக்குநின் கூல மேயகான்
 நருநிழ லையின - யலைவ தன்கதி
 ருருமணிப் பொலன்குவட் டணிமை நாகமால்
 வரைசிறை யடிச்சொரு மாட்சி போன்றவே. (௧௪)

[௧௪-ஊல் வீருப்பப்படு பொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய
 அன்னத்தைக் கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தோலைவறு பவள மினைய தொக்கவன்
 வலைவழி வாவிறப் பவினு மாய்பெடை
 கவியின் குறிப்புரை காட்டப் பின்றொடர்
 பொலனிற வன்னத்தின் பொற்பு லோக்கினான். (௧௫)

[இதனாலே பின்னே சொல்லப்படுந் துக்கத்தின்
 காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

தன்னுந் தாமரை யணையிற் றங்கய
 வண்ணலோ திமந்துளி யகற்றிப் பேடையை
 விண்ணிறச் சிறகராற் றழீஇ விருப்பொடு
 முண்டகிழ் கூந்தர வுவந்து புல்லிற்றே. (௧௬)

[இதனால் விரும்பப்படுபொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய
அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற பிறகு அரசன் செய்ய
விரும்பியது கைகூடல் காரியமுதத்தாற்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விழைவுறு கலவியின் மெலிந்தோர் தாவின்
மெழுகிழை பொன்னிற் றெழுந்தங் கோட்டுபு
தழைவுறு சிறகரான் றழிந் தன்னாழ
வழிமலர்ச் சேக்கையி னன்னர் துஞ்சிற்றால். (நி.)

[இதனால் அவ்வன்னத்தைப் பிடித்தற்குக் காரணமும்
பிடித்தமைபுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

சூழ்வளி யுடன்சுழல் சருகிற் றோள் விப
ஆழ்வழி மனன்செல னுண்மை யன் றுகொ
றுழ்புலன் வழிமனஞ் சார கோதமம்
பாழியத் தோளினு ள்கைபிற் பற்றினான். (நி.)

[இதனால் பிடிபட்ட அன்னத்தின் வருத்தச்செயல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நைப்படு சிறையனங் கலங்கி வாப்பெரிஇந்
தூப்பறழ் தோலடி ஆழப்பற் றுப்பறற்
மெப்ப்பெடு சிறையடித் தேம லாமையின்
மைப்புய லையகைம் மலரிற் கொத்திற்றால். (நி.)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் அங்ஙனத்து
செய்ய ால்லப்படுகின்றது.]

இரைத்தயர் புன்னினுக் கிரங்கிப் புட்டலம்
விரிந்தெழு சுறையளி விச மெல்லிதழ்ந்
திருத்தகு தாமரை யலைநல் கோந்தடர்
வருத்தலை யென்றுகைம் மறித்தல் போன்றதே. (

பின்னவாப் தாமரை வறிந்து போதரு
புளமொலர் தவித்தனி புலம்பல் வாவித்
துன்றாறு வறுமைகன் டொதுங்கு பாக
டெள்ளிச் சிலையுள் சிலம்பல் போன்றதே

[இதனாலே சில சிபாயங்கள் கூறத் தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இன்னபொன் னிறவனங் கண்டி லேனெனு
மன்னர்மன் னவன்மன வுதன நோக்கியே
யன்னவன் கரபல ரமர்ந்த வோதம
நன்னய மொழிசில நிற னுற்றதே. (௯௨)

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளாலே முன்கூறப்பட்ட
சுயமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

சிறைபொலிந் பொல்கிறை செல்வ நல்குமோ
வறையடல் பனிபிலை னிறைவ தாங்கொலோ
சுறையெழு வேலினம் சருத்தி னுள்ளுற
நறைதரு விழைவின நித்தல் வேண்டாமல். (௯௩)

நோறல்செய் தாழ்நிற்க கொலையொன் றேயலாந்
நேறினார்ப் பிழைத்தவன் பழியுஞ் சேருமாந்
சூறுபாப் பவுன்மடத் தறுகண் யானையாய்
மாறுகொன் பகைபெக்கு மிறும னங்கொவார. (௯௪)

செருத்தவந் தேற்றவர் செருத்த லன்றியன்
ளருட்கட னுமெனா டாடர்த்த னீதியோ
முருத்திநழ் மடநாடையர் முலைதி னைத்தடுங்
குருக்களர் மலிபுனை குவவுத் தோவரினாய். (௯௫)

[இதனாலே அன்னம் பற்பல துயர்மொழிகள் கூறத்
தொடங்கின ஓட சொல்லப்படுகின்றது.]

கன்னிநி னதன்றிந் சருளை வேற்குளத்
தொல்குளம் கருநீளவு முவர்புந் தோன்றிட
வன்கலின் பெ ழில்ல வறைந்ந றின்னரும்
பலபல துயர்மொழி பார னுற்றதே. (௯௬)

[இதுமுதல் லாறுபாட்டுகளால் முன் கூறப்பட்ட துயர்
மொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

பெருசுப முப்படுகிற் றனர்த்த பேருறு
நிருமுது குரவரு மென்மொய் கிற்பரோ
கருவுமிந் தயர்வு று மாதற் பேடையுள்
குருகுமே யென்னெனத் துயர்ப்பு விங்கிற்றே. (௯௭)

அன்னையுள் பழிதர வார்தொ லாற்று வார்
மன்னனெற் படுத்தலும் வெருவி வாவியிற்
துன்னியாங் கிருத்தபுள் சொற்ற போழ்தனி
நின்னலங் கடலுளாழ்த் திறக்கு மேகொலாம். (சு. 1)

புல்லுவிட் டஞ்சிறை கெழி னும்பொழு
தல்லல்கூர் பெடையவர் யாங்குத் துரெணிற்
கொல்லுநம் புட்ருநங் கலுழத் துன்பமாய்
தெல்லையி றுபரெந் திறக்கு மேகொலாம். (சு. 2)

அன்னிச் சமென் மலரினு ளொப்ப வாப்பிறைத்
தனிப்பெடை யமைக்குமென் றளிர்க்கை பாலபக
றுனிப்பிடு பிளிவெனுஞ் சநிசொ லென்றலை
கிணற்றுமுன் னொவ்வா நிலவக் கோட்டினான். (சு. 3)

விழுமெற் படுத்திக் கொடுத்தொன் மென்னிறத்
தாழ்சிறை மடப்பெடை செவியிற் சார்தலு
மாழ்நுபர்க் கடலிடை யாழ்த்தி யானிலாப்
பாழ்படு திசையென மருண்டு டமாக்குமே. (சு. 4)

பிரிவெனு மழல்சுடப் பெடையி றக்குமே
யரிதெறிற் பெற்றவெம் பார்ப்பெ லாமயர்
திரைபெறத் துடம்பையு வரற்றி பெய்திட
பிரிவிற் சாமெனப் பதைத்துச் சோர்த்ததே. (சு. 5)

இதனால் அல்லன்மும் அரசன் சுருணையைக் கண்ட
சுந்தரம கொல்லப்படுகின்றது.

அழிந்தொரு கடலு ளுதலோர் கண்டதன்
நெருநிற் தன்புளற் றுவலை விர்த்தென்
மாநீர்த்தொன் றிழையனக் களர்வு தீங்குட
கலித்தலு காவலன் சுருணை ரோகந்தீப. (சு. 6)

இதனால் துன்பத்தை விட்டமை கொல்லப்படுகின்றது.

அதனால் துடன்மட வளத்தை கோக்கின்
சேகுறு பெண்ணிறச் சிறகர் கோக்குறு
மோட்டு பிடித்தனன் முடிது கோக்கள்
னேழது பகைவன் னிறைவி டுத்தனன். (சு. 7)

அவ் வளத்தை கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட படலம்.

அன்னமானது நான் தன்னை யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யா
மல் விடுத்ததைப்பற்றி அவனிடத்து வந்து தமயந்தி
யின் அழகு முதலியவற்றைச் சொல்லியதையும்,
அவனிடத்து விடைபெற்று அவனிடத்துப்
போய் அவளை அவனுக்கு மனைவியாக
இசையுமாறுச் செய்ததையும்
சொல்லுகின்றது.

முன் படலத்திலே தமயந்தியும் நானும் ஒருவர்களுங்களை யொரு
வர்க்கெட்டு வந்தோம். அது, அவன் அவ்வருத்தம்பொருது பூங்
காலணத்தின் சென்றதும், அங்கே தெய்வவன்னத்தைப் பிடி
த்தவிட்ட விதமுஞ் சொல்லி, இந்தப் படலத்தில் அவ்வன்
னம் உரையுண்டித்து வந்து தமயந்தியி னுழைப்புகூட்டின
அவளுள் தூதுவிடப்பட்டுப் போய் அவளுடன்பாடி
பெற்று வந்த விதத்தை உணர்ச்சித் தொடங்கினார்.
அவற்றின் இப்பாட்டால் அன்னம் தன்னிடத்
தத் சேர்த்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுதீர்க்கறினேடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

உறைவடங் கெட்டு அணங்குபூத் தொலிரும்
போலி வனமுடி தீயைப்ப
வையெகாய் பரிசுத் தெரியல்நூல் மார்பு
அன்னமார் பொருவுமென் கதத்திற்
முறவெகாண் கெட்டுத் தொலென்சிறை யன்னம்
தொல்கினைத் தொடரறுத் தின்ப
சிறைகடற் திவையு மவனினின் புற்று
நீயரை வாயிபுக் கறுவே.

(3)

[இதனால் அன்னம் விபேட்டின்பு கிகழ்த்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

பெயர்நிறத் தூவிப் பவனவாய்ச் செங்காற்
பொற்புறு பசியாட்ட மார
வன்னமெய் புதறிய சிறையுளந் தயல்கு
முனக்குழித் திடைவதி தரலுங்

கன்னளி நிரடோ ளிறைசுரத் தழுந்துஞ்
சிறையினைக் காண்டலும் வெருள்
முன்னைய தன்றென் நிருந்தபுட் குலங்கண்
முளரியந் தடத்தகன் றனவே.

(2)

[இதனால் அன்னம் அரசனிடத்துக்கு மீண்டுவந்து பேசத்
தொடங்கின மை சொல்லப்படுகின்றது.]

|| ள்ளரின மிரிய மதுக்குடம் விரிந்தாற்
போலுமென் மலந்தறும் பொருட்டி.
னுள்ளுறை யன்னங் கொலைத்தொழில் சீறின
முருற்றில ளிறையெனத் தேநிக்
கள்ளவீழ் கமல மலரென வகன்ற
கரத்தினின் பீட்டுமுவந் தெய்தி
யள்ளிலை நெடுவே லண்ணு னுளத்தி
லதசய மிகவிலைத் துரைக்கும்.

(3)

[இதனால் தனக்குச்செய்த வதவியால் அது அரசனருளைப்
புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அரியின முரன்று துளிரறு வருந்து
மைங்களைக் கீழவரன் னெறிசு
டெளரிவரு நூலோர் வேட்டமன் னவர்தஞ்
செய்தொழி லென்பரெற் படுத்து
மெளரிவரு மென்ற னபர்வினை ளோக்கி
விடுத்தலி னிரங்குநீர்த் தரங்க
நளிர்கட லுடுத்த புடவிபிற் றநும
நாட்டிய னுனனுபே ரளியே.

(4)

[“இதனாலே ஆயின் மீண்டிங் கேன்வந்தாய்” என்னும்
வினாவிற்கு உத்தரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

வருந்தழன் புகன்ற கொடியவென் மொழியின்
வருபிழை யனைந்தையு மின்னே
திருந்தலர்க் கடந்தோய் மகிழ்மா செய்து
நீர்க்குவன் றினஞ்செய்வோன் வெய்தா
விரிந்ததன் கதிரி னலைகட லுடுத்த
மேதினி யிடத்தபைங் கூழ்கள்
கரிந்தன தளிர்ப்ப வெள்ளிவி ழுன்ன
கணமழை பொழிவது கடுப்ப.

(5)

[இதனாலே சக்கிரவர்த்தியாகிய வெனக்கு உன்னுந்
செய்யப்படும் நன்றி யாதென்னும் வினாவிற்கு
உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மல்லலம் புவனம் பொதுவறப் புரக்கு
மன்னவர் மன்னநின் றனக்கோர்
புல்லிய பறவை யியற்றுகைம் மாடுறான்
நில்தெனும் புணர்ப்பறிந் தாலு
மொல்லையிற் கைம்மா றியற்றுதி பென்னு
மருத்தியென் னுளத்தின தாகி
யல்லலுற் றழுந்த வீருமா லுனை
யடிகள் கேட் டருடியென் றறையும. (சு)

[இதனால் அன்னம் தன் சொல்லை விருந்திச்சேட்க
வேண்டுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னிலிற் செய்த வள்ளவா யமுதம்
புனையைக் கிள்ளையை யருத்திந்
கன்னல் னமிழ்திற் கனிந்தமென் றொற்கள்
பயிற்றியுங் கேட்டுளங் களிப்பார்
மன்னவர் மன்ன நின்னுளத் தேறு
மடமொழி யாயினு மீதோ
ரன்னமென் சொல்லென் றதெயஞ் சிறப்ப
வகமலர் தினிதுகேட் டருளாய. (சு)

இதுமுதலிய பாட்டுகளால் முன்னே 'அடிகள் கேட்டபுது
என்று சொல்லப்பட்டதில் அதைமென்று சுட்
டப்பட்டது சொல்லப்படுகின்றது.]

குடவளை யினங்குள் வபிறுளைந் தின்ற
குருமணி கருவென வநித்த
மடன்முறுங் கவிழங் கமலமென் பொருட்டிச்
வரிச்சிறைக் குருடை கிடக்குங்
கட்கிறை வரளை பகட்டின முகநுந்
தன்பனை விதர்ப்பநா டுடையோன்
விடுசுடர் பரப்பி விளங்குபொற் கழலான்
மீமனென் னுளனொரு வேந்தன். (சு)

அருந்தவத் தமன முனியருள் வரத்தா
லாபிழை யரம்பையர் தம்மின்
புருத்தின முறுவ னாகமங் கையரின்
முகிழ்முலைப் புவிமடர் கையரின்

வருந்திய முவமை கடமதற் கரிதா
வனப்பொரு வடிவெடுத் தீனைய
கருத்தட நெடுங்கட் கதிர் பூலைத் துளர்வாய்த்
கன்னியை யரிதினிற் பயந்தான். (5)

நிலாகழிற் தொதுங்குங் கடைசியர் நெடுங்கண்
காவிமென் மகமெனக் கருதி
விளரிவண் டினங்க வலமருங் கழுனி
விதர்ப்பர் லேன றவாதினிற் றோன்றி
முளரியத் தனிசி லீனியாய்த் திருந்த
முடிப்புலை மயர்ந்தித் திரவே
தனிநிலங் கவந்த மலத்தக மலர்ந்தாட்
டமயர்தி வெறுமெயர் தரித்தான். (6)

இதுமுதற் பதினேந்தர பாட்டுகளால் அன்னம் உவம்பார
பொருளாகிய சமஸ்திபின் தலைமயிற்றசல் அடியவரால்
பகர்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

[இது கூத்தத்திறப்பு.]

நீறிற் முகிலோ பதியசை வலமோ
நெடுந்திரை கொழிந்தென ளறலோ
பானலங் கொண்ட பணிமொழித் துவர்வாய்ப்
பைந்தொடி கரியமென் கருத்
மேலின முரன்று துடைத்தனநா தாகித்
சினைமலர்ந் தொடைபொடும் வேய்ப்பு
பானமும் புழுஞ் கமர்தாநீளி
நள்ளிருள் சூடியிருத் தருவே. (7)

[இதனால் நெற்றிச் சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்பும்
சொல்லப்படுகின்றன.]

கண்வளர் வனப்பிற் சிந்துரந் தீட்டிக்
கவிஞ்சென்பொன் னிறத்ததாய்ச் சிறத்த
கண்பிறைத் கொழுந்தொன் றுளதெனிற் திலகந
தையல்வா னுதலினை நிகர்த்துத்
தென்கட லமிழ்திற் கனிந்தவந் தீஞ்சொற்
சேயிழை முகத்தொளிர் புருவம்
வெண்கதிர்க் குடையி லிரதியு மதனும்
வைத்தனை வில்லினை பொருவும். (8)

[இதனால் கண்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

குமிழ்மிசை மறிந்து குழையெதிர் நடந்து
கொலைத்தொழின் பறவையைப் பயிற்றி
யமிழ்தினின் விளர்த்து வாஞ்சுனிற் கருகி
யையபரி சிதறிமை தோய்த்து
கமலமென் மலரை வனம்புகுத் திபவேற்
கண்ணினை மான்மரு ளோக்கற்
தமதெனக் கவர்ந்து கொண்டவோ மாடமான்
முடங்கணின் செயல்கவர்ந்தனவோ. (௧௩)

[இதனாலே கபோலங்கள் மூக்கு இவற்றின்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வேனில்வேள் வனப்பு நோந்துதற் கமைத்த
விளங்குதன் னுடியோ மொளிரும்
பானலங் கண்ணா டட்டிய கிடத்த
சாணையின் படிவமோ கபோலங்
கன்வழித் தொழுகுஞ் சன்பக மலரைத்
கடிந்துமென் குமிழினைத் துரத்துள்
ஹ்நையு முருக்கு மொழுகுபொற் கொடிநுக்
சுவையையா முரைக்குமா றிடேத. (௧௪)

[இதனால் சாதுகள் வாய் பல்வரிசைகள் சொல்
இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

விள்ளைவார் காது நோக்கின ருள்
மகிழ்ந்தினி தாடுபொன் னூசல்
கள்ளவி ழாம்பற் செய்யவாய் பவளக்
கடிகைவா னையெயொளிர் தரளந்
தெள்ளிதிற் கோத்துப் பவளவள் ளத்திற்
சேர்த்திப தாகுமஞ் செறிசொல்
கிள்ளையங் கிளவி சூயின்மொழி யலதி
யாதெனக் கிளக்கலா வதுவே. (௧௫)

[இதனாலே முகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒழுமொளி விரிந்த சுதிர்மணி வண்ண
ஹந்தியந் தாமரை யுழைவோள்
புழுமதிக் கையு னிறைந்தபே ரழகை
மொண்டுகொண் டரிபரந் தகன்ற

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MADRAS-4. 31

அன்னத்தைத் தூது விட்ட பூலம்.

மழைமதர் தெங்கிட டமயந்தி வதனம்
வகுத்தனன் கரத்தினு லெடுத்த
புழைவழித் தோன்றும் விசம்பினை யன்றோ
களங்கமென் றின்னமும் புகல்வார். (கசு)

[இதனால் தோள்கள் முன்னங்கைகள் கைகள்
இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

செய்யுறு மழுதப் பசுங்கரும் பேய்ப்புத்
திரண்டழ் கொழுஞ்ஞென் றடக்கோள
பெய்க்கோ முன்னைக் கணையபன் வகுத்த
பொருள்களிற் பேசுவ தெவனோ
வெய்யவன் கதிர்க ளலர்ந்துசெங் கமல
மெல்லிக் குடைந்தன வென்றும்
கையினை மலரும் கணையென வரைத்தல்
கழிமட னலையே நிலையே. (கசு)

[இதனிலே முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இழையிடை புகாறு மார்பிடங் கொண்ட
கோள் வனமுலை வங்கை
குழைபொருங் கண்ணி யெழிற்கடற் பிறந்த
சுமிழ்யோ வதனிட நகந
விழைவுறு மதனும் பருவமு மமைத்து
விளங்குபொற் குடங்கொலோ வதனிற்
றழைச்சிறை நெயிப் புட்கொலோ கமல
முமைகொலோ வென்கொல்சாற் றுவதே. (கசு)

[இதனால் வயிற்று மயிரொழுங்கின் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

மால்புரி முலைமென் கமலநான் முகையில்
வண்டுவிழ் மாலையோ பசும்பொற்
சேலைமீ தணிந்த மேகலை மணிமி
னொருசுடர் செவ்வனின் றதுவோ
நூலினு றுடங்கு மருங்கிற் தனங்க
னுண்ணிதற் சலாகைசேர்த் தியதோ
வாலினர் தனிரி னழகுவிற் றிருந்த
வவ்வயி றணிமயி ரொழுங்கே. (கசு)

[இதனால் உயிற்று மடிப்புகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

படைப்புழி வேதன் கமலமென் மலரைப்
பழிக்குமென் கரத்தினு னடுவைப்
பிடித்தலும் விரல்த வ மர்திப வரையோ
பெட்புறு மங்கையம் பருவ
மடித்தவந் தேர்த்தி லே மதம் கனமத்த
படிகொலே வல்ல பிழனித்த
மடிப்புறு வரையி னழை வுக் குவமை
மற்றுநா முறையு மா றெவனோ. (உ௦)

[இதனால் இடையின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

காண்குபுழ் தொறுகாழ் மணிவடங் கிடந்த
துணைபின் வளமுலை சுமந்து
வணங்கிநா டோறுந் தேய்த்ததோ பெருகும்
வணப்பெனுங் கடனு னாழ்த் ததுவோ
கணங்கொள வண் டார்த்துங் கணமதன் கண்ணோ
தெய்தனுங் கழிந்ததோ வன்றி
பணங்கர வல்துந் தேர்ந்திசை வதிபு
மறங்கனோ விடைபறி கிலேமால். (உ௧)

[இதனால் அல்குற் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வெங்கதிரிக் கடவுள் கொடிஞ்சியர் தேர்த்து
வியப்புற வாழியொன் றமைத்த
பங்கமி ரெழிலின் பரிற்சியா லநங்கன்
பைங்களிற் கூத்தன்மான் தேர்ங்குச்
செங்கரம் வுருந்த மலரயன் வகுத்த
தகிளியோ செய்யபொற் றட்டோ
வங்கர வல்கு லதனள வுரைக்கி
னாடவ ரவாவின நளவே. (உ௨)

[இதனால் துடைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மாத்தளிர் மேனி யரம்பையை வளப்பின்
வென்றமான் நிரண்மணிக் குறங்கு
கூந்தலம் பிடியின் கொழுங்கரங் துரந்து
குலவிய கவின்குடி யிருந்து

சேந்தநுண் பஞ்சின் மென்மைய வாசிச்
செழுமணி மேகலை தாங்கி
யேந்தெழிற் கன்னி யரம்பையின் குலங்க
ளியாவையு மெளிதினவென் றுனவே. (உ௬)

[இதனால் கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பூங்கழை குழைக்கும் வேனில்வேள் பகழி
பொதிந்தபொன் னாகும்வெந் கொடுப்ப
வாங்கவன் வெற்றி குறித்திட விரிஞ்ச
னமைத்தகா களம்வெஃ டி யரற்றத்
தேங்கமழ் வானி நீரிடைக் குறித்துச்
சீலைவரான் மறைத்திட வரைபுற்
றாங்குதேன் பெய்த பச்சினங் கழையத்
தோழமை கொண்டன கணைக்கால். (உ௭)

[இதனால் அடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகவிழ் செய்ய கமலமுண் னைகிழ்த்து
முகமலர்ந் துறுசுனர் சிந்தி
யொருபசுந் தூவின் வனத்தினின் றரிதி
னுஞற்றிய தவத்தினு ளன்றே
விரிமல ரசோகின் றளிர்வலங் கவற்றி
மென்சிறை யனமென மிழற்றும்
பரிபுர மணிந்து பஞ்சியுட் டியபொற்
பதத்தினைச் சிறிதுபோன் றனவே. (உ௮)

[இதனால் நீ அவளை எங்கே கண்டாய் என்ற வினாவோடு
கூடிய வுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இத்தகை வனப்பின் மடவர றன்றை
யெவ்வுழிக் கண்டனை யென்னிற்
பைத்தபாம் பக்கு ஸரம்பையர் வதியும்
பதிதுறந் திம்பரிற் போந்து
மொய்ந்தபூம் பொய்கை காணிய தேய
முழுவதுங் குறுகின னவற்றுட்
கைத்தல மடர்ந்த ரெல்லியங் சனிபுற்
கண்டனன் விசுரப்பர்கோ னகநில். (உ௯)

[இசனாலே அப்படி யுன்னாற் காணப்பட்டவனே இங்கே
வினைத்தற்குக் காரணம் யாதென்கிற வினாவிற்கு
விடை சொல்லப்படுகின்றது.]

நாண்டலு மவட்கு நிகரர மகரிர்
தம்மிலுங் கண்டி லேன் கதித்தும்
பூண்டயங் கிளை வனமுலை தினைக்கும்
புயமுடை யிளைஞன்யா ரென்னுத்
தேண்டினன் மும்மை புலகிலுங் காணேன்
நிருந்தலர்க் கசனியை நன்ன
வாண்டகாய் நினைக்க காண்டலு நினைந்தே
னவ்வளைத் தோளாங் கிளையே. (உஎ)

[இசனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினையென்பதும்,
அவளுக்கும் உனக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பின
னென்பதற்குச் சொல்லப்படுகின்றன.]

நெழ்க்கார் தரள வடமின முலைநிற்
கிடப்பினன் றேசுநிற் பெய்து
மாழையொன் கண்ணி மாந்திடங் கொண்டு
வளரின வனமுலை நினது
பாழியந் தடந்தோட் சுவட்டினை நெழுங்கப்
புல்லினன் றேரபயன் பபக்கு
மாழியாய் நினக்கு வனப்பவ விலளே
லலந்தபா டலநிக ராமால். (உஅ)

[இசனால் தன்னுதவி வேண்டுமென்பதைக் காட்டுதற்கு
அவளருமை கூறலும், ஆனால் எப்படி அவளை
அடையலா மென்றற்கு உத்தரமுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

கரும்புயன் மறைக்கு மதிக்கதிர் வேட்டல்
கைரவ மலர்பெறு ததுபோ
லரும்பின முறுவ லிளமுலைப் போக
மையகீ யெய்துதற் கரிதால்
விரும்பின ராகி யமரரு மிருந்தார்
விண்ணவ ரிடத்தவ ளார்வம்
புரிந்திடா துனது பேரெழி லவட
னுளத்திடைப் பொறிப்பல்கா னுதிபால். (உஆ)

[இதனால் அப்படியே செய்யலாமே, என்னோடு சொல்லுதலாற்
பயனென் என்றற்கு உத்தரமும், அரசன் அதற்குக்
காதல்கூர் மொழி சில சொன்னையெழுத்
சொல்லப்படுகின்றன.]

செய்தொழில் பயனா லுரைப்பரே யன்றித்
தெளிதூ ருரையினா லுரையா
ரையமுற் றுடன்பா பெய்துவான் முன்ன
ரரைந்தன னெனமட வன்னம்
பெய்தசொல் லமுத முன்னொலாம் பார்து
பொருகிமேல் வழிதல்போ னையாய்
கைபினாற் பசுட்பொற் சிறந்நை வந்து
காதல்கூர் மொழிசில புகன்றான்.

(௬௧)

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளாலே முன் காதல்கூர்
மொழி சிலவென்னப்பட்டவை சொல்லப்படுகின்றன.]

பொன்னிசிறைப் பவளக் கடி கைவா யனரின்
பொற்பினுக் குவமைவே நின் று
நலங்கெழு குணனு முரைப்பதற் கறிது
நல்லெழில் பகருமுன் னுலோ
நிலங்கெழி ளளவு குவாமென வுரைப்ப
நிதற்குமேற் கோளென நின்னைத்
துவக்குறக் கண்டேன் விரகதோய் தீர்த்து
மருந்துகின் சொல்லின்வே னுளதோ.

(௬௨)

வெண்ணகைத் தவர்வா யனங்கெழில் பவளும்
விளப்பினர் கின்மொழி யவளென்
கண்ணொதிர் பட்டான் போலுமெய்த் துணையாற்
கருத்தினுற் காண்டலே காண்ட
எண்ணி புற் றேன்றும் பொருளுதுண் ணியதே
ஊடுகற் கரியலா முகத்திற்
பண்ணிய கோக்க கோக்க உதற்க் கழுகு
பயப்பதை யன்றிவே னுளதோ.

(௬௩)

மருந்தின முறுவ வழகுரைத் தெவரு
மூட்டிய காமவெந் தீயிற்
சொரிந்திடு நெய்யிற் குணனென முரைத்தி
சொல்லுமவ் வழலிடைப் பெய்து

கரித்தபைத் தவிரின் வாடுமெற் குறித்துக்
கனன்று கூற் றுறுநிசை யமர்ந்து
வருஞ்சிறு தென்றன் மலயவெங் விடங்கால்
வாளரா வுயிர்ப்பென லாமால்.

(ஈ.ஈ.)

வெண்நதிர் பரப்பித் தணைத்தவ ரிதய
மெழுதென வருந்தும்வென் டிங்கள்
கண்கவர் வலப்பி னணங்கினை நினைந்து
கவலமென் னுளத்தினைக் கனற்றத்
தண்கதிர் பெறுவென் றழற்றுலெங் கதிர்
டனித்தணித் தவர்வதற் கன்றோ
வொண்கட ரிசவி யிடத்திவிற் றிங்க
டொறுவினி துறவுசெய் குவதே.

(ஈ.ச.)

[இதனால் அன்னத்தைத் தூதுவிடெல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நீதலங் கடலின் கரைபெறற் கயனால்
காரண மின்றியே நாட்டப்
போதரும் புனைப நாதிபென் னுள்ளம்
புலம்புகொண் டினைவது நனிர்ப்பான்
றாதுநீ போய்முன் னுணைத்தவா முடித்த
ரோடறு புதற்கினைக் கென்ன
வாநரம் பெருந் தன்மொழி புதன்றங்
வனத்தினை மடந்தைபால் விடுத்தான்.

(ஈ.சு.)

[இதனால் போய்விடாது அசைத்துச் சொல்லப்பட்டவையும் இன்
வருந்தியிருக்கின்றபடியிட்டு சொல்லப்படுகின்றன.]

பொதரு தெறிந் தன்மைகள் பயக்க
பொருத்துறு கிளைபொற் புள்ளி
யாதரம் பெருந் தவியினை மறவே
லாமிசை யருண்முகம் பெற்றுத்
நிறை விரைவில் வருதிபென் னுணைத்துத்
நிங்கனி னருஞ்சுதை நின்று
நாதவிழ் தாம மாடமேற் றுணைத்
தனியுமா யிருந்துட றளர்ந்தான்.

(ஈ.சு.)

[இதுமுத லீசண்டு பாட்டுகளால் அன்னத்தின் செலவு
சொல்லப்படுகின்றது.]

சங்கிவன் மாழாந் தன்னமென் சொல்லா
லின்னுயிர் தாங்கின னிருப்பத

திங்களும் பனுக்கு மாங்குயிற் கிளனி
செவ்விகண் களிப்புற நோக்கி
பாங்கனுற் றிற்பைப் பகலைநற் பகல
தாக்குவ லெனமனம் வலியாப்
பூங்கனி நிறைநீர்ப் பொற்குட மெதிரப்
போயது பொலன்சிறை யன்னம்.

(௩௪)

கட்புலன் கதுவா துயர்ந்துபின் னெவருங்
காண்வர வெள்ளிடைப் பறந்து
புட்செறி வாவி புகாதகல் விசம்பிற்
பொன்னுரைத் தாலெனப் போகி
துட்பமாய் குநர்க்கு மதிசயம் பயப்ப
கொடிவரைப் புதுத்ததவ் வன்னம்
லட்கிவெண் மதியஞ் சங்கெட வொலிநு
மாடமார் குண்டின புரமே.

(௩௫)

[இதனா ல் வனக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

மன்னு மாநகர் மேய வளனெலா
மன்னங் கண்ணுற் றதிசயித் தேகறு
மன்னங் கண்டது ஞ்சுவன் டார்க்கெழா
மொன்னத் தாதவிழ் பூர்நுரைச் சோலையே.

(௩௬)

இசனாலே அச்சமயத்திலே தமயந்தி அங்கே வருவதற்கு
நிமித்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கிசாலை வாயிற் றுடரு நிலாமணி
பால வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல்
கால வாய்த்த கதிர்மணி முல்லைபின்
மோல நான்மலர் கொய்வதற் கெய்தினாள்.

(௩௭)

[இதனாலே காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

மீது லாயவெண் டாரகை நாப்பணிற்
சிற வெண்கதிர்த் திங்கள்கண் டாலென
மாதர் னோக்கின் மடந்தையர் நாப்பணிற்
சாதல் கூர்தம யத்திபைக் கண்டதே.

(௩௮)

[இசைஞல் அவனை வியத்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

நல்லுயர் கையு முகமுங் கமலமா
நல்லுயர் காண்பத நான்மலர் மேனியா
வல்லுயர் வேளை வழிபடற் காற்றிய
வண்ண மாலைமொ லென்று மருண்டதே. (சஉ)

[இசைஞன் முன்று பாட்டுகளால் பின் ஆன்னத்தின்
சேயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விதிந்து தென்னமு தூற வளர்க்குமா
கொழிந்த திங்கை யுர்வளைந் தாலெனச்
செழுந்தண் கோதை திருமுக முள்ளுறச்
சுழன்று தாழ்த்தது தூச்சிறை யன்னமே. (சங)

தெய்வத் தாமரைப் போதுறை செல்வியுங்
தொல்லை வாயிற் தாலியுங் கூறுபிற்
தங்கி ரோக்கிக் கீணையென நாட்டுத
லெய்வ மென்ன விகழ்ந்து வியந்ததே. (சச)

வேறு.

எனவுந் தெநிர்போ கியது வியனங்
குலவுந் தபொலன் சிறையைக் குவியா
கொழுந் தெநிநின் சிறைமெல் வலியா
எனவுந் தாமரங் கினளஞ் கினளால். (சடு)

[இசைஞல் மங்கையர்க்கு அதனிடத் துண்டான விருப்ப
நிகுதி சொல்லப்படுகின்றது.]

பொறியின் கழிநெஞ் ஈயுதந் திவிடா
தற்கில் வறிவா யவரும் பொருளைப்
திறிநொன் தறிகோக் குதல்பேற் பிறழ்
மறியுந் கவினமற் கையர்நோக் கினரால். (சஈ)

[இசைஞல் தமயந்தி அதனை விருப்பப் பிடிக்கத் தொடங்கி
வாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அறிந்ததா யாத்தா யவரும் பொருளைப்
தொடுப்ப வசைவைத் தமர்ப்பெற் றியர்போ
எனநித்தா யவளங் கவர்வா னசையான்
மணிபுத் தசையா னுவதித் தனளால். (சஊ)

[இதனால் அப்போது அன்னத்தின் செயல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அவிர்பூ னெலியா மலடக் கினளாய்க்
கவர்வான் வரல்கண் டுமகன் நிலதாய்த்
துவர்வாய் மயிடுமுட் டிடலா குமென
வைவதி ரனமெல் லநடந் ததுவே. (சக)

[இதனால் மங்கையர் தமயத்தியைத் தமிழ்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

புரினத் தடமே வியபோ குமன
மெளிதிற் றனகைம் மலரெய் துறுமோ
வுளம்வைத் தமையென் னெனவொண் னுதலா
நரினக் கைபுடைத் துநகைத் தனரால். (சக)

[இதுமுத னன்குபாட்டுகளாலே பிடித்தற்குச் செய்ய
முயற்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

புனைமே கலையீர் கைபுடைத் துநகைத்
தனமே கலியந் துடலன் புகொலோ
தனியே குவனின் மினெனத் தகையாக்
துனியோ கிரைசெய் துதொடர்ந் தனனே. (சுப)

புகிழ்மென் முலைவா னுதன்மொய் குழலார்
நகைசெய் வதுகண் னொநா லினனா
பகல்கின் றபொலன் கிறையன் னிதிழ்
னிகரென் னவொழங் கினனோ ரிழையே. (சுஉ)

வடியுண் கணிமா முலைதாங் கியநா
விநிதும் மிடைபென் படுமே கலெனப்
புடிமென் னடைமங் கையர்பே ரமறுத்
தடிமென் மலர்பேர்ந் தன ரா யிழையே. (சுஉ)

செய்ய்பட் டொழங் கமலந் தினைங்
கைப்பட் டுழபட் டதெனக் கருநா
மைப்பட் டமலர்ப் பொழின்மா தனிவாய்ப்
பொய்ப்பட் டமருங் கினன்புந் கனனே. (சுஉ)

[இதனால் அன்னம் நன்மொழிகள் பேசத் தொடங்
கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தொடர்ந்தான் கலுத்து முகம்வே ரொழுக
தடந்தா யிழையெய்த் தனளென் நநயந்
திடந்தோர் தவளின் புறுநன் மொழிகண்
மடந்தா ழிளவன் னம்வழங் கியதே. (௫௪)

[இதுமுத லீரண்டு பாட்டுகளாலே முன் சொல்லப்பட்ட நன்
மொழிகள் இவையென்று சொல்லப்படுகின்றன.]

கோடுந் தியகொம் மைமுலைப் பொறையால்
வாடும் மிடைமா மயில்வா ரலெனத்
தோடுண் குழன்மங் கையரிற் றுணர்மா
வாடுந் தகிரங் கைமறித் தனபார். (௫௫)

[இதனால் பிடிபடாமைக்குக் காரணம் சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ணின் னியங்கும் மெனைமே வரநீ
மண்ணின் னடந்தெவ் வனம்வெள வுதியா
லெண்ணின் னிதுகண் டவர்பார் நகையார்
பெண்ணின் னமுதே வரல்பே தைமையே. (௫௬)

[இதனால் அரசன் காரியத்துக்கு உபயோகமாகிய
தன் வரலாற்றின் சிறப்பை யுணர்த்தத் தொடங்கிச் சுற்றமு
மிடமு முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றின் மரபோ துமிவட் கியையப்
பின்னம் மொழிபே சுவலென் றபஹா
ரன்னந் தனதன் புறுசுற் றமியாம்
பொன்னின் னகர்யாங் கள்பொருந் திடமே. (௫௭)

[இதனால் தன்வடிவம் பொன்மயமா யிருக்கைக்குக்
காரண முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மலர்மே லயன்மா னதவா விய்னுட்
பொலன்மெல் லிதழ்நூத் தசெழுங் கமல
நலனார் வளையம் பலநா ளுமயின்
றுலவா தொளிர்பொன் னிறமுற் றனமால். (௫௮)

[இதனால் பூமியில் வந்தமைக்குக் காரண முணர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கனிமா மயிலன் னவர்கா தலுறு
மலிராண் மலரைங் கணையே ளையா

வளநோக் குறமண் ணிடைவந் தனமால். (௧௩)

[உலகமெங்கு மொழிவில்லாத திரிவிடையும் தளர்வு
நேதான்றமைக்குக் காரண முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ணம் புவிபா தலமே வுகினு
நண்ணுந் துயரின் நெனநல் வரமுன்
றண்ணங் கமலத் திறைதந் தனன்மைக்
கண்ணென் றயில்கொண் டகனங் குழைமே. (14)

[இதனால் வேட்டைக்காரர் முதலானவர் பிடிப்பரென்னும் உயிர்
எனக்கில்லையெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தெளவைக் கடல்கூழ் தருகா சினியிற்
நெய்வத் திறமே வியசின் நானே
வெளவுற் றிடினன் றியிம்மா னிடாதா
மெவ்வெப் படிவெள வினுமெய் துவனே. (15)

[இதமுத லிரண்டு பாட்டுகளாலே அத்தெய்வபோகம்
இதுவெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒளிர்ஊன் னுலகத் துறையும் பர்பிரா
னனியாற் புகலே வலுமாற் துகிலேம்
வளர்பூ வுறவா னவனே வலுமிந்
னனே வலுமே நனிசெய் குவமால். (16)

தூரிதூங் கியவா னதிறோய்ந் துறவங்
குளிர்தூங் குருறுந் துளிமென் னிறைபாற
கனிதூங் கியகா மவிடா யகல
நளன்மே னியில்லீ சவநன் குறவே. (17)

[இனி நளனுடையபல வரைப்பட்ட குணங்களை யுஞ் சொல்லத்
தொடங்கி, இஃதுவே செல்வமும் அழகும் வேலியின்
சிறப்பும் உணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

க லி த் து றை.

தென்னா ரமுதத் தெளிவொத்தவந் திஞ்சொ னல்லாய்
வன்வார் முரசங் குறங்கும் மணிமுன்றில் வேந்தன்
கன்வா யுமிழ்ப்புங் கணையேந்திய காம னன்னு
னாளார் வணங்கு நாளென்னு மோர்மாம வேலான். (35)

[இஃதுவே பின்னும் அழகின் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

யெண்டார்வஞ் செய்து மதுவுண்டுமிழ் மாலை மாற்பன்
நிண்டோ ளெழிலகேட் டவரம்பையச் செம்மன் மாற்பன்
தண்டாது புல்லப் பெறுதாற்பெயர்ச் சார்பு நாடி
யெண்டார் புனையு நனகபரன் றன்றை யுற்றான். (36)

[இஃதுவே இசைபாடற் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

யசா விசம்பி னான்பாடலை யாங்கன் கூற
மாகா திபனில் வரிபாடல் வருங்கொ லென்று
பாகுற வீணை பயில்வோன்முகம் பார்த்து ரைப்ப
வாகா வெனலா லவற்கப்பெயர் சேர்த்தி னுயே. (37)

[இஃதுவ் நற்குணப் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

உலனுறு செய்த புயர்மாமணித் தூண்டுநர் தோவா
என்னயா முரைப்ப நரைகூறு ராணி மொம்மை
முலைமேற் பொடித்த புலகத்தினை மொத்திச் செங்கண்
மலர்நீ ரரும்பு வதிர்கண்டிலன் வான வேந்தன். (38)

[இதுமுத லீரண்டு பாட்டுகளான் முகப்புகழ்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகுண் டெவண்டு பயிநூர்நான் வான்மு நத்தைப்
பெருவென் மதிய நிகரெய்தப் பெறுமை யன்றோ
கருதுங் கமலத் துறைநான்று கன்னை வருந்த
வருதிங்க டோறும் புதிதாக வருந்தல் செய்வான். (39)

கோணைக் களிற்றுநான் வான்முகங் கூறு கொன்னு
யானாத் திருமா லருள்செய்தலும் யாங்கன கூற
நானிக் கமல மயனோடு முனிப்ப நாடிப்
பூணிற் பொலிந்த முலைபூமகட் புல்லு மன்னோ. (40)

[இதனால் பொறுமை பூபரந் தாங்குதல்களின்
புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

சிறைவண்டு தண்ணென் முகைகுழிந்நுனைப் தேறன் மட்டு
யறைகின்ற தண்டார் புனையுத்திற லாடல் வேந்தன்
பொறைதேரி னங்கட் புவிமாதிரைப் பொங்கு செஞ்சூட்ட
முறைவா ளரவை நிகரென்ன வியம்ப லாமே. (3)

[இதனால் ளளராஜனிடத்து உத்தம மங்கைய நிகுச்சையைச்
சூறிப்பீத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பிற்புரு மாவ முறைவாசிப் புயங்க முன்னாச்
சற்றூர மாலி னுகநிக்ருந் சிலைக்கை யாற்றுக
குத்தேவல் செய்யுள் கொடியன்னவர் பாடி டகக்க
கற்றா டரம்பை பயில்வானடை. காட்டி கிற்பேன். (4)

[இதனால் ளளன் அந்தப்பாத்திலே தனக்குப் பழக்க
முண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அகறபொற் கழற்கா லரசன்னக ரந்நொ னல்லா
மறைசொற் கள்யாவு மறையாம லெனக்கு ரைப்பார்
பொறிமுற் றடக்கிப் புலன்போம்வழி போக்கல் செய்ய
நெறியிற் சிறுந்ருப் புகலாதென நெஞ்சி லெண்ணி. (5)

[இதனால் அவளுக்கு ளளன்மேற் காதுல யெழுப்பதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

திங்கட் கலையின் செழும்பூங்கதிர் ரெவ்வி வாப்பாப்.
கங்குற் கமல மலந்தோய்த்து சுறிப்பு றுமற்
பைங்கட் குழுத முறல்போலுந் பார்த்தி வள்ளன்
றொங்கற் புயந் தோய்த்துமுமற் பிறமாத துய்த்தல். (6)

[இதனால் அவளுக்கு ளளனைப் பெறுதற்கு உணுகல் மிகுக்கின்
யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மயிர்வாய்ச் சிறுகட் பிறமென் னடைவாய்த்த லல்லா
செயிர்தீர் விதியின் திறம்பார்கொ நெறிந்த சீரா
ரயில்வே னளன்ற னழகுன்னெழி லொத்த வாற்றாற்
பயினேய விற்ப சினக்கன்றிப் பயன் பாடதால். (7)

[இதனால் அழகொத்திருக்கையினாலே விதிசங்கற்பமும்
அனுகூலத்திருக்குமென்று துணிதற்கு உதாரண முண்டோ
வெனின் உண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைசேர் கமல விதியுந்தகக் கூட்டுமென்க
திருவோடு செங்கட் டிருமாலினைச் சேர்த்த லானும்
வரைமான முக்கட் பெருமாலிடம் வைத்த லானு
மரவோடு தன்னொன் கதிர்ந்திங்கனி வைத்த லானும். (எரு)

[இதனால் அவ்வுணுமானமேயன்றி இதற்கு ஆகம்ப பிரமாணமு
முண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பிபா வே னானன்றன் புனைதாரகன் மாற்பு புல்லு
மேரார் மகன்பா ரெனையா னையேனாந் கேட்பப்
காரோதி நின்றேர் கழறுற்றனன் போலு மாங்குத்
சேரோதை தன்னும் நெளிவுற்றிடக் கேட்டி லேனயான். ()

[இதனால் விதியின்செயலுஞ் சொல்லும் அப்படியிருக்காலும்
அவன் எதற்குரணாகையால் இப்போது வேடிவிசமாகச்
செய்யலாமே யென்றால் அதற்குத் தடையுண்
டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நயின்மென் குதலைத் திருவேரினைக் கூடு மின்ப
மயில்கொண்ட வெள்ளவே னாந்தாக வமைத்தி லானே
செய்யபெண்ணி யன்றி விதிகூட்டல னென்னுஞ் சிந்தி
ப்பனின்றி மாறிப் பழியாகப் பயங்கு மன்றே. (எஎ)

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுகளால் இப்படி அவளுக்கு ஆசையை
வளர்த்த அன்னம் அவள் கருத்தை அறிதற்காக
வேறொன்றைச் சொல்லி முன் சொல்லப்பட்டதை
முடித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

நருந்தாரை வாய்வாள் பொருவுங் கயற்கண்ணி கேண்மோ
பொருந்தா தனயான் புகன்றேனாந் பிந்த பூந்தான்
வருந்தா வொலுங்கப் பிழைசெய்துநன் மாற வுள்ளம்
பரிந்தார்வ முற்றப் புரிவேனென் பணித்தி யென்னு. (எஅ)

தோளா மணியை நிரைத்தன்னமென் குய முரற்
கோளார் மதிவாண் முகத்தாளுட் குறிப்பு நாடித்
தாளாண்மை யுள்ளங் குறிப்பிற்றெரி தன்மை யோரின்
வாளா வதிந்த தணிப்பொற்சிறை வாய்ந்த வன்னம். (எக)

[இதனால் தமயந்தி பேசத் தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இவ்வாறு செங்கான் மடவன்ன மிருத்த லோடு
மைவ்வா நெடுங்கட் டமயந்தி மனத்தி னேர்ந்து
செவ்வாம்ப லூறுஞ் செழுந்தேற் றுளித்த லின்றி
பொவ்வாத திஞ்சொல் குயினா வுரைக்க லுற்றாள். (௨௦)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் 'பூத்தான்வருத்தாவொதங்க...
பிழைசெய்தனன்' என்றதற்கு மாறான உத்தரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

பேதை நீர்மையிற் பெட்புறின் யாங்கனு
மேத மெய்துறு மென்பர் சரதமே
யாத லானிற் றெடர்ந்தன ரெய்துறத்
தீதிழைத்தனன் யானுன் றிறத்தனே. (௨௧)

பளிங்கிற் றுன்னிய பல்பொருண் மற்றதில்
விளங்கித் தோன்றல்போல் யான்செய்த வெம்பிழை
களங்க மற்றவுன் னுள்ளத்திற் கண்டுகொ
றுளங்க யான்சிழைத் தேனென்று சொற்றதே. (௨௨)

[இதனால் மாறவுள்ளம் பரித்தார்வமுற்றப் புரிவே னென்றதாம்
உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

வேண்டல் செய்வலென் றுய்விழை வானினைக்
காண்ட லன்றியென் வேண்டுங் கதிர்மதி
ரிண்டு நோக்குந் கண்கனிப் பெய்துறச்
சேண்ட யங்குவ தன்றியென் செய்யுமால். (௨௩)

[இதனால் விரும்பப்பட்ட பொருள் எப்படிப்பட்டதாயினு
சொல்லலாமெனின் அதுகூடாதெனல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கோச்சகக்கலிப்பா.

விழையுமனத் ததுமனத்தை விட்டகல்வ தெனினன்ே
தழையவுரை தருளாவாற் சாற்றலாற் தகைமைத்தா
மெழுபுளிவாழ் கன்னியரி லிருவிசம்பிற் றருளினுங்
கொழுநனைநல் குதியென்று கூறுநன முள்ளகொல்லோ. (௨௪)

[இதனால் தமயக்ரியின் சொல்லுக்கேட்டு அன்னம்
பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

நிழைசிறைய மடவனமே சாற்றிதியென் நிவ்வாறு
குழைகிழிக்கு மநாந்தெடுங்கட் கொம்புமகிழ் நாலிநொடு
மொழிவதுகேட் டையுற்று முகிழ்நகைவா னுதலுளத்தில்
விழைவுநன் மொழிகள்கில மடவன்னம் விளம்புமால். ()

[இதனால் அது நான் கேட்கத்தக்கதுதானெனல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நீருவினுங் கொழநனையார் தருகவேன வுரைப்பொனு
மரியமறைப் பொருளதனை யான்கேட்க லாகாதே
தெரியவரு மறைப்பொருளைச் செலிப்புலத்தி லுறநான்காம்
வருணமுடை யவர்கேட்க லாகாத வாறேபோல். (அஃ)

[இதனால் அப்பொருள் பெறுதற்கரியதாகையாற் சொல்லுதற்கு
நானுகின்றேனெனின் அதற்குத் தருமுத்தரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

மனமுறுமோர் பொருளடைத லரியதோ மனத்தாலு
கினைவரிய பொருளினையு கிறையுடையோ ரடைகுவராத்
புனைமணிமே கலைதாங்கப் புடையகன்ற வகல்குந்
கவியனைய வந்திஞ்சொற் கற்பகப்பூங் கொம்பன்னப். (அஃ)

[இதனால் இது பொய்சொல்வதென்று சொல்லாதிமாதே
யெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொய்ம்மைமொழி புகன்றறியேம் புகலமன மெண்ணுகினு
மெய்ம்மையல னுரையாகா வேதநில் பயிற்சியாற்
கொம்மைவரு முலைவாய்மை யுடையோரைக் குறித்துரைப்பி
னெம்மைமுத லெடுத்துரைப்ப ரீங்கம லுத் திறைமுன்னம்.

[இதனால் அனால் நீ என்ன செய்யாட்டுவாயெனின்
அதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பாட்டுவநிச் சுரும்புமுரல் பங்கயமெல் லரும்பேய்க்கு
போட்டினமெம் முலையெனக்கு முடியாத பொருளுளதோ
குட்டரவின் மேற்கிடந்த தொடுகடன்றா லத்திடையீ
போட்டநாக லுதொணர்வல் விரைவினைக் கூறியதால். ()

[இதனால் 'வேட்டது கூறுதி' என்றதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மருவுபுரி நரம்பிசைக்கு மாடகநல் விபாழ்சைகேட்
டுருகினான் பால்வேட்டை யுற்றனனென் றறிகில்லா
பரிபபசம் பொன்னிறத்த வாய்நூவி மடவனமே
தெருமரலும் தேன்விசைவு செப்புமா நெவனென்றான். (1)

[இதனால் அன்னம் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

வேட்டைதன துளந்தடங்கி மெய்காணுன் மறைத்திகலும்
வாட்படைபோ னெடுங்கண்ணன் வழங்கியசொற் பொரு
நாட்கமல வள்ளவாய் நறுப்போதி லமர்செய்ய [தேர்த
தாட்பவளக் கடிசைவாய் மடவன்னஞ் சாற்றுமால். (2)]

[இதனால் சீ மென்னுலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட பொருள் யறித்தியை வென்பாயாயின் அறித்துளேனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தருவினநுப் கொழநிலையார் தருநென்பா நென்றதுவ
மருவுபுரி நரம்பிசைக்கு மாடகநல் விபாழ்சைகேட்
டுருகினான் பால்வேட்டை யுற்றனனென் றுரைத்ததும்ம
கருதிதனும் மல்கவேயுந் கழலுனர்த்த தெளிவினல். (3)]

[இதனால் இரவுகூடமிற் தருவினநுப் கொழுநனை முதல்
வாங்கியவொருநா ள் அறித்திருக்கால் அறியாய்போற்
சொல்லியதற்குச் சாணம் யாதெனின் அதனை
யுரைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மறங்கொரு மதந்தெடுங்குட் கன்னியர்த மனமொன்றிற்
நெறித்துழுடன் பிடிமெனத் தெய்வியையோர் செப்ப
வறுந்நுணரொன் சில்லோதி யய்ப்புறமென் குறிப்புரைக
வறித்த மறி யேன்போல வைபுறவுந் திருத்தனன்யான். (4)]

[இதனால் அன்றியும் எனன் அரன்மரகநு யிருக்கையால்
அவனுக்கு கீர்சமமல்லாத செய்திமைச் சொல்லலாகாதெனல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகமெலாம் பொதுநீக்கி யோராழி தலையுருட்டி
யல்கல்லுதும் படாமீடோர்த்த வரசுபிரான் திருமுன்ன
மலர்மொனதனஞ் சில்லோதி யையுற்று மடநாணுந்
சிலமொழிசொற் தனனென்றஞ் செப்புவதுஞ் சீர்மைத்தேக .

[இதனால் அப்படித்தான் சொல்லினார் குற்றம்யாதேனின்
அதற்குத் தருமத்தாரு சொல்லப்படுகின்றது.]

கந்தகும் புரிக்கோட்டுக் கழைகளியுங் கடாயாலை
மந்தரத்தாற் பகைக்கடலை மதித்தடையும் வயவேந்தன்
சிந்தையைநின் பாற்பிணிப்பிற் றெள்ளமுதத் திருவேயுன்
மந்தையிறற் களித்திடினென் வாயமைதவ றுகாதோ. (௯௭)

[இதனால் அது சந்தேகத்திற் கிடமாகையால் அதனைவிட்டு
என் பிரதிக்கினை வருவாமல் வேறுபகாரஞ் செய்வே
னெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்னுளத்தி லையுறல்போல் யார்க்களிப்பான் றந்தையென
வன்னுளத்து மையமுள தாதலா லிஹ்தொழிக
பின்னரெவை யுரைத்திடினு முடிப்பலெனப் பேரெழில்ந்
தன்னமட வரலுள்ள மறியுமா றுரைத்ததுவே. (௯௮)

[இதனால் தமயந்தி நாணம்விட்டுப் பேசத் தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

நன்னிமனஞ் சூழ்கிடந்த நானென்னுங் கடியாரை
மனமொழி பெனும்படைகள் வடிஞ்சுதலு மழிந்ததான்
மூன்னியுள் தனிச்சிறிது முறுவலித்து மூங்குகோட்டி
பின்னமுத முகுப்பறபோல் வெளிப்படைநி னியம்புமால்.()

[இதனால் உளனை தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சய
முடித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விடையுயிர்க்குத் தாமரைக்கு வெய்யவனுந் தோயம்பன்
மருள்க்கு நான்மலர்க்கு மாயதியு மல்லாம
முறைபெறுந் தலைவர்பிற நுள்கொல்லோ பொலன்செய்த
வரசமட வனமெனையு மன்னார் பெண்ணுதியால். (௯௯)

[இதனால் லிபீதம் - பிரமாதம் - சாதனக்குறைபாடு - வஞ்ச
விருப்பு இவற்றெனொன்றற் பிரனைத்தான் சணவஞ்சக்
கொள்ளாமையை வலியுறுத்திக் தன் பிரதிவினாவும்
அது முடியாமையை உணர்த்துதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐம்பழுதே னளன்பாம்பி லணியலணி குவனன்றி
மையல்புரி வேள்வரினு மன்றலத்தார் சூட்டுவனே
கெம்பொழுது வேற்றுகை பிறற்களிப்ப கேற்குவனெல்
வெய்பதழற் புகுத்தாவி விட்டுஹரை நிறுத்துவனல். (௧௦௦)

[இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊழியஞ்செய் திறமவேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமென
வாழ்மட வனங்கூட்ட லரிதென்னை மதித்திடேல்
கேழ்கினர்தா மரையின்முனை கிளரொளித்தண் ணேற்கல்
தேழ்பரித்தே ரவற்காணி னலர்த்திடுத ியல்பன்றே. (க 1)

[இதனால் தனது நிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தினது
நிச்சயத்தை வினாவதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வாட்டிறல்சேர் வயவேந்தின் மணிப்புயத்தென் முலைதீ
கூட்டுதேயே லுயிர்வாழ்வல் கூட்டாயே லுலகறிய
மூட்டழலிற் புகுத்தாவி முடித்திடுவ லொளிகெழுசெஞ்
சூட்டுமட வனமிவற்று னென்செய்வான் றுணிந்தனையான். (க 2)

[இதனால் அக்கூட்டலுதலியின் பெருமைகூறல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உயிருகவி செய்தவர்கொன் றுற்றங்கா லுணர்வுடைமே
செயிரறுதம் முயிரளித்துச் செயர்கண் றிக் கடன்கழியாய்
மயர்வறவென் னுயிரிலுஞ்சீர் வாய்த்தனான் றனையளிப்பி
னயர்வறுமோ திமமதற்குக் கைம்மாறே தறுகிலன்யான். (க 3)

[இதனால் ஈழல்லாததவி செய்தலாற் பயன் யாதெனின்
அதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கைம்மாறு நினைக்காற்ற லரிதெனினுங் களிப்பினுளஞ்
செம்மாந்துன் செயிரறுதீ ரோவாது செப்புலய்யா
னெம்மாவி யிறந்துபடா திருக்குங்கொல் விரைவினிற்போட்ட
தெம்மாறு சுடர்வேலான் திருவருள்பெற் றிடாயெனினே. (க 4)

[இதுமுத னுன்குபாட்டுகளால் பின்பு அன்னஞ்செய்யத்
தருவதற்கை யறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்குறையீ வயவேந்தற் கியம்புதியேல் வடகூட்டிற்
பொன்பிதிர்மின் சுனங்கார்த்த பொம்மலிள முலைவென்
லன்புறுதல் மெய்யறி லறையற்க வறைகுறியே
என்குறையீங் காமலப்பா னயப்பற்றி னெனினே. (க 5)

வேற்றரசர் திறைகொணரும் வேலையினுஞ் சொல்லற்க
மாற்றரசர் பால்வெகுளு மமயத்தும் வகுத்துரையே
தேற்றமுடை மதிவல்லோர் தேர்ச்சியினுந் தெரிந்துரையேல்
சாற்றினுரைத் தனவெல்லார் தவறாத லறிதியே.

பொறிசெறித்த மாண்பினராய்ப் பொருந்தலர்ச்செற் றிரு
செறிதருமா றட்டியரு வினைவாங்கு செயலினரு [நிதியஞ்
முறுபிழையுட் சிறிதியற்றி னொறுத்திடுவர் வயவேந்த
சறுதிபெற நீமொழியு மமயமறிந் துறைத்தியால். (க0௪)

உளத்தனவான் முகத்தனவா யுதிக்குமவை குறிப்பினுந்
தெளித்துரைத்தல் சீர்மைத்தே தூதர்செய லிற்றுகும்
விளக்கமுற நியலதியா சநிவரிவை மெலியுமெனை
யளித்திடுதி விரைவினிற்போ யாய்நூங் மடவனமே. (க0௫)

[இசனாற் பின்பு அன்னஞ் சிலசொற்கள் பேசத்
தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசீரியலிருத்தம்.

என்ன வாங்கு வெளிப்படையிற் குயினு நான விள்ள
பித்திற், கன்னற் பாகிற் கோற்றேனிற் கனியிற் கனிந்த
மொழிநவிலும், பொன்னம் பாவை யன்னுடன் னுள்ளந்
தேர்ந்து மகிழ்புரியா, வன்னங் கண்ணு லருந்துதல்போ
னோக்கிச் சிலசொல் லறையுமால். (க0௬)

[இசனாற் நிச்சயமிருந்தாற் காரியம் எளிதின்
முடியுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விணங்கு பூத்துக் குலிகச்செப் பெனலாய்ச் சுருங்கி
நுழைதாடிப்பு, வணங்கித் தேம்ப வருமுலையா யுரைத்த
மாற்ற மெப்பாமே, விணங்கு வாயில் யார்வேண்டு நனற்கு
சினக்கு மிதயத்து, ளானங்கு நோய்செய் தலாற்றாற்று
மனங்க னொருவ னிருக்கவே. (க0௭)

[இதனால் லொன்பது பாட்டுகளால் அன்னம் நானுடைய
காட்சி முதலிய அவத்தைகளை யுணர்த்தத் தொடங்கி
இசனாலே செவிப்புலக்காட்சி யுணர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கடல்சூழ் புவிபிற் பாதலத்தி லமர ருலகிற் கவின்றி
கடிங், கொடிநே ரிடையாள் யாரென்ன நிண்ணி யாங்கள்
கடறுதலுந், படியேழ் புரக்கும் வேந்துளாற்றுப் படையேள்

பகழி புகுவழிபோய், மடமா னேக்கி நீயுறைதன் மறந்தாய்
கொல்லோ மறைத்தனையோ. (கக0)

[இதனால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈட்டு மணிகள் பலதெளித்துன் னெழுதற் கரிய திரு
அருவங், கோட்டுங் கிழ்தான் முலைகோட்டப் பரப்பின்
றென்னுங் கொடியருங்கு, தீட்ட வனையோ னுதிதுண்மை
யிலதென் றெண்ணித் திகைக்குமுளம், வேட்டு நெடுங்கண்
ணிமையாம னேக்கித் தளரும் வேல்வேந்தே. (கக1)

[இதனால் வேட்கையும் உள்ளுதலும் சொல்லப்படுகின்றன.]

பருந்துங் கழுகுங் கொடியினமு மருத்தப் பகைஞ் சூட
றடிந்து, விருந்து செய்யுஞ் சுடர்வடிவேல் வேந்த னுயிற்
நீயென்னும், பொருந்துங் காமப் பிணிநீக்கிப் புலம்பு தீர்த்
தின் னுயிரளிக்கு, மருந்து நீயே யென்றெண்ணி மகிழ் தாய்
குளத்தோ டிருந்தயரும். (கக2)

[இதனால் உள்ளுதலாகிய வேற்றுப்புலவெறுப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தேற்று ரொளிநு மணிமௌனி யிடறித் தேய்ந்து
விளங்குநகக், கூற்று மென்னு மால்யாணப் பிடரிற் றோன்று
மெழில்குறியா, வாற்று ராகி யாடவரும் பெண்மை வீரும்
மடல்வேந்தன், வேற்றோர் பொருளி லைப்புலனும் விழைய
வாக மெலியுமால். (கக3)

[இதனால் மெலிதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்க்கும் வெண்மை யளித்திருண்ட கரிய கூந்தல்
கனங்குழையா, யார்க்குஞ் சுரும்பு மிசைத்தேனும் வண்டிஞ்
சுழலு மைக்கணவேள், போர்க்கு மெலிந்தோ வெண்டிங்
கள் பொழியு நிலநிற் றேம்பியோ, பார்க்குந் தோறும் புதி
தாக வுடல மெலியும் பார்வேந்தே. (கக4)

[இதனால் நானுவரை யிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்வார் பகழி தூரந்துதூரத் தாக மெலிவித் திடுந்
லன்றிச், சிலவேள் வேந்த னியல்பனைத்துங் கவர்த்தான்
போலுந் தீங்கிழைத்துன், முலைமேற் கூடப் பெறுமெனிலோ
வதுவு மியற்று முதுக்குறைவற், றுலையாக் காமங் கொடுந்
றொழும்பு முழப்ப நானு மிழக்குமால். (கக5)

[இசனால் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நின்சி நுருவு வெளிப்படுத னோக்கி நிலைத
ளரு, மென்பு நுருக விளமுலைமேற் புல்லு முனிந்தா யென
வருந்து, மன்போ டே நிர்த்தனன்போ னகைக்கு மகன்று
யெனவெளியிற், பின்போ தருநல் லுணர்விழந்த பித்தர்
போலப் பேதுறுமால். (கக௯)

[இதனால் மயக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

புலவு நானும் வேல்வேந்தர் சேனைப் புணரி கடந்தெ
திரற், னுலவு நிடதக் கடாயாணை யுனது விரகப் பேராற்றி,
னலைபி னிலைகாண் பரிதாகி யந்தோ வாழ்ந்து மயங்கியதாற்,
சிலைகொ ணுதலாய் பின்னர்வரு மவத்தை சேரா தருள்
புரியாய். (கக௯)

குடங்கை யணையிற் பகைவேந்தர் துயிலுங் கொற்ற
முற்றத்தி, கடங்க லணைய போர்மீளி யின்னவாறு மதிமயங்
கித், தடங்கொண் முலையா யெனைத்தாது நின்பால் விடுத்
தான் றளர்ந்திடேன், முடிந்த ததுவு மிருவிரு முன்னர்ச்
செய்த தவப்பேற்றால். (கக௯)

[தன் முயற்சி பயன்பட்டமைபற்றி அவனைப்

புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகன் வேலு முக்கண்ணன் முடித்த புனிற்றுப்
பிறைக்கொழுந்து, திருவின் கொழுநன் பாயலுங்கண்
டிலக ததல்பே சகலஞ், லுருவ மாகத் தனிக்கவர்த
வுனக்குக் கலுழி மதமொழுகுங், கரடக் களிற்று னளனுள்
ளங் கவரு மாறு வியப்பாமோ. (கக௯)

[இதமுத விரண்டு பாட்டுகளால் காரியமுடிவை அதன்பின்

விளைவைக்காட்டி வலியுறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னே யமுதே மொழிக்கரும்பே பூந்தா மரை
யிற் றிருவேயின், மின்னே ரிடைதேயந் தறவருந்த னிம்மு
முலை லல்லாம, லென்னே தொய்யிற் றெழிலனைத்து
மெழுத லாமே யென்றெண்ணி, மன்னே யுரைக்கு மெங்க
ஞடன் மதுவார் பொழிவி னிடையிருந்தே. (க௨0)

THE KUPPUSWAMI SASTRI RESEARCH INSTITUTE

அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட பட்டம். MADRAS-453

இன்பக் கலவிக் கரணங்க வியாவு மியற்றி யிருப்பா, மன்புற் றவச முறுமேனி யயர்நீர் வதற்கெம் பொருள் சிறையான், முன்புற் றுயர்வா எத்ப்புனலின் மூழ்கித் தன் னொன் குறுந்திவலை, நன்கிற் றெறிப்ப விசுதற்குச் கால் பணித்தாய் நண்ணியதே. (கஉ.க)

[இதனால் ஆற்றுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தொல்லும் வேலும் கூர்வாளுங் கூற்றுங் தொட்ட டால் விடமும், வெல்லு நெடிய கருங்கண்ணுப் வேல்வே திடத்தி யான்விரைவிற், செல்லு மனவு நீவருந்தேல் செந் னிற் திகழ்ப்புண் வனமுலைகள், புல்லும் வேட்கைத் தேந் து வேந்துன் எனகரம் புகுவானால். (கஉ.உ)

[இதனால் அன்னம் விடைபெறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

மடைவாய்த் தவமுஞ் சூற்சங்கம் வனசப் பொருள் டுன் மணியுயிர்ப்பப், பெடைநா ரைகடங் கருவென் னு வடைசேர் சிடதப் பெருமான்பால், விடைநா வென்ன மட வன்னஞ் சிறகர் நீவி விருப்பினொடும், படைவா னொடுங்க டங்கதோகை முகம் னுரைகள் பணித்தனளால். (கஉ.உ)

[இதனால் அன்னஞ் சென்றவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

இவ்வா றிருந்து நன்மொழிக வியம்பு வேலை யா னுறுஞ், செவ்வாய் மடந்தை சிறையின் சுவடு நோக்கி சிலதியரு, மைவ்வா னொடுங்கட் டோழியரும் வரக்கா டுயிர்ப்ப ரிவரென்னு, வெவ்வாய் வடிவேல வேந்தன் னன்னம் விரைவி லேகியதே. (கஉ.உ)

[இதனால் அதன்பின் தமயந்தி நிலை சொல்லப்படுகின்றது.]

அன்ன முரைத்த மொழியமுத மருந்தித் தெவிட்டா வாரமுதக், கன்னற் சூதலை யிருகண்ணுங் கருத்து மதல பின் றொடர்ந்தேகப், பொன்னம் பாவை தழற்பெய்தா னெ ன்ன வருகிப் புலம்பு கொண்டாங், கின்னற் கடலின் கண் காணு திருந்தா ளிருந்த வேலைதனில். (கஉ.டு)

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளால் மகளிர் தளர்ச்சியைக் குறித்து வினவுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

ஆய வெள்ளம் புடையெய்தி யனிச்ச மலரின் றாறு னைப்பச், சேய நிறமாஞ் சிறடிகள் கன்றச் செங்கா லை

தொடர்ந்து, மேய தென்ன மதிகொல்லோ முருகு விம்ம
நுறுமிழுந், தூய மலர்ப்பங் கயப்போதைத் துறந்தெம் மனை
யிற் புகுத்திருவே. (கஉச)

மைமயன் மதவெங் களியானை விமன் வரத்தால் வருந்
திருவே, கையு முகமு மரிபரந்த கண்ணு முருகு கொப்
புளிக்குஞ், செய்ய கமல மெனவீழு மரிச னோச்சுந் திறக
தானே, தொய்யி லெழுது தடமுலைகள சமந்தோ மேனி
துவண்டதுவே. (கஉ௭)

அன்னர் தொடரு மயர்வதுவோ வயலார் விழிப்பு,
றடைந்ததுவோ, பன்னும் பொழில்வாய்ப் பலவலகை யெதி
ர்ந்தே மருட்டப் பயந்ததுவோ, பொன்னங் கிளியே மட
மயிலே புதல்வாய்க் குயிலே பூங்கமல, மன்னுந் திருமா னே
யன்ன வணங்கு வாய்ந்த மரகதமே. (கஉ௮)

[இதனால் துவன் மனையிற் சேர்க்கப்பட்டவாறு
சொல்லப்படுகின்றது.]

தூது கமழு மலர்த்திருவே யென்னச் செவிலித் தூயா
பலர், பூதி யணிந்தாங் கயினிரிற் சுழற்றித் தெய்வம் பரா
ம்பப் போற்றிக், காதுன் மயிலைக் கொடுவந்து சுடிமா மனையிற்
பசுந்தேறற், சித மலர்மெல் லணையிது சேர்த்தா ரவளுஞ்
செயலிழந்தாள். (கஉ௯)

[இதனால் அன்னம் அரசனைக் கண்டடை சொல்லப்படுகின்றது.]

நங்கிவ் வாறு மயில்வருந்தி யிருப்ப வினவண் டிசைமி
ழற்றுந், தேங்கொள் பொழில்வாய் முகையவிழ்ந்து செந்தே
னிறைக்கு மலர்வாகிப், பாங்க ரமளி மிசைவிரித்த பனி
மென் போது கரியவள, ரோங்கற் றிண்தோள் வயவேந்தை
யன்னங் கண்ணுந் துவந்ததால். (கஉ௦)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் அப்போது அரசனிருப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னஞ் சிறைய மடவன்னம் போது முன்னர்
வேல்வேந்து, தன்னந் தனியோ துனையென்னுந் தடங்கண்
பொருந்தா தோவென்னு, மின்னுந் தூதே கியவன்ன டீனா
திருந்த தென்னென்னு, மின்னி னுருவு வெளிப்படுத னோக்கி
நோக்கி வெய்துயிர்க்கும். (கஉ௧)

மிண்ட தன்ன மெனவெண்ணி வினவு மொருகாழ்
மணிமுத்தம், பூண்ட பொம்மன் முலையென்றே புகன்ற
தென்னு மருந்தாமற், காண்டல் செயினுங் கேட்பினுமென்
னுள்ள மயக்குங் களிநறவைத், தூண்டல் செய்யா மணிகி
ந்கைக் கொணார்தாய் கொல்லோ வெனச்சோரும். (சுரு.)

[இதனால் அன்னஞ் சொல்லலும் அரசன் மகிழ்தலும்
சொல்லப்படுகின்றது.]

திருந்தார் மௌனி மணிபுரிந்தித் திகழங் கழந்தா
றேர்வேந்தே, வருந்தேல் வருந்தே வீவேண்டின் வா
தளவு முன்கொல்லோ, முருந்தேர் முறுவன் முகம்பெய்த
வந்தே னொன்று மூர்ச்சைதெளிந், தருந்தா வழகு மருந்தி
னன்போற் பலகாற் கேட்கு மகமகிழும். (சுரு.)

[இதனால் அரசனது செய்தியை நிறுத்திப் பின்வருங்
கைக்கிளைப்படல முதலியவற்றால் தமயந்திக்கு கேரிட்ட
காமகோய்த் துன்பமும் அதுபற்றிப் பின்னடந்த
செய்தியும் கூறத் தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றன.]

அன்ன முரைத்த வின்கொல்லி னுனி தாங்கி
னே, மின்னு மடமான் பேரழகும் பெருகு துயரும் விள
பிபது, மின்னு முரைத்தி புரைத்தியெனக் கேட்டிங் கி
நிலனிருப்ப, மின்னுண் மருங்கு துயரமுமேல் விளைந்த
லும் விளம்புவாம். (சுரு.)

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபட்டலம் முற்றிற்று.

கைக்கிளிப்பாடலம்.

கைக்கிளி யென்பது ஒருதலைக்காமம்; அது அன்பாற்
கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் என விரு
வகைப்படும்; அவற்றுள் இது பெண்பாற்
கைக்கிளையாம்.

கை-சிறுமை, கிளை-உறவு.

[இப்படலத்தில் இது முதலிய பாட்டுகளால் தமயந்தி]
தன்னை யாற் பின் செய்யப்படும் சுயம்வரத்
திற்குக் காரணமாக அவள் காமலோயிற்
படுப்பாடு சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியநிருத்தம்.

கொங்கு விம்மு கோதை யோடு கோதை தாழ வான்முகம்
பங்கயத்தை மற்றோர் பங்க யத்து வைத்த பான்மைபோ
லங்கை சேர்த்து மைக்க னீல வாவி சிந்த வைகய
மங்கை மென்மு லைத்த டத்து மாரன் வாளி யேவினான். (க)

செப்பு நேர்மு லைக்கண் லேனில் வேடொ டித்த தேமல
செப்பு மாரி காம வெம்மை செய்ப வாற்ற லாமையா
லெப்பு விற்கும் வேந்தெ ழிற்க டற்ப டிந்து மீண்டுமால்
வெப்பு நோயர் நின் மூர்க்கண் வெம்மை யாறுமேகொலாம்.

அல்ல லுற்ற முங்கும் வாடு மானி சோரு மெல்லிதழ்ப்
பல்ல வங்க டுபு மாறு பாய லிற்ப டுத்திடு
மொல்லே யிற்ப தைக்கு நெட்டு யிர்ப்பு வீங்கும் வார்கழை
வில்லி வாளி தன்னை யார்வி லக்குவார்கொ லென்னுமால். (ங)

மைம்ம றந்த நீல வொண்கண் வார்பு னற்சொ ரிந்தியாழ்
கைம்ம றந்த கூட லெண்ணி மெல்வி ரல்கள் கன்றின
பொம்மல் வெம்மு லைத்த டங்க லந்து றந்த பூமறந்
தம்மெ லோதி சோர்ந்த துள்ள மார்வ மோட ழிந்ததே. (ப)

மழைமழ தர்க்கண் முலைகள் செய்ய மாப்பனைத்து மெ
ன்மைநே, ரிழைபு கப்பெ ருது விம்மி யேர்பெ றக்க வர்ந்த
தாற், கழைகுழைத்து மாரனெய்த கணையி னுள்ள அழி
போய், துழைவ தற்கி டம்பெ ருது ரெய்து தைத்து ரீன
மால். (டு)

சுழித்த கூடல் கூடு ருது நீர்சொ ரிந்து நாடொறு
மழித்த கண்க டெயிலும் வேலை யணித யங்கு மாப்பதற்
திழைத்த வார முலைதி னைப்ப வெய்து போழ்தி லிறைவனை
விழித்து நீர டக்கு மாய மென்கொ லென்று மெலியுமால். (ஐ)

வாட்ட டங்கண் மானை யாவி வாட்ட மாரன் வார்சிலை
பூட்டி யெய்த பகழி தைத்த புழைதுழைத்து தென்றல்
யிட்டுகின்ற காம வெந்த ழற்பி ழம்பை யெரியெழு
மூட்டி மேலெ முந்த தாகு நெட்டு யிர்ப்பு முடிவின்னே. (ஊ)

செயிர்ப்பின் மார நெய்ய வாவி யில்லை யுண்டு சிறிதென
வயிர்ப்ப வாடி விரக வெம்மை யழுவின் அழுகி யருருறும்
பயிர்ப்பில் கோதை நெஞ்ச னோய்கள் பரிவி னோடு மறு
யெிர்ப்புரைத்த தோடுக்க முற்ற துத்த ரியமேல். (உ)

மைய ரிக்கண் வதன மங்கை வடிவ மைந்த சேறடிச்
செய்ய பங்க யங்க ளுண்டு மிழந்த செய்ய கதிர்கொலோ
தொய்யில் வெம்மு லைத்த டஞ்ச மந்து நொந்து வாடிய
வைய துண்ம ருங்குன் மெய்ய முன்றெ முந்த வெம்மைபே.

அலைத்த டங்க னாகுவி பாய வார வண்ட லழியுமென்
முலைத்த டத்தி லூடு தோன்று முகமு நீல வொண்கணு
சுலைத்த டக்கை மாரன் மாறு சிந்தை மீத முத்திட
வுலைத்து விட்ட சமனம் வெய்ய வுற்ப வத்தை யொத்தகே.

வேயை வென்ற பசிய தோள னைஞ் சூழ வெம்மைய
றியின் மேய தளிரின் வாடி யழித்தல் கண்டு சிந்திய
சேய நெஞ்ச மழிய மைக்க விரி னைப்ப நிலைதளர்
தாய வெள்ளம் விரக வெம்மை யாழ்ந்து வானு னிந்தபே.

மதுப்பி லிற்று சோலை வாயின் மணிதெளித்த நீர்தாம்
புதுப்பு என்ற டத்தி லிந்து காந்த வேதி கைப்புறத்
துதித்த திங்கள் வான்மு கத்த ணங்கை மார னெண்கணை
வெதுப்பு கின்ற தொழிய வாச மெல்ல னைக்கி டத்தினர்.()

மலையி வெற்பு யிர்த்தொர் காத்தம் வாச நானு மாரமு
மலைக டற்பி றந்தி லங்கு மணிகொள் கோவை யாரமு
முலையின் வெப்பி னீற தாகி முழுமெ யும்பு தைத்தலாற்
சிலைம தற்கு வெருவி யீச னுருவெ டுத்தல் சிவனுமே. ()

வளைத்த டக்கை வெம்மை தீர வார மேல்வ னைத்ததிற்
றெளித்த வாச நீர்நி றைத்து முத்த ணிந்த செவ்விவான்
முளைத்த திங்க டார கைக்கு லங்க னோடு மொய்த்துமா
துளத்து வேளை யார்வ மோடு காண வந்த தொத்ததே. (கச)

பூச சாந்த மெய்யி னிற்பொ ருக்கெ முந்து தீந்தன
வீச மால வட்ட நெஞ்சில் விரக வெம்மை மூட்டின
வாசம் வீச நெட்டு யிர்ப்பின் மலை தீந்து வாடின
வாசை நோயின் வெம்மை தன்னை யாற்றலாகு மேகொலாம்.

ஐய ரிக்கண் மாதின் மெய்ய ழன்ற வெம்மை யாற்றலாத்
தொய்யில் வெம்மு லைப்பு தைத்த தோட விழ்ந்த தாமரை
மையன் மாம தத்த யானை நளன்ம னாந்திவ் வாறுதன்
கையி னுற்பி டிப்ப னென்று காட்டு மாறு போன்றதே. ()

சூரவ விழ்ந்த கோதை வாண்மு கங்கு ளிர்ந்த திங்களென்
றுருகி யிந்து காந்த நீரு குப்ப வெம்பி யுரைசெய்வா
ளிரவு திங்க ளென்று பேர்ம றைத்தெ முந்த விரவியும்
வருத லின்றி யிரவி காந்த மழல்வ தென்ன வாறென. (கௌ)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் மனமதன்
பேர் சொல்லப்படுகின்றது.]

உருவி லானெ தீர்ந்து வெய்ய கன்னல் விற்கு னித்துட
னருண வொண்ணி றத்த சோக வனல வம்பி றைத்தலும்
புரந ரம்பி ரங்கு சொல்லி புருவ விற்கு னித்துநேர்
வருண வானி விடுதல் போன்ம றைக்க னம்பி றைக்குமே.()

தூய தீங்கள் வெண்கு டைக்க ருப்பு வில்லி தொடுமலர்ச்
சேய தேறல் வருண வாளி முனிவி னிற்செ லுத்தலும்
வேயை வென்ற தோவி னுள்வெ தும்பி யுள்ளம் விம்முரு
வாயு வாளி போல நெட்டு யிர்ப்பெ றிந்து வாடுமே. (௧௯)

[இதுமுத லீரண்டு பாட்டுகளாலே தமயந்தி காமநோயின்
கொடுமையை மகளிர்க்குக் கூறுமாறு
சொல்லப்படுகின்றது.]

கூறு மங்கை யிரு ளங்கொ தித்து வெம்பு காமநோய்
தேறு கின்றி லீரி தென்கொ தேவி யைப்பி ரிந்ததா
லாற னித்தும் விரக வெம்மை யழல்வெ டித்த தன்றுகொ
னீற னித்த கடவு ளுக்கு நெற்றி யிற்க னுனதே. (௨௦)

பண்ண மைந்த தீஞ்சொ லீர்ப பழிப்ப தென்னை மாலிலத்
துண்ண யந்த தலைவர் விவி னுயிரை யன்ன மாதரா
ரெண்ணு கின்ற காம மென்னு மெரிய முற்கு வெந்தழ
றன்னி தென்று மூழ்கி யந்த வெம்மை யைத்த னிர்ப்பா .

ஐன்று கூறி துழை துயப்பி றுங்கொ லென்ன வினமணிக்
குன்று பேலெ ழுத்து விற்கு கொம்மை வெம்மு லைத்தடப
பொன்ற யங்கு பசலை போர்ப்ப மம்மர் கோப்பொ றுகலை
மன்ற லோதி துயரு ழுந்து மதிம யங்கு காலேயில். (௨௧)

நையு துண்ம ருங்குல் காம வெம்மை பற்று நாண்மலர்க்
கையி லங்கு வாண்மு கங்க ருந்த டங்கண் மெல்லடித்
தய்ய பங்க யந்தொ டிற்கு மிக்கொ லென்ன வெண்ணிபே
வெய்ய வங்க ரஞ்ச ருக்க வேலை புக்கொ ளித்ததே. (௨௨)

கைக்கிளாப்படலம் முற்றிற்று.

மா வஸ ப் ப ட ல ம்.

இப்படலத்தான் முன் சொல்லப்பட்ட தமயந்தியின்
காமரோய் மிகுதற்குக் காரணமாகிய மாலைபின்
வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

கல்நிலைத்துறை.

ஒற்றையாழியான் படமென வறுபகம் சிறுவன்
கற்றைவர்க்கிற் கயிற்றினால் விடுதலுங் கதித்து
முற்றறுமுலை நெட்டுயிர்ப் பெறிதலான் மொத்துன்
டற்றுவிழ்த்தபோற் குடதிசைக் கடலுளாழ்த் ததுவே. (க)

புதைத்தகாசி நுட் படமொழித் தித்திணைப் போது
முதித்தமிழ்த்திசை மகட்புணர்ந் தாயென ஆடித்
கொதித்துமேற்றிசை யணங்கலத் தகப்பதங் கொடுமே
லுதைத்தநாமெனச் சிவந்தது வெப்பவ னுடலம். (உ)

சுகரர்தொட்டவென் டிரையெறி தடங்கடற் புகுதும்
புகரில்வெங்கதிர்க் கடவுண்முன் போக்கிய கதிர்க்
ணிகரினித்திலங் குளிப்பவ னீர்நிலை யறிவா
னகடுங்கடல் விடுத்தபோற் கழைபென லாமால். (ங)

மையுன்கண்ணியை மதிவரி வருத்துமென் றிரங்கி
மையப்பாகலென் றும்பல்வாய் மலர்ந்தன வாவி
வெப்பவன்மெழுங் கரங்களை விழைவொடுந் தமது
கையினுறுறப் பிடித்தெனக் குவிந்தன கமலம். (ஈ)

பொருவிலாழியொன் றுருட்டியெப் புவனமும் விளக்கு
பிரவிமன்னவ னிறத்தலு மெதிர்த்தபுள் மாலை
பரவைமாதில முழுவதும் பரிப்பவ னிறப்ப
விரவுவெந்தொழிற் குறுகில வேத்துபோன் றுளதே. (இ)

நாலமென்னுமோர் வணிகன்மே லகன்றவான் கல்லின்
நூலநீரிருள சிப்பவ னளங்கொள்பொன் னாக
வேலுமாயுரைத் தெனவொளிர் செக்கர்வா னிருண்ட
நிலவார்குழ லுயிர்சுட வெழுந்தசெந் நெருப்பே. (ஊ)

செய்யவெங்கதி ரிறத்தனு மவனுழைச் சிறத்த
மொய்கொள்பேரொளி வனிதைக்கு ழாட்டுசெந் தழுவின்
வெய்யீரதாய்ப் பரத்தொழ ரெக்கர்வான் மெலிந்த
வையதுண்ணிடை யணங்கினுந் தென்கொலா யமையும். (எ)

தனாத்தலெண்ணிமெய் தளர் புற நேரியம் பறவை
புனர்த்தவஞ்சிறைப் புல்லுவிட டொழிபெருட் டியிர்ப்பாற்
முனர்த்தமௌவல்வன் தேநீர கங்குள்முன் றேன்றிற்
பணைத்தவெம்முலைப் பாசெழு பல்சுவென் படுமே. (அ)

அங்கண்வாகை முழுவது மனிரொளி பரப்பிக்
கங்குல்வாயடர் தாரகை யெழுந்தன சுடனுட்
பொங்குவெங்கதிர் மனிநிழற் றெனத்திசை புரப்போ
ரெங்குநாடுதற் கெடுத்தவஞ் சுடரென வியையும். (க)

கருத்தினூடெழு காமமென் கொடுங்கனல் கனற்ற
வருத்தியுற்றவ ராருயிர்க் குளகளை யயில்வா
னுருத்து வெங்கதிர்ப் பாடுதெறிந் துடுப்புகர் முகத்த
விருட்கடாக்களி றிருநிலத் திறத்ததை யன்றே. (க௦)

தோட்டுமென்மலர்ப் பூங்களை தரப்பமெல் லனினான்
பூட்டுபைங்கழை குழைத்தெதிர் லெனிலான் புகழைத்
தீட்டுதாரகை யெழுத்தொளி சிறந்திட வனிவான்
கூட்டுமையெனச் செறித்தது கூர்ருட் பிழம்பே. (க௧)

பட்டகாரிருட் கங்குல்போ தரப்பாடர் திசைக
ளெட்டினுள்ளன பொருளகவர்ந் தேசில் னென்னு
ளிட்டிலங்கொளி வெய்யவன் றனதுமெல் விரலாற்
சுட்டியெங்கணங் காட்டல்போற் கடர்வன சுடர்கள். (க௨)

மாலைப்படல முற்றிற்று.

நிலாத்தோற்றுபடலம்.

இப்படலத்தால் அம்மலைக்குப் பின்வரும் நிலவினது
தோற்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநிலைத்துறை.

வெவ்வராவினை விண்டொடர் மத்தரம் பிணித்துக்
கவ்வைமிக்கெழக் கடவுளர் கடைந்திடுங் காலேப்
பவ்வெவண்டிரை முயிர்த்தசெம் பதுமைவான் முகம்போற்
றெய்வவொண்கதிர் பரப்பிமீ தெழுந்தது திங்கள். (க)

செறிந்தவாழ்கடற் செல்வனு மவனுழைச் சிறந்தாங்
குறைந்தவாருயிற் துணைவியர் பலருமுள் ளுவந்து
நிறைந்ததெவ்வினை நீர்குடைந் தாடவி னிகலி
பெறிந்தமென்மலாப் பந்தென வெழுந்தது திங்கள். (உ)

நதிர்செய்தித்திலங் கறங்குதென் டிரைக்கரத் தெறியு
முதிர்வனிக்கடன் முகட்டினின் முளைத்தொளிர் திங்கள்
விதிபின் மாலையாந் துணைவியை வீங்கிருட் டலைவன்
வதுகவையாற்றுவான் வைத்தபொற் குடமென வயங்கும். (ஃ)

தெள்ளுதென்புண்பக் கருங்கட லெழுந்தவெண் டிங்கள்
புள்ளவாங்களை மதனனைப் பூம்புன லாட்ட
வள்ளிதழ்க்கருங் குவளைபெய் திரவெனு மடந்தை
வெள்ளிவெங்குட் மேற்றின ளாமென விளங்கும். (ஈ)

புலவுநாறுவெஞ் சுநவெறி பொருதிரை முகட்டி
னிலவுகொப்பனித் தூயிய நிகரில்வெண் மதிய
மலகமுரகை மீன்பயி லாரிருட் கடலி
லுலகமாழ்தலு மெழுந்தபுற் புதமென வொளிரும். (ஊ)

திரைநெடுங்கடல் வயிறுனைந் தின்றபெண் டிங்க
ணிரைசெழுங்கதிர்ந் கரங்களா லம்பம நீவ
விரவுகின்றபுன் மாலையாந் தெரிவையுள் வென்கி
யருணவெங்கதிர்ச் சுடரினை யொளியற வளித்தாள். (ஈ)

குறையிலவெண்மதி தோன்றமென் குழுநாண் முகையிற்
சிறைவன்வாழ்பாண் முரலனும் முயிரினிற் சிறந்த
விழைவன்வார்திரைக் கடன்முகட் டெழுந்தன நென்னு
வழையவந்தநூ தார்களுக்கொளித் தோன்றிய தவ்வே. (௭)

தென்பனிக்கடற் றிரையினி லுயிர்த்தவெண் டிங்க
டண்டினற்றடத் தாம்பன்மெல் லிதழ்த்துகி லைவந்
தொண்கரத்தினு நெகிழ்த்தலு நாணம் னூரக்
கண்புனத்தெனக் குவிந்தன சுடிகமழ் கடலம். (௮)

கனிசெய்காமனோய் விளைத்திடு மிரவெனுங் கன்னி
நளிகொள்வெண்மதி நலங்கிளர் வான்முடி மதனாற்
தெளிவொக்கதிற் தேறல்கொப் புளித்தலுஞ் சிறந்த
வொளிகொள்வான்மகிழ் பூத்தென விளங்கின வடுக்கள். (௯)

நள்ளிருட்குறும் பெறிந்தெழு நளிர்மதிச் செல்வன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க் கங்குலாந் தெரிவையை வேட்ப
வள்ளிவான்மகள் சிதறுவெண் பொரியென வணமந்த
புள்ளிமீனினை மகலிரு விசும்பினிற் பொடித்த. (௧௦)

திங்கள்வேந்துவெண் டாரகைத் துணைவியர் செறிய
வங்கண்வானகத் தெழுந்தலு மாரமு துக்குகும்
பொங்குவெண்கதிர் வெள்ளியம் பிரம்புபார் போர்த்த
துங்கவல்லிருட் குறுநில வேந்தினைத் துரந்த. (௧௧)

தாழும்வண்டிமிர் தண்மலர்த் தடஞ்சினைத் தருவி
னீழலெங்கனும் துயல்வரு கின்றன நெடுநீ
ராழிவெண்டிரை முகட்டெழு மவிர்மதித் கதிர்வாள்
போழும்வல்லிருட் டுணிபல பதைப்பனபோலும். (௧௨)

செருளின்மாண்டவ ரரம்பையர்ச் சேர்குவ ரன்றே
பொருளில்வெண்மதி பொழிகதிர் வாளினுற் போழ்ந்த
விருளுநின்னகிற் கொழும்புகை யுருவெடுத் தெழில்சே
ரரமடந்தையர் கருங்குழற் கற்றைசென் றடைந்த. (௧௩)

கனிகொள்வண்டின மாம்பல்சேர்ந் திசைப்பில் காட்சி
பொலிருட்வெண்மதி துரத்தலு முடைந்தகா ரிருள்போ
யளியின்மெல்லுரு வெடுத்தவ னருந்துணை வியர்பா
வெளிமை யின்னுரை யிரங்கிவிழ்த் திசைப்பன வியையும். (14)

முள்ளரைச்செழு முளரிய முருகுதொப் புளிக்கு
மள்ளலங்கயத் தாம்பது முழுவென வறிந்தேங்
கள்ளுலாமலர் முகிழ்த்தவக் கடிமலர் கமலப்
பிள்ளைவண்டினுக் கூறுதேன் பெரிதளித் ததனால். (கடு)

கங்குலெய்திய காரிருட் கருங்கட றெளியத்
திங்குளென்சுடர்த் தேற்றினுந் தேற்றலுஞ் சிறந்து
பொங்குவெண்ணிலா தெளிந்ததன் னீரெனப் பொலிந்த
பங்கமென்னநீ டருகிழல் படியினத் படிந்த. (கசு)

அகல்விசம்பெனு மாவின்மென் மடியெனத் தோன்றித்
திசுழும்வெண்மதி யுமிழ்தரு ரெழங்கதிர்த் தீயபான்
முகைகெகிழ்த்துதேன் பிலிற்றிய டில்லையம் புறவி
னுகள் புன்றறினங் கன்றெனச் சகோரதின் மண்ணும். (கௌ)

நன்கமைந்தசா ளரத்துறு நகைநிலாட் கொழுந்தை
யன்பினீடுகூர் வாயினுற் சகோரங்க ளருந்தன்
மின்செய்வெள்ளிவெண் கம்பியை விளங்குதா லச்சிற்
பொன்செய்கம்மியர் குறட்டினால் வாங்குதல் போலும். (கஅ)

துலங்குவெண்மதித் தூநிலாக் கதிரினின் நிவங்கு
பொலங்கொண்மாதீமற் புதுநிலா மணிபுனல் பொழித்
னலம்பெய் நேமியம் புட்குலம் பிரிவுள நலியப்
புலம்புமாறுகண் டெள்ளநெக் குருகுதல் போலும். (கக)

இன்னகாரிருட் கங்குலுக் கெல்லகாண் கிலளாய்க்
கன்னலஞ்செழுங் கழனிசூழ் விதர்ப்பநா டளிக்கு
மன்னர்மன்னவ னருந்தைப் பேற்றினால் வந்த
பொன்னவாஞ்சணங் கணிமுலைப் பூங்கொடி புலம்பும். (உ௦)

நிலாத் தோற்று படலம் முற்றிற்று.

சத்திரோபாலம் பரிபாடலம்.

இப்படலத்தால் மேலுதித்த சத்திரனை விசயரோபகொண்ட
தமயந்தியானவள் கிர்த்திதன் பொல்லாபர்கின்றது.

அறசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியனிருந்தம்.

விரிதென் டிரைநீர்க் கநுநட டல்வாண் டிநட்டி லெழுந்த
வெண்டிங் காண், மருவு திரைநீர் வந்துகிதை வடவை யிடு
தோ மைவிளர்ப்பக், கருகுங் கெழுவ வெ னிடத்தின் குண
வே தணந்தா ருயிர்ப்பருக, வெரிம டல் கதிரா லுடல்வெகுபா
யாண்டிக் கற்றா யறி யேமால். (1)

வெய்ய கமல மலர்கூம்பர் போர்த்த கொடிய வெண்டிங்
காண், வெய்ய கதிர்வான் விசயரோபி டிட்டி யதனும் புத்த
பெறுக, பொய்யி றவத்தி னிற்ப்பாந்த புணர் வெந்தின் குலம
வாழ்க, மையல் கூரென் றனைகரும் வருத்தா தொழியல்
வேண்டுமால். (2)

விரவு கரிய கூரிஞ்ஞல்வாய் வெய்யோ னென்னக் கதிர்
பரப்பி, மருவு கொழுநீர் பிடுங்கரை வருத்தா கிற்கு மாபதி
யே, திரைசெய் கடல்பொன் னுருக்கிப்போற் செங்கே
பெய்தப் புலரியெழு, மிரவி கதிராற் சவிமழுங்கி யிருத்தல்
பானே காண்குவனல். (3)

கன்று குணிலாக் கனிபுதுத்தோன் கடலி னழுதங்
கடைந்தெடுப்பக், குன்ற மிடலுங் கலையனைத்துந் தகர்ந்துள்
ளானி குறைந்திலையே, னுன்று கதிர்வெண் கலைமதியே கலை
திரைநீர்க் கடல்குடித்த, வன்று கலச முனிவயிற்றி லற்ற
யெல்வி லழலாயே. (4)

மட்டு விரியு மலர்வாள் வருந்துந் தாயியே னுயிரோ
ரப், பட்ட புழையி லழலுமிழங் கதிர்கள் கருக்கிப் பா
வேந்தி, னெட்டு வரைய மிகழ்ந்துபொலங் கிரியோ டிகு
மிருதடந்தோ, டொட்ட கதிர்மென் கரத்தாலென் னுடல
தொடுவாய் சுடர்த்திங்காள். (5)

உல்லி லிருண்மாக் கடஞ்சுவற்றி யவியன் முலைமே
 ளிது லுற்றிக், கொல்லுங் கொடிய வென்டிங்கான் கொழிக்கு
 ளினா ளகிர்சுறிது, புல்லும் பொழுதி லொழிபாது புலன்
 காள் றிந்து காந்தமெனுங், கல்லு முருகு மெனிலுவி
 லெனரே யாவி கரையாதார். (ங)

பணந்தா டுரவுன் குமிழ்மதியே யமிழ்தி னோநம் பல
 தேவ,கணந்தாம் வெருவும் விடத்தொடும்வத் ததனு லன்றே
 சனவர்புய, மணந்தா ருள்ளங் குளிர்ப்பேறத் தன்னென்
 சேர்க்கள் வழங்குவதுந், தணந்தா ருள்ள மிகவெறும்பத்
 சழல்போ லுருக்குத் தன்மைபுமே. (ள)

விடவா னலத்தி னுடன்பிறந்தாய் வளப்பூங் கலையொன்
 றெப்தியபிற், படர்வார் சடையோ னழல்பரப்பு துதற்க
 னோடு பயின்றிருந்தாய், சுடர்கால் கலைக லிறைந்துமுழ
 மதியாங் கலைத் தொடரரளின், விடவா யுறைந்தாய் மதி
 பேசீ வெம்மை கால்வ தரிதேபோ. (அ)

தொய்கின் முலைகள் பசப்புதத் துணைவர்ப் பிரிந்து
 தயிறுத்த, மையன் மடவா ருயிர்கவாவான் கூற்றம் போல
 வருமதியே, யைய மிலையுன் னுடற்களங்க மழலுங் கொடிய
 விடமன்றே, வெய்ப பருவாய்க் கரும்பாந்தன் விழங்க
 றுற்று துமிழ்த்துலே. (க)

சுடர்கான் நெழந்த லென்டிங்க ளென்னே சுதி
 யாரமுதத், துடன் பிறந்த பாற்கடலின் றன்மை யுணரா
 யானு, மடலார் கமலப் பொருட்டுறையும் புத்தேன் காணு
 றறைக்கொழுந்தின், படர்வார் சடையில் வீற்றிருக்கும்
 றான்மையேனு மறித்திலையே. (கா)

தருவு மணியு மிருந்தியுற் தன்னங் கமல மலர்த்தவி
 சிற், றிருவு முயிர்த்த பாற்கடலீற் றென்னா ரமுதத் துடன்
 பிறந்தாய், பெருவெண் மதியே நீயுறைதல் பெம்மான்
 மெளலி சுதிரமிழ்தி, னுருவ மனங்க னுறவொன்றும் விடுத்தி
 யேன்மற் றுணைகிரார். (கக)

திங்கட் புலியை விழ்த்தியுயிர் செகுப்ப மடவீ ராமி
 பத்திற், றங்கப் படிமக் கலஞ்சேர்மி னதனுட் புகுதற் தா
 டாமே, துங்கக் கருந்தா துகப்புடைக்குத் தொழிலோர்க்

கூடும் கூடமெதிர், தங்கைத் தலத்தா லரைதிரெனப் பணி
பாடி ராவி யளிப்பிரே. (கஉ)

கூடரும் வடவை புலதழைத் தோன்று தமைத்த தினை
யாழி, பாடரு மழன்மா மதியதனை யாற்று தரற்றி விடுத்த
தெளிந், பாடரு மிதழிப புரிசடைபெயர் பரம னமர ரூப
புறப்பட்டு, கொடிப விடமுன் டதுபோல வுண்டா ல்தனார்
சுனையுமே. (கஉ)

விடுத்த தினைப்பாற் கடற்றிறந்த விடமோ ரிரண்ட
வேர் படிந், மருத்தி னும்கூத கரியவிட ரீட்டு முலகில்
வர்ப்பா, பரந்து எனது மதிச்சுலையார் வெள்ளை விட
தை கவர்ந்து, மருத்த கருத்த நானுனும் வளர்வ தென
கொல் லிபேமால். (கஉ)

தினைத்தன் டரவத் தோவையென நிலவு காது
வெண்ணையார், வினாத்தன் கனவைச் செழுந்தேரென
தழை யினைத்து மெய்வெதுப்பித், தருத்து மலர்ப்பு
தேவையென விவ்வை மிதித்தா ருயிரெழுத்து, மரத
தோய்த்த வார்ப்புன் கிடத்தலெவ்மே வன்பேயோ. (கஉ)

பணத்தா முல்லை பைத்தொழிர் பதுமத் திறைந்த
வாணயர்க்குத், கனாத்தே நலகின் மன்பதைக்குத்
எனத்த கலைவல்லோர், மணத்தார் தமக்கோ ரிமைப்பெய்த
மருத்த காதுன் மழிப்பயர், தனாத்தார்க் கூழி யாகுமெனச்
சாற்று திருத்த தகையென்ன. (கஉ)

தலை மொரியர் மெய்வெதுப்புங் கொடுத்தி யாழ
வேணத்திரேற், பொதிய வரையி னாஞ்சாத்தம் பூசி
மேற் புனைத்தழைத், கதலி யுளம்பூங் குருத்ததனல்
விசை கனற்றுமென, மதியின் தழை யளிப்பதற்கு
மருத்துன் டாகிற் செய்விரே. (கஉ)

அந்தா மரையின் மடநல்லிர் மலய முயிர்ப்ப
மெருத்து, சந்தா டனியிற் தவழ்ந்துதழைத் தண்ணை
கோய்த்துமலர்ப், பைத்தா தாடி முருகுயிர்த்துப் பகம்பெய்த
சிறுரா ளாறுழைப்பு, மந்தா நிலின் தழல்வதெல்லாம் தவி
விழைத்த வல்லியே. (கஉ)

கொங்கு வீரியு மலர்க்குழலீர் கொழநர்ப் பீர்த்தார்
வருந்துறவா, நெங்குங் குருதி யிறைத்தனுபோற் குடபாற்
நிசையி நெழுஞ்செக்கர், பொங்கு வடவைக் கொழந்தியே
யசன லன்றோ பூசுநர்க, னங்கை கிறையப் புனல்வாரி யிறை
த்து நாடு மனிப்பதுவே. (க௯)

புனைமென் கொடியிர் நிலவருந்தென் புள்ளின் பார்ப்
பையருட்கலச, முனிவன் நன்பா லலைபுரட்டு முந்தீர் குழிக்
கும் விஞ்சையிலை, பிணிதி நுணர வைத்திடுமின் வைத்தாற்
குணபா லெழுந்து வெய்தாய்த், கனலுங் கொடிய வெண்
புங்குட் கதிர்வெங் கடலை யநுத்தாதோ. (உ௦)

பதும மலர்மெல் லணைகிடத்திப் பனிநீர் தெளித்துச்
சாத்தனிந்து, முதிர்வெங் காமக் கனலளிப்பான் முயலா
கின்ற மொய்குழலி, ரதிநங் கடல்வான் முகட்டிலெழுந்
தழன்றுங் கொடிய கசிர்பரப்பு, மதியங் குளிர மருந்தறிவீர்
வடவைத் தழலு மவிப்பிரே. (உ௧)

துணர்த்தா ரளக மடடல்லீர் கடுவெங் காமக் கொடுந்
நிறைத், தணிப்பா நெண்ணிக் கொடுவந்த தண்ணென் கதிர்
கால் வெண்டரள, மணித்தாழ் வடமும் வியன்சினத்தே
மாவின் றளிசு மெஞ்ஞான்று, மணித்தா யிருந்த வடவையும்
வெங் கானிற் றியு மமைந்தனவே. (உ௨)

மழலைத் திஞ்சொன் மதர்நெடுங்கன் மடவீர் கொடுந்
திங் கடவுறும்வெஞ், சுழல்கட் பதுவாய் நிருதியுங்கா ரிருள்
போ னிறத்த சுடர்க்குஞ்சி, யழல்கட் கூற்று முவந்துறை
யுந் தென்பாற் நிசைநின் னசைந்துவருங், குழவித் தென்ற
லாருயிரைக் குடியா தன்பு கூராதே. (உ௩)

விளரிச் சுரும்பர் பாண்முரல விசிதன் படலைத் துழாய்
மார்ப, நெனிசுந் திகிரிச் சுடர்ப்படையென் றேராதுளளம்
வெருவியதோ, குளிர்வெண் மதிபை நஞ்சுயிர்க்குங் கூர்முள்
னெயிற்றுக் கரும்பாந்த, னெளிதிற் கவர்த்தும் விழுங்காம
லென்னே வாளா வுமிழ்த்ததுவே. (உ௪)

முழைவாய் திறந்து தெழித்தடரு மூரி யெருமைப்
பெருமபகிர்க், தொழியா துவரி குழுகிடந்த வுலகில் வாழ்
பல் னுயிர்கவர்த்து, பழிகுர் வெய்ய கருங்குன்றைத் தரும

செனப்பேர் பகர்த்துவோர்க், கழன்மா மதியைத் தண்ம
தியென் லுரைக்கு மாற்ற மரிதேயோ. (உ௫)

அருகான் முரலு நறுங்கூந்தற் சீதையொருத்தி யாள்
புய்யப், பெருவான் வரைக ள்னைத்துமேடுங் கடல்வாய்ப்
பெய்த பெருங்கனிகள், சிறுகா லுயர்க்குத் தமிழ்வரைய
முந்நீ ரகத்திற் சேர்த்தியவே, லுருகா தலரைத் தணந்து
றையு மடவார் பலரு முப்வாரே. (உ௬)

சீதை யொருத்தி காதலரைத் தணந்து ளாரிற் சிறப்பு
டைய, ளாத லுணர்ந்தே மருகிருத்தோ ரரக்க மாத ராழ்வி
னாற், காத லுளர்போற் றோழியர். பூழ்த் திவ்வா றியற்றிற்
கழிதுயரா, லேத முழந்துள் முயிர்போரு மென்போ லய
வுற் திருப்பாளே. (உ௭)

கொங்கிற் பொலிந்து நறவுயிர்க்குங் கொன்றைத்
தொடைய லணிசூழகன், நிற்கட் கலைக ள்னைத்துமொளிர்
செம்பொற் சடையிற் கரந்தனனே, வெங்கட் டோவா வெ
ற்றரவம் விழுங்கி யுமிழா திருந்ததோ, கங்குற் பொழுதுத்
தனியாழி செலுத்தா நிற்குங் கதிரோனே. (உ௮)

வடுக்கண் டியிலா தறவருந்து மடவார் தமையும் படை
த்தவரைத், துடைக்கும் படிவெவ் விடங்காலுஞ் சுடர்பா
மதியு மமைத்தழலின், விடுக்குங் கதிர்க டொடிற்குன்றம்
வெம்மைக் காற்றா திதழ்க்கதவ, மடைக்குங் கமலத் திடை
யொளிக்கு மருமா மறையோன் வாழியவே. (உ௯)

தண்ணங் கதிர்வெண் மதியென்பார் தழலாய் முடிக்க
தென்னளவும், வண்ண வரிவின் மதன்பகழி மலரா மென்பா
ரவையுமுயி, ருண்ணு மரவக் கணைபோல வுடற்று தின்ற
வொருபாவிப், பெண்ணென் றயொற் றிடப்பிறந்தேற் கிண
னு மேதாம் பேருலகே. (௩௦)

திரைசெய் கரிய கடற்பிறந்த திங்கட் கொழுந் துந் தரி
ழ்ப்பொதிப், வரைவில் வவர்த்த நறுஞ்சாந்தும் வயலாள்
வேந்தர் மாபேற்றுகுந், தரள வடமு முருகுயிர்க்குந் தண்
ணென் மலரும் பைமொதொய்தன், விரக வலலை மேன்மே
லுட்கும் வீட்கு டோன்றனவே. (௩௧)

நடைகொப் புலிக்கு மலர்வாவி லிய வாற்றா துயிர்ப்
பொறைகொன், நெறத்தற் கரிதென் நகல்வேழ முண்ட கனி
போ லுளருடைத்து, மயவற் றெருவி மதிமுதத்து மானேர்
நோக்கி விடுத்திவய், பொறுதற் றுருவிதெனப் பிரியா
திருத்த தின்னுமிசே. (௬௨)

தூய்மை முறைய மினவன்மன் சிறைமெல் விரியா
லிடைதனநது, சோர்வா டுதலை பரந்தபூலைக் துணையி னுப்
பன்மைதோட்த்த, கூர்வா லெடுவந் தர்வார்தல் கொற்ற
மாரன் கைகமெனு, நீர்வா கைககொன் மெய்ப்போழ்தற்
கெற்று துல்போன் திருத்ததுவே. (௬௩)

புலவுத் திரையும் சிலையம் புரக்கும் வேந்தையிப்
பிறப்பி, வழுந் தறவின் டலைவதற்கு நவைநீர் தவமுன்
வியற்றாதே, விலவுத் துவர்வாய் மடநல்லி ரின்னும் பிறந்து
புணர்வனென, நிலவுத் தழலிற் புகுத்திறப்ப நினையா திந்து
மேரிழையே. (௬௪)

மன்றம் குழலார் வளிலில்கி வயங்கு சுடர்காத் தென
மாரன், வென்றிக் கொடியி னுருவமைந்த மடமான் முலைபில்
வீசாமற், குன்றிற் பிறந்து தாதனைந்து குளிர்நீங் கருவி
தோய்த்துமறற், தென்றம் குழவி நுழைந்துவருஞ் சிறுசா
ளரங்க டான்செறித்தார். (௬௫)

வெந்தி யதனிற் பெய்தளிர்போன மெலிந்து விளை
யாட்டயர்செழுமபூம், பந்தோ டரிய கழங்கணிகள் பல்வுத்
துறந்து மலர்மகளை, யந்தா ரகலத் திருத்தியபோர் வேந்தன்
பெயரே யறைகுதலற், செந்தார்ப் பசிய கிள்ளையொன்று
துறவா திருத்தான் சேயிழையே. (௬௬)

அலைவாய் விடத்தி னுடன்றே றுன்றி யாவி கவரும்
வெண்ணொருப்பே, யுலையாப புலன மண்ணததுமழ லொருங்கு
மொருத்து துதற்கண்ணுன், றலைமே லுளது கலையொன்றே
தரித்தா னென்றன் மிகவுமுயிர்ச, கொலைகுழ் குணரி னின்
போலுங் கொடியா ருளமோ கூறென்றான். (௬௭)

சந்தரோபாலம்பனப்படல முற்றிற்று.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

முன்னே சந்திரனை சித்தித்த தமயந்திபானவள
 இப்படலத்தால் மன்மதனை சித்தித்தநல்
 சொல்லப்படுகின்றது.

கலிலிருத்தம்.

மங்கு லூடு மறைந்துயிர் வாட்கிமித்
 திங்க டனன் வெறுத்தது தங்கம்.
 வங்க ஏறடொளித் தாருநிர் கூட்டுலுந்
 லுங்க வேளை வெறுக்கத் தொடங்கினான். (அ)

நைபு மென்னுநிர் நாமற்ப பூங்களை
 யெய்யும் வேலொன் நியம்புவல் தேட்டியால்
 வெய்ய செந்தழ லேத்திவெண் ணீறணி
 யையன் முன்னுநி லாண்டொழில் காண்பானல். (உ)

அலரின் மீதுறை யந்தன மெய்திட
 மலரை யன்றி வடிக்களை நல்தமேற்
 சிலையெ னைக்கறை கொண்ட திறலினே
 யுலகில் யாவ ருள்கொண் டிருப்பரே. (ஈ)

அருவ மாயனு வாய மளக்கதையும்
 ளிரைகொள் வானி விடுத்ததுப பிளத்தலாற்
 பொருளில் வேன்கட் புலணிற் புலப்படு
 முருவு போழ்த னுனக்கரி தன்றரோ. (ஊ)

மன்ற னாறு மலமலர் வாலிகொன்
 டின்றெ னாருயி றீருந் தகைமையாற்
 குன்ற வில்லி கொடுத்தழற் கண்ணில்வேள்
 பொன்றி னானெனல் பொய்யென வேண்டுமால். (ஊ)

கூற்ற மென்னக் கொலைபுரி வேனிலா
 னூற்றி தழக்கம லத்தினை நோன்மைய
 வாற்றல் சான்ற மலர்க்களை யைந்சல
 தேற்ற நல்க னுலகளை யென்செயான். (ஊ)

அருவ மாபுமென் னை பதைத்துளம்
வெருவு மாறுவி னைசெயும் வேனிலான்
கருமி டற்றிதை கண்ணி லெரிந்திடா
துருவ மெய்தி னுலகமு முய்யுமே. (எ)

விரிந்த வேணி விமலன் வெகுளியா
லெரிந்து ளாரிற் பிழைத்தவர் யாவரே
கரிந்த லேன்பிழைத் தெய்வது கன்னியர்
புரிந்த தீவினை யின்புனர்ப் பாகுமே. (அ)

சடிவ மனறுபைப் தார்குழற் பின்னல்கார்
மிடறு தோன்றல் விடமன்று நானமே
யுடல் விளர்ப்புவெண் னீதன் னுருவிலா
யடர்வ தென்னை யரனலன் காண்டியால் (க)

தொன்செய் வாகி குளித்தசெம் புண்ணிடைத்
துன்ப மெய்தத் தழல்சொரிந் தாலென
வன்பர் போல நின் றுர மிறைப்பரா
லென்செ யாருயிர்த் தோழிய ரின்னுமே. (க0)

தேற்று வார்சிலர் தேங்கமழ் வாசநீர்
தூற்று வார்சிலர் தொல்குல தெய்வதம்
போற்று வார்சிலர் பூண்முலை சாந்தின
லாற்று வாரி னழற்றுடன் றார்சிலர். (கக)

ஐன்ன வாறு மகனி ரியற்றவுங்
கன்னன் மாரன் கணையுபி ரீரவும்
பொன்னின் வார்முலை முத்தம் பொரிந்திடத்
தன்னை யும்மறத் தாடம யர்தியே. (கஉ)

நாவி மென்குழ வன்னுதற் றோழியர்
காவி யங்கட் கதிர்முலைக் கன்னியைப்
பூவின் மெல்லணை சேர்த்திப் புடையிருந்
தாவி யுண்டுகொ லோவென் றமுங்குவார். (கஈ)

எண்ணி யெண்ணி யிரங்குவ தென்னுயிர்ப்
புண்ணி கழிந்த துயிர்துறந் தாளலன்
வண்ண மென்றுவர் வாய்துடிக் கின்றது
கண்ணி மைத்தன காணுமென் பார்சிலர். (கச)

மைத்த டங்கணீர் மாற்றுமின் சோர்ந்துவி
முத்த ரீகமு யர்முலை சேர்த்துமின்
கொத்து நாண்மல ரோடுங் குலைந்துசோர்
மொய்த்த கூந்தன் முடிமினென் பார்சிலர்.

(கடு)

சுடரும் வெண்மதி தூற்றுந் தழல்கூட
விடரின் மூழ்கி யிறந்து படுமுன
மடவரற் கிடர் மாற்றுவன் யானெனக்
கடன் முகட்டிற் கதிரவன் றேன்றினான்.

(கசு)

மன்மதோபாலம்பனப்படலம் முற்றிற்று.

இந் திரப்படலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முதலிய தேவர் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

இடுக்க னெய்த விகந்து களிந்துளார்
நடுக்க மெய்த நலிதரு வேந்தரின்
விடுத்த தன்கதிர்த் திங்கள் விளங்கொளி
கெடுத்து வெய்யவன் கீழ்த்திசைத் தோன்றினான். (ச)

லைய மெழுடை மன்ன னிறுத்தலும்
வெய்ய பாசறை விட்டகல் வேளரி
னைய செங்கதி ராதவன் ரோன்றுமுன்
செய்ய வான்விட் டகன்றது திங்களே. (உ)

அன்ன காலையி லாய்வளைத் தோழியர்
நென்னல் வாட்டு நிலவுக் கதிர்மதி
யின்னு மெய்தி லிறந்து படுமென
வுன்னி யன்னையொ டற்றவை கூறினார். (ஈ)

அத்தி றந்தெரிந் தாய்மலர்க் கோதைவெண்
முத்த மூரன் முதுக்குறைந் தானென
வுப்த்து ரைத்தன னோடைப் புகர்முக
மத்த மால்கரி மன்னவர் மன்னற்கே. (ஊ)

துடங்கொள் வெம்முலை சாற்றிய மாற்றமு
துடங்கு சிற்றிடை யாக்கமு நோக்கிய
மடங்க லேறனை யான்மண நாட்டிய
முடங்கல் போக்கினன் மொய்கழல் வேந்தர்க்கே. (ஐ)

வேலை சூழ்புவி மன்னர்க்கு வேந்தர்கோ
னேலை போக்கிய தோர்ந்துயர் கற்பக
மாலை தாழ்முடி வாசலற் கோதுவான்
ஞால மேத்திசை நாரதன் போயினான். (ஐ)

வேறு.

[இதுமுதலிலுள்ளபாட்டுகள் ஒரு தொடர்.
இவ்வைந்து பாட்டுகளாலும் இந்திரலோகத்தின்
சிம்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வானவரொன் சுடரெறிக்கு முடிதாழ்த்து வளைகழை
கால் வணங்கி யேத்தத், தேனிமிருங் கற்பகநான் முகை
டைந்து பசுபநறுச் தேற லூற்ற, மேனகைசா மரையிரட்ட
வுருப்பசிவென் ளையுதவ விளரித் தீஞ்சொற், பானலங்கட்
டிலோத்தமைமென் சதிமுறைபிற் பதம்பெயர்க்கும் பாசரி
தூங்க. (6)

தண்டரா மணிமுறுவ லயிராணி வரிபரந்த தடங்கட்
காயர், வண்டுபகட் டெழின்மார்பின் மந்தார நறுநொ
யன் மலரின் விழப், புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்தநென
விழிமலர்கள் பொலிந்து தோன்றக், தென்டிரைவா யமீது
மெனத் தென்விளித்தே னரமகளிர் செவிய லூற்ற. (7)

மருவுமிர்க்கு நறுந்துணர்மென் மலர்பொதுளும் பொ
லத்தருவு மணிபு மாண, மிருதிதியும் விழிக்கடையி னு
ணைக்கி முறைமுறைநின் றேவல் கேட்பக், கருதினர்கன்
கவர்வனப்பிற் கத்தருவ மடமகளிர் கனிந்த பாடம், கருதி
முறை பிறழாமன் மாடகயாழ் நரம்புளருட் துழனி யார்ப்ப. (8)

மருங்கினொரு புடைவிசித்த சூற்றுடைவான் வட்டு
டைரின் வயங்க வேர்ப்பால், பொருங்குவிசப் படைகமஞ்
சூன் முகவினிட விளங்குமின்னிற் பொலிவுகாட்டச், கரு
மிடமிரஞ் சில்லோதிப் புலோய்சைசெம் பஞ்சடிமென் சவடு
தோய்த்து, விரித்தடம் புயம்பவளக் கொடிபடர்ந்த குல
வரையின் விளங்கித் தோன்ற. (9)

விஞ்சையர்கின் னரரவுனா ரூகர்புலி முழுதாளும் வே
ந்தர் யாரு, மஞ்சவிசெய் திருமருங்கும் புடைசூழ முனி
சூழா மாசி கூற, வெஞ்சலிப்பல் வளஞ்சிறப்ப வரியணை
வீற்றிருக்கு மிமையோர் வேந்தைக், கஞ்சமல ரயனளித்த
மறைபயினு ரதனிருகண் களிப்பக் கண்டான். (10)

பொன்னகரத் தனிபுரக்கும் புரந்தரனு ரதமுனிவன்
புதுதலோடு, முன்னரியற் நியதவத்தி னெய்துபய னி
பிறப்பின் முடிந்த தாமென், நன்னமுனி வரனுவப்ப வு.

கியபாத் தியமுதலா வனைத்து நல்கி, யின்னமுத முருவன போ வினிதுரைக்கு முகமனெடு மிருக்கை யீந்தான். (கஉ)

உருகியுளங் களிசிறப்ப வாயிரங்கண் மலராலு மொருங்கு நோக்கி, யருமறையோ யிவணிங்கி நெடுங்கால மெவ்வுலகி லடைந்தா யென்னப், பொருவரிய தவமுனிவன் வானவர்கோன் முகநோக்கிப் புணரி சூழ்ந்த, விருதிலத்திற் கடவுணதிப் புனலாடி யித்துணைநா ளிறந்த தென்றான். (கங)

என்றுமுனி வரனுரைப்பக் கடல்புடைசூழ் நிலவலயத் திகல்வேன் மன்னர், துன்றுசமர் துறந்தனர்கொல் சுடர்க் கதிர்போழ்ந் தாமகனிர் துணைமென் கொங்கை, மன்றல் விழைந் திங்கெமக்கோர் நல்கிருந்தாய் வரலொழிந்த வாறே தென்றான், சூன்றினிருஞ் சிறையரிந்த சுடர்வயிரப் படைசுமந்த குவவுத் தோளான். (கச)

கன்னல்கழு தெழில்காட்டுந் தண்பணைசூழ் விதர்ப்பநகர் காவல் பூண்ட, மன்னனருந் தவப்பேற்ற லுலகில்வனப் பனைத்துமொரு வடிவ மாசி, யன்னநடை வாய்ந்துமதர் விழி யெனவாண் முகத்தினிரன் டயில்வே ருங்கிப், பொன்னவிர் பூண் முலையென்னப் பொருப்பேந்தி யிருதிலத்திற் பொலிந்த தன்றே. (கரு)

ஆங்கவன்மேல் விழைவினராய் நின்னுலகிற் போகமு மின் மயிந்து மன்னான், மாங்குயிலின் நிங்குதலை மொழிக் கணையாச் சிறிதேனு மதிக்க கில்லார், பூங்கமல முகையனைய பொருடிகணங்கா ரிளமுலையின் பூசல் வேட்டு, விங்குதடம் புயமெய்ய விளைத்திடும்வா ளமர்துறந்தார் வேந்த ரெல்லாம்.

அத்தகைய மடவரலோ ராண்டகையை யுளத்தமைத் தா ளவரே யின்ற, முத்தநெடுங் குடைவேந்த நிலவலய மினிதலிக்கு முதல்வர்க் கெல்லா, முய்த்துணரச் சுயம்வா மென் றேலைபோக் கினனதனை யுரைப்பா னெண்ணி, யித்தலையெப் தினனென்று னின்னிசைநான் முழுதுணர்ந்த யாழ்வல் லோனே. (கஎ)

விண்ணகத்தும் பெறற்கரிய விழுப்பொருளை பெற வேண்டில் விரிநீர் சூழ்ந்த, மண்ணகத்து வருதியென மக பதிவாண் முகநோக்கி மகிழ்ந்து கூறிப், பண்ணமைந்த திங்

குதலைத் தமயந்தி சுயம்வரத்திற் பாரில் வேந்தர், நண்ணிய
மர் விளைப்பரது காண்குவலென் றுசிபல நவின்னு போனான்.

அருந்தவனே கலுமிறைவ னடன்மாரன் பகழிபொர
வாற்றா னாகிக், கருந்தடங்கட் டமயந்தி கதிர்முலையும் வார்
காதுங் கழைமென் றோளு, முருந்தினிள முறுவலும்வான்
முகமதியு முருவெளியாய் முன்னர்த் தோன்ற, வருந்தியபி
ராணிமுத லரம்பையர்பா லுறுநலனு மறந்தா னென்றே. (க௯)

மண்ணுலகின் மடவரலை விழைத்தனனம் மிழைவ
னென வருந்தி மாழார், தெண்ணினம தெழினலனு மிளமை
புரன் றுயவென விசுழ்ந்து கூறி, வெண்ணிலவு பொழிதரன
முறுவலயி ராணிமுதல் விண்ணில் வாழு, மொண்ணுதன்மங்
கையர்மடநாண் மீதுர வோவியம்போன் னுணர்வு தீர்ந்தார். (.)

மதர்நெடுங்க னைமகளி ரிவ்வாறு துயருழப்ப மன
த்தி னோராத், ததைமலர்க்கற் பகநறுந்தார் மணிமார்பன்
றுயர் கூர்ந்து தருமன் வெய்ய, கதமெரிப்புத் தேளவருண்
னுடனேகக் கொடிஞ்சியத்தேர் கடிதிற றாண்டி, யதிந்
நெடுந் திரையாழி சூழ்புவியி னெல்லையில்வந் தடைந்தான்
மன்னே. (உ௧)

இந்திரப்படல் முற்றிற்று.

நான் தூதுப்படலம்.

இப்படலத்தால் இத்திரன் முதலிய நால்வர்பொருட்டுத்
தமபந்தியினிடத்து நான் தூதுசென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

அண்டருல சுத்திறைவ னவ்வுழி யிறுப்ப
மண்டுபுனல் வானோவளர் பூதமடல் திறுந்
தண்டலை யுதித்தாசிட தந்தனி புரக்கு
மொண்டிற் றுடைக்குரிசில் செய்திற் முறைப்பாம். (க)

அன்னமுரை செய்தவெழி லாயிழையை நெஞ்சத்
துன்னியயர் வோடுமுடி ருண்டிலைகொ லென்னக்
கன்னன்மந னைங்குணை கருத்திடை குளிப்ப
மன்னவர்கள் மன்னன்மநி மாழ்கியயர் காலே. (உ)

பூதமடல் தீறியிள வானோபுனல் காலு
மேகமிசை தானிடம் விதர்ப்பநகர் மன்ன
ஞைகயொ டளித்தவுழி ரோளிய நிகர்க்குந்
தோகைமண வேலைகொடு தூதுவ ரடைந்தார். (ங)

முடங்கலின் வரைந்தவுரை முற்றமுண ராமுன்
றடம்புயம் வளர்ந்தன வரைக்குவமை சாலக்
குடங்கைபி னகன்றவிழி கோநகரி செல்வான்
மடங்கலலை யானுள மகிழ்ச்சியொ டெழுந்தான். (ச)

கொய்யுளை வயப்புரவி கோடியுழை போத
மையன்மத வாரண மருங்குற நெருங்க
வெய்யதிறல் வாளுழவர் வேலைபுடை குழ
மொய்திரை யளக்கரி னியம்பல முழங்க. (ரு)

விரிகதி ரெறிக்குமதி வெண்குடை நிழற்றத்
தரளநகை மாதர்பலர் சாமரை யிரட்ட
வெரிமணி யிமைக்குமுடி மன்னவ ரிறைஞ்சத்
திருவளரு மார்பனுயிர் தேரின்மிசை போனான். (சு)

தேர்நடவு கம்பலை செனிப்புசூத லோடும்
வார்கடன் முழக்கொலி கொலோமழை முழக்கோ
சார்வதென வையமுறும் வானவர்க டர்மு
னேர்கெழுமு மாடநிட தத்திதை யெதிர்த்தான். (௭)

வேறு.

பொற்றடங் தேர்மிசைப் பொலிந்து தோன்றிய
மற்றடங் தோளினுன் வனப்பு நோக்கினு
ருற்றதோர் வியப்பினுக் குள்ள மீத்ததாம்
வெற்றுடம் பாயினுர் வின்னு னோரெலாம். (௮)

மாயிரு ஞாலத்து வந்து மன்னர்கோ
னையபே ரழகுகண் டிமைப்பி னுட்டமோ
ராயிரம் பெற்றபே றடைந்து னேனெனச்
சேயுயர் விசும்பினுக் கிறைவன் செப்பினான். (௯)

மண்டமர் கடந்தவேன் மன்னர் மன்னனைக்
கண்டுமற் றொருவர்தோள் காழற் தீர்க்கொடை
தொண்டைவாய் மடமயில் சூட்டு மோவெனாந்
தெண்டிரைக் களைகடற் செல்வன் கூறினான். (௧௦)

பாந்தண்மேற் கிடந்தபார் பரிக்குத் திண்டிதல்
வேந்தனுக் கேதொடை வேப்த்தி லானெனி
லேத்திழை யெழினல மென்கொ லாமெனக்
காந்துவெங் கதழெரிக் கடவுள் சாற்றினான். (௧௧)

கழைசுரி புகர்முகக் களிகல் யானையா
விழைசுட ரெறிப்பலந் திறத்த தேத்திழை
விழவினுக் காயின்யா மீண்டு போதலே
யழகிதென் றந்தக னறைத்திட் டானரோ. (௧௨)

போர்த்தொழில் வயிரவாட் பொருவி லண்ணல்செந்
தார்ப்பசங் கினியனு டார்பெ றுறுபோய்க்
கார்க்குழ லரம்பையர் கமல வாண்முகம்
பார்ப்பதெவ் வாறெனப் பரிவிற் கூறினான். (௧௩)

அரத்தமுன் டொளிரும்வா ளவுனார்ச் செற்றுந்
திருத்தகு செல்வமுஞ் சிறப்பு நல்கிய
வினைத்துண ரலங்கலான் விர சேனன்போன்
றிருத்தலா லிவனள னென்ன வேண்டுமால். (௧௪)

சேற்றிதழ்த் தாமரை மலரத் தெண்கட
 ரோற்றுசெங் கதிரெனத் தோன்று நின்னையா
 மேற்றநல் லோரையி லெழுந்த தாலன்றோ
 வாற்றெதிர்ப் பட்டன மலங்கல் வேலினாய். (கரு)

இவனழற் கடவுண்மற் நிவன்வெங் கூற்றுவு
 னுவனெறி கடற்கிறை யொழிந்து நின்றயான்
 கவனவாம் பரியுள முணருங் காவல
 வவிரொளி மணிமுடி யமரர் வேந்தனே. (கசு)

உன்னுழை வேண்டுவ தொன்றுண் டாங்கது
 பின்னர்பாங் கூறுது மென்று பெப்புறும்
 பொன்னகர்க் கிறைபவ னிருந்த போதினின்
 மன்னவ னவரடி வணங்கி னுனரோ. (கௌ)

[இனி ஆறபாட்டால் நளனுடைய சிந்திப்புச்
 சொல்லப்படுகின்றது.]

உண்ணெகிழ்த் திறைஞ்சிய வுலங்கொ டோளினுன்
 விண்ணுல கான்பவர்க் கரிய மேம்பொருள்
 மண்ணுல கான்பவர் மாட்டு வைகுமோ
 வெண்ணின்மற் நிவருளம் யாவதாங் கொலோ. (கஅ)

குறிப்பறிந் தீதலே கொடைமற் நின்றென
 மறுத்தலே கேட்டபின் வழங்க லாதலிற்
 பெறற்கரு மாவியும் பெட்டி நீருவன்
 நிறப்பட விவருளந் தெரிந்த தில்லையால். (கக)

ஒளிமுக மிழப்பவந் துற்ற நானமீக்
 கிளர்தர வில்லெனக் கிளக்கு ஷர்ச்சனை
 தெளிதர முகத்தினிற் றெளித்தற் கன்றுகொல்
 நளிபுனல் பொருளொடு நல்கு கின்றதே. (கௌ)

ஐந்தரு நீழலி னரசு வைகிய
 வந்திரன் முதலினோ ரீகென் றென்னுழை
 வந்துயர் பெரும்புகழ் வழங்கி னாரிவர்
 சிந்தனை மகிழ்வுற வென்கொல் செய்வதே. (கக)

உரவுரீர்க் கருங்கட லுடுத்த மாநிலத்
தருளுட னிம்மையி னளித்த வான்பொருண்
மருவிய மறுமையில் வழங்கு பான்மையா
லிரவலர் தமரினு மினிய ராவரே. (௨௨)

உடைப்பெரும் பொருளினை யுலகி லாதியங்
கிடைப்பதற் களித்தலிற் கிளர்நி ரப்பினு
லடுத்துவர் தேற்றுனர்க் கார்வ மீதுறக்
கொடுக்கலொன் றேபல கோடி யாகுமால். (௨௩)

[நளன் சொல்லுதல்.]

என்றுமற் றினையன வெண்ணி வண்ணவான்
குன்றெனப் பணைத்துயர் குவவுத் தோளினுன்
வன்றிறல் வாசவன் வதன நோக்கிமற்
றென்றுநீ கேட்டியென் றுரைத்தன் மேயினுன். (௨௪)

என்னருந் தவத்தினன் றெனது தொல்குல
முன்னையோ ரருந்தவ முயன்ற பான்மையாற்
பொன்னகர் துறந்துநீர் போதப் பெற்றனன்
சொன்னவை மறுக்கிலன் சொல்க வென்றனன். (௨௫)

[நளனுக்கு இத்திரன் சொல்லுதல்.]

ஆங்கது கேட்டவா னரசன் பொற்பினுல்
வீங்குதோண் மாரனை வென்ற நீயலால்
யாங்குள ரவன் றொடுத் தெய்யு மின்னரூப்
பூங்கணை யால்வருந் துயரம் போக்குவார். (௨௬)

வெயில்விரி மணமுடி வீம னல்கிய
மயிலியன் மதர்நிழி வலோக்கை மங்கைபாற்
செயிரறு தூதுநீ செல்ல வேண்டுமென்
றுயிரிரப் போரினு முளையக் கூறினான். (௨௭)

[நளன் வருத்தமடைதல்.]

திருத்தகு செவியிடைச் சிவையி னூடுற
வுருக்கிய செம்பினை யூற்றினு லென
மருத்துவன் தீமொழி கேட்டு மன்னர்கோன்
கருத்தழிந் தாருயிர் கலங்கி னுனரோ. (௨௮)

குருமணி மேகலைக் குவளைக் கன்கொலோ
பொருமதன் பகழியோ பொய்ம்மை தீதெனும்
தருமமோ வுயிர்நிலை தளர்ந்து வாடுமென்
மருமமீ தூன்றிய வாளிற் போழ்வதே. (௨௯)

என்னும்விள் ளாதயர் திருக்கு மேமுறுந்
தன்னையு மறத்தமெய்த் தரும நன்றெனும்
புன்னகை கோட்டுமெய் புழுங்கும் வெய்துமித்
தன்னமுன் னுரைத்தவை யனைத்து மென்னுமால். ()

முற்றிழை வனமுலை முயங்கு நன்னலம்
பெற்றில வெளிணும்வேள் பெய்யும் வாளியான்
மற்றுமி நிறப்பினும் வான வேற்றொடு
சொற்றது மறுக்கல் மென்று சொல்லுவான். (௩௧)

[தூதுபோகச் சொல்லிய இத்திரனைக்குறித்து நான் சொல்லல்.]

எப்பொரு ளாயினும் யாவ ருள்ளபு
கைப்படு நெல்லியங் கனியிற் காணுநீர்
துப்பிசுழ் மடந்தைபாற் றூது போகெனச்
செப்பிப தெவன்கொலெஞ் சிந்தை யோர்த்துமே. (௩௨)

[நீயே செல்கென்ற இத்திரனுக்கு நான் சொல்லல்.]

வழங்கிய தும்முரை மறாது சென்றியான்
மொழித்தன னாயினு முன்னரே யெனை
விழைந்தவத் தளிரியல் வெள்ளாறு துளங்
குழைந்துதும் பான்மணம் பெருந்தல் கூடுமோ. (௩௩)

[என்னால் முற்றுமோவென்ற நானுக்கு இத்திரன் சொல்லியது.]

என்னவேந் துரைத்தன மிசைத்த சொன்மறு
நின்னைமெய்ப் பரதனை நிகரில் பார்த்தனை
முன்னினு நினைத்தவை யனைத்து முற்றுமா
லன்னநீ யேகிலே தரிய தாகுமே. (௩௪)

[நான் தூதுசெல்லச் சம்மதித்தது.]

இனையன வாசவ னியம்பு மெல்லையின்
வினைமலர்க் கோதைதன் வயத்த னாகியந்
தனியற னி முக்குறுத் தகைய னாதவி
னையதற் கியைந்தன னலங்கல் வேலினுன். (௩௫)

[நீ செல்லத் தடையுளதோவென்ற இத்திரனுக்கு
நளன் சொல்லியது.]

பொருந்திய மன்னர்கோன் பொம்மல் வெம்முலைத்
திருந்திழை கடிநதர்ச் சேம மாகிப்
வருந்திறல் வாயிலோ ரறிவு ருதுபோய்
வருந்திறன் பாடுதென மறித்துங் கூறினான். (௩௬)

[மறைந்து செல்வதற்கு உபாய முளதோவென்ற
நளனுக்கு இத்திரனருளியது.]

விட்புலந் தனிபுரந் தருளும் வேந்தர்கோ
னட்பொடு மினியன நகினறி யாவர்க்கும்
கட்புல னுலுருங் காண்கி லாததோர்
துட்பதூல் விஞ்சையை துவன்றிட் டானரோ. (௩௭)

பெறலரும் விஞ்சையும் பெற்று வானவர்க்
கிறையவ னினையடி யிறைஞ்சி வண்டிமிர்
நறைமலர்க் கூந்தலா னாகிரி நண்ணுவா
னறைகழ லிலங்குதா ளரச னேகினான். (௩௮)

[இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளால் குண்டினபுரத்துச் செல்லுதல்
சொல்லப்படுகின்றன.]

பண்ணமை கூந்தன்மான் றேரிற் பார்ப்பு
முண்ண லு மிமையவ ரார்வம் பின்செல்
மண்ணிடை வானவர் மகளிர் தம்மொடும்
விண்ணிழிந் திருந்தன நகர மேயினான். (௩௯)

வாம்பரித் தேரினின் நிழிந்து வண்டினர்
தேம்பொதி நறுமலர்த் தெரியன் மாற்பினான்
காம்புறழ் தோளினான் செவ்வி காண்குறு
மேம்பலிற் கோநக ரெய்தி னானரோ. (௪௦)

[இதுமுதல் உடு-பாட்டுகளால் இவன் செல்லுகையி
னிசுழ்த்தவை சொல்லப்படுகின்றன.]

உருகுதங் கொழுணர்பா லாடி நீத்தநல்
விரைகமழ் தெரிய லு மின்செ யாரமுங்
குருமணிந் கலன்களுங் குலவு வீதிவா
யெரிமணிப் பூனிநு னிடறி யேகினான். (௪௧)

மனங்கவர் வனப்பமை வடிவி னன்றியுங்
கனம்பயில் வாயிலோர் காண்கு றுவகை
சினங்கொள்கு நிலையவேற் செம்மல் போதலா
லனங்கனென் றுரைப்பதற் கைய மில்லையே. (சஉ)

கண்ணகன் மணிக்கடைக் காவ லாளர்தா
நண்ணின ரெவரென வெவரை நாடினுந்
தண்ணுந் தெரியலான் றன்னை யாமென
வெண்ணிவெம் மடங்கலி னெருத்தங் கோட்டுமால். ()

மலர்பயில் வாவிதோய் மாதர் நுண்டு
லலைபுன னனைதலு மல்கு றேன்றலாற்
கலைவலான் கண்முகிழ்த் தேகக் காண்குறூன்
முலைமுக டமுந்துற வொருத்தி முட்டினான். (சச)

காமுறு மொருத்திதன் வதனங் கண்டகண்
கோமகன் முகிழ்த்தலாற் கோதை மார்முக
மாமதி யென்பது மன்னன் செய்ககண்
டாமரை யென்பதுந் தக்க வாயவே. (சரு)

செய்யகண் முகிழ்த்திடல் விழித்த றீதென
வையனுங் கடைக்கணு னோக்க வன்பிதென்
றெய்யும்வேள் கணைமல ரிதய மோர்ந்துமால்
பொய்யென வருச்சனை புரிதல் போன்றதே. (சசு)

தெரிவையென் றுருவெளி யோடு செப்பிய
வரசன் துரையச ரீரி யாமென
வெருவிய மாதர்சொற் கேட்டு வெள்குற
வுருவெளி யிதுவென ஷன்னந் தேறினான். (சஎ)

விழைவெனும் பாகெறிந் தமரர் விஞ்சையாந்
தழைமுக படாத்தமை தலுகண் வாரணங்
கழைமத னியற்றிய கருங்கண் மங்கைய
ரழகெனும் படுகுழி யாழ்ந்த தில்லையால். (சஅ)

அங்கலுழ் மேனிய வணங்கை நாடொறு
மெங்கலுங் காண்குறு மயக்க மேனைய
பங்கய வாண்முகப் பாவை மாரையம்
மங்கையென் றெண்ணுறு மயக்கந் தீர்த்ததே. (சக)

கனங்குழை முகக்கியர் கதிர்நீர் விம்மிப்
சுனங்கனி சினமுலைச் சாவினைப்
மணித்தகுங் குமலெழி கைந் திழை
மணத்தனர் போன்றன் மன்ன சேறான். (௫௦)

வினங்கிழை பெருந்திழை பரவியில் வேந்தெழி
லுளங்கலு மதிசயம் சிவந்த கோக்கினர்
வளங்கெழு புத்தலுங் கழைந் காண்கிலா
ஞானம்புகற் தென்றல் துருவென் தென்னினான். (௫௧)

வாட்டினன் மன்னன் வளியா பேரெழி
நீட்டியொன் கதிநயம் பெயர் வர்வடந்த
ஆட்டின னகலன் வநது சீதாநாயார்
கோட்டின சொக்கன் குறிப்பி னுறவார். (௫௨)

புத்துகள் செறித்தகோ மறுநெ் போகிய
வேந்தா ளபுத்தமன் விடங்க ணைக்குறு
மாத்தளிர் மேனியர் வையங் காவல்செய்
வேந்தா ளிலக்கன மேய தென்னென்பார். (௫௩)

கள்ளவிழ் கோதைய ரெறித்த கத்துகம்
வள்ளன்மார் புற்றெதிர் மறிக் கதித்தலுந்
தள்ளரு மதிசய மெய்தித் தத்தமில்
வெள்ளிடைப் பட்டிவண் மிட்ட தென்னென்பார். (௫௪)

எதிர்முக மாமிந் திருவர் பைந்துணர்ப்
புதுமலர் கொடுத்தலு நடுவட் புக்கவன்
கதாமென வேகலு மறைப்பக் கன்னியர்
மதிமயக் குறமுத மறைத்த தென்னென்பார். (௫௫)

அண்ணலன் மாப்பகத் தலிற் க பேரணி
மண்ணிய மணிவழின் வடிவு மேகாறலும்
கண்ணுற நோக்குவான் கன்னிமா ரொடும்
விண்ணிடை பெனதுரு வினங்க லென்மினன்பான். (௫௬)

வெற்றிவ தெழிலெட வினங்க கோளினன்
பொற்பொளிர் பித்திகைப் புறத்திற் றோன்றலு
மற்புத மிதுவென நோக்கி யவழிநுற்
கற்புடை மகளிரு கிலை கலங்கினார். (௫௭)

இழைவளர் முலையினு ரொருவ னேர்பெறு
நிழலிவ னேன்க்கின னெனவு நீளிடை
மொழிவன கேட்டன னெனவு மொய்ப்புறத்
தழுவின னென்னவுத் தம்மிற் கூறுவார். (௫௮)

[தழுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் வழியில்கண்ட தமயந்தியோடு
நளனுக்குண்டாகிய செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இன்னிசை யளிப்பில் பொழிவி னேந்தன்முன்
பொன்னளிர் முலைத்தம யந்தி போதலு
மன்னமுன் கூறிய வற்றை நான்முதன்
முன்னுறு முருவென முன்னி னானரோ. (௫௯)

மடவர லுருவெரி மன்னன் றேன்:ரிசை
ரிடையறு விழைவுட னென்றுஞ் சூட்டல்போன்
மிடைமலர்ப் பூட்டுநாடை சூட்ட மேவிய
சுடரிலை வேலினுன் றேனில் விழ்த்ததே. (௬௦)

உருவெரி யாகயான் கண்ட பொன்னுதன்
மருமலர் மாலிகை வளைந்த தென்னென
வரசனு மென்னினு னவளஞ் சூட்டிய
தெரியல்கான் சிலனெனத் தெருமந் தானரோ. (௬௧)

பறருகவிழ் குழலினு டனையு முன்னுறு
முருவெளி யெனவிறை யுவந்து புல்லினு
ன்றிவையு மன்னவா நெண்ணி யாங்கெதிர்
புரவலன் மார்புறப் புல்லி னானரோ. (௬௨)

சொல்லரு மின்பம் தூரத் தோன்றலும்
புல்லுவிட் டவ்வுருப் பொலிவு நோக்கினுன்
மெல்லிய லவ்வுரு விழியிற் காண்குறு
தல்லலுற் றணிவனோ யங்கை நீங்கினுன். (௬௩)

[இனி ஒவ்வொருபாட்டா லவ்விருவர் செய்கையும்
வெவ்வேறு சொல்லல்.]

பொன்னடிப் பூஞ்சிலம் பொலிப்ப மேகலை
யின்னரிசு கிண்கணி யிகலி யார்ப்பெழு
மின்னடை சுற்பது போன்று மெல்லெனத்
தன்னமர் கோயிலுட் டைய லெய்தினுன். (௬௪)

கருந்தடங் கண்ணியைக் கையிற் புல்லியும்
பொருந்திய வருவெளி பென்று போக்கநல்
லருந்தனம் பெற்றிழந் தாரி லையனும்
வருந்திவெந் துயரொடு மதி மயங்கினான். (சு. 6)

[நளன் கன்னிமாடத் தடைதல்.]

பாணிகர் வண்டினம் பாசிஞ் சோலையுஞ்
சேணுற நிவந்தசெய் குன்றுந் தேடியுங்
காணல் னாகிய களிநல் யாணியான்
மாரிழை யுறைதரு மாட மெய்தினான். (சு. 7)

[தமயந்திக் காட்சி.]

மின்னிடை யரம்பையர் குழாத்துண் மேவிய
வன்ன மென்னடை யயிராணி யாமென
நன்னுதன் மடந்தையர் நாப்ப னின்னகைக்
கன்னிவீற் றிருத்தல்கண் களிப்ப நோக்கினான். (சு. 8)

[தன்னுளத்தையுறல்.]

மண்டமர் கடந்தவே னளன்வந் தானெனத்
தொண்டைவாய் மடந்தையர் நாளுஞ் சொல்வன
பண்டரு மொழிக்கிளி பமின்று கூறலுங்
கண்டதோ விஹிதனக் காளை யெண்ணினான். (சு. 9)

[இனி இரண்போட்டால் நளன் மகிழ்ச்சியையடைதல்
சொல்லப்படுகின்றன.]

ஒருத்தியா னானென விருப்ப வுள்ளும்
விருப்பினு லொருத்தியான் விமன் மாதென
பருக்கமது பூர்த்தெனடை யிட்ட மன்னவன்
பொருந்திழந் தடமாயும் புலகம் பூந்தவே. (சு. 10)

மலர்ந்தமெந் தாழைமென மடலின் மேயறனக
கிணங்கிழை யுகிரிழை லெழுது பாசா
நலபெய்த கண்ணனு கண்ண லாபுத
புகாட்டுபொரு தேனளிந் துகை யெய்தினான். (சு. 11)

[கூனனிலில் வடிவால் மாதர்மனம் பேதியாமை.]

செழுமணிப் பித்திகைத் தலத்திற் றீதறு
மழவிடை யனையவன் வடிவத் தோன்றலுங்
கழையமை தோளிஞர் காலை பேரெழி
லெழுதிய ருருவிகொன் றென்ன வெண்ணினர். (எசு)

[அழகினுற் றயயத்திதன்னைத் தெரித்தல்.]

நாமவேல் வலனுயர் நானுக் காங்கமர்
வாமமே கலையினர் நடுவன் வைகுவா
டாமமார் குழற்றம் யத்தி யென்றவன்
காமரு பேரெழில் காட்டு கின்றதே. (எஉ)

[இது கவிக்கடற்றம்.]

ஏதமில் குணத்தினு னினைய னுகநன்
டாதலிழ் பூங்குழற் றையல் பாற்றம்
தாதரம் பெருகிய வமர ரேவிய
தூதியர் செய்திறஞ் சொல்லு வாமரோ. (எசு)

[இனிப் பதினொரு பாட்டால் இந்திரன் முதலிய நால்வரா
லேவப்பட்ட தூதிகள் தாமயத்தியோடு பேசி
மீளுதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கானம ரலங்கன் மாலைக் கடவுளர் விடுப்ப வந்த
பானலங் கடந்த நிஞ்சொற் பனைமுலைப் பாவை நல்லா
ருனொடு பழகி பெய்ததோ ருமிழ்துவெம் புலவு காறு
மானவேல் யிம னீன்ற வனிகையை யினிது கண்டார். (எசு)

பொருவரு வனப்பின் மிக்க புலையெசை முதல்வ ராய
வரிவிழிக் குழுகக் செவ்வாய் ஞானவர் மயவீர் தாமித் [று
தெரியிழை செவ்வீ கோங்கிற் செவ் லைடப் பொலிந்து தோன்
பிரவிழன் மதிய மாவ ரொவளாத் தெண்ணி னுரால். (எரு)

எப்திய மசுவிர் தம்மி லினையவர் தலைவன் தூதி [ய
யையபரி நெடுங்கட் செவ்வா யனாற் றிரு மனங்கு போல்வா
கொய்துணர்ந் தருவி வீழற் கோமகன் பணியாற் போந்த
செய்தநீ கேட்டியென்று திறடி வணங்கிச் சொல்வான். (எசு)

இருநிலம் பொருளோ லோசதி பேதலி. காத்த தேவர்
பாண்டின் திறைஞ்சு பாளும் பாண்டித் தருளி விழ
வியணைப் புறத்து னைஞ்சு பன்னா லுத் துங்க மன்னு
புருளிலா னொருவன் செப்பு முறுபை க நாட்சன் வேண்டி.

எம்நிறை யினவற் தாக விருங்கடல் கடைந்து வரல்
செம்மலர்க் திருவை வித்த தேவன் னா னவருது மின் னுள்
கைம்மலர் வருத்த வித்தத் தடல் னைடல் புறல் னன்னாம்
பொம்மல்வெட்டுமையா பன் னெற்கின் னநாபுரிதல்வேண்டி.

மாயிரு தூலர் தன்னின் மாய்ப்பல வியற்றிப் பெற்ற
நீயுடர் பசும்பொ னுட்டின் மேகது செவ்வ மெல்லா
மோயின சின்பா லன்னோ விமையவர்க் கிறைவன் பானின்
சேபரிக் கடைக்க னோங்குந் திருநாள் புரியின் மாதோ. (1)

மன்னினிற் சிறந்து வாயு மன்பதைத் தொகுதி தன்னி
சென்னிழற் சிறந்தா ரன்னே சிவந்தரன் வியக்கா தம்மல்
விண்ணவர் சிறந்தா ரன்னே விண்ணவர் தனமபு மாளு
மன்னனின் னேவல் கேட்டி னாதனி வுஞ் சிறந்த துன்னே.

நாதோடு நலவு தூற்றுந் தருதிழ லீனிய வைகு
மேதரு சிதியு மாறும் வேட்டன் லுலகா சக்க
வேதமி லரம்பை மாநர் னுறைமிறை யோவல் கேட்டி
நீதொழ மமரர் யாரு திர்க்குறும் ம சித்தி யென்றான். (2)

[இனி இரங்கிபாட்டால் தாழ்ந்த இத்திரன் துதிக்கு
விசடசொல்தல் கொல்லப்படுகின்றது.]

இளைவன வுரைத்த லோடுந் யவந்த னுறையுந் தோறும்
பாணியு விதம்பிற் றேவர் பாபபிற் திருந்தும் வேந்தென்
மனதிலே யுரைசான் போலு மழைமரர் தெருங்க னெல்லா
யுலாவியைத் திங்கன் லுது விடுத்தெனன் னுரைத்தி யென்றான்.

என்னாவத் தென்று திங்கன் சிறப்பவனானே யாநர்,
பொன்னகக் கிறைவன் றன்பற் பொருத்துத் தென்னு
தூறுந், கன்னவ வினையுள் பொல்லோ மொமறைத் தபகை
நிற்கு, மன்னவன் மெழ்ச்சி கூட மடவா லினிது சொல
லான். (3, 4)

கோற்றொடி. எனன்மே ஹற்ற காநலைக் குறித்து கோக்கி
மாற்றுத லீர்தென் றெண்ணி வாசவன் னாதி பேச
வாற்றல்வா சாற்கு கோ வணங்கெவர்க் கிரையு மென்னுந்
கோற்றமோ ரையார் மற்றைத் தேவாநு தியநும்போனா.

பாதிப ரேகத் கண்ட தோன்றல்செங் கமலக் கண்கள்
மேதகு செல்வ மிக்க விரப்பர்கோன் றவத்திற் றேன்று
மாதாமென் னேக்கி னுடன் லாடின் லிழந்திப் பின்னு
மாதரம் பெருகி யின்ப வாரியி னுத்த வந்தே. (அந்)

பாதிசை பரந்த வல்துப் பனிமொழித் துழைத் ரொவ்வாய்
மாதலு பதிய மன்ன வான்முகத் தணங்கை கோக்கி
மாதையல் கடலு. னாந்த கரைபெரு வரா னேக்க
மேகவ தொன்று மில்லா முலைவரை யிவந்த வந்தே. (அந்)

போர்க்கறி தனைய விமன் புரிந்தமெய்த் தவத்திற்
றேன்றுங், கார்க்கருங் கடந்த லாண்மைக் கண்வலை யதனுட்
பட்டோ, வீர்க்கிடை புசாத பொம்ம லினாழலை நெருத்தி
பட்டோ, பார்த்தசெங் கமலக் கண்கள் பறிப்பரி யனவாய்
கின்ற. (அந்)

பேண்ணலர் மகனிர் யாரும் வெள்குற வனப்பு வரப்பந்து
பெண்ணலங் கனிய கின்ற பேதைபே ரழகு முற்றுங் கும
கண்ணொடு பிணித்தா லென்ன வியப்பறத் கனிந்து கோக்
புண்ணுறு புலவு வேலா னுத்தொடு புல ஹற்றான். (அந்)

[இதுமுதல் பத்துப்பாட்டால் ஊனது சித்திப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

படிவமை தூலிற் சொல்லும் வனப்பெலா மமைத்து வேதன்
சுடிமலர்ச் செங்கை வண்ணங் காட்டிய வருவு கொல்லோ
கடுகணை வேனி லானின் னமுதுகோ றேய்த்துத் திட்டும்
படிவமோ வழிரை வாட்டும் பாவைதன் வடிவந்தானே. (அந்)

குழைமெதிர் நடந்து பைம்பொற் குழிழ்மிசை மறிந்து நீண்ட
வழைபொரு நெடுங்க னுட னுறுப்பினுக் குவமை யாகச்
சொழமலர் முதல வாய பொருள்களைத் தெரிந்து கூறி
வழைனுக் குவமை திர்த்த வவற்றினுக் கிழ்ச்சி யாமே. (அந்)

நடைபாடவன் டிமிருஞ் செய்ப கொழமன்த் திருவி னேன்
தடங்ஞ்சிவ பொதுஞ் மென்புந் தருநிழ லுறையுந் தெய்வநினை
படந்தையர் தமமை யெல்லாம் வைதலும் படைத்துந் செய
படித்தபி விரித்த மானைத் படைத்தனன் கமலத் தோனே. ()

விநித்தொங் கமலத் தன்புந் பொருட்டில்லிற் றிர
து மேலோன், பருந்தின முறுவற் றொன்வாய் முகிழ்ப்பு
கரிய கூத்தற் றிருந்திழை யழகு வயித்த் திருமுந் திங்க
கப், புநித்தனன் கனங்க மன்கொ புருவமா கியற்றி னுனே.

மணிமுடி யத்தனைக் கொம்மை முலைபென வமைத்து மார
ளணிமலர்க் கணைக ணைத்தி ளான்றா ளுந் துறன்று
கணைகளால் வென்று மறத்தைக் கணை தருந் கொதிந் ளாடை
யிணைவிழ் யென்று பேசிட் டு வன்முநகத் திருத்தி னுனே. ()

வெதிர்புரை பசிய மென்றேன் வேனெடுங் கன்னி னுட
நிதலைவெய் முலைபோன் புத்தந் தெரிதர வணித்தி டாமல
மதமபை. கொழிங்குந் வெய் மருங்கினை வெருங் யன்கே
ததிர்மணி முத்த முன்ன கரங்கவைந் திருக்கு மாறே. ()

மடவளிழ் கமலப் புத்தேன் வடிவினை யமைத்து மெய்ய
தடமுலை யமைப்ப மாதி னுறுப்பவற் றரபின் றென்னி
விடைபிணைக் கமைத்த கூற்றை யெடுத்தெறிந் தடைத்த
கொடியெனத் தேய்த்த தேய்த்த குறைத்தது மருங்கு னுனே.

விமலாவைத் தெரியல் வேய்த்து மறங்காமழ் கரிய கூத்தற்
கொவ்வையங் கணிவாய்ப் பேதை குவிழிலைக் கவிநல் யானை
செய்திந் திரிந்த நிலச் செழுமணி வல்லி போலு
மவவப் பணிந்த கோல் வணிமயி பொழங்கத் தானே. (கக)

அங்கனைச் சிழுவன் வைகு மலையா செருக்கைப் பாங்கா
தங்குற வமைத்த வானைத் தங்குறொ றறுகட் செற்றத்
தங்குவெய் பதும யானைத் தடங்கைகொ ளுணித தேற் று
செங்கயற் கருங்குட் செவ்வயித் திருத்திழை குறங்கு தாமே

வெய்த்துநீழல் வைகுந் பாவையர் பதும பீடத்
திருக்கரைக் கணங்கு செய்யு மேத்திழை யெழிற்குத் தோற்ற
வந்தடி பணிபுந் தோறுந் வானுதல் கவினத் தீட்டுஞ்
சிந்துரத் திலக தோய்த்தோ சிறடி சுவந்த வாறே. (கக)

இன்னவா ஹுதத்தி னெண்ணியெறுமுலவி மடங்க லன்னன்
நின்னளிர் குயிர வேந்தன் விஞ்சையிள் புனாம்பி வீங்கிப்
பொன்னளிர் சுணங்கு பூத்த பொம்மல்வெம் முலை னுண்மு
சர்னலஞ் சிலைவே னென்னக் கட்டிலன் சதுவ நின்முன் ின்

இரைகமழ் நறிய தண்டார் விதப்பாழை வளித்த பாவை
யாசினங் துமான் நன்னை யார்வமோ டினிது கண்டா
லா நுவெளி கண்டு பாது முவந்துள் மயர்வான் முன்னக்
தெருநாக் காணி லெயது முவகையர் தெரிந்தற் பாலார். ()

அங்கண்மா னாவங் காக்கு மன்னன்மே லனங்க னுடன்
செங்கயற் கருங்கண் வளி சிறிதுசென் றமுத்தா முன்னம்
பைவசழை தாங்க யா

தங்கவேள விடுத்த வளி னாவன்மட் டாழ்த்த வன்றே. ()

நதிபெருங் தாது லாங்கட் கருவினை மலர்கள் வெப்ப
மழநிடை யனையாள் செய்ய மணிப்புய வரைபிற்புத் துள்
விழைவொடு மகிழ்ச்சி கூறும் வேனிலவே ளானையாள் டெங்
முழுநெறிக் கமல மன்னன் முலைத்தடத் துந்த மாடிகா.

படவர வல்துற் செவ்வாய்ப் பனிமொழிக் கொடியன் னானை
மடலளித் தமலப் போதின் மடந்தைபென் பதற்கு வெற்றிக்
சடசளி மென்ன தின்ற காமரு காளை தன்னை
யாவா டு தினிது நோக்கி யிமைப்புது குழைபுற் றிந்தாள்.

உண்ணிகுற வுடைய காம முருவெடுத் தொன்ன தின்ற
வண்ணலு மணங்கன் னாந் மழுதெனு மிளிப தேற
லென்னருங் காதல் டா வினிதலின் மாறி மாறிக்
கண்ணினுற் பருகி யின்பக் களிப்பெனுங் கடலு ளாழ்த்தார்.

இருதடம் புயமு மந்தா ரகலமு மிமைத்த தாலென்
தென்வரு மாவி யென்று டெர்வைபு மன்ன னுனு
முருகிந் குழலும் செய்ய முகிழ்புலைத் துணையுற் தாங்கு
முருவுடைத் தாங்கொ லென்ற னுமென வியந்து நின்றான்.

மாதுபால் விழைவி னேரு மனத்தினை யல்ல செய்த,
நாதினுக் கியல்பன் றென்னுந் தோன்றல்பே ரறிவின் மீட்
பக், காதலி னவன்பாற் செல்லுங் கருத்தினைக் கமலத் தன்
பூர், போதுறை மடந்தை யன்னுட் பொருந்துகாண் டடுத்த
தன்றே. (கௌ)

[இது முதல் ஆறு பாட்டுகளால் நளனைக்கண்ட
தமயந்தியுள் தோழிமார்களுஞ் சித்தித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நாணாய் தூர நின்ற நகைமதி முகத்தி னாரும்
பூணினுக் கழுகு செய்யும் புணர்முலைத் தோழி மாநு
நீனாகர்ச் சடிக்கொள் வாயி னீங்கிவந் தருகு நின்றான்
சேனுறை யமரன் கொல்லோ திருத்தெழி லியக்க லேமே.

கழிகமழ் கமலச் செல்லி கன்சுவர் வளப்பு வாய்ப்பு,
வடிவறு குவடித் திண்டோள் வண்டுழாய் மாயன் கெட
லோ, மிடல்செழு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறை
வன் கொல்லோ, முடியுடை யமரர் போற்று மொய்சூர்
குமரன் கொல்லோ. (40)

விரும்பிய வளைத்து நல்கு மேதகு தவத்தின் மாப்த்
தோர், திருத்தெழில் யாக்கை பெற்றுத் திகழ்வவென் னுரை
க்கு நீராம், சரும்புறம் கிளவி பாகன் கட்டழற் பாய்த்து துந
சி, யரும்பெறல் யாக்கை பெற்ற காமனோ வறிகி லேமே.

மங்கையர் நிறையு நாணுங் கவர்ந்திட வளப்பு வாய்ப்த
விங்கிவன் தன்னை ஞால மின்புறப் படைத்தி லானேற்
றிஞ்சளங் கண்ணி வேய்ந்த செஞ்சடைக் கடவு ளெங்கள்
பைநா னை மதனைக் கொன்ற படுபழி திரு மாறே. (41)

மாயிகு ஞாலத் தானேன் மண்ணினிற் பொலிந்த தில்லை
யோழர் சிசுப்ப ளானேன் சிகப்பினிற் சிறந்த தூண்டோ
பாடுவனி பரிதி வேகான் பாதுகத் தூள்ளா னாயின்
மேயு புலகே மேல்வ வுளென மேல தாமால். (42)

மாவனோ விவனென் தெண்ணி யிருகிகத் திலக்கு
வாய்பொற், தோவடி பொறுத்த சிறந் தேவரி கென்கு வான
வன், ஞானி யு சிறைய வன் னந், செல்வ வளப்பு வாய்த,
காவன ஞங்கொ வென்னத் தருகியோன் றுகைக்க னுற்று.

கலைநிலத் தாழ்ந் நாடக் கடிதவர் படத்து போத்த
கலைநாய் நீயிற் யெய்தக் சிறப்புடைப் புலவன் தம்பிற்
பொலிவிழத் திருந்த தெய்தப் புலவனீ பொருள தாக
நன்னுறு புனித மாய தெயுமெயர் லெற்று சென்றார். (43)

காவமர் கரிய கூந்தற் சன்பரிய ரிவ்வா றேழுதத்
தேனியிற் தெரியல் லெய்த்து அலைத்தழிற் பிடுங்குத் தோனான்
பாலங் கடந்த நிற்றொற் பைத்தொடி வதுவை லோட்டு
வானவர் விதித்த நாதன் யானென வழங்க லுற்றான். (கக)

[இதனால் ஆறுபாட்டுகளால் நான் பேசுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐந்தரு நீழல் வேந்த னார்கலிக் கிறைவன் லெய்ய
செய்தழிற் கடவு டென்பாற் நிசையுந் தரும ளினனோர்
பைத்தொடி கிணை லோட்டுப் படைமறன் பகற் பாயச்
சித்தனை பிற்தாய் மாழ்கித் தெருமர லெய்து கின்றார். (ககடு)

இங்கிலர் தம்மை யாசைக் கிறைவரென் றறைய தெல்லாந்
தங்ைய திசையின் பேராற் சாற்றிய மாற்ற மன்றே
கொங்கிழ் குழைநிற் றுனிக் குமிழ்மிசை மறியும் வேற்க
ணங்குழி மேனி யாய்கின் னுசையால் வந்த தாமால். (ககசு)

[இதனால் இத்தானது வருத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பற்றிய காமத் தியாற் பைம்பொனாட் டமரர்க் கெல்
லாங், கொற்றவன் வருந்தா வண்ணங் கொய்க்கெய் தனோ
யிற் சேர்த்தே, யுற்றவர் வறுமை நீர்க்கு முயர்க்கோற் தருக்க
லோந்து, நற்றரி ரின்மை யாகி நல்குர வடைந்த மாதோ. (கக௭)

[இதனால் மற்றை மூவர் வருத்தமுஞ் சொல்லப்படுகிறது.]

கடிமலர்க் கூந்த னின்மேற் காதுன்மீ நூர நின்ற
வடுதொழிற் கூற்று மஞர் வடர்கின்று னனங்கன் லெய்ய
வடவையோ டிகலு முகரீர்க் கிறையையும் வரந்தி யாவுஞ்
கடுதழிற் கடவுண் மீதுஞ் சுட்டலு காமத் தோபே. (கக௮)

முருத்தித் துணங்க னுய்கின் முகிழ்முலை லோட்ட ஞானோ
கிச் செழுமலர்

யி ருத்தலிற் படுத்தி கின்றோ டேட்கித் தந்த பையா
வோரைப் பரிபுற் றோறு மடுத்து நயர் றோ. (கக௯)

இன்னான் தேவர் மாழாந் தி மில வையாநிற் பிபுந்
துங், கொள்ளகிற் திகிலோன் று லாந்தரப் பேரகல சேவ
ட்ட, முன்மெத தவஞ்ஞெர் காவலா லென வந்த முறை
மை யென்றன், அவ்வகலில் கொனின்று கிழ மாயினோ
யலைய திரான். (க௯௦)

என்றிவன் மொழித லோடு மலையனே தன்மொன்
றென்னி, மன்றலங் குழலா னுண் வருத்தமோ மெருத்தங்
கோட்டி, நின்றனன் மருத்து முத்தித் தோழிப் பிடிதந்
காக்கும், மென்றிமொன் கடற்கோல் வேத்தற் செந்நீர்மொற்
ளிளம்ப ஓற்றார். (௨௨௧)

[இதுமுதல் வரன் மடக்கால் தூதர்]

விடை சொக்கித்தாரார்.]

ஆற்றல்ரா எவனோ யன்றி யாழ்வார் நிறிதன் மென்னு
வேற்றடங் கண்ணி னுடன் மெய்ப்பகைத் தாநி தோர
சாற்றிய மாற்றத் தன்னுந் துதழ்பிழ் துதழ் பெய்வம்
கூற்றுவன் தாத மென்று கூறிய தியற்றக் காமே. (௨௨௨)

விவாக மொருகோ லோச்சி வன்புதர் பிடிதங் கப்து
மையனே மணப்ப தன்றி யாழ்வார் தெந்குதட் மெய்வா
தையல்வே மெருவர் காமத்த சாற்றினு மாற்ற ளாநி
மெய்யசெந் தழுவின் னுழித் விளியுதற் கைய மினதே. (௨௨௩)

[இதுமுதல் வரன்பாட்டால் நளன் தமயந்தியை

வழ்புறத்திற் கூறல்.]

என்றவர் மொழிய வேந்த னிடம்புவா மெனியின் வந்த
நுந், பொன்றில்லெங் கனலி தன்னிப் புனாந்ததாம்
ன்ற செந்நீ, யன்றிவார் புனலின் வித்திதன் ளாருயிர்
த்தா னேனுந், துன்னுநிர் வருவன தன்னேந் தோய்த்தத
வினையு மனதே. (௨௨௪)

ஆன்றியுங் கனலி சான்று யல்லது வருவை யாற்றத்
கொன்றுமோ வருண னெவ்வா துதகமோ டுமிக்குத் தூப
மன்றலெல் வாறு முற்றும் வானவ ராநில் லாமத்
துன்னுநிப் புனியில் யார்க்குஞ் குழுவின் முடிக்க லாமே. ()

வேயினைப் பழித்த மென்றோள் வேற்றடங் கண்ணி னுடன்
னையபே ரழகு மாந்த நிருகன லேக்க வந்தே
நெயிழ் வயிர் மொவ்வா னேந்திய தேவர்கோமா
னயிரங் கண்க ளாலு லேக்குதற் கையத் தனதே. (௨௨௫)

வெந்திறற் கவிநில் யானை விதர்ப்பார்தோ னளிந்த மாதைத்
தந்துவி ரளித்தி யென்னத் தனியிரு விசம்பு காக்கு
நித்திரன் கேட்ட போதி லெண்ணிய வளைந்து நல்கு
மைத்தரு வழங்கி னும்மா லன்றென மறுக்க ளாமோ. (கஉஎ)

என்றிவன் புகன்ற மாற்ற மிருரெளி வெதுப்பத் தேட்டு
சின்னும் பகைப்ப வாடி செட்டுமிர்ப் போட்டுச் சோரு
மன்றலங் குழனி னுடன் மதுர்கெங் கபற்க ணுவி
குன்றெனப் பனைத்து விங்குங் குவிமுலை வார்த்த வன்றே. ()

பாதுகண் பணிப்ப நோக்கித் தோழியர் மாழாக் னுள்ளம்
பேதுற வெய்கி தின்ற பெய்வளைத் துயர மெல்லாக்
துதுதாம் விடுத்த வன்னஞ் செவ்விய தென்னிற் சற்று
மாதர மின்றி யில்லா றுரைக்குமோ வரசு னென்றார். (கஉக)

இன்னன மணங்க னுற மாபமு மிரங்க னோங்கி
மன்னு மறிவு திந்தும் மனஞ்ஞறி துயரும் வேலைப்
பொன்னிற்ப்பவளச் செவ்வாய் பொற்புறு பசியமென்றூட்
டன்னமும் விசம்பி னீங்கி யவ்வுழி யடைந்த தன்றே. ()

எய்திய தாவி யன்ன மின்னகைப் பவளச் செவ்வாய்
மையவாக் கரிய கூந்தல் வாள்முத மினிது நோக்கி
நெய்தவழி புலவு வைவோ னிடநர்கோ னிவனே யுள்ளத்
தையுறேல் கமலப் போதி லணங்கிற் கு மணங்கு போல்வாய்.

மறைமுகர் நெங்குட் செவ்வாய் வளர்முலை மடந்தாய்
தின்மேல், விழைநிகர் னுரைத்தா னல்லன் வின்னாவர்க் கியை
ந்த மாற்றம், பழுதுறு மென்னு மாற்றம் பகர்க்கனன் பரிதி
வேலா, எழுதுகங் குழைந்தி டேலென் றன்பினு லறைநக
தன்றே. (கஉஉ)

வெவகி ரனைய வுன்கண் மடந்தையோ டிவ்வா றேதிக்
கடகனி றென்ன நின்ற கானைதன் முகத்தை நோக்கா
வுடையபே ரறிவாற் காம முள்ளமையத் தின்ன கூறிற் [லோ.
கொடிநெடுந் தானே வேந்தே கோற்றொடி யாற்றுங் கொல்

மாங்குயிற் குகலைப் பேதை மனமுநீ யியைந்த வண்ணக்
திங்கற வுரைத்த வாறுந் தேவரம்பு றுணரா மல்ல
ரீங்கினி யுரைத்த தென்னை யிவ்வயி னிகழ்ந்த வெல்லா
மாங்கவர் தம்பா லேகி யறைதெயன் றறைந்த தன்னம். ()

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மடையலர்ச் செருக்கும் வேலன்
மவ்வலங் குழலி னுடன் மனவலி யினிதி னோர்ந்து
செவ்விதின் மனமுங் கண்ணுந் தெரிவைமேற் கிடப்ப மாறல்
கவ்வைகொள் வாயி னீங்கி விஞ்சையிற் கரந்து போனான். (1)

காரிகை நாளமு நானுங் கவர்ந்தனன் கரந்து போட
மூரிவெஞ் சிலைக்கை வீரன் கடவுளர் முன்ன ரேகி
நேரிழை தன்பாற் றாது போயபி னிகழ்ந்த வெல்லாஞ் சிறித
சோர்வுறு துரைத்தான் றேவர் தோன்றல்பான் மெழிச்சி டு.

நளன் தூதுப்படலம் முற்றிற்று.

சுயம்வரப்படலம்.

சுயம்வரமாவது - அரசமங்கையானவள் தனக்கு முத்தேநார்கள் தன்னை விழைந்துவந்த அனேக அரசர்களை ஏககாலத்தில் வருவிக்க அவரிற் றனக்கிசைந்த ஒருவனுக்குத் தானே மாலைபிட்டுத் தலைவனாகக் கொள்ளுதலாம்.

[இப்படலத்தில் தமயந்தியானவள் நளமகாராஜனைத் தலைவனாகத் தானே வரித்தாளென்று சொல்லத்தொடங்கி இப்பாட்டால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்குத் திரிலோகத்திலுமுள்ளவர் வாவு சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிஒடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவை நீகழும் வேலை யெழுதடல் வரைப்பின் மேவு, மன்னவர் குழாமும் விண்ணோர் தொகுதியு மணிச் செஞ் சூட்டுப், பன்னக நாட்டு வேந்தர் வெள்ளமும் பரித் தேர் விமன், கன்னியம் புரிசை சூழ்ந்த கடிநகர்க் கெழுந்த வன்றே. (க)

[இதனால் மேற்சொல்லிய அரசர்களுடைய நால்வகைச் சேனைகளின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

பண்ணமை கலினப் பாய்மா பசியபொற் கொடிஞ்சித் திண்டேர், கண்ணழற் சேற்றத் துப்பிற் கடாம்பொழி களிகல் யானை, மண்ணமை முழவுத் திண்டோள் வாகைவே ஓழுவ ரிட்ட, மெண்ணிட விடமொன் றின்றி யெங்கனும் பார்த வன்றே. (உ)

[இதனால் குதிரைக் குளம்புகளினெழுந்த புழுதியின் தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்யுனைக் கலின மாவின் குரத்துக ளெழுந்து விம்மி வையக முழுதஞ் சூழ்போய் மறிகடற் கிடங்கு னூர்த்து மொய்பெறு தசுலத் தோடு முரணியெண் டிசையுங் காக்குந் தொய்யின்மா முகத்த யானைக் கவுட்குழி னூர்த்த வன்றே. ()

[இதனால் தேவர்கட்கும் அரசர்களுக்கு மிருக்குங் கலப்பு
சொல்லப்படுகின்றது.]

மண்ணக வரைப்பின் வேந்தர் வரைப்புயத் தெழுந்த
சாந்தம், விண்ணகத் தமரர் மாற்பங் கமழ்த்தன விண்ணே
வேய்த்த, தண்ணற வொழுது மன்றற் றருமலர்ப் பட்ட
பொற் றுது, கண்ணகன் ஞாலங் காக்கும் வேந்தர்
கமழ்த்த மாதோ. (4)

[இதனால் மதகீர் முதலியவற்றின் பெருக்கற்
சொல்லப்படுகின்றது.]

காந்தொரி கதுவுந் செங்கட் கரிமதக் கலுழி யாறுங்
கூத்தன்மா வழிழவி லாழிப் பெருக்கும்வேற் குமர னன்ன
வேந்தர்தின் புயத்தில் வார்த்த விரைகமழ் நானச் சேறும்
பாத்தன்மேற் கிடத்த ஞால மெங்கணும் பார்த்த வன்றே. (5)

[இதனால் தேவராஜியர் ஊர்திகளின் பெருக்கற்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வெள்ளியங் கிரியின் மேய விஞ்சைய ரியக்கர் விண்ணே,
ரொள்ளொளி பெறிக்கும் பைம்பொன் கிமானமு
முலகில் வேந்தர், நள்ளிருள் சிக்குந் செய்ய நகைமலர்ந்
கொடிஞ்சித் தேருந், தெள்ளிதி னுணர்ந்து னோர்க்குந் தெரி
வில் மயங்கு மன்றே. (6)

[இதனால் அரசாணைவருங் கலத்துபேசல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சிற்பநூல் கழியக் கற்றோர் சித்திரித் தென்ன வாய்ந்த
பொற்புறு நெடிய வேற்கட் பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப
பற்பல தேய வேந்தர் தொகுதலிற் பாடை தேர்வா
னற்புட னெவருந் தேவ பாடையி னறைவர் மாதோ. (7)

[இதனால் அங்குண்டாகிய ஒலியின் றோற்றற்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கழைகளி களிகல் யானை பிளிறொளி கமஞ்சூல் வான
மழையொலி யலியப் பம்பும் வார்முர சேந்தை தேவர்
முழவொலி தடந்தோர்ச் சில்லி முழக்கொலி புடவி போர்வா
வெழுகட லொலியு மெஞ்ச வெங்கணு மொலித்த வன்றே. (8)

[இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

அகலிரு விசம்பு போர்த்த வணிமதி க் கவிகை யிட்டம்
பகலொளி கரப்ப வெங்கும் பாயிருள் பரப்பு மன்னர்
நகைமணி மகுட கோடி நள்ளிருட் பிழம்பை நக்கி
பிகலிவா னிரவி யோட விளவெயி லெறிக்கு மாதோ. (க)

[இதனால் கொடிகளுங் குடைகளுஞ் சொல்லப்பட்டது.]

வெங்கதிர் நெற்றி தோய்ந்து விளங்குபொற் கொடியி
னீட்ட, மங்குல்வா னிழியுந் தெய்வ மடந்தையர் வடிவு
காட்டக், கொங்கலர் தெரியல் வேந்தர் கொற்றவெண் கவி
கை யிட்டர், திங்களி னழகு காட்டத் திருநகர் பொலிந்த
தன்றே. (க௦)

[இதனால் அரசர்க்குத் தேவர்க்கும் வேற்றுமை தோன்றாமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் குடைநிழல் வெயிலை யே
மருமலி நறிய மென்பு மாலைவா டாமை யானுந் [ட்ட
திருநகர்ச் செவ்வி நோக்கி யிமைப்பிலர் திரித லானு
மரசரோ டமரர் தம்மை யறிவரி தாய தன்றே. (க௧)

[இதனால் மற்றைத் தேயங்களின் பொறையொழிவு
சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குபி லீனைய திஞ்சொல் வடுவநீர் பொருவும் வேற்கட்
பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப் புவிபினில் வேந்த ரெல்லார்
தேங்கமழ் தெரியல் வீமன் திருநக ரியுத்த நன்னு
லாங்கவர் தேயம் யாவு மரும்பொறை யுயிர்த்த வன்றே. (௧)

[இதுமுதல் நானுபாட்டுக்களால் தமயத்தி சுயம்வரத்திற்கு
வாயுமுதலிய நால்வரும் வாராமைக்கும் காரணஞ்
சொல்லத் தொடங்கி இப்பாட்டால்
வாயு வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இழைபரந் திமைக்கு மல்கு லின்கனித் துவர்வா யேழை
மழைமதர் நோக்கிற் கஞ்சி மறியுமா னேறு மாதின்
விழைதரு நகரிற் றாண்ட வெருவினை டேகு மாற்றாந்
கழிபெருங் காதல் கூர்ந்துங் காற்றிறை வரவு தீர்ந்தான். (௧௩)

THE KUPPUSWAMI SASTRI RESEARCH INSTITUTE

கயம்வரப்பல்லம் MADRAS-4101

[இப்பாட்டால் ஈசன் வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரி பரந்து மைதோய்ந் தம்பலைத் திகலும் வேற்கட்
டையலோர் பாதி யாய தன்மையாற் றனது பைம்பொற
செய்யதாள் பெயர்ப்ப வன்னுள் சேறடி யெழாமை யாலே
மையணி கண்டத் தோனு மன்றலுக் கெழுந்தி லானே. (15)

[இப்பாட்டால் குபேரன் வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உருவகண் வெப்ப தன்றி யோடரித் தடங்க ணல்லார்
திருவினும் குலத்தி னானுஞ் செய்கில ரார்வ மென்னு
மருவுதன் வடிவின் குற்ற மனக்கொளா வயங்கு பைம்பொ
குரைகழ லிலங்கு நோன்றுட் குபேரனும் வந்தி லானே. (16)

[இப்பாட்டால் கிருதி வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைகமழ் தருவி னீழல் வின்னவ ரிடத்து மார்வம்
புரிகில னாளன்மே லன்பு பூண்டனள் புலம்பு கொண்டிதை
முருகவிழ் நறுமென் கூந்தன் முசிழ்முலைத் துவர்வாய்ப்
கிருதரை விழையா னென்ன திருதியும் போர்தி லானே. (17)

[இதனால் இத்திரன் முசுவிய நால்வரும் வருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

பென்னகர் புரக்கும் வேந்தும் பொங்கழற் கிறையு முந்
மன்னனுந் தறுகட் பேழ்வாய் மறலியு மடமா னேக்கி
ளன்னுத னளனுக் கன்றி நறுந்தொடை குட்டா னென்ன
வன்னவ னுருவு தாங்கி யணிககர் மேயி னாரே. (18)

[இதனால் நான் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கூற்றெனக் கொல்லும் வேழங் கொடியணி கொடிய
சித் திண்டேர், பாற்றிரைக் கவரி நெற்றிப் பண்ணமை
னப் பாய்மா, மாற்றருஞ் சேற்றத் துப்பின் வரிசிலை
பிட்ட, நாற்றிசைப் பரப்பும் போர்ப்ப நாமவே னானது
வந்தான். (19)

[இதனால் சுயம்வரத்திற்கு வந்தவரை வீமன் எதிர்கொள்ளல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகொரு மூன்றி னுள்ள வொளிமுடி மன்ன ரெல்லா,
நிலகுபொற் குடுமி வானோடு பெயிற்புறத் திறுத்தா ராக,
வலகில்வெஞ் சேனைசூழ வரும்பெறற் சுற்றத் தோடும், வில
கினில் லுமிழும் பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோ நெதிர்கொண்
டானே. (சுக்)

[இதனால் வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைசெறி யலங்கன் மாலை வின்னவர் விஞ்சை மன்ன
ருருகெழு முரக வேந்த ரோங்குரீ ருந்த ஞாலத்
தரசினங் குமர ரோடு மளவளாப் முகமன் கூறி
வரிசையின் வழாமை நோக்கி வான்கிறப் பியற்றி னானே. ()

[இதனால் அரசர்கள் பகற்பொழுது போக்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தோட்டலர் மாலை நாற்றித் துறக்கமோ நெழ்ச் செ
ய்க, விட்டகற் தோறும் பைப்பொன் னளங்கிழை செவ்வி
லாய்ப்பந், திட்டிய வுருவு நோக்கித் தேறல்கொப் புளித்து
மாந்தும், பாட்டலித் தாம வேந்தர் பகற்பொழு தாற்றி
னாரே. (உக)

[இதனால் சூரியாஸ்தமயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சேயுபர் விசம்பிற் தேவர் தெண்டிடைப் பரவை சூழ்ந்த
மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ ருரக ருற்ற
காயழற் காம வெந்திக் களற்றுமொன் றஞ்சி னுன்போற் [ன்.
பாயிரு ஞலகம் போர்ப்பப் பகல்செய்வான் கடலு ளாழ்ந்தா

[இதனால் இருள் பரவாமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிர் மௌலி வின்னோர் மெய்யொளி பரத்த லானு
மரசினங் குமரர் மார்பி லணிவெயி லுமிழ்த லானு
முரகர்தஞ் சுடிகை யுச்சி யொளிர்மணி யிமைத்த லானும்
பரிதிமேற் கடலு ளாழ்ந்தும் பாயிருள் பரந்த தின்றே. ()

[இதனால் இரவுபகல் தோன்றாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

மையவாங் கரிய கூந்தல் வாங்கிடந் தனைய வுன்கட்
பையர வல்குற் செவ்வாய்ப் பணிமொழி வதுவை வேட்டு
வெய்யசெங் கதிரி னேடும் வெண்மதி டுறைத றன்ன
லெய்துமிக் காலத் தன்னை யிரவென்கோ பகலென் கேளு.()

[இப்பாட்டால் மாலைப்பொழுதின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

ததைமலர்த் தெரியல் வேந்தர் தளர்த்துமெய் பதை
ந்து லாடப், புதைபிருட் போர்வை மெய்பிற்ப் பொலிவுற.
போர்த்து வைய, கதழெரிச் செக்கர்ப் பேழ்வாய் தி
வெண் கதிர் கு லாய, மதுவகி ரெயிது தோன்ற வந்தக
மாலைக் கூற்றம். (உரு)

[இதுமுதல் ஏழுபாட்டால் வளர்ப்பிறையின் குறத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிர் பரப்பி வான மீதெழு குழவித் திங்க
னெரிமணிப் பூண்செய் திண்டோ னெழுபுவி வேந்தர் மேலு
வரிசிலை குழைய வாங்கி மண்டமர் தொடங்கு மாரன்
குரைகடன் முரசு மென்றுங் குணிலெனச் சிறத்த தன்றே.()

வர்குடி யிருந்த நங்கை யினமுலைப் போகம் வேட்ட
நீர்மலி கடலத் தாளை நெடுநில வேந்தர் தம்மேல்
வாரசிலைத் தடக்கை மாரன் மண்டமர் புரியத் தூண்டுங்
கூரிருள் லேழக் கோட்டி னெழுந்தது குழவித் திங்கன். (உரு)

கள்ளூர்த் தினவன் டார்க்குங் கமலம்வாய் முகிழ்
பச் செய்ய, வள்ளலங் கயத்து ளாம்ப லலர்த்திய குழவித்
திங்க, டௌளுசெங் கதிரோன் மலைத் தெரிவைவெ
முலைபிற் கோட்டும், வள்ளூர்த் குறியிற் றோன்றிப் பொலி
வுற வயங்கிற் றன்றே. (உரு)

சேட்டினம் பரிதி மார்பி னளனுக்குக் தெரிய னுளைச்
சூட்டுவ டெரிவை யென்னத் துலங்குதிட் டிசைமா தன்பி
காட்டிய நிருத்தக் கைபிற் கதிர்நில வுமிழ் தன்னென்
கோட்டினங் குழவித் திங்கன் குடபுலத் தெழுந்த தன்றே.()

கடன்பயில் குழவித் திங்கன் கொள்ளைவன் டிருந்து பாடக்
கான்பயின் மலரம் பேந்துங் கன்னலஞ் சிலைக்கை வேட
னான்பயில் குருதி வேற்க னெண்ணு தன் மடவா ருள்ள
பின்கவர் தூண்டி லென்ன விசம்பிடை விளங்கிற் றன்றே. (உரு)

நீனிற்றத் தங்கண் வான நீன்கடற் பரப்பிற் றாய,
 லாணிலாக் கதிர்கள் வீசி வயின்வயின் விளங்கு கின்ற,
 சீனெனுங் கதிர்கொண் முத்த வெண்மணி யுயிர்த்துத்
 தோன்றும், கூன்முது கிப்பி யென்ன வெழுந்தது குழவித்
 திங்கள். (௬௧)

ஒங்குயர் விசம்பு பூத்த ரெடுப்புகர் முகத்த தாய
 வாங்குவிற் றடக்கை மாரன் மலர்க்கலை யுலகிற் றாண்டுந்
 நாங்கிருட் கரிகல் யாலை தூர்த்துடுக் தோட்டி போலத்
 கிங்குதிர்க் குழவித் திங்கை சேணிடைத் திகழ்த்த தன்றே. ()

பின்னைமா மதியங் கான்ற நிலவழற் பிழம்பு பற்ற
 வள்ளகைக் குருகு மாழாத் துலம்பொரு வயிரத் திண்டோ
 எளளிலை வடிவே லேந்து மரசுகங் குமார் பூண்ட
 களளருங் காத லெம்மாற் சாற்றலாத் தகைமைத் தன்றே. ()

பற்றாரி முரசுத் துஞ்சா விதர்ப்பார்கோ னினிதி னீன்ற
 கோற்றொடி வதுவை வேட்டுக் கூரிருட் கங்குற் போதிற்
 றுற்றினாம் பூக வேகித் தன்பணை டிடதங் காக்கு
 பற்றல்சா னளனுக் குற்ற வருந்துய ருரைக்க லுற்றும். ()

[இதனால் என் பிறையை வெறுத்தல்
 சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவீருத்தம்.

பனிமைக் கடலிற் படுமா ரமிர்தோ
 டினிதிற் றிருவோடு மெழுந் தனைபென்
 மனனுற் றவள்வா றறுகல்போ லுதியாற்
 கனலத் தகுமோ கலைவெண் மதியே. (௬௫)

[இதனால் தென்றலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொந்தார் ருவனைக் குளிர்மென் மலரிற்
 பைந்தாது துடைத்து படிந்து நறுஞ்
 சந்தா டவிழ் தெவழற் துவரு
 மந்தா நிலமே யுயிர்வெள வுதியோ. (௬௬)

[இதனால் குயிலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அபில்வா ளிதறந் தடல்வேள் பொரலாற்
 செயலே துமிலா துதிகைத் தயர்வே
 னுயிர்போல் பவளின் சொலுணர்த் திவரிக்
 குயிலே பெனதா ருயிர்கொல் லுதியே. (௬௭)

[இது உருவெளித் தோற்றத் தமயத்தியைக் குறித்துச் சொல்லியது.]

விண்ணோர் விடுதூ துவிளம் புதலாற்
பெண்ணா ரமிர்ந்தே பிழைசெய் தனனே
வெண்ணா துறுமிந் திரசா லமெனக்
கண்ணா டுபுகுந் துகரந் தனையே. (௩௨)

[இது தன்னெஞ்சைக் குறித்துச் சொல்லியது.]

துஞ்சா தயர்வோ டுயிர்சோர் தரவெந்
நஞ்சார் விழிவே லெறிநன் னுதலாம்
பஞ்சே ரடிபா யிழைபா லுறைபு
நெஞ்சே யெனைநீ யுதினைந் திலையே. (௩௩)

[இது கவிக்கூற்றால் நிகழ்த்தவை கூறல்.]

என்றார் வமொடிந் னபுலம் பிமணிக்
குன்றார் புயன்மெய்த் துயர்கூர் தரலும்
பொன்றாழ் பிதிர்கிந் தியபொம் மன்முலைப்
பின்றாழ் குழலுந் ததுபே சிடுவாம். (௩௪)

[இது தமயத்தி தன் கொங்கைகளைப் பார்த்துச் சொல்லியது.]

சுணைவே ணிகர்கா மருகா னோப்புத்
தணையா மலென்மார் பகலங் கவரா
விணைமால் வறையென் னவளார் தனிராற்
பணைமா முலைகாள் பயனென் னைகொலாம். (௩௫)

[இது மனத்தைக் குறித்துச் சொல்லியது]

முனம்வா னவந்தா துமொழிந் திடுநாட்
புணைதா ரவன்மார் பிடைபுல் லியுநீ
நிலையா துவிடுத் தணைநின் னுருகு
மனனே யினியென் கொல்வருந் துவதே. (௩௬)

[இது கண்களைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

நண்ணார் தொழுவே னளன்மார் பகலங்
கண்ணா ரணையிற் றழுவுங் கனவி
லெண்ணா துவிழிந் துவிடுத் திடுமென்
கண்ணோ யிடுதென் கொல்கலுழ் வதுவே. (௩௭)

[இதனால் சத்திரனை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

துதைநாண் மலர்வா ளிறுரந் துதுரந்
தெதிர்வே ஞாயிர்கொல் லுதலெண் ணிலைநீன்
கதிர்வா ணிலவா ரழல்கான் நெழுவெண்
மதியே யெனைநீ யும்வருத் துதியோ. (சச)

[இது நானைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

வேளாண் மைசெலுத் தல்விலந் கிலையாய்
வாளா வுறையின் றதுமன் னாறமோ
தோளாண் மைபின்மன் னார்கொழுஞ் சுடர்வேற்
காளா யெனதா ருபிரகா வலனே. (சந)

[இது இரங்குசல், நெய்தற்றிணைக்குரிய பொருளாதலால்
அங்குள்ள பொருள்களைக்குறித்துச் சொல்லுதல்.]

இடரோ தவிரா திரவோ விடியா
தடல்வே லவந்தா மருளோ புரியார்
குடவால் வளையே குருகே திரையே
கடலே கழியே பிதுவோ கடனே. (சக)

கழலா வளையுங் கனலா மதியு
முழலா மனனும் பெறுநா ளுளதோ
மழவே றனையான் மருவா விரகத்
கழலா லுருகுந் தமிழே னினியே. (சஎ)

அள்ளிக் கொளலா மிருளு டடர்வேள்
கள்ளத் தெனதா ருயிரோ கவர்வான்
வள்ளத் கரிதாம் விரகந் தமிழே
லள்ளத் துறைவா யுணர்கிற் றிலையோ. (சஅ)

[இதனால் சூரியவுதயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழிநேடிலாசிரிய விருத்தம்.

என்றுவெந் தயருந் திருகணிர் வார விளமுலைத்
துணைபசப் பூர, பின்றிகழ் மருங்குந் செய்யவாய்ப் பேதை
மெலிவொடு வந்துதெமல் வையினின், மன்றலங் கமல
முனைமுறுந் கவிழ்த்து வரிச்சிறைந் தும்பிபாட் டயரத்,
துன்றிருள் பருகும் விரிகதிர் பரப்பிச் சுடரவன் குணபுலத்
தெழுந்தான். (சக)

[இதனால் விவாக முாசறைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தணிவருந் துயிரிற் கண்படை பெறுது தளர்வொடு
வருத்திவெய் துயிர்த்து, மணியெழு வனைய பொற்றட
திணிதோண் மன்னவர் மனமகிழ் சிறப்பப், பணியா வல்
குற் கதிர்முலைத் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி வதுவையின் நெ
ன்னா, வணிகை ரணிகென் றரசர்கோன் பணியா லதீர்குரற்
கடிமுர சறைந்தார். (10)

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுக்களால் நகரலங்கரித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இமிழ்கடி முரசங் கறங்குபே ரோதை யெழினக
மாந்தர்தஞ் செவியி, னமிழ்தகுத் தென்னத் தவழ்தலு மந்
ழவுற் றலிவிழ வறாதகோ மறுகிற், கமழ்நறுந் தாற்று
பாளேவாய் கமுகுங் கன்னலுங் கதலியு நடுவா, ருமிழ்கடி
ரெறிக்கு மணிநெடுங் கொடிக ளுயர்விசும் பகடுற நிரைப்பார்.

சேனுயர் பரிதி தழும்புற நிவந்த செழுமணித் தே
ரண நடுவார், வாணில வொழுது மணிவடம் புனைந்து வட
ங்குபொற் றசம்புக னிரைப்பார், பாணிகர் வரிவண் டெ
ந்துதே னுகரும் பனிமலர்த் தாமரை நடுவார், தூணுடை
கழித்து விரிகதி ரெறிக்குஞ் சுடர்மணிச் செறிதுக டெடை
பார். (11)

மைந்தரோ டீடி யந்நலார் பரிந்த மணிவடக் குப்பை
ளகற்றிச், சந்தமென் குழம்பா னன்னில மெழுதித் தன்
முனைப் பாணிகை யமைப்பா, ரிந்திர தனுனிற் றிகழ்தர
சாந்து மெரிமணிச் சுண்ணமு மிறைப்பார், நத்தலில் விளக்க
மணிசெய்பொற் றகளி நறுநெய்பெய் தொணிபுற வெடுப்பார்.

[இதுமுத லிரண்பொட்டால் மாதர் சங்களை
அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரி சிதறு மழைமதர் நெடுங்க ணஞ்சன மெழுது
வார் சாந்தத், தொய்யில்வெம் முலைபி னிலவுகொப் புனிச
குந் தாமணிப் பிறைவட மணிவார், மையிருங் கூந்தல் வடு
நதுதேன் முரலு மட்டுவார் பூந்தொடை புனைவார், நை
துண் மருங்கிற் கதிரொளி பரப்பு நகைமணி மேகலை புனை
வார். (12)

சில்லரிச் சிலம்பு பஞ்சிமேற் பணிக்குஞ் சேறடி கவின்
செயப் புனைவா, ரெல்வனை திருத்தி யாடமை பனைத்தோ
னெழில்பெறத் தொயில்வரைத் தடுவா, ரல்லியங் காமல மென்
மலர் கவற்று மடிபினி லலத்தக மணிவார், வில்லுமி மொரு
காழ் முத்தணி யணிவார் விரைகமழ் தெரியல்கை புனைவார். ()

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் அங்கரிலுள்ளவர்
செய்யும் பலவிதச் செய்கைகளுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

கதிர்மதி தவழு மாடநீண் முகப்பிற் காழகிற் தீம்புகை
படுவார், முதுமறை வாணர்க் கின்னமு தடுவார் மொய்கதிர்
வெயில்கரந் தொழிய, மதிலில வொழுகு நித்திலப் பந்தர்
மாணு வயின்வயி னிரைப்பார், சதிமுறை தவறாத் தண்
னுமை கறங்கக் கூத்தியர் தனித்தனி நடிப்பார். (ருச)

எழிறிகழ் கன்னிக் கமுகமென் மிடற்றி னிசையெழீஇ
யினிதுபாட் டயர்வார், செழுமலர்க் காந்தன் முகிழ்விரல்
சேபபத் திவவியா ழின்னரம் புளர்வார், முழுநெறிக் குமுத
முகைநெறிக் தெனவாய் முகிழ்த்தருங் குரவைகள் புரிவார்,
கொழுமலர் வளைக்கை கொட்டிவே நெடுங்கட் கோதையர்
குரவையாட் டயர்வார். (ரு௭)

வெண்மதிக் கதிர்நூற் றனையவான் கவரி நெற்றி
வெங் கவினவாம் புரவி, பண்ணுறுத் தடுவார் குருதிதோய்
கோட்டுப் படுமதக் கலுழிவெஞ் சினத்த, வண்ணன்மால்
பனை கவினுறப் பருமிக் தனிவிழா மறுகிடைக் கொணர்
வார், மண்ணமை கொடிஞ்சிக் கூந்தன்மான் றடத்தேர்
வானவ ருந்தியிற் றருவார். (ரு௮)

இருங்கடற் றேன்று மழுகதி ரேய்க்கு மெரிமணிச்
சுவிகையின் வருவார், சுரும்புவிழ்த் தாற்ற மும்மதம்
பொழியுஞ் சூழிமால் யானையிற் புருவார், திருத்துமொண்
சத்ய கூந்தன்மான் றேரிற் சேட்டினம் பரிதியிற் செல்வார்,
பொருத்தமண் டோயா தகல்விசும் பகவும் பொங்குளைப் புர
வியிற் போவார். (ரு௯)

நளிர்மதி தவழு மலையவெற் புயிர்த்த நறுங்குற மிரிஞ்ச
பூந் தேய்வை, தளர்கொடி மருங்கு லலமரப் பனைத்த தள
மென் முலைமுகட் டணிவா, ரளியின மோச்சி வளளவாய்த்

தேற லமிர்தென துகர்த்துளங் கனிப்பார், துனிமதுப் பிழிற்
றிக் காவதங் கமழுந் தாமலர்ச் சிகழிகை புனைவார். (சு0)

நிழிலொடு கறுவிப் பாகெறிந் தூன்பெய் நினைத்
தொடு பழகுநன் பிறைக்கோட், டழிகவுட் கடாத்த தழ
கண்மால் யானை யகற்றுமி னெயிற்புறத் தென்பார், மதை
மதர் நோக்கி மன்றல்செய் காலை வல்லவர் கன்னலிற் றெரி
வார், விழைவொடு மகிழ்வுற் றளவளாய்ப் புகுத்தோர் வியப
புற விருந்தெதிர் கொள்வார். (சு1)

[இதனால் அன்னந்தருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைகமழ் முல்லை முகைகித ரடிசில் வெள்ளியப் பெ
யெனக் குவிப்பார், கருளையுங் கன்னற் கட்டியுந் தேமாந
கனிகளும் வயின்வயி ளிரைப்பார், திரைபொரு கடலி னறு
நெயும் பாலுந் தெருத்தொறும் பெருக்கெதிற் தேட்ட,
வெரிபசும் பொன்னங் கலம்பல பரப்பி யிரவலர்க் கின்னம
தனிப்பார். (சு2)

[இதனால் தேவர் மனிதர் நாகர் செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

வெள்ளியப் கிரியில் விஞ்சையர் தொகுவார் வின
வைவ ரெண்ணிலர் புதுவா, தள்ளிலை கெடுவே லரசர்வத் திற
ப்பா தந்தனா தளப்பினர் திரிவா, தொள்ளொளி விரித்தா
பருமணிச் செஞ்சூட் நுகர்வென் ளிகையறச் செறிவா,
பன்ன தீர்க் கடல்கு மெழுபெருந் தீவி லுறையுந் பரிவிடற்
றெகுவார். (சு3)

[இதனால் மாதரிசைப்பாட்டின் சிதப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னவிந் திதலைப் பொம்மல்வெம் முலையார் புனை
பணி மாடக முறுக்கி, யின்னரம் புளரும் பாடல்கேட
நெருகி யேழிசை மகரயாழ் பன்னிக், கின்னர மிதுவனம் பாட
லுக் குடைந்து மேப்படு மிளவிர ளோக்கி, மின்னது கட
வேல் விஞ்சையர் மகளிர் வியப்பொடு தலைபணித் திழ்வார்.

[இதனால் கொடிகளின் சிதப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

முகிறவழ் குடுமி மாடநீள் கொடிகண் மொய்ப்மணி
கதிர்பரப் புதலா, னார்வயிற் றவா யரிமதர் மறைக்க

என்னுதல் வனுவைவேட் டடைந்த, வகலிரு விசம்பிற்
பயிருள் பருகு மருக்கர்பன் னிருவருந் தமது, பசலிடைப்
பறந்து திரியுமின் மிளிமிற் படரொளி மழுங்கினர் திரிவார்.)

விண்ணகத் தமர ரளப்பில ரென்கோ விஞ்சைய ரளப்
பில ரென்கோ, மண்ணகத் தமர ரளப்பில ரென்கோ வனி
தைய ரளப்பில ரென்கோ, பண்ணமை களிறு கூந்தன்மான்
மடந்தேர் பதாதிமற் றளப்பில வென்கோ, வெண்ணிமற்
முசைக்கி வித்துணை பென்ன வெம்மனோர்க் கியம்புமா றரி
தே. (சுசு)

[இதனால் வீமன் சுயம்வர மண்டபத்துக்கு வருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

எரிக்கிற்ப் பசும்பொன் முகநிலையுந் தோங்கி யேழ்நு
தாவத மகன்ற, நீரைமணி ருபிற்றி மணவினைக் கடைமத்த
சித்தின விநானமன் டபத்திற், புழுமுறுக் கனிழ வண்டுபொன்
முரன்னு புந்துகன் குடைந்துதே னுகரும், விரைகமழ் நறந்
தார் துபல்வரு தடமதோள் விதர்ப்பர்கோ னினிதுவட்
படைந்தார். (சுசு)

[இதனால் திரிலோகத்தரசரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

குழவிவெண் டிங்கண் மனிவடங் கிடந்த குங்குமக்
குழவரைத் தடத்தோன், மழுகளி நிறைய விதர்ப்பர்கோள்
பணியால் வானகத் தமரர்தங் குழை, மொழுகொளி மணிச்
சூழ் நெருஞ் சேடி யழைநரு விந்நையர் கணநி, மெழுக
டல் வரைப்பின் மன்னருந் தேன்வேட் டிறைத்தெழு சருந்
பின்வந் தடைந்தார். (சுசு)

[இதனால் இந்திய முதலிய கால்வரும் வருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தொய்துணர்த் தருவி னறுநிழ லமர்த குரைகழல்
விண்ணவர்க் கரசுந், செய்யகட் கயவா பெருமையே னுசை
க்குந் தென்றிசைக் கடவுருங் கனலும், வெய்யவான் சிசைய
செந்தழற் கிறையும் விரிதிரைக் ககைகடல் வேந்து, நெய்
துடைத் தொளிரு மள்விலை நெடுவே னிடதர்கோ னுரு
வொடு மடைந்தார். (சுசு)

[இதுமுத லேந்துபாட்டால் நளன் சயம்வர மண்டபத்துக்குப் புறப்படுஞ் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மோட்டினங் கயவாய் நெறிமருப் பெருமை முல் வழி யொழுதிய தீம்பால், சேட்டினங் குருகின் பார்ப்பின மருந்துஞ் செழுவய னிடதர்கோன் மருமான், பாட்டினங் சுரும்பர் பேட்டொடு முரன்று பருமுகை விரிக்குரன் முல்லைச், சூட்டணிர் தம்பொற் சுடர்முடி கவித்துத் தென் கழ னரலவிக் கினனல். (௭௮)

கூற்றினு வென்னக் குருதிகொப் புளிக்குங் கு லுடை வாண்மருங் கசைத்துப், பாற்றினஞ் சுழல நிலை புலால் கமழும் பாயொளிப் பரிதவே லேந்தி, தூற்றிதழ் கமல முகைமுறுக் கவிழ நொறில்பரித் தேரிளங் கதிரோன். ரோற்றின னென்ன நிழலுமிழ் கொடிஞ்சிச் சுடர்மணி, தேர்மிசைப் பொலிந்தான். (௭௯)

இன்னகைத் துவர்வா யினமுலை மகளி ரெரிமணி. படியக மேந்தப், பொன்னவிர் ததலைப் பொம்மல்வெம் முல் யார் பொழிகதிர்ச் சாமரை யிரட்ட, மின்னென துடற் மருங்குலார் மருங்கின் வெள்ளடை யுதவினர் செல்லா. தென்வரைச் சாந்து நானமென் சேறுத் திசைதிசை கரு தங் கமழ. (௮௦)

குளிர்மதி பொருவ நிலவுகொப் புளிக்குங் கொற்ற வெண் கவிக்கமே னிழற்ற, வளியினம் புடைக்குந் தசை செவிப் பருஉத்தா ளரசுவா விருபுடை நெருங்க, முனரிமென் மலர்த்தா டொழப்புகு மரசர் முடியொடு முடிபொரு துகு த்த, வொளிகிளர் பசும்பொற் துகள்பரந் தவனி யும்பர்தம் பதியினிற் சிறப்ப. (௮௧)

உரவுநீர்த் தரங்கக் கடலுடைந் தென்ன வொளிகெழ பல்லியந் துவைப்ப, மருவலர்க் கடந்த வொளிறுவான் விரய மாகத ரினிதினேத் தெடுப்பத், திருகுவெஞ் சினத்த வ சிலை யுழவர் சேட்டினம் புலியெனச் சூழ, வெரிபசும் பொரு செய் மாடநீன் மறுகி னிர்த்திர குமரனிற் புகுந்தான். (௮௨)

[இதுமுதற் பதினொரு பாட்டுக்களால் சுயம்வர மண்டபத்திற்குச்]

செல்கின்ற நளனைக்கண்ட மங்கையர்கள் தாம் கொண்ட

விரகத்தால் வேறுவேறாகக் கூறுதல்

சொல்லப்படுகின்றது.]

அலங்குளைப் புரவித் தேர்மிசைப் பொலிந்த வரசினங்
குமரனை நோக்கி, நலங்குடி யிருந்த நாகின வேய்த்தோ
னங்கையர் பலரும்வந் தீண்டி, விலங்கினில் ஓமிழ் மொரு
பெருஞ் சேடி விஞ்சையர் குமரனே வென்பார், பொலங்
குழை மடவா ருளம்புகுந் துருக்கும் பூங்கணைக் குமரனே
வென்பார். (எரு)

வண்டுழா யலங்க றுயல்வரு தடந்தோண் மணிதி
வண்ணனே வென்பார், தெண்டினைக் கடல்வாய்ச் சூழ்முத
றடிந்த சினவுவேற் குமரனே வென்பார், விண்டலத் தியங்கு
மந்திர மறந்து விழ்த்திய லியக்கனே வென்பார், தென்
டையந் தடங்கண் பெற்றபே நின்றே கிடைத்தனம் யாமெ
னக் கிளப்பார். (எசு)

நர்க்கிடை புகாம லடிபரத் தோங்கு மேரின வனமு
லைத் துவர்வாய்த், தாக்கணங் கணையார் நானமு மடனுஞ்
சங்கமுங் கலையுமுண் னிறையும், போக்கினர் புலம்பிக் கண்
கவர் வனப்பிற் புரவலன் றடம்புயம் புல்லு, மேக்கற வதன
லுள்ளம்விட் டகலு மின்னுயிர் தாங்கினர் மெலிவார். (எஃ)

[இது நாகமங்கையர் சொல்லியது.]

பட்டளி துதைத்து பருமுகை யளிழ்க்கும் பைந்து
ணர்த் தெரியல்குழ் கூந்தற், குட்டுடை யுச்சி நாகமங் கையர்
தந் துணைமுலை பசப்பவந் தெய்தி, வாட்டிறற் குரிசில் செயி
ரற விளங்கும் வனப்பெலாம் வந்திய ருரைப்பக், கேட்டகண்
கண்டு களிப்புற நோக்கக் கிடைத்ததெந் தவமெனக் கிளப்
பார். (எஃ)

[இது அரமங்கையர் சொல்லியது.]

அமைத்தட மென்றோ ளரம்பையர் திதலை யணிந்த
பொற் றடமுலைப் பாரஞ், சுமக்கலா தொல்த் துழைமருங்
கொசிபத் துகிற்கொடி மறுகின்வந் தெய்திச், சமர்த்தலை யுட
ன்றோ ராருயிர் பருகுந் தாமவேற் குரிசிலைநோக்கி, யிமைப்

பிலா நாட்டம் பெற்றபே நின்றே யெய்தின மெனமகிற்
திசைப்பார். (௩௯)

கலைவலா னெஞ்சிற் காதன்மீ தூர்ந்து கடிமணங் குறித்
திவண் புருதப், புலவுரா றழல்வேல் விதர்ப்பர்கோன் மட
த்தை புரிந்ததெந் தவமெனப் புகல்வா, நிலைகுலாம் பைம்க
னரசினங் குமர ரெண்ணிலர் விரும்பிமே விடினுஞ், சிவைய
லாற் கன்றிச் செழுமலர்த் தெரியல் சேயிழை புனைபுபோ
வென்பார். (௪௦)

திரைக்கட லுடுத்த மாசில நிழற்றுந் திங்களங் கவிதை
மன் னவரு, மருக்கமழ் தருவி னீழல்விற் திருக்கும் வானம்
தொகுதியும் வருகென், றரசுத்தமுண் டொளிநு மன்வரிசை
நெடுவே லரசர்கோ னனைபுத்தது குழைக்குங், கருப்புநில
லொழித்த காமனே யனையான் கவினலங் காட்டுதற் ரென்
பார். (௪௧)

மண்ணை வன்றிம் மன்னவன் நிணிதோன் மணி
வரைப் பணைப்பென மகிழ்வார், கண்ணை வன்று கால்க
னகலங் காண்பதற் கெனமனங் கலுழ்வார், பண்ணை வன்மீ
யாடீர்தினிற் றேனிற் பாகினிற் பழத்தவந் திஞ்சொல், பெண்
னை வன்றே யாணவா ஷுமிப் பேரெழி லென்றுபே ஷு
வார். (௪௨)

கருணையங் கடல்வாய் மடைதிறந் தொழுதுங் கண்
நங் கதிர்மதி முகமு, முருகுகொப் புளிக்குஞ் செழுமலர்
தொடைதாழ் முழவுறழ் திணிதடர் தோளும், பருகு
போல நோக்குவா னேற்ற படைநெடுங் கண்கன்போன்
முலைகா, ளருவரை யகல மின்புறத் திளைப்ப வருந்தவம்
திலீ ரென்பார். (௪௩)

பணிமுடிக்கி டிடந்த பார்பொது நீக்கிப் பரித்திடு மரசி
ளங் குமரன், மணிபெழு வனைய மல்லலந் திணிதோள் வைய
பெலாங் கண்டுகண் டுவப்ப, வினாவிநி பசுந்தார் துயல்வரத்
தொடுத்த வெரிமணிக் கொடிஞ்சியந் தேர்நொண், டு
கெழு மறுகின் மெல்லெனச் செல்கென் றலங்குளைப் பரு
யைத் தொழுவார். (௪௪)

வேலென மிளிர்ந்து குமிழ்மிசை மறிந்து வேனிலா
கரசிய லனித்துச், சேலெனப் பிறழ்ந்து குழையெதிர் நடவது

செவ்வரி பரந்துமை தோய்த்து, காலனிற் சினவிக் கொலைத்
கொழில் புரியுங் கருத்தடங் கண்ணினார் தமது, மாணுற விடு
த்த மனத்தினுங் கடிதோ வாவுமான் றேரெனத் தொடர்
வர்.

கண்டுகண் டொரு மினைபராய் மனனுங் கருத்தடங் கண்
கருங் கவிக்கும், வண்டி மிர் கூந்தல் வனிதையர் வருத்த மணி
நெடு விதிவா யகன்று, கொண்டல்கண் படுக்கும் வரைபினி
ன் நிழியங் கோளரி யேறென நிவந்த, விண்டொடு கொடித்
சித் தேரினின் நிழிந்து மேவரும் வேத்தவை புருத்தான். ()

[இதனால் சபையிலிருந்த அரசர்களுடைய தன்மை
கூறப்படுகின்றது.]

அமரீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தெரியல்புழ் குலவுந் திண்டோட் சிலைவலா னினிதி நெய்த
வரசவை யிருத்த செவ்வி யரசினங் குமர ரெல்லங்
குரைகடன் முகட்டிற் றேன்றுங் குவிர்ப்பதி காண்ட லோடும்
கிச்சிநிர் மழுங்கும் வானின் மீனின மெவன லானார். (அ)

[இதுவுமது.]

குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் கோடியர் குடுநிக்குன்றம்
பொருமண் டபத்தி னூதி பூண்டார் தவழப் புக்க
ரெருமனி தூளை வேந்தன் திருமுகர் திங்க லாக
வரசர்வாண் முகங்க மெல்லா மம்புடம் போன்ற வன்றோ. ()

[இதனால் தேவர்கள் பொருமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கடிமலர்ப் பகழி யேந்துங் காமனு நாணும் பொற்பி
டைல்கெழு பரிதி வைவே லைபகை யினிதி னேக்கித்
தொடுகழ லமரர் யாருந் துயரொடு மாழக்கா நெய்தி
வடிவின் நி சுற்றா னேனு மானிட னலனோ வென்றார். (அக)

[இதனால் ஊனைக் கண்ட தேவர் முதலானவர் நாணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒவிய ரெழுத வொண்ணு வுலம்பொரு வபிரத் திண்டோன்
வாவுமான் றடந்தே ரண்ணல் வனப்பினை நேரா ராகித்
தேவரில் வையங் காக்கு மரசரிற் செவ்வி வாய்த்
காவலர் திருத்த நோக்கார் கடைக்கனு னேக்கி னூரால். (க)

[இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதி ரெறிக்கும் பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோ னினிதி விட்ட
வரியினஞ் சுமந்த பைம்பொ னணிமணித் தவிசின் பீது [பு
குருதிகொப் புளிக்கும் வைவேற் குமரனி லிருந்தான் வெ
செருமலி கடலர் தானைத் திபுமிழ் வேலி னானே. (சு. 6)

[இதனால் மன்மதன் வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தெரங்கவி முருவப் பைந்தார்க் குமரனை மினிது நோக்கி
யிங்குவன் வனப்புக் கொவ்வா திழ்வர லெப்தி மா
லைங்களைக் கிழவன் வெய்ய வழற்கணு லருவ மாக்குந்
தங்களங் கண்ணி முக்கட் டேவினை வியக்கு மன்றே. (சு. 7)

[இதனால் விவாக மண்டபத்திற்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது]

வழ்நில வரைப்பில் வானிற் பாதலத் தினிது வைகும்
பாழியர் தடந்தோள் வேந்தர் பலரும்வர் தமந்த வாதல்
கேழ்கினர் மணிசெய் மாடங் னொர்வெயி லெறிக்குஞ் செ
வாழியர் தடக்கை மாய வாகுபோன் நிருந்த தம்மா. (சு. 8)

[இதனால் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குழிற் குதலைச் செவ்வாய் வனமுலைப் பேரார்
வேண்டித், தேங்கமழ் தருவி னீழம் நேயரு கிடநங் கா
மோங்கெழு விரைய நோளா னுருவுகொன் டடைந்த
ன்னி, லாங்கவன் வனப்பு நம்மா லழையலார் தங்கை
(சு. 9)

[இதனால் விவாகத்திற்கு வந்த அரசர் கூட்டத்துக்கு உவமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

வடுநெடுங் கண்ணி கொம்மை வருமுலை திளைப்ப வேன்பு
தொடுகழ லரசர் வெள்ளந் தொக்கொருங் கிருத்த தே
முடல்சினத் திகிரி மாய னுந்தியங் கமலம் பூத்த
கடவுடன் படைப்பின் வீக்கங் காட்டுதல் போன்ற தன்னை.

[இதனால் அரசர் ஒருசேரக்கூடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தனியுருத் தாங்கி யீசன் றழல்விழிப் பட்டோ மென்று
பனிமலர்ப் பகழி மாரன் பலருரு வெடுத்தல் போலக்
கனிபடு கிளவி யாடன் கதிரிள முலையிற் றேய்வான்
குனிசிலைத் தடக்கை வேந்த ரொருவழிக் குழமி னானே. (சு. 10)

[இதனால் பிரமவிஷ்ணுக்களின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

வேனிலா னுயர்த்த னெற்றிக் கயலையும் வெருட்டி நீண்ட
மானின மருளு நோக்கின் மடவரல் வறுவை காண்பான்
பானிற வன்ன ஞர்ந்த பழமறைக் கிழவ னோடு
நீறிதச் செங்கண் மாய நெடுஞ்சும் படைந்தான் மன்னோ.()

[இதனால் வீமன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

அவ்வழி சினம்வாய்ப் பில்லி யழலுமிழற் தரத்தந் தோயு
செய்வழி பரிசி வையேல் விதர்ப்பர்கோ னீல் ஷங்கட்
செய்வழி யகைய நீஞ்சொற் றெரிவையர் தம்மை நோக்கி
மைவழி கரிய கூத்தன் மங்கையைக் கொணர்மினென்றான்.()

[இனிப் பதின்மூன்று பாட்டால் தமயந்தியது செய்கை
சொல்லத் தொடங்கி இதனால் மாதர் சென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

உரையது கேட்ட லோடு மோடரித் தடங்க னல்லா
ரெரிபார் திமைக்கும் பைம்பூ னின்னரிச் சிலம்பொ டேங்கப்
புரிசுதன் மலை சோரப் பூசல்வண் டார்த்துப் பொங்க
விரைவின ரேபிப் பைம்பொன் விளங்குகழ கோயில் புக்கார்.

[இது வீமன் மனைவிக்குச் சொல்லியது.]

வாங்குநிற் றடக்கை வேந்தன் வறுவைமண் டபத்தின்
வல்லே, கோங்கிள முலையினுளைக் கொணர்வென் றுரை
த்தா னென்னத், திங்கதிக் குழனித் திங்கன் சிறைகிடந்
தனைய ரெற்றிப், பூங்கொடி தன்னை யின்ற பொற்றொடிக்
குரைத்தா ரன்றே. (சூக)

[இதனால் தமயந்திக்கு நீராட்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமகிழ் வெய்தி பாங்கட் களைத்துவண் டிமிரும் பை
ந்தார்த், துளிமதுக் கோதை தன்னைந் துவரினும் விரையி
னாறு, மொள்வணி கழீஇய தொப்ப வுயப்பொடுந் திமிர்ந்து
பொங்குந், தெளிதிரை கருட்டுங் கங்கைத் தீம்புன லாட்டி
னரே. (கூ0)

[இதனால் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

புரிசுதல் புலர வாசப் பூப்புதை பூட்டி விண்டு
முருகுநிற் தினவண் டார்க்கு முல்லையஞ் சூட்டு வேய்ந்து

வருமுலை முகட்டிற் றெய்வ மலையச்செஞ் சாந்து பூசி
யெரிமணிக் கபாலம் வீக்கி யிழைபல திருத்தி னாரே. (௧0௨)

[இதுவுமது.]

வேற்றுநக் கொண்டு மாதின் விளங்குவான் முகத்திற்
சேர்த்த, கூற்றினைத் தடங்க னென்ன வஞ்சனங் குலவந்
தீட்டிச், கீற்றிளந் திங்க ளன்று ஐளரொளி நாதலே யென்று,
தேற்றுவார் போலச் செய்ய திலகமு மெழுதி னாரே. (௧0௩)

[இதுவுமது.]

வணங்கிடையிறுவ தோரா வனமுலை சுவர்த்து மெ
ண்ட, சுணங்கணி யாக முற்றுஞ் சுந்தரச் சுண்ண மாட்டிச்
கணங்குழை முகத்துச் செவ்வாய்க் கன்னன்மென் றலைப
திஞ்சொ, லணங்கினுக் கணிசெய் வார்போ லணியினுக் கடித
செய்தார். (௧0௪)

[இதனால் உபசரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அபினிநீர் விளங்க மேந்தி யையவி சிதறி முத்தக்
துயல்வரு முலையி னூர்தந் தொல்குலத் தெய்வம் போற்றி
முயலறு முழுவெண் டிங்கண் முகத்துவெண் முத்த ழூர்
மயிலியற் றிருவ னுளை வலஞ்செய்து காப்பு மிட்டார். (௧05)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் தமயந்தி சுயம்வர மண்டபத்திற் கு-
புறப்படல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பத்தொடு கழங்கும் மொன்னம் பாவையுங் கிளியும் யாழ்ந்
சுந்தரத் திலக நெற்றிக் தெரிவைய ருடன்கொண் டேக
வித்திர சூமர னன்னு னெழின்மணி யகலம் பூட்டித்
கொந்தவி மூலக்கன் மாலை கொண்டனர் மருங்கு செல்ல. (1)

வீரியிருள் சிக்குங் கற்றை வெண்ணிறக் கவரி வீச
வெரிமணி யடைப்பை தாங்கி யின்னகை மகளிர் போத
வரிசிலை தூணி யொள்வாள் கேடகம் வளைக்கை பற்றிப்
புரிநரம் பிரங்கு நீஞ்சொற் பொன்னஞர் முன்ன ரேக. (2)

தொல்குல மரபிற் றேனற்றிச் சூழ்புல நெறியிற் காத்துக்
கன்னியின் றுறைகை போய விருத்தாகஞ் சுகத்தின் மெய்த
வில்லுநிற் மணியிற் செய்த வேத்திரச் சுரத்தர் வேந்தி
நில்லுமி வின்மி னென்ன நீக்கினர் தொடர்ந்து செல்ல. (3)

பாயிருண் மேயும் பைம்பொன் விலத்திடைப் பரா
ரைச் சாந்தத், தேய்வையின் மெழுகி னுண்டு சுடுத்துமேற்
றேங்கொள் வாசத், தாய்மல ரனிச்சப் போது பரப்பியவரை
கொள் விதி, வேயுறழ் பசிய தோளி மெல்லடி பெயர்த்திட்
டானே. (கடுக)

[இதனால் சிலம்பொலியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலத்தொடு பழகுஞ் செம்பொற் கதிர்முலைக் கனிகல் யானை
பலப்பரு மதத்த் காணி லுயிர்குடித் தன்றி கில்லா
நிலத்தலை காக்கும் வேந்தர் நீங்குந் நீங்கு கென்னு
வலத்தக மூட்டுஞ் செம்பொ னடிச்சிலம் பரற்றச் சென்றான்.

[இதனால் தமயந்தி சுயம்வர மண்டபஞ் சேர்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வரிவளைக் குலமும் வன்வார் மங்கல முரசங் கன்னற்,
பொருசிலை மதனன் வின்னாண் புடைப்பொடும் பொங்கியார்
ப்ப, விரிதிரைப் பரவை யின்ற விளங்கிழை யனைய நங்கை,
திருமணி யிமைக்குஞ் செம்பொன் மண்டபஞ் சென்று ரேர்
ந்தான். (கடுக)

[இதனால் தமயந்தியைக் கண்ட அரசர் செங்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இழைகட ரெறித்த லானு மிருவிசும் புறையும் வானோர்
பொழிமலர் மிடைத லானும் பூசல்வண் டிவர்த லானு
முழைபொரு தடங்கட் பேதை யுருவினைத் தெரியக் காணா
விழைவொடு நோக்கும் வேந்தர் விழ்நெருக்குற்ற மாதோ.()

[இதனால் தமயந்தி ஆபரணங்களில் நீலரத்தத்தின் விளக்கஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அறற்கருங் கூத்தற் பேதை யணிகளிற் கரிய சோதி,
யெறிக்குநன் மணியின் றோற்ற மெறிதிரைக் கடலின்
மொய்த்த, விறற்கதிர் வடிவேல் வேந்தர் விழைவொடு நோக்
குங் கண்கள், பறிப்பரி யனவாய் மெய்யிற் பதிந்தன போலு
மானோ. (ககா)

[இதனால் அரசர் கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வஞ்சமொன் றின்றி வேற லரிதென வதுவை நாட்டி.
விஞ்சையின் புணர்ப்பாற் கூற்றை விளங்கிழை வடிவ மாக்கி

பெஞ்சலி லுலக மன்னர் யாரையு மொருங்கு கொல்வான்
செஞ்சுடர் வயவாள் வேந்தன் தீவினை யிழைத்த தென்பார்.

[இதுவுமது.]

தொண்டைவாய் முத்த ஏறற் றுடியிடை யறன்மென் கூந்த
லொண்டொடி வனப்பு வாய்க்த ஞ்ருவுநங் கண்க ளாரக்
கண்டுழி வியந்து நெஞ்சங் களிப்புற வொற்றர் கூறப்
பண்டுநாங் கேட்ட வாற்றிற் பதின்மடங் காயிற் றென்பார்.()

[இதுவுமது.]

வள்ளுறை கழித்த வொள்வான் மாறிவைத் தீனைய வுண்க
ணள்ளிகொண் டுயிரை யின்னே யருந்திடா தொழிபி னை
தெள்ளமிர் தனைய திஞ்சொற் சேயிழை யுத்த ரீகத் [தே
துள்ளுறை கொடிய கூற்ற முயிர் குடித் திடுவ தென்பார். ()

[இதுவுமது.]

முருந்துற ழினிய ஏரன் முழிப்புலைப் பசிய வேய்த்தே
கருத்தடங் கண்ணி ரெவ்வாங்க் கமழ்திரை யமிழ்த மாந்த
வருஞ்சவம் புரிந்தோர் மர் ளரி ளரசசோ வமர சேயோ
தெரிந்தில மென்ன மாழ்கித் தெருமா லெப்தி கிற்பார். ()

[இதுவுமது.]

ஐயியசி றுடிக னோவ வனிப்பமே லொலங்கச் செய்து
வினைமதுத் துவிக்குத் தண்டார் வேத்தனே கொடிய ளென்
வளர்முலைப் பாரங் கண்டும் வன்றுநீ தெரியல் சூட்டித்
தளரிடைக் கிடுக்கண் செய்த தாபனே கொடிய ரென்பார். ()

[இதனால் தமயந்தி செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐமுறு மன்னர் யாரு டீனையன கூறப் பைம்பொன்
வாமமே கலைக ளார்ப்ப மலரிச்சிலம் பொலிப்பச் செய்க
காமர்வான் முகைப ரெவ்வித் தாத்தனஞ் செய்கை கூப்பிக்
தாமவேற் றடங்க னல்லா டாதையைத் தொழுது நின்றான்

[இதனால் வீரமாரான் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

சேவடி. தொழுது நின்ற தெரிவையை மகிழ்த்து நோக்கி
ஏவுல காளுந் வேத்த ரொழுவழித் திர ன்டு மொய்த்தார்
யாவனே யிவரை யென்னி யினையரென் றுரைப்பா ரென்ன
முலைபோன் மேனி யோலை நீனைத்தனன் புலவு வேலான்.()

[இதனால் திருமாவின் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவ னிரீனவை யோர்ந்து வண்டுழா யலங்கன் மார்பன்
றன்னடி தொழது நின்ற சதுமுகத் தேவை நோக்கி
யன்னலிற் கணித்த திஞ்சொற் கலைமக ளன்றி யாரே
யின்னரென் தவரை யெண்ணி யேந்திழைக் கிசைக்கு நீரார்.

[இதனால் பிரமன் நாமகளை எவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றலு மலின் மேலோ னினநிலா வெறிக்கு றேனி
மன்றலங் கரிய கூந்தல் வாணிவான் முகத்தை நோக்கி
சென்றுந் யரசர் வெள்ளத் திரவீன விதர்ப்ப னீன்ற [ள்.
பொன்றிகழ் முலை மூஞ் குறைபெனப் புனியிற் போந்தா

போந்தவன் லாந்தி ஞாயப் பொன்னி மாலையோடும்
லாந்ததே பாலை தாழ்த்த வதுவைமன் டபத்தின் மேவி
யேந்தெழ் செஞ்சுத்தங் கோட்டி நானொடு மிறைஞ்சி நின்ற
கூந்தலம் பிடிக்கு வேந்தர் குலமுறை கிளக்க லுற்றான். ()

சேயர் சித்தி திண்ட செழந்தடை மழைக்கட் செவ்வாய்
மாயிரு றூலம் விற்றும் வருபுலைக் தெரிவை கேட்டி
யாந்ரங் கதிர்கள் வீசி யங்கன்மா ஞாலம் போர்த்து
பாயிருள் மருகுஞ் செங்கேழ்ப் பரிதியிற் விருந்த தேவே.

பண்ணமை திவிய திற்றொற்படாமுலைப் பாவை கேண்மோ
கண்வழித் குறுசன் சொசிக் கலைநில வெறிப்ப வல்லான்
மண்ணிய மணிபிற்செய்த வன்றனி சிருந்த தேவன்
விண்ணவர்க் கமித்த மீத வெண்கதர்க் கடவுளாமால். (கஉரு)

ஊர்கண்ங் சனிந்து விம்பி யொழுதொளி யாரஞ் குடி
யேர்சனித் தொழுகும் பொம்ம னொழுலை யனங்கு கேட்டி.
தார்புனை மெவலி வேய்த்து தனாபிலா திருந்த தேவர்
மாரணில் வனப்பு வாய்ந்த மருத்துவத் தலைவர் தாமே. ()

வண்ணமே கலையாய் மற்றுன் வருபுலைப் போகம் வேண்டி
யெண்ணில சாகி யிப்பா லினிதுவிற் திருந்தோ ரெல்லாம்
விண்ணவ ரப்பாற் பைம்பொன் வியன்றனி சிருந்த தேவர்
பண்ணமை திவவி னல்யாழ் பயின்றகாந் தருவ வேந்தார். ()

குறையுமுகங் கிழிக்கும் வேற்கட் கொம்மைவெம் முலை
யாய் கேட்டி, மழவிடை யென்ன வாங்கன் மணித்தவி சிரு

சுயம்வரப்படல்.

ந்த தேவ, ரிழுமென வருவிச்சார வினமணி வரன்றித் தூங்
கும், விழைவுறு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவர்
தாமே. (கஉஅ)

முயற்கறை பொழிந்த செவ்வி முழுமதி யதனி னாளு
மயக்கியுள் ளாயிரை யுண்ணும் வாங்கிடந் தனைய கண்ணாய்
பயக்கருஞ் சிறப்பிற் றேவர் பரவலின் டிருந்த காளை
யியக்கர்தம் பெருமா னீன்ற வெழில்புனை குமர ரேறே. ()

காதள வோடி மீண்டு கடைசிவர் தாவி யுண்ணு
மாதர்மென் னோக்கி னாயிம் மணித்தவி சிருந்த வேந்தல்
பூசர வில்லி னாணயப் புனிதனுக் கணிபு மாகிப்
பாதலத் தின்பந் துய்க்கும் பஹலைப் பாந்தள் வேந்தே. ()

இழைபரந் திமைக்கு மல்கு லின்னகைப் பவளச் செவ்வாய்
மழைமதர் நெடுங்க னல்லாப் மலர்க்கணை வேனில் வேளுந்
தொழுதகு வனப்பு வாய்ந்து தோன்றுமித் தோன்றல் வெய்ய
பொழிமதக் கனிகல் யாணைப் புட்கரத் தீவில் வேந்தே. (கஉக)

ஆற்றல்சான் மன்ன ராவி யருந்துவான் கரந்து வெய்ய
சூற்றிருந் தனைய வுண்கட் கோல்வளை யினிது கேட்டி
வேற்படைத் தானை சூழ வியன்றவி சிருந்த காளை
பாற்கட லுடுத்த சாகத் தீவுறை பரிதி வேலான். (கஉஉ)

தளரிடை மெலிய வீங்கிச் சந்தனத் தேய்வை கொட்டி
வளரிள முலையா யிங்ஙன் வைகிய மணிசெய் பூணு
னிளமெயிற் பரிதி மான்தே ரிடறுபொற் குடுமி யோங்கிக்
கிளரொளி விரிக்கு மாடக் கிரவுஞ்சத் தீவின் வேந்தன். ()

புரிவடஞ் சுமந்து வீங்கும் புணர்முலை யீங்கு வைகுந்
திருகுவெஞ் சிற்றத் துப்பிற் றின்களி யாணை யன்னுன்[னும்
விரைமது வுயிர்க்குங் கைகை வேலிவாய் மணியும் பொன்
வருதிரை சுருட்டுங் கானல் வான்குசைத் தீவில் வேந்தன். ()

தென்டிரைப் பரவை யின்ற தெள்ளமிர் தூறல் போலும்
பண்டரு மினிய தீஞ்சொற் படாமுலைப் பாவை கேண்மோ
விண்டலப் பரிதி போல விளங்குமிக் குரிசில் வாசத்
தண்டலை யுடுத்த கானற் சான்மலித் தீவில் வேந்தன். (கஉடு)

தேவர்கண் முதலா மற்றைத் தீவினில் வனப்பு வாய்ந்த
காவல ரீனைய ரென்னு வுரைத்துமைக் கரிய கூந்தற்
பூவையந் தீஞ்சொல் வாட்கட் பொம்மல்வெம் முலையி னுட்கு
நாவலந் தீவின் வேந்தர் யாரையு நவில லுற்றுள். (ககசு)

கொள்ளைவண் டிமிருங் கூந்தற் கோதையிவ் விருந்த வேந்த
வள்ளவாய்க் கமல வாவி வானையம் பகடு தானிக் [ல்
கன்னுலாம் பசிய தாற்றுக் கழுகளம் பாளை கீறு
மள்ளலம் பழனஞ் சூழ்ந்த வவந்திநா டாளும் வேந்தே. ()

நன்னலங் கனிந்த கோதா யிங்குறை நாம வேலான் [குந்
பொன்னவி ரோடை நெற்றிப் பொழிமதக் கனிது மாய்க்
செந்நெலங் குலையிற் றாங்குந் தீந்தொடை நறவு காலுங்
கன்னலங் கழனி சூழ்ந்த கௌடநாட் டரசு ரேறே. (ககஅ)

கஞ்சநான் மலரை வென்று கடைகுழை யெறிந்து மீண்ட
நஞ்செனக் கொடிய வாட்க னங்கையிவ் விருந்த மீளி
வெஞ்சமங் சாத்த லன் னி யணிபென விளங்கச் செய்த
விஞ்சிசூழ் மதுரை மூதா ரெலுகுல மன்ன ரேறே. (ககக)

அமிழ்தினை முனிந்து சார லருவிதாழ் மலைய மீன்ற
தமிழ்நு மினிய தீஞ்சொற் றையலீண் டிருந்த கோமா
னிமிழ்திரை கொழித்த முத்த மேழைநின் முறுவல் காட்டுங்
கமழலந் துறைசூழ் தெண்ணிர்க் கங்கைநா டாளும் வேந்தே.

வனைமலர்க் குழங்கன் மாலை வணரிருங் கூந்தற் செவ்வா
யினலளை மடங்கை யிப்பா லெரிமணித் தவிசுந் றேன்று
நனைவிரி யலங்கன் மார்ப் ஞள்விழ வறாத விதிக்க
களைஞரன் முரசந் துஞ்சாக் காம்பிலிக் காவல் வேந்தன். ()

நுழைநொசி மருங்கு றேம்ப துண்ணெழின் மாமை வாய்ந்த
விழைவனா முலையி னாய்மற் றிங்கனி திருந்த தோன்றன்
மழலைவண் டெழலந் தாங்கு மழைமதப் புழைக்கை நால்வாய்க்
கழைசுளி களினல் யானைக் கலிங்கநா டாளு மன்னன். (ககஉ)

உளங்கனிந் துருகப் பைந்தார்க் காமனு முவக்குஞ் சாய
றுளங்கொளி முத்த மூற் றேகையிங் கிருந்த தோன்றல்
விளங்கிழை தினது கண்போல் வேரியங் குவளை பூத்த
வளங்கெழு மருத வேலி வாரண வாசி மன்னன். (ககஉ)

சுவட்டிள முலையி னாய்தின் குழைமுதத் திங்க னோக்கி,
யுவட்டெடுத் துவகை வெள்ள மோங்கவிங் கிருந்த தோன்
றல், கவட்டடிக் கயவாய் மேதி கன்றுள்ளிப் பொழிந்த நிம்
பா, நெவிட்டவுண் டன்னர் துஞ்சஞ் செழும்புனற் சிந்து
வேந்தே. (கச௪)

பகட்டிள முலையா யீங்குப் படுதிரைப் பரவை வேலை
முகட்டெழும் பரிதி யேய்ப்ப வீங்குறை முழவுத் தோளான்
பொகுட்டுமென் கமல வாகிப் பூம்புன லுழக்கிக் கொண்ட
லகட்டினில் வாளை தாவு மகன்பணைக் குதுத ரேறே. (கச௫)

வேலெனப் பிறழ்த்து கூற்றை வெல்குவன் வருக வென்னு
வோலைவிட் டிலவுங் கண்ணு யீங்குறை யுலங்கொ டோளான்
சூலுளைத் தலறிப் பைந்தேன் றுளிக்குமென் கமலப் போதன்
வால்வளை முத்த மீனும் வளவயன் மச்சர் கோவே. (கச௬)

குடங்கையி னெடிய வாட்கட் கொம்பனு யீங்குப்
பைம்பொன், மடங்கலா சனத்தின் மேய மணியெழு வளைய
தோளான், முடங்குவெண் டோட்டுக் கைகை முருகுயிற்
திரங்குந் தெண்ணீர்த், தடங்க ற் புலவு டோட்டுக் கமலெய
மகத நாடன். (கச௭)

கழையெனத் திரண்ட மென்றோட் காமரு சுவளை யுண்கட்
பொழிகதிர் முத்த மூரற் பூங்கொடி யீங்கு வைகு
மழிகவுட் கடாத்த சீற்றத் தண்ணலங் களிநு போல்வான்
மழையக றீஞ்ச மாட மலிகுரு நாடர் கோவே. (கச௮)

வடுநெடுங் கண்ணி யீங்கு வையகி மடங்க லன்னான் [ர்த்
குடநிகர் செருத்தற் செங்கட் குவிமுலை யெருமை தெண்ணீ
தடவய லுழக்க வாளை தாவிமுப் புடைக்காய்த் தெங்கள்
படுபழ முதிர்க்குஞ் சூழற் பல்லவ தேய வேந்தே. (கச௯)

பின்னையா னோக்கி யீங்கு வையகி பிறங்கற் றோளா
னள்ளிலைக் கமலப் போதி லரசின வன்னங் காண
வள்ளுறை பிலிற்றுந் தண்கார் வரவெதிர் மயில்க னாடங்
கின்னையாட் டயருஞ் சோலைக் கேகய நாட்டு வேந்தன். ()

கொல்லுலை வேற்க ணல்லா யிங்குறை குவவுத் தோளான்
முல்லையம் புறகிற் சேதா முலைவழி பொழுது தீம்பா
லல்லியங் கமல வள்ளத் தரசின வன்ன மாந்து
மல்லலம் பழனஞ் சூழ்ந்த மத்திர தேய வேந்தன். (கருக)

தாளதா மரையின் மேய தாக்கணங் கணையா யிங்குக்
கோளரி யென்ன வைகுங் குருதிக்கொப் புளிக்கும் வேலான்
பாளையாக் கழுகிற் றுளிப் பலவின்முட் புறக்காய் சிந்த
வானையம் பகடு தாவும் வங்கநா டாளும் வேந்தே. (கருஉ)

காம்புறழ் பசிய மென்றோட் கதிர்முலைத் துவர்வாய்த் தீஞ்
பாம்படு மல்கு லீங்கு வைகிய பரிதி வேலான் [சொற்
றேம்பொதி கமல மேய வால்வளை திங்க ளென்ன
வாம்பல்வாய் மலரும் வாவி யங்கநா டாளும் வேந்தே. ()

சிதாரி நெடுங்க ணல்லா யிங்குறை திணிபொற் றோளான்
கதிர்படு கழனி யூடு கனைத்தின வண்டுந் தேனும்
புதிதுணக் கமலப் போது புரிமுறுக் கவிழ்ந்து மாற
மதுமடை திறந்து பாயும் வளங்கொள்பாஞ் சால வேந்தே.

இவ்வாறு பழங்கு லின்னே யிதுபிறு மென்ன வீங்கி
பழகுவிற் றிருந்த பொம்ம லணிமுலை யாங்கு வைகுங்
கொழுதிவண் டிமிருந் தாரான் கோணிலை திரிந்த ஞான்று
மழைவளஞ் சுரக்குஞ் செல்வ மலிந்தகார் தார வேந்தே. ()

அள்ளிலை வடிவேற் கண்ணு யிங்குறை யலங்கற் றோளான்
முள்ளரை முளரி மேய்த்து முழுநெறிக் குவளை மென்று
வள்ளைவாய் குதட்டி மேதி வழைநறு நீழற் றஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப் பழனஞ் சூழ்ந்த மிதிலைநா டாளும் வேந்தே. ()

வெதிர்புரை பசிய மென்றோள் வேல்கிடந் தனைய கண்ணு
யதிர்கழலரசர் போற்ற விங்குறை யரியே றன்னான்
கதிர்வெயிற் கற்றை கான்று காசகண் படுக்கு மாட
மதியக றிரிஞ்ச வோங்கு மாளவ தேய வேந்தே. (கருள)

வடுவகிர் நெடுங்க ணல்லாய் மடங்கலா சனத்தின் வைகுங்
தொடுகட லுயிர்த்த முத்தந் துயல்வரு தடந்தோள் வீரன்
கடிமுறுக் கவிழ்ந்த செவ்விக் கமலமென் பொகுட்டி லேறிக்
குடவளை முத்த மீனுங் கோசலக் தரச ரோனே. (கரு-அ)

மாழைமென் னோக்கி யீங்கு வைகிய மான வேலான்
ருழைமுப் புடைக்காய் வீழ்ந்து தாற்றினங் கமுது சென்று
வீழ்சுளை வருக்கை போழ்ந்து வெம்புலி யடிய பைங்காய்க்
கோழரை யரம்பை சாய்க்குங் குடகநா டாளும் வேந்தே. ()

எந்திள முலையா யிப்பா லினிதுறை குமர என்னான்
தேத்துண ருழ்த்த போதுந் தெரிவைய ரிழைத்த சிற்றிற்
காந்தெரி மணியும் பொன்னும் காழகிற் றுணியும் வாரிப்[தே.
பூந்திரை சுருட்டுந் தெண்ணிர்ப் பொன்னிநா டாளும் வேந்

மோட்டின முலையாய் பைம்பொன் மொய்ம்மணித்
தவசி னுப்பட், சேட்டினம் பரிதி போல வீங்குறை திணி
பொற் றோளான், பாட்டனி பேட்டி னோடும் பருமுகை யளி
ழ்த்துத் தேற்ற, கூட்டுனுங் கமல வாவி கொற்கையம் பதி
க்கு வெந்தே. (கசுச)

என்னமற் றினைய வாறே யெரிமணி மாடஞ் சேர்ந்த
மன்னவர் குலமும் பேரும் வரன்முறை வழாது கூறி
மின்னகு பரிதி வைவே னள னுருக் கொண்டு மேய
வன்னவர் தமையு மற்ற நளையு மறைப லுற்றான். (கசுஉ)

கலைவளர் திங்க ளென்னக் கடிசுமழ் கமலம் வாட்டுந்
திலகவாண் முகத்தா யீங்கு வைகிய சினவேற் காளை
வலனுடை வயிர வாளான் கற்பக மலிந்த தோளான்
பலபகை வரைமுன் செற்ற பகட்டெழின் மார்பி னானே. ()

நகைமதி முகத்தா யீங்கு வைகிய நாம வேலான்
புகலரும் வெகுளி யுள்ளத் தொருவினான் பொங்கி யார்த்த
பகையிருட் பிழம்பு சீக்கும் பலகூட ருமிழும் வாளான்
றகைமைசால் புலவ ரேத்துந் தாலமே முடைய கோவே. ()

அஞ்சன மெழுத லாற்றி தம்மவோ வென்று னையும்
வஞ்சிதுண் ணிடையா யீங்கு வைகிய நாம வேலா
னெஞ்சலி றருமன் றெண்ணீ ரிருங்கட லுலக மெல்லாஞ்
செஞ்சவே யோகை போய தீதறு செங்கோல் வேந்தே. ()

பாற்றிரை யமிர்த மூறும் படரொளிப் பவளச் செவ்வாய்க்
கோற்றொடி மடந்தை யீங்கு வைகிய குலவுத் தோளான்
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மிக்க வளங் செழு புலன வேந்த
னாற்றிசைப் பரப்புஞ் சூழ்போ நலங்கெழு நேமி வேந்தே. ()

போதரி நெடுங்க னல்லாய் பொருகிலே வேனி லானிற்
கோதையர் மனமுங் கண்ணுங் கூட்டுணுங் குவவுத்தோளான்
றுதனிழ் கமலப் போது மலர்ந்தபூந் தடங்க டோறு
மாதர்மென் முகங்கள் காட்டும் வளங்கெழு நிடத வேந்தே.

என்றிய லணங்கு கூற வினையரி லன்னங் கூறு [ஐப்
மன்றலத் தெரியற் றிண்டோண் மன்னவன் யார்கொ லென்
பொன்றிகழ் திதலை பூத்த புணர்முலைப் பாவை போல்வா
ளொன்றிய வையத் தோடு முள்ளநெக் குருகி நின்றான். (]

என்றாற வேனை யோரை யிரட்டுற மொழித லானும்
வள்ளன்மார் பணிந்த தாரில் வண்டியிழ் தரற்ற லானு
முள்ளாறப் பிணித்த வன்பி னூழ்வினைத் தொடர்பி னுனு
நள்ளிருள் பருகும் பைம்பூ னாளையே நளனென் றோர்
[தாள். (ககக)

மாதர்மென் னோக்கி நானி மதிமுகஞ் சிறிது கோட்டிக்
காதன்மீ தூர வுள்ளங் களிமகிழ் தூங்க நின்ற
கோதையர் மணிசெய் செம்பொற் கோடிகத் தனிதி னேந்துந்
தாதுலா மலங்கன் மாலை தாரியிற் கரத்திற் கொண்டாள். (]

[இதனால் தமயந்தி நளனுக்கு மாலைகுட்டல்
சொல்லப்படுகின்றது]

இன்னரிச் சிலம்பு செம்பொற் கிண்கணி யார்ப்ப வேகி,
மன்னவர் மனமுங் கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து
விழ்க், கொன்னுனை வயிர வெள்வா லிடதர்கோன் குவவுத்
தோண்மேற், பொன்னரி மாலை சூட்டிப் பூங்கழல் வணங்கி
நின்றாள். (ககக)

[இதனால் அப்பொழுது நளனுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது.]

விடிமலர் நெடுங்கட் செவ்வாய் மடவர லினிது சூட்டுந்
தொடையல்பொற் கிரியில் விழுஞ் சுடர்மணியருவியேய்ப்ப
விடுகதிர் வலயத் திண்டோண் மன்னவன் விழைவு கூர்ந்து
பிடிதழீஇ யுவகை பூத்த பெய்மதக் களிது போன்றான். (]

பூணுலாக் கிடந்த வல்குற் பொற்பெலாங் களிகொள் வண்
பாணுலாக் கிடந்த தாரான் பருகுவான் போல நோக்க [டிண்
நாணமீ தூரப் பைம்பொன் னலத்தபூங் கொடியி னெல்க
வானகை யுயிர்த்த செவ்வி மதிமுகங் கோட்டி நின்றாள். (]

அலைகட லுயிர்த்த பொன்னம் பாவையை யலங்கு சோதி
நிலவுமிழ் பளிக்கு மாட வேதிகை கொணர்ந்து நீங்காச்
சுலதீய ருயிரை யன்ன தோழியர் செவிவித் தாயர்
விலைவரம் பறிய லாகா மென்றுகி லெழினி வீழ்த்தார். (களசு)

தாவருஞ் சிற்றத் துப்பிற் றறுகண்மால் யானை யன்ன[மேன்
மேவலர்க் கடந்த வொள்வாள் வேந்தர்கோன் முழவுத் தோனோ
மாவகிர் நெடுங்கண் சூட்டு மாலையே மாலையாகத்
காவலர் முகங்க ளெல்லாக் கமலமொத் திருந்த மாதோ. ()

சுயம்வரப்படலம் முற்றிற்று.

போர்புரிபடலம்.

இப்படலத்தால் சுயம்வரத்திற்கு வந்த அரசர் தமயந்தி
களனை விரும்பி மாலைசூட்டுதலால் தாம் அவளைக்
கைப்பற்றும்பொருட்டு அவளை வெல்லவெண்ணிச்
செய்யும் யுத்தம் சொல்லப்படுகின்றது.

[இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன் பொருமையுள்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழி டேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அழகனைச் சுமந்த பேறு பெற்றன ளனைக்கின் றென்ன
வொழுகொளி யார மார்ப ருவாக்கடன் மெலிய வார்ப்பப்
பொதிகதிர் வயிர வொன்வாட் புரவலன் புழங்கி நெஞ்ரம்
வீழியழல் கதுவ நோக்கி வேந்தரை விளித்துச் சொல்வான்.

[இதமுதல் நாலுபாட்டால் இந்திரன் கலக மூட்டுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வீரிகதிர்ப் பரிதி முன்னர் வெண்மதி மழுங்கு மல்லாற்
பரிதியு மதியந் தோன்றிற் படரொளி மழுங்க லுண்டோ
அரசர்கா ணீவீர் வெய்யோ னருங்குலத் துதித்துந் திங்கண்
மரபின்மன் னவற்கு துங்கண் மானொழின் மழுங்கி னீரால்.

உரிமையிற் புணர்ந்த மாத ருடவு மறுத்திம் மாதின்
வரிமுலைப் போகம் வேண்டி மணவீளை துணிந்து வந்திர்
குருதிவேல் சுமந்து வாளா வீங்கிய குவவுத் தோளீர் [ரே.
திருநகர்க் கினிநீர் போய்துந் தெரிவையர்க் கென்சொல் வீ

சூழிருஞ் சடைக டாங்கிச் சுடர்முடி துறந்து கான்போய்
வீழ்சரு கருந்தி நீவிர் மெய்த்தவம் புரிதல் வேண்டிந்
தாழிருங் கூந்த லானை நிடதர்கோன் றழீஇய போதே
யாழிசூ முலக மெல்லா மவனடி படுக்கு மன்றே. (ச)

கண்டவர் மனமுங் கண்ணுங் கவர்த்திட வனப்பு வாய்
ந்த, வொண்டொடி மாலை வேய்ந்தோற் குரியளென் றெண்ண

வேண்டா, திண்டிற னிடதர் கோமான் செருவினி லீரியல்
போக, மண்டமர் கடந்த வொள்வேன் மன்னவற் றூரிய
ளென்றான். (௫)

[இதனால் அக்கலகவார்த்தை கேட்ட பாண்டியன் வெகுளல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றலுங் கடவுட் டிங்க ளிருங்குல மிழித்துக் கூற
வன்றுநன் றென்ன நக்கு நாமவேல் வாழ்தி சேறி
புன்றலை துணிப்ப னென்னு வொளிறுவா னுறையி னீக்கிக்
குன்றெறிவயிரவொள்வாட்குரிசின்மேற்கனன்றுசென்றான்.

[இதுவுமது.]

வெகுளலை யணங்கிற் காக நளனுருக் கொண்டு மேய
வகல்விசும் பளிக்கும் வேந்த னிவனென வமரர் கூறத்
துகளெழ மௌலி பண்டு தோற்றவன் றன்னோ டென்கொ
லிகலெனப் புகையு மொள்வா னுறைசெறித் தேகி னானே.()

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டால் அரசர் செய்கை
கூறப்படுகின்றது.]

கூற்றெனக் கனலி யென்னக் குலவரை திரிக்கு மூழிக்
காற்றென வருமே றென்னக் கதிர்முடி யரச ரெல்லா
மாற்றருஞ் சேற்றத் தோடு மடங்கலத் தவிசி னின்றும் [தார்.
பாற்றினஞ் சுழலும் வைவாட் படையொடு நிலத்திற் பாய்ந்

கொய்யுளைக் கலினப் பாய்மா கொடிஞ்சியந் தேரிற் பூட்டி
மையன்மா மதத்த யானை பருமித்து மறலி யேனுஞ்
செய்யகண் புதைக்குஞ் சேற்றத் திறல்கெழு வயவர் சூழ
மொய்கழ லரச ரெல்லா முருகுலாந் தும்பை வேய்ந்தார். ()

கொடுங்குணில் பொருத வெற்றிப் போர்ப்பறை குளிர்
வெம்போர்க், கடுந்திறல் வயவர் வின்னுண் புடைப்பொலி
கடலினூர்ப்பச், சுடுங்கனல் குளிர வெய்தாச் சுடர்விழி
பொறிகள் சிந்த, மடங்கலே றனைய வேந்தர் வாளம ரழுவத்
துற்றார். (சுப)

[இதனால் நளனது செருக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவர் தருக்கும் வெம்போர் வயிரவாள் சுமந்த
திண்டோட், பொன்னகர்க் கிறைவன் சூழ்ந்த புணர்ப்புரங்
காண்டு மென்னு, வொன்னல ரகல மூழ்கி யூன்சுவைத் துதி

மீர்த்து, மின்னகு பரிதி யொன்வேல் வேந்தர்கோன் சிறிது
நக்கான். (கக)

[இதனால் தயந்தி வருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சீலைகுழைத் தரசர் நின்ற சேற்றமு நிணம்வாய்ப்பில்
சூச், கொலைபழுத் தொழுகும் வேலான் குவவுத்தோட் பனை
ப்பு நோக்கி, யிலைமுதப் பூணி ணண்மற் றென்கொலாய்
வினையு மென்னு, முலைமுகட் டலங்கல் வேற்கண் முத்துக்
வெருவி நின்றான். (கஉ)

[இதனால் நான் தமயத்தியைத் தேற்றல் சொல்லப்படுகின்றது.]

செழுங்கடை மழைக்க ணல்லாய் திண்சிலை குழைத்து
வெம்போர்க், கெழுந்தவிவ் வரசர் மார்பத் திழிபெருங்
குருதி மாந்தப், புழுங்குவெம் பகழி மாரி பொழிந்தமர்
முருக்கியாடி, புழுந்துருள் பொழுதின் பீள்வ லுள்ளநீ கலை
லென்றான். (கங)

[இதனால் நானுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வினைசமர்க் கெழுந்து நின்ற விமலை யினிதி னோக்கிக்
களிமதக் களிறுந் தேருங் களப்படுத் திசை நேற்ற
வினையப் புரவித் தானை யொன்னலர்ச் செகுப்ப னீபோப்
நளிகடற் றுனை சூழ நங்கையைக் காத்தி யென்றான். (கச)

[இதனால் நான் போர்க்குயற்சி செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உடல்சின வருமே றன்ன வயவரை யொருங்கு நோக்
கிக், கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர் கொய்யுளைக் களி
னப் பாய்மா, கடன்மடை திறந்த தென்னக் கரடமூற் றிரு
ந்து பாயும், படுமதக் களிநல்யாளை பண்ணுறுத் திடுமி னெ
ன்றான். (கரு)

[இதனால் நான் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நீங்கருங் கவச மார்த்து நேரலர் மௌலி தேய்க்கும்
பூங்கழ னரல வீக்கிப் போரெனிற் பொருப்பு மஞ்ச
வீங்கிய குவவுத் தோளில் வெங்கணைப் புட்டி றுங்கி
வாங்குவிற் றடக்கை யேந்தி மதலிகண் புடைதார நின்றான்.

[இதனால் நளன் தேரேறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசுமர் தொடங்கி நின்ற புரவலர் மடவார் செய்ய
வரிடுகிங் கண்ணுந் தோளும் வலந்துடித் தின்னல் காட்டக்
குருமணி குயிற்றுஞ் செம்பொற் கோடியர் கொடிஞ்சித்தேர்
னருவரை யிவருஞ் சீற்ற மடங்கலே நென்ன வார்த்தான். ()

[இதனால் நளன் சங்கத்தொனி செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நனன்பியல் வடிவே லேந்தி யுடன்றுவெம் போரி லேற்ற
தேன்பயி றெறியல் வேந்தர் நடுக்குறத் திசையி னின்ற
கூன்புறைக் கோட்டு நால்வாய்க் குஞ்சரம் வெருளி போட
வான்பொதி ரெறியத் தெய்வ வலம்புரி முழக்கி யிட்டான்.

[இதனால் இத்திரன் நடுக்கஞ் சொல்லப்
படுகின்றது.]

தொன்னவில் பரிதி வைவாட் கூற்றுயி ருண்ணுங் கூற்றின்
மின்னகு வரிவி லேந்தும் விடலையை நோக்கி பேற்ற
மன்னவ ரளவன் தின்னோன் மணிவரைத் திணிதோள் விக்
மென்னிலைந் தென்செய்தோமென் றிந்திர னடுங்கலுற்றான்.

[இனி இரண்பொட்டால் சேனைகளின் ஆரவரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்த்திரன் முழக்க மென்னக் கலைஞரன் முரசு மார்த்த
தூர்த்தன கடல்க ளோடும் தூரகதக் குரத்தின் னாளி [கூ.
போர்த்தன வீசம்பு பைம்பொற் கொடியொடு குடையு மே
யார்த்தன வுவுகை பொங்கித் துணங்கையிட்டலையிட்டம்.

கூற்றென வுரறி யார்த்துக் கொல்சின வரியே நென்ன
வேற்றவர் வெருவ செய்தோரிடையறதொழுகுங்கோட்டு
சீற்றமும் மதத்தி னூழித் தீயையு மவிக்கும் மேகக்
காற்றுறழ் களிது தூண்டிக் கட்கனல் கதுவச் செல்வார். (உக)

[இதுமுதற் பத்துப் பாட்டால் இருதிறச் சேனைகளும் பொருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒள்ளழல் கண்ணிற் கால வுயிர்ப்பவி யுண்ணுங் கூற்றின்
வள்ளுறை வடிவா ளேந்தி வாய்மடித் தெயிறு தின்னு
கள்ளவிழ் தும்பை சூழிக் கழுதுகை கொட்டி யார்ப்ப
வள்ளிலை வயிரப் பைம்பூ ணரசரோ டரச ரேற்றார். (உஉ)

மண்ணிடைத் திரிவ போல மாதிரங் கடப்ப தாவி
விண்ணிடைப் பறப்ப வேழ மருப்பிடை மிதித்து மீள்வ
கண்ணிமை பொருந்திற் காணுக் கடுப்பின கவினப் பாய்மா
வெண்ணில வயவர் தூண்டி யெதிரெதிர் மலைந்து நிற்பார். ()

சூழ்சுடர் வயிர வாளா லிந்திரன் றுமிக்கு முன்னம்
பாழியங் குடுமிக் குன்றஞ் சிறகொடு பறப்ப வென்னக்
கேழ்கிளர் பரிதி யேய்க்குங் கிளர்மணிக் கொடிஞ்சி மான்றே
ராழியோ டாழி தாக்க வருஞ்சமர் தொடங்கி நிற்பார். (உச)

மோட்டிள முலைகள் பாய்ந்த மருமத்தின் மூரி யானைக்
கோட்டிணை யுழக்க வெம்போர்க் கோளரி யென்னச் சீறித்
தோட்டுணை கொட்டி யார்த்துச் சுடர்நெடுங் குருதி வாளாற்
பூட்டிய வோடை நெற்றி மத்தகம் போழ்த்திட் டாரே. ()

தொலைத்தடங் கண்ணி னல்லார் குறங்கின்மேற் குற
ங்கு சேர்த்தி, முலைத்தட நெழுங்கப் புல்லிக் கண்டியின்
முழவுத் தோளா, ரலைத்துமிழ் குருதி பொங்க வற்றுவிழ்
புழைக்கை யேற்றி, மலைக்கடாக் களிறு புல்லி மண்ணிடைத்
துஞ்ச கின்றார். (உச)

கூற்றொடுங் கொம்மை கொட்டிக் குனிக்கும்வா னுழ
வர் வேகக், காற்றினிற் பெண்ணை யின்ற கருங்கனி யுகுவ
தேபோல், லேற்றிறல் வயவர் சென்னி விழ்த்துவெங் கரிக
ணாறிச், சீற்றவெம் மடங்க லேற்றிற் செருக்களத் துழக்கி
யிட்டார். (உ௭)

வயவரோ ரிருவர் தம்மில் வாளமர் விளைத்த லோடு
முயிர்துறற் தவற்கு மாலை புனைதுமென் றும்பர்ப் போந்த
கயமலர்க் கண்ணி காணக் காளையர் மாய்ந்து மண்ணிற்
புயலுறழ் கூந்தற் காக வானினும் போர்செய் கின்றார். (உ௮)

குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான் குங்கும வளறு மூழ்கு
மருமத்தில் வாளி மூழ்க மயங்கினன் நெளித லோடும்
விரைமொய்த்த கூந்த றுழ விண்ணினின் றார்வத் தோடு
முருவத்தார் புணைய வந்த வொண்டொடி மயங்கி கின்றான். ()

கான்படு முருவப் பைந்தார் விதர்ப்பர்கோன் கன்னி வேற்க
ணுன்படா துளையக் குத்தி யுள்ளாயிற் பருக லாற்றேம்
வான்படா மின்னி னோச்சும் வாளினான் மாய்து மென்னாத்
தேன்படு தெரியல் வேந்தர் செருமலைந் தாவி நீத்தார். (௩௦)

முழவுறழ் திண்தோள் விரர் முழுமெய் மிரும்புண் மேய
விழிபெருங் குருதி யாடி யினங்கதிர்ப் பரிதி யேய்ப்ப
வழிவடி கடாத்த நால்வா யரசுவா வெருத்திற் றேன்றிப்
பொழிகளை மாரி சித்தி யகலிரு ன்சுப்பு பேர்த்தார். (௩௩)

[இனி மூன்று பாட்டால் அரசர் னனை மெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அநுமருத் தணையான் ரூட்டு மலங்கலர் தோளி னுளைப்
பொருதிறைப் புணரி சூழ்த்த புளியினி வரச ரெல்லா
சிறையுளை யரிமா னேற்றை நிழல்கனி தறுகட் சேற்ற
வரைபுரை களில் யாளை வளைந்தென வளைந்து கொண்டார்.

தொறில்பரித் தடத்தே நுந்நி கோன்கலை குழைய வாங்கிப்
பொறியழற் பதழ் தாவிப் பொங்குளைப் புரவி மான்மேர்
தெறுகதக் களிகல் யாளை சிவவுயர் வயவ ரீட்டங்
குறைபட நூழி லிட்டிக் கூற்றென வரச ரார்த்தார். (௩௪)

தெண்டிரைப் பரவை யேழுஞ் சேறுபட் டொழிபத்
தெண்ணிர், மொண்கொண் டொழந்தோர் குன்றின் முறை
குழாஞ் சொரிவ தேய்ப்பப், புண்டலை வடிவேன் மன்னா
பொறியழற் பதழ் மாசி, மண்டலர் கடந்த திண்டோன் மன்
னன்மேற் பொழிந்திட டாரோ. (௩௫)

[இனி இரண்டொட்டால் அப்பரசரை னனை திர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கொள்ளுகொண் டோரி புண்ணக் குழாங்கொடு கவத்த மட
வொள்ளழற் தறுகட் கூற்ற முயிருண்டு தெவிட்டி நிற்ப
வொள்ளவெங் குருதி பேர்ப்ப விவன்பனை நிடதங் காக்கும்
வள்ளறன் புருவத் தோடும் வரிசிலை குனித்த தன்மே. (௩௬)

கூன்பிறைக் கோட்டு வல்லிற் குழைத்ததுங் குழைத்
துத் தெவ்வ, ருன்சுவைத் துண்ணும் வாரி விரித்தது மொ
ன்ன லார்தங், கான்படு தெரியன் மார்பம் போழ்ந்ததுத்
தெரியக் காணார், வான்படு பிணக்குன் றோங்கி வயின்வயின்
விளங்கக் கண்டார். (௩௭)

[இனி நளனோடு தனித்தனி ஆரச ரெதிர்த்தப்பொருதல்
சொல்லத்தொடங்கிக் கலிங்கநாட்டரசு நெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசுமத் துடன்ற வீரர் பொன்றிட நின்ற வேந்தர்
வெருவலுற் றிரிபு மாறும் வேந்தர்கோன் வலிபு மோக்கி
யெரிமணிப் பொன்செ யோடை யினங்குளிப் பநடு குழற்
கரைபொரு கடலற் தானைக் காலிங்கர் கோ னமரி லேற்றான்.

கந்தடு தறுகட் சிற்றக் கடாம்பொழி கனிநல் யானை
மந்தரேகிரியாற் றுனை வாரிதி டுழக்கி வானத்
தித்திர குமா னென்ன விகல்புரி நி - தர் கோமா
ஹற்றுமான் றேரின் மேலு மொருகனை தெரிந்து விட்டான்.

புடம்மலைத் தகன்ற வல்குற் பாணவாய்க் கனங்க னன்ன
பெய்ம்மலைச் சின்னவேற் காளை சிலைவளைத் தொருடோ லுந்தக்
பெய்ம்மலைக் கோட்டில் வீழ்ந்த கலிங்கர்கோ னமரர் மாதர்
வெய்ம்மலைக் கோட்டில் வீழ்ந்து விண்ணிடை விளங்கினானே.

[இனி மூன்று பாட்டுகளாலே மகததேசத்தரசன்
எதிர்த்திறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

நளத்திடைக் கலிங்கர் கோமான் கனிழ்தலுங் கடைக்கண் சே
வளத்திடை வெகுளி பொங்க ஆழிவெங் காலி னோடி [ப்ப
வளைத்தனன் சேனை யோடும் வராசிலை வணக்கி வெம்போர்
னளைத்தனன் கூற்று மஞ்ச வெந்திறன் மகதர் கோவே. (ச0)

முரிதரைப் பரவை வேலை முகட்டெழுந் தகல்லான்
மேய, விரிகதிர் மதியற் திண்டும் வெள்ளெயிற் றரவ மென்
னக், குருதிக்கொப் புளிக்கும் வேலான் கொற்றவெண் குடை
யின் மீது, வரிசிலை குழைத்து வெய்ய வடிக்களை யொன்று
விட்டான். (சக)

சுரும்புமிர் தும்பை வேய்ந்த சுடர்முடி மகதர் கோமான்
சுரும்பலர்ச் செருக்கும் வேலான் விற்பழுத் துமிழும் வெய்ய
சரம்பட வற்று வீழ்ந்த தன்னுடற் குறைநின் றுட
சரம்பைய ரோடு நோக்கி யணிமணி முறுவல் பூத்தான். (சஉ)

[இதனால் சோழனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அமைப்பருத் தறுகட் சிற்றத் தாளரி யேறு போல்வான்
சமர்த்தலை யுகலி னேற்ற தரியலர் சென்னி வீழ்த்

துமித்திடுந் குருதி யொள்வாள் சுடரெழ விதிர்ப்ப நோக்கி
யிமைத்தலும் வளவர் கோண வெருவனீ யேகு கென்றான்()

[இதனால் சேரமான் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

கெர்ய்டுளைப் புரவி தூண்டிக் கொடுமரங் குழைய வாங்கி
வெய்யவெம் பகழி மாரி விண்ணகம் புதைப்பத் தூவி
யையல்:மெய்க் கவச மீது மைங்குணை சிதறி யார்த்தான்
மையறு சிறப்பின் மிக்க ஞ்சுயம் பதிக்கு வேந்தே. (ச௪)

சில்லியர் தடந்தே ருந்தித் திண்சிலை குழைய வாங்கிக்
கொல்லிய வெழுந்த கூற்றிற் கொடியவெம் பகழி தூவி
மல்லி தோளு மார்பும் வழ்பெருங் குருதி யோடும்
வில்லவன் வெருவி யோட வெஞ்சம முடற்றி னானே. (ச௫)

[இதனால் புட்கரத்தீவரசு னெதிர்த்தல் சொல்லப்
படுகின்றது]

நிறக்கிளர் வயிரப் பைம்பூ ணிடதர்கோன் றெடுத்த கோலிற்
கறங்கெனத் திரியும் வெய்ய கலினமான் றடந்தேர் வீழ
மறங்கிளர் பரிதி வேலு மானமுந் துறந்து நாணற்
புறங்கொடுத் திரியல் போனான் புட்கரத் தீவில் வேந்தன். ()

[இதனால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

பாகடு வெந்திறற் பரூம யானைமேல்
வேகவெங் கலினமா வெள்ளஞ் சூழ்வரசு
சாகத்தீ வுக்கிறை சமரி னூர்ப்பொடும்
தோகையர் கண்ணெனப் பகழி தூவினான். (ச௬)

துணங்கையிட் டலகைக டுள்ளி யார்த்தெழ
வணங்கெயிற் றரவென வழலும் வாளிகள்
ணங்குவிற் கால்வளைத் தெய்து மாற்றினு
னிணங்கமழ் குருதிவே ணிடதர் வேந்தனே. (ச௭)

பாற்றினந் தொடர்வது பகைவ ருன்சுவைத்
துற்றிருந் திடையறு துதிரங் கால்வது
கூற்றெருந் தோழமை கொள்வ தாயதோர்
மாற்றருங் கொடியவேன் மன்னன் வாங்கினான். (ச௯)

அயிலெடுத்தெறிதனு மடர்க்கு மொன்னலர்
வயிறெறி தவழ்ந்தது வயிர வாட்படை
செய்யற வேந்திய சாகத் தீவிறை
ரியிருறந் தந்தக னுலகம் புக்கதே. (௫௦)

[இதுமுத லேழுபாட்டால் காப்பிலிதேசத்தரசனெ திர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தூம்புடைக் கரமலை யெருத்திற் றோன்றுடி
காப்பிலிக் கரசன்ளில் வாங்கிக் காய்கலை
தேம்பொதி செழுமலர்த் தெரியன் மார்பினுன்
வாம்பரித் தேர்மிசை மழையிற் றாவினான். (௫௧)

கிலையுமிர்த் துயிர்ப்பலி கவருந் தின்கலை
கொலைவடி வேலினுன் றுரப்பக் குஞ்சர
மலையெனக் கவிழ்தது மடங்க லேறெனப்
புலவுவா ளொடுமவன் புனியிற் பாய்ந்தனன். (௫௨)

வாரம்பிரக் கேடகம் பற்றி வாள்விதிர்த்
தூர்கினக் களிற்றணி யுழக்கி யொய்யெனப்
போர்முதத் துரறிவெம் புனியின் போத்தெனச்
சாரிகை திரிந்தனன் தறுக னுள்ளே. (௫௩)

பாரினின் றவனமர் புரியப் பாய்பரித்
தேரினின் றடுகலைச் செரு விளைத்திட
றுருடை வயவர்போர்த் தரும மன்றெனக்
கூர்ததி வாளுரீஇக் குப்புற் றுனரோ. (௫௪)

மன்பெருந் கேடகந் திரித்து வானிடை
மின்பிறழ்ந் தென்னவாள் விதிர்த்து நோக்கின
சென்படுகக் குள்ளுடைந் திரிய வேற்றனர்
வென்பிற ரறிகலாத் திறல்கொள் விரரே. (௫௫)

தெறுஞ்சுநன் தலைக்கொளீஇச் செங்கண் டபுகப்
பிறங்குபொற் கேடகம் பிறழ் வெற்றியு
மறங்குளர் வயிரவாள் வானிற் றுக்கியுப்
சுறங்கெனத் திரிந்தனர் காலை வீரரே. (௫௬)

கோட்புலிப் போத்தென நிடதர் கோமகன
குடாப்பினுட் காம்பிலிக் கிறைவ னுமற
வாட்படை யெறிந்தயிர் வவ்வி னுனவன்
சேட்புலத் தரம்பையர் தெரியல் குடினான். (௫௭)

அழைகழல் வேந்தர்மே லலங்கல் வேலினு
னெழுவலிக் களிற்றிடைத் தாவு மெண்ணிலா
நொறில்பரி தேர்மிசைப் பாயு நோன்கெழு
சிறையொடுத் திரிவதோர் சீய மென்னவே. (௫௮)

இன்னனங் கொடுஞ்சமர் முருக்கி யேற்றிகன்
மன்னவர் புறக்கொடை கண்டு மாலைதாழ்
கொன்னவில் குருதிவேற் சுவவுத் தோளிணன்
சென்னிவான் மடலிபொற் தேரி னேறினான். (௫௯)

[இனி ஆறுபாட்டால் பகைஞ்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொச்சகக் கலிப்பா.

மலத்தலு மடநல்லார் புலவீரர் தரசுஞ்ஞி
மலத்தக மலர்க்குஞ்சி யழிஞ்ஞிப் புனலலைப்ப
மலத்தடந் திணிகோளார் வடிக்கணை மெயிற்போர்ப்பக்
கொலைத்தலை முண்மாப்போற் கொடுஞ்சமத்திற் கிடந்தனரே.

இகன்மிசு திறல்வேந்த ரேதியாற் களப்படுத்த
புகர்முகக் கடாயாணை பொழிஞ்ஞிச் செழுந்தசேற்றிற்
ந்கரிய கொடிஞ்சிறெடுத் தேருழக்கக் துகளொழுந்தவ்
வகலிரு விசம்புபோர்த் தந்திவான் போன்றதுவே. (௬௦)

ஒளிகிளர் மணியோடை சிறைந்தொழிய வுடன்றபோர்த்
ககிசின மால்யாணைக் கதிர்மருப் புமிழ்ந்தி
முனிதடஞ் சினைமேயு முருக்கெரி பெனப்பற்றி
விளிதரு வயவருடல் வெந்தொழியப் பாரந்தே. (௬௧)

பரிதிவடி வான்பிடித்துப் பல்லினு லிதழதுக்கித்
திருகுசினந் தலைக்கொளீஇச் செங்கண் டெழமிழ்ந்
குருதிபா யடுகனத்திற் குற்றயிர்த் கிடந்தார்க்கண்
டருகணையக் கொடுக்கூற்று மஞ்சுகின் தலறுமால். (௬௨)

சிலைபொரு திணிதடந்தோட் டேர்வேந்தர் செருமலைந்து
கொலைபுரி யடுகளத்திற் குடர்பின்னிக் கிடந்ததனைப்
புலவுநா றுடற்றசைவேட் டெண்ணவரும் புள்ளினங்கள்
வலைவளைந்த தெனவெண்ணி வானினிடைச் சமுலுமால். ()

சீற்றமிசுங் களியானைத் திறல்கெழுபோர் வயவேந்தர்
காற்றராக் குடைதுணிந்து களத்தினைடைக் கிடப்பனக
ளேற்றெருமை யுகைத்தடரு மிருணிறத்த வெரிசூஞ்சிக்
கூற்றமுயிர் பளியேற்குங் கொள்கலம்போன் றிருந்தனவே. ()

[இனி இரண்டு பாட்டால் இந்திரனெண்ணுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

இன்ன களத்தி னிரிந்தவ ரல்லாற்
றுன்னின ராவி துறத்தலும் வெங்கூற்
றன்னவன் வாளம ராற்றலு நோக்காப்
பொன்னக ரத்திறை புத்தியி னோர்ந்தான். (கக)

மன்றன் மலர்த்தொடை மன்னனை யெய்தி
வென்றிகொள் போரை விலக்கல் மாயிற்
றுன்று திரைக்கடல் சூழல கெல்லா
மின்று முடித்திடு மென்ன நினைந்தே. (கங)

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் தம்முருக்கொளல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

மழகளி றன்னவன் மாணுரு நீங்கி
விழைவொடு தம்முரு மேவிய விண்ணே
ரழகுறு காணைய ரவ்வுரு விட்டோர்
கிழவுரு வெய்திய கேண்மைய ரொத்தார். (கஅ)

[இனி இரண்டு பாட்டால் நான் போரை விலக்குதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

முன்னுரு மேவிய மொய்கழல் விண்ணோர்
மன்னனை யெய்துபு வாய்மையி னானுந்
துன்னல ரைத்தெறு தோள்வலி யானு
நின்னை நிலத்திடை நேர்பவர் யாரே. (கக)

துன்று களத்தெதிர் துன்னலர் யாரும்
பொன்ற முருக்கிய போர்த்தொழி நீங்கி
வென்றிகொள் வேலவ மின்னணை யாடன்
மன்றன் முடித்தனை வாழிய வென்றார். (௭௦)

[இதனால் இத்திரன் முதலிய நால்வரையும் நளன்
வணங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ணவ ரின்னணம் வேண்டினர் கூறப்
புண்ணுறு வெய்ய புலால்கமழ் வைவே
லண்ணல மர்த்தொழி லாற்றில னாகிப்
பண்ணமை தேரி னிழிந்து பணிந்தான். (௭௧)

[இனி ஐத்து பாட்டால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கருணையி னெய்திய காணையை நோக்கி
யருமக மெவ்வுழி யாற்றினு மாங்க
னுருவொடு வந்தவி யுண்குவ மென்னு
மருவரு நல்வரம் வாசவ னீந்தான். (௭௨)

மிடல்கெழு மேழக மேற்கொளு மேலோ
னுடைதிரை வேலையி னின்னமு தொப்ப
மடிதலில் வெங்கன லின்றியும் வாளா
வடிசி லெத்தொழில் விஞ்சை யளித்தான். (௭௩)

அல்ல லுழந்தரு ரெய்தினு நெஞ்சி
னல்லற மெய்தவு நண்ணிய ஞாட்பில்
வெல்படை வேண்டு வவெய்தவும் வென்றிக்
கொல்சின வெம்பக டீர்தி கொடுத்தான். (௭௪)

தார்புல ராது தயங்கவும் வேண்டி
னார்கலி வற்ற வமைக்கவு மல்லா
னீரறு பாலையி னெஞ்சி னினைப்பின்
வார்புன லெய்தவும் வருண னளித்தான். (௭௫)

ஆண்டகைக் கின்ன வளித்தரி வைக்கு
மாண்டகு கற்பை வருத்துவ மென்னுத்
தீண்டின ராவி சிதைந்திடு மாறும்
வேண்டு வவெய்தவும் விண்ணவ ரீந்தார். (௭௬)

[உதனல் தேவர் மகிழ்வொடுத் தம்பதியடைதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணகன் ஞால மளித்த கழற்கா
லண்ணலை யேத்தி யருந்ததி மாணும்
பெண்ணமு தத்தை வியந்து பெருஞ்சீர்
விண்ணவர் தம்பதி மேவின ரன்னை. (எஎ)

வேறு.

அங்கண் வானத் தமரரு மாழியிற்
பொங்கு தாளை யரசரும் போயபின்
செங்க வேலை யான்றிகழ் மாமணி
தங்கு பைம்பொ னிருக்கையிற் சார்ந்தனன். (எஅ)

போப்பிரிடலம் முற்றிற்று.

மணம்புரிபடல்ம்.

இப்பட்டலத்தால் நளமகாராஜன் தமயந்தியை விவாகஞ்
செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிலிருத்தம்.

சாந்த மூழ்கு தடமுலைக் கோதைவர்
காந்து பைம்பொற் கவரி யிரட்டுற
வாய்ந்த செவ்வி மணவினை மாடத்தின்
வேந்தர் ருழ்வர விமன்வந் தெய்தினான். (க)

ஆற்று வேள்வி யருந்தவர் ருழ்வரப்
போற்று நான்மறைக் கோதமன் போர்கெழு
வேற்ற டங்கண் விளங்கிழை மன்றலுக்
சேற்ற யாவையுங் கொண்டுட னெய்தினான். (உ)

வேரியக் தொடை விமனும் வேந்தருக்
தேரு நான்மறைச் செல்வரு மன்றலுக்
கோரை யெய்திய தென்றுழை யொற்றார
லார மார்பற் கறிய வுணர்ந்தினார். (ங)

ஒற்றர் கூற வொவிரிமுடி வேந்தனைக்
கற்றை வார்சடைக் காசிப னுதிபோர்
சொற்ற நான்மறை நூல்வழித் தாமணிப
பொற்ற கம்பினிற் பூம்புன லாட்டினார். (ச)

புனிற்றி ளம்பிழைக் கண்ணியன் பூங்குழன்
மனத்தி னெண்ணி வழிப்பட்டு மாமறை
பாணத்தும் வல்ல வறநெறி யந்தனர்
வினைத்த யாவையு நீரோடு நல்கினான். (ஈ)

[இதமுதல் ஆறுபட்டால் நானுக்கு அலங்கரித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அழகு வாய்ப்ப வளைபக ரன்னலைத்
தொழுது நல்லுள் பூண்டு சடர்விரி
மழவு நன்கதிர் மால்வரை சேர்ந்தெனச்
செழும ணிப்பொற் நிகழ்புடி சூட்டினார். (ஐ)

புயங்க னென்னும் பொலங்கிரி மீதுவான்
 றயங்கு சோதிக் கதிர்க டவழ்ந்தெனக்
 கயங்கொள் வள்ளைக் கனினகவர் காதினில்
 வயங்கு பைம்பொன் மணிக்குழை சேர்த்தினார். (எ)

வண்ண மேகலை யார்மனங் கூட்டுணக்
 கண்ண கன்றுக வின்செயு மார்பிடை
 யண்ணன் மால்வரை தாழு மருவிபோற்
 றெண்ணி லாமணி யார்வடஞ் சேர்த்தினார். (அ)

பூமலர்ச் செழுங் கற்பகம் புல்லிய
 காமர் வல்லியெ னக்கவின் செய்திடத்
 தாமணிச் சடர் தூங்கு பொலந்தொடி.
 தேமலர்த் தொடைத் திண்புயஞ் சேர்த்தினார். (க)

துளங்கு தெண்டிரை சூழ்கடல் வையக
 மளந்து கோடற் கருவிலைப் பூந்துகில்
 விளங்கு பொன்னங் கிரியினை வெண்முகில்
 வளைந்த தென்னம ருங்கினிற் சாத்தினார். (க0)

பாந்த னேந்திய பார்பொது நீக்கிய
 வேந்தல் சேவடிப் போதினெ ழில்பெற
 வேந்தர் பொன்முடி தேய்த்து விளங்கிய
 காந்து பைம்பொற் கணைகழல் வீக்கினார். (கக)

இன்ன பேரணி யாவு மெழில்செயத்
 துன்னி யெங்கு முழுவந் துவைத்திடப்
 பொன்னஞ் சூழிப் புகர்முக வெற்பின்மேன்
 மன்னர் மன்னன் மகிழ்ச்சியொ டேகினான். (கஉ)

நேமி சூழ்ந்த நெடுநில மன்னவர்
 தாம லெண்குடை தாங்கினர் பின்னர்
 வாம மேகலை மங்கைய ரங்கையிற்
 காமர் செம்பொற் கலரி யிரட்டவே. (கஃ)

திண்ணந் தாமரைத் தாக்கணங் கன்னவர்
 கண்ணு நெஞ்ச முவந்து களிப்புற
 லெண்ணில் வேதிய ராசியியம்பிட
 வண்ண மாமணி மண்டபத் தெய்தினான். (கௌ)

வேனி லைங்கணை வேள்புறங் காத்திடப்
பான லுண்கட் பனிமதி வாணுகற்
றேன வாங்குழற் றேமொழி யைக்கொடு
மானி னோக்கன் மடந்தைய ரெய்தினார்.

(கரு)

கள்ளற மலர் நாற்றியெண் காவத
முள்ள கன்ற வெள்ளிர்மணி மாடத்தில்
பிள்ளை மானி கர் னோக்கியைப் பெய்கழல்
வள்ள லோடு மணத்தவி சேற்றினார்.

(கசு)

உதக நல்குநல் லோரை யிஃமென
ளிதியி னாடி.க் கணிதர் விளம்பலும்
பதலை யார்த்தெழப் பாவையை நன்கிப
மதுமலர்த் தொடை மன்னெழுந் தானரோ.

(கௌ)

சுமல மீதுசெங் காந்த ளலர்த்தெனக்
சூமர னங்கையிற் கோல்வளை செங்கைவைத்
திமய மாது மிறைவனும் போலவாழ்ந்
தமைதி ரென்ன வரும்புன னன்கினான்.

(கௌ)

சார்த மூழ்கு தடம்புய னுரழற்
கேய்ந்த யாவு மினிது முடித்தபி
னாய்ந்த நான்மறை யின்வழி யாயிழை
காந்தண் மெல்லிரல் கைபிடித் தானரோ.

(கக)

பொங்கு செந்தழல் சூழ்வந்து பூம்பொரி
செங்கை யாரச் சொரிந்து திருமகள்
பங்கயப் பதம் பைம்பொனி னம்மிவைத்
தங்கண் வானத் தருந்ததி காட்டினான்.

(கௌ)

ஏனை யுள்ளன யாவு முடித்தபின்
மானி னோக்கியோர் வல்லியி னென்கிப்போய்த்
தானை யங்கடற் றுதைபொற் றுளினிற்
றேன வாங்குழற் றேமலர் சூட்டினான்.

(கக)

சென்னி தாழ்த்து வணங்கிய தேமொழி
மின்னனாளை யுவந்து விதர்ப்பர் கோன்
பொன்னந் தாமரைப் பூவையு மா லும்போன்
மன்னர் கோனெனும் வாழ்கென வாழ்த்தினான்.

(கௌ)

முருகு வாய்மநித் துண்டனி மூசபூர்
தெரியன் மார்கினை நேசிகர் தாடொழு
துருகு மன்பி னுவந்து விடர்ப்பார்கோன்
வரைகொண் டாற்ப மகிழ்வுறப் புல்லினான். (உஈ)

கோதி னுன்மறைக் கோதம னாகியா
மாத வத்து முனிவரு மன்னருங்
காதல் வேலை கரையழித் தோங்கிட
வாத ரத்தொடு மாசியியம்பினார். (உச)

அரசீர்க்கழி னெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

இன்னவை நிகழ்ந்த பின்ன நிறைவனு மணங்க னானும்
பொன்னரி மாலை காற்றிப் பூம்புகை கமழ ஆட்டிப்
பன்னருஞ் சிறப்பு வாய்ந்து பணிபுந விசம்பு பாரின்
மன்னிய தலைய கோல மணவறை பெய்தி னாரே. (உரு)

பாடிருட் பிழம்பு சீத்துப் பசற்கதி ருமிழும் மெய்ய
காபெரி மணியிற் செய்த கவின்விசழ் மஞ்ச ரிது
தாயமென் பஞ்சி யன்னத் தாவிது திரிய செய்பு
மாய்மபிர் முதல மூவைத் தடுக்கிய வமனி சேர்த்தார். (உக)

போயிது மருங்கு லென்னைப் புணர்முலை கமக்க லாற்றாச்
சேவிழை பஞ்சி யாங்கத் சிறடிக் கமலப் போதின்
பிடியார் விசம்பு புத்த மின்னுநக் கொண்ட தன்ன
வாயிரங் கோடி மாத மயினிகீர் சுழற்றிப் போனார். (உ௪)

அருப்புமென் முலையா ரைஞ்ஞாற் றைப்பதிற் றென்
மர் பைம்பொற், பொருப்புறந் தோனி ஓத்தும் பொருகயற்
கண்ணி ஓட்டு, முருக்கினர் மணியிற் செய்த வொளிகினர்
பசம்பொற் தட்டிற், கருப்புரத் தீப மேந்திக் கண்ணெத்தில்
கழித்திட் டாரே. (உ௫)

வாசனை கமழும் கண்ணம் வண்டிரிர் குழங்கன் மாலை
யோசனை நாறுஞ் சாந்த மொண்கருப் பூரம் பைங்காய்
காசறு செப்பி னுய்ந்த கமழ்திரை யமிழ்தி னோடு
துகலாம் பரும வல்குத் னோகைய ரேந்தி னாரே. (உ௬)

பண்ணமை திவனி னல்யாழ் பருமணி யடைப்பை
நோக்கிற், கண்ணமும் குறுசெஞ் சோதிக் கதிர்மணிக் கால்

செய் வட்டம், வெண்ணிறக் கவரி செம்பொற் படியக மிணைய
வெல்லா, மண்ணிய மணிசெய் பைம்பூண் மடந்தையர் மரு
ங்கு வைத்தார். (௩௦)

பாம்பினைப் படத்தை மாணும் பங்கயப் பரும வல்குற்
காம்புறழ் பசிய மென்றோட் காரிகை விழைவு நாணு
மேம்பலோ டிணிது நோக்கி யின்னுயிர்த் தோழி மார்கள்
பூம்புகை தவழ்ந்தா லன்ன பொருமுக வெழினி வீழ்த்தார்.

வரிமுலை யோடுந் தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்து வீங்கிப்
பெருகுநான் சுமக்க லாற்றூப் பெய்மலர்க் கொம்பு போல்வா
டிருமுகஞ் சிறிது கோட்டிக் கயிற்புற மதனிற் றேங்கொள்
விரிமலர்க் கூந்த றுழ மின்னென துடங்கி நின்றாள். (௩௨)

சூற்றுறழ் தடங்க னூவி கொள்ளைகொண் டெண்ண வேவி
மாற்றமொன் றுரையா திங்ஙன் மதிமுகங் கோட்டி நின்றீர்
சேற்றிதழ்க் கமலப் போதிற் றிருந்திழை யணையீர் காத
லாற்றுமா றெவன்கொ லாசைக் கடற்படு மளியன் றானே. ()

வாட்டடங் கருங்கட் கூற்றை மலர்க்கையான் மறைத்தீ ராவி
கோட்டுமண் கொண்டு வீங்குங் குவிமுலைக் களிநல் யானை
யாட்டுசாந் தகலம் போழா தளியனேன் றடந்தோட் கந்திற்
பூட்டி லன்றோ முன்னம் புரிந்தது மளிய தாமே. (௩௪)

சூற்றல் கூர வாழுந் தோழுறு சிறியர் போல
விற்றிடை மெலியச் செம்மாந் தெழுமுலைப் பாரம் பார்த்துங்
கற்றையங் குழலில் வீழ்ந்து மதுநுகர் களிவண் டரின்
றற்றது துமக்கு மேலோ ரளியென வளித்த பேரே. (௩௫)

பகைக்கடல் சுவற்றும் வைவேற் பகட்டுழின் மார்கி
னான்ற, னகத்திடைப் பெருகி யோங்கு மாசையங் கடலை
யின்னே, முகைத்தெழு முல்லைமலை முருகுலாங் கோதை
நாணற், றகைத்திட லரிதென் றெண்ணித் தன்னுளே மகிழ்
ச்சி கூர்ந்தாள். (௩௬)

கழிமட நாண மச்சம் பயிர்ப்பெனுங் காவல் வேலை
யழிதர வாகை வெள்ள மகத்திடை யடங்கா தாகி
வழிவதே போல விற்பம் வடிவெடுத் தணைய நங்கை
பொழிகதிர் நிலவு நாணப் புன்னகை கோட்டி னாளே. (௩௭)

குருமணி வலய மின்னுங் குங்குமக் குவவுத் திண்டோன்
முருகுலாந் தாம மார்பன் முறுவலின் குறிப்பு நோக்கித்
திருலங் கனிய நின்ற செழுங்கடை மழைக்கட் பேதை
வருமுலை ஞெழுங்கப் புல்லி மலரணை மேயி னானே. (௩௮)

ஆம்பலம் போது மாணு மணிதிகழ் பவள வாழிற்
தேம்பொதிந் தழுத மூறுந் செந்துவர்த் தேறன் மாந்திப்
பாம்படு மல்கு லாடன் பனைமுலை மணிக்கண் சேப்ப
வேம்பலுற் தீனிது புல்லி யிளநலம் பருகி னானே. (௩௯)

கத்திகைக் கருமென் கூந்தல் கயிற்புறத் தவிழ்ந்து யிழ
முத்தரிச் சிலம்பு பைம்பொற் கிண்கணி முரன்று பாடத்
தத்தரி நெடுங்கண் சேப்பத் தடமுலை தாங்க லாற்ற
தெய்த்துண் மருங்கு தேம்ப வேந்தலோ டாடி னானே. (40)

கனிக்கயல் பொருது நீண்டு கனாப்பினை யளக்கும் வேற்கட்
நெிப்புயன் மின்னி என்னுட் டொண்டைவா யழுத மாந்தித்
தளிர்ந்தெழு முவகை பொங்கத் தண்ணறுந் சாந்த மாந்
எளப்பருங் களிகொள் காமக் கடலகத் தழுத்தி னானே. (௪௧)

அலங்கலங் குன்ற மன்னுன் மணிவரை யகல ருழங்கி
நலங்கெழு கலவைச் சாந்து நாளமு மழித லோடு
மிலங்கொளி வயிரப் பைம்பூ ணிளமுலை வடுக்கண் டேங்கிப்
பொலங்கொடி நாணி னோடும் பொய்த்துயில் கூர்ந்தா ளன்றே.

புலவியிற் றுயின்று டண்டின் முனிந்திடம் பூவை யெ
ன்னு, மலரணைப் புறத்துத் தானுந் னாழிறப்போற் கிடப்ப வா
யந்த, கலவியின் வேட்கை தூண்டக் கனவினில் வெருவி
னாள்போன், முலைமுக டழுந்த வேந்தன் முழவுத் தோள்
புல்லி னானே. (௪௩)

புல்லலு மகிழ்ச்சி கூரப் புனர்முலை குழைய மோந்து
மெல்லித ழழுத மாந்தி மேகலை நெகிழ்த்த லோடு
நல்லெழில் கனிந்த கோதை நகையுளத் தடக்க லாற்றான்
முல்லைமென் முகையு நாண வரும்பிள முறுவல் பூத்தாள். (44)

புருவவிற் கோலி யுள்ளம் போழ்ந்துகட் கணைக ளோட
வுருவத்தா ருடைய வொற்றை வலம்புரி யொலிப்ப வம்மி
வரிமுலைக் களிநல் யானை மருமம்பாய்ந் துழக்க மன்றல்
விரிமலர்க் கோதை காம வெஞ்சமர் விளைத்திட் டாளே. (௪௫)

திருதுதற் பொடித்த வேர்விற் தேங்கமழ் திலகந் தேயப்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து தாழ்ந்த பொலங்குழை திருவில் வீச
மருமலர்க் கூந்தல் சோர வசமழிந் துருகி வேந்த
னெரிமணி யாரமார்பி னின்றயில் பொருந்தி னானே. (சக)

கலவியின் மயக்கந் தீர்த்த கனிபடு கிளவி யாட
எலர்முலை யாகந் தைவந் தணிவட மணிந்து வாங்குஞ்
சிலைதுதற் றிலகந் தீட்டித் தேங்கமழ் கூந்தல் கைசெய்
திலைமலர்க் கோதை சூட்டி யிழைபல திருத்தி னானே. (சஎ)

தெனியுமின் னமிழ்த மன்ன தேம்படு கிளவி யாட
னெனிகளர் முகத்து லாய வோடரித் தடங்கண் போலக்
களியிளஞ் சுரும்பு காணீர் கண்டன வுளவோ சொல்லீர்
முளரிநாண் மலரிற் பூத்த முழுநெறிக் குவளைப் போதே. (ச)

தாமரைப் பொருட்டின் மேய தாக்கணங் கணையாய் நெஞ்சு
மேமுற வரினு நின்னை யிம்மையிற் பிரியே நென்ன
வாமமே கலையினு மறுமையிற் பிரிவை யென்னாக்
காமரு குவளை போலுங் கண்பனி யுகுப்ப நின்றாள். (சக)

பெய்தொடி. கலுழ்வ தென்கொல் பிழைத்திலே னரு
ளா யென்னி, லுய்குவன் கொல்லோ வின்னே யுள்ளபிர்
துறப்ப லென்னு, வெய்துயிர்த் தனிச்சப் போதின் மிதிப்பி
னும் பனித்து வாடுந், தெய்வமென் கமலப் போது சென்னி
மேற் சூடி. னானே. (நி0)

குழமிய பறவை யாவங் கூட்டுணப் பொதுவி னல்கும்
பழுமர மனைய திண்டோட் பகட்டெழிற் றும மார்ப்
வுழுவலன் போடு நின்னை யொருமையிற் புணர்வ தன்றி
யெழுமையுந் தொடரு மாதர் சிறடி யிறைஞ்சு கென்னு. (நிச)

கிளிபொரு கிளவி யாற்பொற் கிண்கிணி சிலம்போ டார்ப்பத்
தனிநறூப் பிலிற்று மென்பூந் தடப்புயத் துதைத்த லோடுங்
களிசெயப் பொடித்த ரோமங் கண்டகத் துறுத்தி னந்தோ
வனியசீ றடிசு னோமென் றல்லலுற் றழுங்கி னானே. (நிட)

உடைதிரைப் பரவை ஞாலத் துயர்ந்தவர் தொழும்பு பூண்ட
வடியவ ரிழைத்த தீமை யருளொடும் பொறுப்ப தல்லால்
கொடியவர் போலச் சிறி யாருயிர் குறைப்பர் கொல்லோ
மடலவிழ் கமலப் போதில் வான்கிடர் தனைய கண்ணாப். (நி)

அள்ளிலை மணிப்பூண் கோதை யருளெனப் பணித லேடுங்
கள்ளுலா நறிய கூந்தல் கலவியி னுரைத்த யாவுங்
கிள்ளைகண் மிழற்று மாறு கேட்டின நிலவு காலு
முள்ளையி நிலங்கச் செவ்வி முகிழ்நகை கோட்டி னானே. ()

இன்னமிழ் துயிர்த்த செவ்வி யிளநிலா வருவு வாய்ந்த
நன்னலங் கனிந்த கோதை நகைமுக வாயில் பெற்றுப்
பொன்னவர் சுணங்கு பூத்த புணர்முலைக் கோடு புல்லிக்
கன்னவி றோளான் காமக் கடலகத் தழுந்தி னானே. (ருரு)

எறிதிரை சுருட்டு முந்நீ ரினியதென் ளமிழ்தி னேடும்
பொறையுயிர்த் துலகில் வந்த பொலன்கொடி யனைய நங்கை
கறைகெழு குருதி வைவேற் கண்வலைப் பட்டு வெம்போர்த்
திறல்கெழு சிங்க வேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த தன்றே (ருசு)

மல்லலந் தோளி னானு மழைமதர் நெடுங்க னானும்
புல்லுவிட் டொழியி னாவி பொன்றிடு மென்ன வெண்ணி
யல்லுநன் பகலும் விளளா தணிநலம் பருகி யாங்குச்[றேன்.
செல்வுழி நிகழ்ந்த வெல்லாஞ் செப்புவான் ரெடங்குகின்

சிருத்துயி லார மார்பன் சேயரிக் கண்ணி யோடு, மரு
த்தியி னுவந்து பைம்பொ னணிநகர்க் கேக வெண்ணி, விரு
ப்பொடு விதர்ப்பர் கோனுக் குணர்த்தலும் விதர்ப்பன்
காதற், புரிக்குழன் மடந்தை யோடும் வதுவைமண் டபத்
புக்கான். (ருஅ)

பொழிகதிர் மணியிற் செய்த புதவுடைக் கடிக்கொள் வாயில்
குழைமுகம் பொருத வேற்கட் கோதையர் விரைவி னேடி
விழைவொடும் விதர்ப்பர் கோமான் போந்தமை விளம்ப லோ
மழவிடை யனையான் போந்து மாமனைத் தழுவி னானே. [டும்

மழையுறழ் தடக்கை வேந்தன் மனைப்பெருங் கிழமை
பூண்ட, தொழுதகு கற்பி னானைச் சுடர்மணிக் கொம்பி னொ
ல்கி, யெழில்குவிற் தனைய நங்கை யிறைஞ்சலு மெடுத்து
மோந்து, விழைவொடு குறங்கில் வைத்து மெய்யுறத் தழு
விக் கொண்டாள். (சு0)

அன்னைதா டொழுது பின்ன ரலத்தகக் குழம்பு தோய்ந்த
பொன்னிதழ்க் கமலஞ் சேப்பப் புணர்முலை தாங்க லாகா

மின்னுறழ் மருங்கு தேம்ப மெல்லென வொதுங்கிப் போந்து
தன்னுடைத் தாதை பைம்பொற் றுள்ளை வணங்கி னுளே.

வணங்கிறுண் மருங்கு நோவ வல்லியி னெல்கி நின்ற
கணங்குள முலையஞ் சாயற் சுடர்த்தொடி தனையும் வேந்தர்
நினங்கமழ் குறுதி வைவே னளனையு நோக்கி நோரா
ருணங்கிய முன்றில் வேந்த னுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தான்.

பண்ணமை கலின மான்தே ராயிர மிரட்டி பாய்மா
வண்ணலங் களினல் யானை யாயிரத் தறுபத் தொன்பான்
கண்ணகன் விசம்பு பூத்த கற்பகத் தருவினேடு
மண்ணிழிந் தனைய பேரு ரைம்பதும் வழங்கி னுளே. (௬௩)

பொருதிரைப் புணரி யின்ற பொலன்கொடி யனைய செவ்வி
யரிவைய ரிருபத் தையா யிரவார்நல் வரங்கி லாடும்
வருமுலைப் பவளச் செவ்வாய் வனிதைய ரெழுநூற் றெண்ம
ரிருபது கோடி செம்பொ னினிதினில் வழங்கி னுளே. (௬௪)

பொழிகதிர் மணிசெய் கட்டில் புனைமலர்ப் பாயல் பைம்பெ
னிழைப்பில் வண்ணப் பேழை யினியசார் தாற்றி யோடு
நிழறவழ் மணிக்கண் ணடி நித்தில முகடு வேய்ந்த
வொழுகொளிக் கவரி யின்ன வுலப்பில நல்கி னுளே. (௬௫)

அல்லியங் கமல நீங்கி யரசரிற் புகுந்து வாழும்
மெல்லியல் பிரிய லாற்றா விசைவொடு பலகாற் புல்லி
மல்லலத் தெரியல் விமன் மனைவியர் பலநு மாழ்கி
யெல்லையில் துயரி னேடுந் தனித்தனி யிரங்கி னுளே. (௬௬)

பெருந்துய ருழந்து வாடும் பிணையனார் தம்மை நோக்கி
விரித்தபூந் துளவி னேன்பின் விரைமலர்க் கோதை யேக
வருந்திழன் னுபிர்த்த தெண்ணீர் மறிகடல் வருந்திற் றோ
றருந்தவார்க் கிறைவ னான கோதம னாற்றி னுளே. [வென்

அன்னைய ரம்மெ லோதித் தோழியை யருளி னேக்கி
புன்னினு மிவண்மேற் காத னுனமென வுரைக்கி லேமா
லென்னினு மின்று தொட்டு மின்னுயிர்த் தோழி யல்லை
மின்னாட் கன்னை நீயே வேண்டுவ புரிதி யென்றார். (௬௭)

மணம்புரிபடலம் முற்றிற்றுப் பெற்றது.

மீட்சிப்படலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராஜன் தமயந்தியோடும் தன்
னகரத்திற்குப் போருதல் சொல்லப்படுகின்றது.

அரசீர்க்கழிநெடிவடி-யாசிரியவிருத்தம்.

மற்றிவை நிகழும் வேலை மகிழ்வொடு மாமன் றன்பால்,
வெற்றிகொள் குருதி வைவேல் வேந்தர்கோன் விடைகொண்
டேகியற்றமில் கேள்வி சான்ற வமைச்சரை யினிதி னோக்கி,
யிற்பைநா ளெழுச்சி யென்ன விமிழ்முர சறைக வென்றான்.

கலிவிருத்தம்.

அண்ணலங் குருதிவே லாச னேவலிற்
கண்ணகன் முரசெழு கடவி னுர்த்தெழு
வெண்ணிட விடமிலை யென்ன நேமிசூழ்
மண்ணக வரைப்பெலா மலிந்த தானையே. (2)

நிலவெண் கவிகைமே னிழற்றத் தன்மதிக்
கலைநிலாக் குவிந்தன கவரி கால்செய
மலர்தலை யுலகெலாம் புரக்கு மன்னவன்
சுலையுலாந் தமனியத் தேரி லேறினான். (ங)

கலிகெழு முரசுகண் கறங்கு மோதையாற்
பொலன்முக டெடந்துமேற் போயிற் தில்லையே
வலர்தலை விசும்பினி லடங்க லாவதே
நிலமிசை யெழுந்துமே னிமிர்ந்த தூளியே. (ச)

இருங்கடற் றானையி னெழுந்த நுண்கள்
பொருங்களி றுமிழ்மதம் பொழிந்த தில்லையேற்
கருங்கட லளறெழப் பருகிக் கார்க்குல
மொருங்குவான் பொழியினு மொழிக்க வொண்ணுமே.

சுடர்விடு பருமணிச் சூட்ட ராவின்மே
 நெடுநிலந் துளக்குற நின்ற வாற்றினுற்
 படரிரு விசம்பினிற் பாய்ந்த வல்லது
 புடவிமேன் மிதித்தல் புரவி வெள்ளமே. (சு)

புதையிருள் சீத்தொளி பொழியுந் செங்கதி
 ருதயமால் வரையெழ லொளி யிழ்த்தலான்
 மதிபல வாய்வெயின் மறைத்தல் போலுமாற்
 கதிர்நிலா முத்தவெண் கவிதை யிட்டமே. (எ)

மழலையுங் கிள்ளையும் வளர்த்த பூவையும்
 குழைபொரு தடங்கனார் கொண்டு சூழ்வர
 விழைவளர் முலையினு ளிளவிலாக் கதிர்
 பொழிமணிச் சிவிகையிற் போயி னுளரோ. (அ)

கதிர்மணி யடைப்பையுங் கால்செய் வட்டமுந்
 ததைமயிர்க் கவரியுந் தாங்கி மெல்லென
 வதிர்குரற் கின்கிணி சிலம்பொ டார்ப்பெழ
 மதரரி நெடுங்கனார் மருங்கு போயினார். (ஆ)

சாந்தணிந் சோங்கிய தடங்கொள் வெம்முலை
 யேந்திழைத் தோழிய ரெண்ணின் மங்கையர்
 பூந்தரு நீழலிற் பொன்ன னுரெனக்
 கூந்தலம் பிடிமிசைக் குழாங்கோ டேகினார். (க)

கான்பயின் மரைமலர்ச் செல்வி காமுறு
 மான்பயி னோக்கியர் மகர யாழிடைத்
 தேன்பயி நென்விளி பாடத் தேரையிற்
 கூன்கனாந் சிந்தொடு குறனாந் சென்றவே. (கஉ)

கொடிகளுங் குடைகளுங் குழும்ப் பல்லியங்
 கடலுடைந் தாலெனக் கறங்கி யார்த்தெழ
 வடிகெழு குருதிவேன் மன்னர் சூழ்வர
 நிதநா டடைந்தன னேம் வந்தனே. (கஉ)

அருமறை முனிவரு மமைச்சர் வெள்ளமுங்
 குரைகடற் றுளையுங் குரவர் கூட்டமு
 முரசொலி யதிர்குரன் முகிலி னூர்த்தெழ
 விருகிலக் கிழவனை யெதிர்கொண் டாரரோ. (கஉ)

அகழியங் கடல்புடை யணிந்து நீனிற
முகிறவழ் மூதெயின் முற்றி யின்னகற்
புகைகம மெரிமணிப் பொன்செய் மாடத்தி
னகைநிலா மதிதவழ் நகர மெய்தினான். (கச)

பொருவருங் கங்கைநீர் நிறைத்துப் பூசுர
ரெரிமணிப் பொற்றசம் பேந்தி முன்வர
ளிரைகமழ் செழுந்தொடை வீமன்மா தொடுங்
திருவளர் கோயிலிற் செல்வ மெய்தினான். (கரு)

மீட்சிப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

கலிதோன் றுபடலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக் கருதிவந்த
கலி அவனை நளன் விவாகஞ் செய்தானென்னும்
பொருமையால் அவனை வருத்துதற்கு அவனது
நகரத்திற்கு றுன்றிக் காலம் பார்த்திருத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

ஈங்கிவ னின்னண மிருப்ப வானிடைப்
பூங்கழல் விண்ணவர் போகு மேல்வையிற்
நீங்குறு படுபழி தீது சூழ்வர
வாங்கவர் முன்கலி யடைந்த தோதுவாம். (க)

வந்தவெங் கொடுங்கலி தன்னை வான்பட
ரிந்திரன் யாண்டுநீ யேகின் றுயெனச்
சந்தணி முலைத்தம யந்தி மன்றல்கேட்
டந்தமில் வேட்கையா லடைந்துளே னென்றான். (உ)

என்றலு மமரர்கோன் முறுவ லெய்தியம்
மன்றலுக் கோதனி வந்த தீங்கென
வென்றிவே னிடதர்கோன் றனக்கு மென்றொடை
துன்றிருங் கூந்தலாள் சூட்டினு ளென்றான். (ங)

விண்ணவ ரனைவரும் வெள்கப் பூந்தொடை
மண்ணகத் தரசனுக் கணியு மாணிழை
யெண்ணமுங் கெடுத்தவட் பிரிப்ப னீண்டொனக்
கண்ணழல் கதுவவெங் கலியுங் கூறினான். (ச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருந்ததிக்குற்பி னல்ல ளரசிளங் குமான் றன்னைப,
பிரிந்திட வியற்றிப் பின்னர்ப் பெறுவது தீமை யன்றோ, விரி
ந்ததூற் கேள்வி யென்னும் பிறர்மனை விழைய வள்ளம்,
பொருந்திய தெவன்கொல் கல்லாப் புல்லரிற் புகழின் மிக்
கோய். (ரு)

பயன் வமரர் கூற விருகையும் புடைத்து நக்குப்
புனைமலர்க் கோதை நல்லார் புணர்முலை குழையப் புல்லி
வளைதுகி நெகிழ்க்கு மின்ப வாழ்வினை யன்றி மற்றோர்
நினைவரு மின்ப முண்டே னிகழ்த்துதிர் நீவி ரென்றான். ()

மறைநெறி பிறழக் கூறு மிவனெனும் வாய்மை கூறி
லறநெறி திறம்பு மென்னு வமரரும் விசும்பிற் போனார்
தெறுதொழிற் கலியுங் காமஞ் சிதைத்துமீ தூர வேத
நெறிமுறை ஷழுவல் செல்லா டிடதநா டதனிற் சென்றான்.

மல்லலம் பழன வேலி வளங்கெழு நிடத நாட்டி
னல்லலுற் றரிதிற் செல்லுங் கொடுங்கலி யமரர் வேட்ப
வெல்லையல் வேள்வி யாற்றி யருமறை பபில்வோ ரெங்குஞ்
சொல்லிய பதங்கள்கேட்டுத் துணைப்பதம் பெயர்த்தலானே.

செம்மையிற் திறம்பல் செல்லா மறைபயில் சிறுவ
னாகோர், கைம்மையைக் கலத்த னோக்கிக் களிமகிழ் சிறந்து
செல்வான், வர்மினென் றமரர் தம்மை மறைநெறிற் கூறக்
கேளா, வம்மவோ மகமென் றஞ்சி யலக்கனுற் றகன்று
போனான். (க)

அருமறை முனிவர் யாரு மோர்கலத் தார்வ மோடும்
பருக்ய வாறு நோக்கித் தினை பயந்த தென்ன
வினைவினிற் சேற லோடு மறைமொழி கூறும் வேள்விக்
குரியது சோம பான மெனவுள முடைந்து போனான். (க0)

நிழல்களரி களிநல் யானை நிடதர்கோன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
பழமறைக் கிழவர் யாரும் பரிவொடு கவர்ந்து கொள்ள
விழுதித் பழன நாடு வேண்டுப வெறுப்ப நாளும்
பொழிதரு புனை நீந்திப் போக்கரி தென்ன நின்றான். (கக)

கலைவலா னொருவன் பொய்மை கட்டுரை யாட னோக்கி
கொலைபழுத் தொழுது நெஞ்சங் குழைந்தான் மகிழ்ந்து
செல்வா, னலர்முலை சுமக்க லாற்றா வையதன் மருங்குற்
பேதை, புலனிதர்ப் பதற்குக் கூறும் பொய்யெனப் புலர்ந்து
போனான். (கஉ)

கடிமனை யிடங்க டோறுங் கற்புடை மகனி ரீட்டங்.
 கொடிநெடு விதி யெல்லாக் கடவுளர் விழிவு தன்னு
 நெடிபடு கான முற்றுந் துறந்துளோர் செருந்தம் யாண்டு
 மடியிட லரிதென் றெண்ணி யல்லலுந் தகல் டு போனார். ()

இந்நகர் வரைப்பில் யாண்டு மெய்துதற் களித்தன் றென்னிச
 சென்னிவான் றடவு தெய்வச் செழுமலாச் சோலை புத்து
 மன்னவ னிழைக்குந் தீமை யாதென மனத்தி னோர்
 துன்னருந் தானறி மீதிற் சூழ்ச்சியோ டிருக்கு நாளில். (௩௪)

கலிதோன்றுபடலம் முற்றிற்று.

இளவேனிற்படலம்.

இப்படலத்தால் பற்பல வீலைக்குரிய இளவேனிற்காலத்தின்
கிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

அரசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நமதுசெங்கரங்க டோயி னகைமுக விருந்து செய்யுங்,
சுமலநான் மலரை வாட்டும் பனியிலை முழுதுங் காய்வா,
னிமயமால் வரையின் வெம்போர்க் கெழுந்தென வுலகம்
போர்த்த, திமிரமேயந் துலவும் வெய்யோன் சென்றனன்
டபான் மன்றோ. (க)

இன்றுணைக் கணவர் நீங்கி யிடருறு மடவார் சோர,
ன்றலிற் கொழுநர்ப் புல்லு மடந்தையர் மகிழ்ச்சி கூரக்,
நன்றிடைப் பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமுன் போர்த்த
யதமா, மென்றளிர்ப் போர்வை போர்த்து வேனில்வர் திறு
த்த தன்றே. (உ)

கள்ளரிநீர் தலரு முல்லைக் கடிமுனை முறுவ றேன்ற,
வள்ளிதழ்க் குவளை யுண்கண் மலர்ந்துமாந் தளிர்மென்
கையாக், கிள்ளைமென் குதலை சாற்றிக் கிளரொளி வண்டு
பாணத், தெள்விளி பாடவேனிற் றிருமகள் கிறந்தா ளன்றே.

பூசல்வன் டார்ப்ப வேனில் போந்தமை குயில்கள் கூறப்
பாசிலை யுதுத்த தேமா பைந்தளி ரின்ற தோற்றம்
மாசறு துகிலை நீத்து மகிணர்தம் வரவு கேட்டுக்
கோசுகச் சொம்பொ னுடை கொம்பொ ரசைத்தல் போலும்.

வானுயர் சோலை தோறு முருகுவாய் மடுத்து விழந்
தேனெடு சுரும்பும் வண்டும் புதிதுண்டு தெவிட்டி யார்ப்பக்
கானமர் குழலி னார்தங் கணவர்பாற் புலவி தீர
வேனில்வேட் குலகம் யாவும் விழவயர்ந் திட்ட வன்றே. ()

குன்றிடைப் பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமேற் படர்ந்த தன்
துன்றிருட் பிழம்பு சிக்குங் கணைகதிர்ச் சுடரோ னாய [மை.
தன்றுணைக் கேள்வ னீங்கி வடபுலஞ் சார்த லோடுந்
தென்றிசை யணங்கு மாழார் துயிர்த்தது சிவனு மாதோ.)

பன்மணி வரன்றிச் சாரற் பானிற வருவி தாழுந்
தென்வரை யினிதி னீன்ற புனிற்றினங் குழவித் தென்றல்
கன்னலஞ் சிலைக்கை மாரன் காதலர்ப் பிரிந்த மாத
ரின்னுயிர் படுப்ப வேண்டி யியற்றிய பார்வை யாமால். (எ)

விண்டொடர் பொதும்பர் தோறும் விரைகமழ் போ
தில் வீழ்ந்து, வண்டினங் குடைந்து பாட மகரந்த மெழுந்த
தோற்றங், கொண்டல்கண் படுக்குந் தேமாங் குயிலின
மழைப்பத் தோன்றுந், திண்டிற லனங்கன் சேனா பராக
மொத் திருந்த தன்றே. (அ)

காயெரி மணியிற் செய்த கதிர்முலை மகளிர் கூந்த
லாய்மல ருகுத்தல் போலக் குயில்குடைந் தாட வீழ்ந்த
சேயமென் போது போர்த்த திருவநீ ணிலங்கன் யாவும்
பாயலிற் படுத்த செம்பொற் படாமென விளங்கு மன்றே. (இ)

தாழ்சினை பூத்த மென்பூந் தண்ணறுஞ் சுண்ண மாடி
வீழ்துணை வருத னோக்கப் புதுக்கடி மேய தென்னா
யாழ்சை மிடற்ற செங்கட் கருங்குயி லினிதி னூடிக்
கோழரைக் குமரி வாழைத் குருத்திடை யொளித்த தன்றே.

இளவேனிற்படலம் முற்றிற்று.

போதுகொய்படலம்.

[இப்படலத்தால் ஆங்ககரத்திலுள்ள ஆடவரும்
மாத்தரும் லீலையோடு மலர்களைக் கொய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிலிருத்தம்.

இன்ன தன்மைய வின்னிள வேனில்வா
யன்ன பொன்னக ராடவர் யாவரும்
பொன்ன வாழுலைப் புவையர் தம்மொடுந்
துன்னு நான்மலர்ச் சோலைசென் றெய்தினார். (க)

உள்ளங் கொண்டா ரிவரென் றுனர்த்திடப்
புள்ள வாங்களை வேனிடெப் போதல்போ
லள்ளிலைச் செழுஞ் சோலைநி லன்பரைக்
கள்ளுண் கோடையர் கைப்பிடித் தேகினார். (உ)

அணங்கு நோய்சொடி மைந்து மலரெனிற்
கணங்கொள் போது கஞலிய பொங்கர்வாய்
மணந்து செல்வதை யன்றி மணந்தவர்த்
தணந்து செல்லுந் தருக்கினர் யாவரோ. (ஈ)

திருவ னார்தங் குழாத்தொடு சென்றத
னரிவை பஞ்சடி யிற்பென் றற்கிலான்
வரைகொண் மார்பினு தைத்த மலரடி
புரைவ தீதென நோக்கினன் போகின்றான். (ச)

மைமய கூந்தலோர் மங்கை யசோகினி
லெய்து றுதுயர் போதினை பேறுபு
மொய்து மென்று குறித்தடி வைத்தலுஞ்
செய்ய போது சினைதொறும் பூத்தவே. (ரு)

தோத்த மெகலைக் கோடையர் நோக்கலிற்
பூத்தொ சிந்த திலகமென் போதினிற்
றேத்து ளிக்குமர் தென்விளி வண்டினம்
பார்த்த கண்ணிழல் பாய்ந்தன போலுமே. (சு)

காசு லாழுலைக் கன்னியர் புல்லனும்
பாசி லைக்குர வின்றபைம் போதனின்
மூசு வண்டின மொய்த்தது வெம்முலைப்
பூசு நானம் பொறித்தது போலுமால். (எ)

வஞ்சி நுண்ணிடை மாதர் மிதித்தலிற்
செஞ்செ வேதளி ரீன்ற செயலைக்
ளஞ்செஞ் சிறடி தோய்ந்த வரக்கெறி
பஞ்சிபுண் டொளிர் பான்மை கடுக்குமே. (அ)

ஆரவ மேகலை யாயிழை யார்க்குயர்
சூரவம் பாவை கொடுத்த னொழுதிமென்
முருகு லாமனி மொய்த்த கடம்பினம்
பரிவி னுடவெண் பந்து கொடுத்தவே. (ஈ)

மாங்குயிற் சூரல் கேட்டு மலருறாக்
கோங்க மாதர் குதலையைக் கேட்டலுற்
தேங்கொள் போது சினைதொறும் பூத்தலா
லாங்க தற்கிணை யோகுயி லார்ப்பதே. (ஊ)

காவி லன்புடைக் காணையோர் தார்குழற்
பூவை கண்ணுறு பூந்துகண் மாற்றலு
மாவி யென்ன வருகுறை மாற்றவன்
காவி யங்கட் கடைகள் சிவந்தவே. (க)

வாங்கு வீற்கை வரைபுரை தோளினை
தேங்கொள் வண்டு தனைப்ப வடுவுறுங்
கோங்க ரும்பினை நோக்கியோர் கோல்வனை
வீங்கு வெம்முலை நோக்கலும் வெள்கினார். (கஉ)

கோதை மார்பனோர் கோல்வனை காதினில்
மாதர் நிலம் புனைதலு மாற்றவன்
கோத சும்படி நோக்கிய நோக்கவன்
காதி லும்புனை காவி நிகர்த்தவே. (கங)

கோல நாண்மலர் தொப்பவ ளங்கையி
லேலி டஞ்சரும் போச்சவும் போகல்
மாலு முத்தும் திந்து விழுவன
லை வொண்கழங் காட னிசர்க்குமால். (கச)

போதுகோய்படலம் முற்றிற்று.

புனல்விவளாயாட்டுப் படலம்:

[இப்படலத்தால் போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக்காலத்துக்
கேற்பப் புனலில் விளையாடல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிலிருத்தம்.

இணைவிழ் பொதும்பரி னிளைஞர் யாவரும்
புணர்முலை மகளிரும் போது கொய்தபின்
றுணையொடு மடவன மிரியத் தூநிற
மணிதெளித் தனையநீர் வாவி யெய்தினார். (க)

வானெடுங் கண்ணியர் வாவி யெய்தலுஞ்
சேனிடை நேமியம் புட்கள் செல்லுதல்
யாணர்மென் கோங்கரும் பிடைய விங்கிய
பூன்முலைக் குடைந்தயல் போதல் போன்றதே. (உ)

மங்கையர் செறிதலு மல்கு நீரிடைப்
பங்கயச் செழுமலர் தாழ்தல் பாவையர்
திங்கள்வான் முகத்தெழிற் குடைந்து தேங்கமழ்
பொருதுதண் புனலிடை யொளித்தல் போலுமால். (ஈ)

வடுவெகர் நெடுங்கனூர் வார்கொள் வெம்முலை
குடைபுனல் வாவியுட் குளித்த லிந்திரன்
படர்கிறை யரிவதற் கஞ்சிப் பாய்திரைக்
கடலிடை மால்வரை யொளித்தல் காட்டுமால். (ச)

விரைகமழ் சுண்ணமெய் திமிர்ந்து மென்குழற்
றெரியலின் வீக்குபு தெய்வச் சாந்தணி
வரிமுலை தோன்றிட மகளிர் நீந்துத
னிரைமணிக் குடத்தினு னீந்தல் போலுமால். (ரு)

படவர வல்குலார் முலையிற் பாய்புன
லுடைதிரைக் கரத்தினுற் பொருத லொண்டிறற்
குடமுனி கருங்கடல் குடித்த வாற்றினுற்
புடைதிரண் மணிக்குடம் புடைத்தல் போன்றதே. (ரி)

சிற்திடை யொருத்திதன் நிலக வாண்முகத்
தெற்றுநீர் காதல னிறைப்பக் காண்டலு
மற்றது பொறுக்கலா துயிர்த்து மாழ்கிய
முற்றிழை மழைக்கணீர் முகனி றைந்தவே. (௭)

நாள்விழ வயர்ந்தவ னுணிக் காதலன்
றோளணி சாந்தநீர் தோய்ந்து நீக்கலும்
வாளுகி ருழுதமெய் வடுக்கண் டேங்குரு
மீளவு முளநனி வெள்கி னுளரோ. (௮)

இன்னண மாடுத னோக்கி யெய்திய
மன்னவர் மன்னனு மருங்கு தேய்த்துயர்
பொன்னவி ரிளமுலைப் பூவைதன் னெடுந்
துன்னுநீர்ப் போர்த்தொழில் தொடங்கி னுனரோ. (௯)

சுண்ணமென் சிவிறநீர் துரக்கு மெந்திர
மெண்ணில தாங்கிலே ளனைய வேந்தலைப்
பெண்ணலங் கனிந்தொவிர் பேதை தன்னெடு
மண்ணிய மணியனார் வளைந்திட் டாரரோ. (௧௦)

துன்னிருங் கூந்தலார் துரந்த தாரைகண்
மன்னவன் றோள்களிற் பாய்தல் வானிடை
மின்னினங் காரொடு மிடைந்து மென்புனல்
பொன்னெடுங் குன்றின்மேற் பொழிதல் போன்றதே.

அரசர்கோன் குலிகநீர்த் தாரை யாயிரஞ்
சுரிசூழன் மடந்தையர் முகத்திற் றாவுதன்
முருகவிழ் தாமரை மலரின் மோட்டினம்
பரிதிசெங் கதிர்க்குழாம் பாய்தல் போன்றதே. (௧௧)

விரைகமழ் சுண்ணமும் விசு சாந்தமு
மரசனாண் டெறியலு மாற்ற லாமையாற்
குரைகடல் குளித்திடு மின்னிற் கோதைய
ருரவுநீர் வானியி லொளித்திட் டாரரோ. (௧௨)

வாமமே கலையினர் வளர்ந்த வெம்முலை
நேமியம் புள்ளென நீருட் காட்டுவார்
காமர்வாண் முகத்தினைக் கமலஞ் சேர்த்தித்தன்
டாமரை யெனமணித் தடத்தின் மூழ்குவார். (௧௩)

தோற்றதன் பெரும்படை துளங்கி நாயினி
யாற்றல மெனமல ரடியிற் சேர்தலுங்

கோற்றொடி யலங்கலங் குன்றன் னானெடு
மேற்றன னெரிமணிச் சிவிறி யேந்தியே. (கரு)

ஒளிய ரெழுதரு முருவப் பூங்கொடிக்
கோவைவார் மணிவடக் கொம்மை வெம்முலைத்
தூனிகு ஏறுமெனச் சுடர்செய் பூணினு
னாபித் துக்கொந் தமையத் தூனினுன். (கக)

அந்தங் னனைகவி னல்கு றேன்றுதல்
கந்தி களிற்றினுன் காண வென் குறச்
சந்தரச் சுண்ணநீர் முகத்திற் றாயவன்
சந்தணி தடம்புயத் தழுவி னுளறோ. (கௌ)

[இனி இரண்டு பாட்டால் ஜலக்கிரீடை செய்தபின் தமபந்தி
யலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்முலை யம்மருங் ககறு நாமெனக்
கலுழவபோற் றண்டுளி கா லு மேகலை
நிலவுமிழ் பூணி னைக்கி யேர்பெற
விலகில் லுமிழ்கலை வீக்கி னுளறோ. (கஅ)

நகைநிலாத் தவழ்த்தென நானங் கோட்டிய
முகழ்முலை முன்றிலின் முத்தந் தாங்கினு
ளகின்றுத் தாமென் ருழவி லம்மவர்ச்
சுகழிகை வேய்த்தன டிலகந் தீட்டினுன். (கக)

கரிச்சரும் பரற்றுநார்த் காளை காமநோய்
தளிர்ந்தெழ மடமயிற் சாய நன்ருடுந்
தூனிப்புயல் கன்படு சோலை நாப்பனோர்
பரிக்கு மேனிலை மலர்ப்பள்ளி மேவினுன். (உ௦)

அரிக்குதற் கின்கினி சிலம்பொ டார்த்தன
புரிக்குழன் மலர்மழை பொழிந்து பொங்கிய
வரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயர்ந்த மங்கைதன்
றிருக்கிளர் முலைநலஞ் செம்ம னுண்ணவே. (உ௧)

ஏந்திள வனமுலை சாட வீர்நறுஞ்
சாந்துதீர்க் தெதிரெழி நவமு மார்பினுன்
பூந்துணர் பொதுளிய பொதும்பர் நாப்பனோர்
வாய்த்தபூங் கொடியொடு மணந்து வைகினுன். (உ௨)

புனல்வீளையாட்பேடலம் முற்றிற்று.

சூதாடுபடலம்.

இப்படலத்தால் குறைவின்றிய செல்வத்தை யனுபவிக்கும்
நான் விதிவழியால் அளவிறந்த துன்ப மறுப
வித்தற்குக் காரணமாகிய சூதாடல்
சொல்லப்படுகின்றது.

அவசீர்க்கழி னேடிவடி யாசிரிய லிருந்தம்.

வாம்பரித் தேரி னுறு மானையொன் கண்ணி னுந்
மேம்பலோ டினிது புல்லி யிடைவிடா தொழுது நாளி
லாம்பலம் போது காட்டு மணிதிகழ் பவளச் செவ்வாப்
காம்புறழ் தோளி னுட்குக் கருப்பம்வந் துற்ற தன்றே.

[இதனால் தமயத்தின் கருப்பக்குறிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

மெலியுதுண் மருங்கு தோன்ற வேயினங் தோள்க டேயட
நலனுறு செய்ய மேனி பாசொளி நரம்பு காட்ட
வலர்சுணங் கணிந்து விங்கி யழகுவிற் றிருந்த பொம்மன்
முலைமுகங் கருகிச் செல்வி முகமதி விளர்த்த தன்றே. (1)

குழைமுகங் கிழித்து நீண்ட கொழுங்கடை மழைக்கட்
பேதை, பொழிததீர்த் திங்கள் காட்டும் வலம்புரி வழுதுத்
பொங்கி, பொழுதொளி நிலை காலு நித்தில முயிர்த்த தென்
ன, மழைவி றலைய தோற்ற மாணினங் குழவி யின்றன. (2)

மழைகனி றலைய நம்பி பிறையென வளரு நாளிற் [புனை
கழைபுரை தோளி பின்னோர் கன்னிபை யுயிர்த்தான் மந்
குழலினுங் கணிந்த வந்திங் குதலைகேட் றருகி வெப்ப
முழைபுரு சீய மன்னு னுவகையின் மூழ்கி னுனே. (3)]

நிழலுமிழ்ந் துதிரங் காலும் வயிரவா னிடகர் கோமா
னெழுபுவி வேந்தர் யாரு மிடுதிதை கொணர்ந்தெஞ் ஞான்றுந்
தொழுதன ரேத்தி நிற்பத் தொடுகட லுடுத்த ஞால
முழுவது மொருகோ லோச்சி முறைவழா தளித்தானன்றே.

கோவடு குருதி வேலான் கொழுஞ்சுடர் பட்ட காலைச்
சேவடி கழுவ லின்றிச் செல்கடன் கழித்த னோக்கிங்
காவலற் சேருங் காலங் கருதுபு பன்னீ ராண்டு
மேவருந் தான்றி யுற்ற வெங்கலி மேயி னுனே. (4)]

கலிவிருத்தம்.

விட்புலத் தரசரு மேனை வேந்தரும்
வட்கனம் மன்னவன் மல்லன் மார்பகம்
பெட்புறு மடந்தையைப் பிரிப்பன் யானெனப்
புட்கரன் பாற்கலி போயி னானரோ. (எ)

வருகலி புட்கரன் வதன நோக்குறாக்
குரைகழ னானெனுங் கொற்ற வேந்தனே
யொருகுடை நீழலி னுலகங் காத்திட
விருநிலக் கிழமைந் யிழந்த தென்கொலோ. (அ)

வாட்டிறல் வேந்தனை மடந்தை தன்னொடுங்
காட்டிடைப் புதுத்திமண் காக்கு மன்னருள்
முட்டுணை தொழமுந் தாம நீன்முடி
குட்டுவ னினக்கெனச் சொல்லி னானரோ. (க)

சொல்லுங் கரிமகிழ் தாங்கிப் புட்கரன்
கொல்லிய வருதிதற் கூற்று மஞ்சுறு
மல்லந் தின்புய மன்னர் மன்னனை
வெல்லுமா நெங்ஙனம் விளம்பு வாயென்றான். (க)

எண்ணலை யாதுநா னிழைத்த வஞ்சனை
விண்ணவ ராயினும் விளக்கப் பாலரோ
வண்ணலைச் சூதினாற் படுப்ப லஞ்சனீ
கண்ணுறும் யான்கொடுங் கலியென் னானரோ. (கக)

முழையுறை கொடுவரி யனை ய மொயம்பினு
னுழையினிற் போதுமென் றுரைத்து வெங்கலி
மழவிடை யுருக்கொடு நிற்ப வன்சுட
ரிழைதவழ் மார்பினு னிவர்த்து போயினான். (கஉ)

உரவுரீர்க் கருங்கட லுலகு காவலன்
குரைகழல் பணிந்துதங் குறைகள் சாற்றுவா
னரசர்கண் டியிலமை முகிலி னூர்ப்புறு
முரசுகண் டியில்கிலா வாயின் முன்னினான். (கங)

மன்னவற் கெம்வர வுரைத்தி வாயிலோ
யென்னலு மாங்கல நெய்திக் கூறலுங்
கொன்னவில் வேலினுன் கொணர்க் வென்றன
னன்னவன் வருகென வவையி னெய்தினான். (கச)

கனகை தாகியோர் கவிதை நீழலில்
வனாகட லுலகெலாம் புரக்கு மன்னவன்
றனாயவிழ் தாமரைத் தாளில் வீழ்த்தெழு
மிளவலோ டளவளா யிருக்கு மேல்வையில். (கடு)

கொல்சின வாகைவேற் குரிசின் மல்லலேற்
றெல்லுமிழ் மணிக்கொடி யுயர்த்த தென்னென
வல்லடு சூதினி லேற்ற மன்னரை
வெல்கொடி யீதென விளம்பி னுனரோ. (கசு)

சொல்லிய வல்வுரை கேட்டுத் தாமணிக்
கல்லெனப் பணைத்துயர் கலவைத் தோளினை
வெல்கொடி யுயரிய விடலை சூதினி
வல்லையே லாடுதும் வருகென் றேதினை. (கௌ)

நஞ்சினிற் கொடியவன் புணர்ப்பி னம்மிறை
வஞ்சகச் சூதினின் மனம்வைத் தானென
வஞ்சின ரமைச்சரவ் வரசர் கோமகன்
செஞ்சரன் டொழுதிவை செப்பன் மேயினார். (கௌ)

சீலநற் றருமமெய் சிதைக்குந் தெண்டிரை
வேலைமுற் றிருநிலக் கிழமை வீழ்த்திடும்
மாலுறுத் திடுக்கவ ருடன் மன்னகை
கோலிழக் கரசர்தங் கொள்கைத் தென்பவே. (கசு)

கள்ளுண விரும்புதல் கழகஞ் சேர்தல்மா
லுள்ளுறப் பிறர்மனை நயத்த லொன்னலர்க்
கெள்ளரு ஞாட்பினு ளிரியல் செய்திடல்
வள்ளியோ யறநெறி வழக்கு மென்பவே. (௨௦)

ஐயநீ யாடுதற் கமைந்த சூதமற்
றெய்துநல் குரவினுக் கியைந்த தூதுவெம்
பொய்யினுக் கருந்துணை புன்மைக் கின்றதாய்
மெய்யினுக் குறுபகை யென்பர் மேலையோர். (௨௧)

எள்ளுக சூதினை யிகலி வென்றதூஉங்
கள்ளமேற் கொடுவலை கரத்து வேட்டுவ
ருள்ளுற வமைத்திடு முனைவை யோர்கிலாப்
புள்ளின மருந்தின போலு மென்பவே. (௨௨)

கலைக்கடல் கடத்துளார் கழறுங் கட்டுரை
 சிலைத்தழும் பிருத்ததோட் செம்மல் கேட்டுமி
 ருலப்பினு மறுக்கலே னுரைத்த வாய்மைநீர்
 விலக்குவ தென்னென விளம்பி னுனரோ. (௨௩)

மன்னவ னியைத்தவை மறுக்க லானென
 வின்னலும் றமைச்சராண் டிருப்ப வெங்கலி
 துன்னிய தானுழி துரந்த வாற்றினு
 முன்னருஞ் சூதினின் முயல்கின் றுனரோ. (௨௪)

நிழலுமிழ் வயிரொ ணிடார் கோமக
 னொழுகொளிப் பூணினு யொட்டம் யாதென
 மழவிடை யதனையான் வைப்ப நீயுமு
 னெழுதடன் ஞாலமு மியைக வென்றனன். (௨௫)

சூழ்வினைப் புணர்ப்பினுற் சொன் னா வாறியைந்
 தாழ்கடற் புவிதொழு மரச னுடவெங்
 காழ்மனக் கொடுங்கலி கவற்றின் வண்ணமாய்
 விழ்தலும் புட்கரன் வென்றிட் டானரோ. (௨௬)

கழைகவி புரர்முதக் களிறு தேர்பரி
 யிழைதவ ழிளமுலை மகளி ரீட்டிய
 விழுந்திக் குப்பைகள் வேலை சூழ்புவி
 முழுவதுந் தோற்றனன் முழவுந் தோரினுன். (௨௭)

அலைத்தையுந் தோற்றனை யருளி பார்க்கவுட்
 சினக்களி மாக்களி றனைய சிற்றந்தோய்
 மனத்திடை நினைக்குவ தென்னை வல்லதின்
 புனக்கொடிக் கியைந்திளிப் பொருதும் யாமென்றான்.

சூடாபேடலம் முற்றிற்று.

தகர் திருக்குபடலம்,

[இப்படலத்தாற் சூதிற் றேஸ்வியடைந்த நளன் தான
பழகிய அந்நகரத்தி னுள்ளாரோடும் வறியவனாய்த்
கூடியிருப்பதில் விழையாமல் அந்நகரைவிட்டு
நீங்கல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

என்றலு முறுவலித் திசைக்க லாதன
வொன்றுநீ யுரைத்திட லுலங்கொ டோளினாய்
வென்றநின் னசர்வயின் மேவலே னெனாத்
துன்றுகா னகஞ்செலத் துணிதன் மேயினான். (க)

வாட்டிறன் மன்னவன் கமல வாண்முக
மீட்டரு மரசிய லிழந்த போதினும்
பாட்டரிக் கூந்தல்வேந் தவையிற் பைத்தொடை
சூட்டிய ஞான்றினுந் துலங்கு கின்றதே. (உ)

சாமரை யிரட்டுன ரடைப்பை தாங்குநர்
நிழுகத் துமிழும்வா னேந்திச் செல்குன
ரேழுற யாரையும் விலக்கி யேந்தறான்
கோமக விரிவிதுறை கோயி லெய்தினான். (ங)

கற்றையங் கவரியுங் கால்செய் வட்டமுங்
கொற்றவென் கவிசையு மின்றிக் கோதைவேன்
மற்றடற் தோளினான் வருதல் காண்டலு
முற்றதை யென்கொலென் னுள்ளத் தெண்ணினான். (ஃ)

எண்ணிவந் திறைஞ்சிய வெழிற்கொம் பன்னவன்
மண்ணிய மதிநிகர் வதன நோக்குறப்
புண்ணுழை வேலெனப் புருத்த யாவையும்
நண்ணவர்க் கடந்தவே னம்பி கூறினான். (ஊ)

தாழ்தடக் கையினு வின்ன சாற்றலும்
வீழிவாய் மடமயில் லெய்து யிர்ப்பொயி
மாழ்கினன் வருத்தினன் பழைக்க ணீருகுத்
தாழ்வி யிதுவென வுள்ளந் தேறினான். (ஈ)

இந்திர சேனனென் நிசைக்கும் பேருடை
மைந்தனு மழலைவாய்க் கொடியு மாழ்துரு
துயந்திடக் கொண்டுபே ரோசை போயநின்
றந்தைதன் வளநகர் சார்க வென்றனன். (எ)

உயிர்நிகர் மக்களோ டுலங்கொ டோளிநான்
செயிரறு தந்தைபாற் செல்கென் றோதலும்
புயனறுங் கூந்தலாள் புண்ணி னூடெரி
யயினுழைந் தாலென வலமந் தேங்கினான். (அ)

நெடிபடு கானிடைத் தமிழை நீங்கிப்போய்ப்
படுபர லமளிமேற் பள்ளி கொள்ளவெங்
கடிநக ரடைந்துமெல் லணையிற் கண்படி
வடியனேற் கிதனினு மறனுண் டாங்கொலோ. (க)

என்றவ னுரைத்தலு மடங்க லேறான்
மென்றளிர் கவற்றுநின் மெல்லென் சீறடி
கன்றவெம் பரல்படு கானி னேகுதற்
கொன்றுமே லெனதுயி ருய்யுமோ வென்றான். (க0)

பொற்பினுக் குறையுளாம் பொன்னன் கொம்படு
யற்பினிற் பயந்தநம் மக்க ளாயிடை
யெற்பிரிந் துறைகுன ரேனு மெங்கன
நிற்பிரிந் தாற்றுவர் நிகழ்த்துவா யென்றான். (கக)

கூற்றுறழ் குருதிவேற் குருசில் மக்கடா
மாற்றினு மாற்றலா தனரின் மூழ்கினு
மாற்றருங் கற்பினார் மகிழ்னர் காஞ்செல
வேற்றுநா டுறைவது விழுமிதோ வென்றான். (கஉ)

விரிகட லமிழ்தழும் லேலை ஞாலமுஞ்
செருமுகத் தழலுமிழ் சிறுகண் யானையு
மெரிமணிக் குப்பையு மெறிதி னெய்தலா
மருமகப் பெறுதன்மற் றரிய தென்பவே. (கங)

விம்மிமின் னுழைமருங் கொசிய வீங்கிய
கொம்மைவெம் முலையினுப் குதலை மென்மொழிச்
செம்மைய வருமகப் பெறுத தீமையோர்க்
கிம்மையு மறுமையு மின்ப மில்லையால். (கச)

என்னலும் வணரிருங் கூத்த வேத்திழை
மன்னவ மழலைவாய் மக்க டம்மொடு
மின்னகு பரிதவேல் வீமன் மாகநர்
துன்னுதும் யாமெனச் சொல்லி னுளரோ. (10)

கோற்றெடி செல்வர்பாற் குறை விதந்துதின்
நேற்றின் றுயிர்கமற் திருத்த லீறிலா
வாற்றலு மானழ மறிவுங் கல்லியு
மாற்றருஞ் சீர்த்தியு மாற்று மென்பவே. (11)

மிக்கவெஞ் சமத்திடை வெருவி யோடின
ரொக்கலுன் புறத்தனி யுலகில் காழனார்
புக்குவேட் டகத்தினி லுன்னும் புன்மைபோர்
மக்களுட் பதடியென் னுரைக்கும் வைபமே. (12)

என்றலுந் திருவுள மின்ன தாதுமேன்
மன்றலந் தெரியலாய் மக்க டம்மைநம்
மின்றிகழ் மானவேல் விதர்ப்பன் மாகநர்
சென்றிடப் பணித்தரு ளென்று செப்பினான். (13)

தண்டலில் பாசனை நோக்கெத் தாதுநோர்
வண்டிமிர் தெரியலான் வநுத்தி மக்களை
வின்தொடு புரிசை சூழ் விதர்ப்பன் றன்னுரை
கொண்டனை போமெனக் கூறி னுளரோ. (14)

தீழ்விய தாதைதன் முகமுந் தாயந்த
முழுமதி யலையவான் முகமு ளெக்குறு
வழிவழி நீருக விம்பி விம்பிதின்
றழதனர் கண்டுளோ ரலக்க னெய்தவே. (15)

அலமரு மக்கட மாக மெங்கணு
முலைவழி யொழுதுபா னனைப்ப மோத்துவாய்
புலந்தரப் பற்பலநாற் புன்விக் கொண்டுக்கர்
சுலுத்தரு புனவினாற் கழவி னுளரோ. (16)

மடவா றன்றியு மதுரை வேந்தையும்
படுதாய ரொழிதென வாற்றிப் பாசனங்
குடலுயிர் பரிததென வெவகை மக்களைக்
கொடிநெடுந் தேர்மிசைக் கொண்டு போயினான். (17)

மிகைப்படு துன்பமும் விழைய மின்பமும்
மகத்திடை நிகரென நோக்கு மையனார்
தகைப்பருந் துயரொடு தளர்ந்து சாம்புமேன்
மகப்பிரி வினுத்துயர் வலிது யாவதே. (2௩)

சிலதியர் பரப்பிய தேங்கொண் மெல்லிதழ்
மலர்மிசை மிதிப்பினும் வருந்து சீறடி
நினைச்சப் படுபர னுறப்ப தேரிதை
புறவுவேழ் காண்பின் றொடர்ந்து போயினார். (2௪)

[இத முதல் காலுபாட்டால் நானை விடுத்தவர் செய்யை
சொல்லப்படுகின்றது.]

மீடவர றன்னொடு மதுகை லேந்தனைக்
சுமருத சமுதர்கா மறுகிற் காண்டலு
பிடித்து மரவென லேங்கி யேங்கின்
றுடல்வெறுத் துருக வழல்கின் றுர்சிலர். (2௫)

மண்ணிய மணிவரை யலைய மாப்பினன்
பெயர்வாக வ் களித்தளிப் போதை தவனொடு
நன்னாநுங் காவிரை நடத்தல் காணலோ
கண்ணனை படைத்தனன் கமலத் தோனென்பார். (26)

மல்லி திவப்பு மண்ணர் மன்னவ
னெல்லாம் ஹபநுழ் தேசக் காண்டலு
மொல்லையில் வெடித்தயி ரொழுகு தில்லைபாற்
கக்கிலும வலியதோ கவலு மெஞ்சென்பார். (2௭)

தாயினு மருள்பரி தரணி மன்னவன்
போயினன் சாவிடை யென்ற போழ்தினின்
மாட்டிமப் பெற்றலே மன்னர் மன்னன்பா
மேயகப் பரப்பின ரெமமில் யாரென்பார். (2௮)

[இப்பாட்டால் மந்திரி முதலாயினோர் வருந்துதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஹிதொழு மரசரு மமைச்சர் வெள்ளமு
மடவிய ரனைவரு னமந்த ரீட்டமுங்
கொடிமெடு விதி யாய்க் குறுகி பெங்கணங்
கடல்மடை திறத்தெனக் கலுழ்த்திட் டாரரோ. (2௯)

[இப்பாட்டால் அரண்மனைத் தடுத்தற்கு அவன் கோட்டாட்டி
லீழிவு கூறப்படுகின்றது.]

பொய்யுறு தீமொழி புசுக்கி லேனென
வையந் பெம்மையிங் காளில் நோந்துதன்
சையகப் படுத்தினை காணி லேகியின்
மெய்யினும் பொய்ம்மையே விழுமி தாமென்பார். (௩௦)

[இப்பாட்டால் இவ்விடங்களில் பொய்யுரைப்பினும் வழுவுவ
வெனக் கூறப்படுகின்றது.]

இன்னுயி ருய்யுமீங் சென்ற போழ்தினும்
பொன்னவிர் முலையினுர் புலந்த காலையும்
முன்னருஞ் சூதினும் பொய்ம்மை மூர்வேற்
கன்னவி றேறாவினாய் கழற லாமென்பார். (௩௧)

[இப்பாட்டால் தங்களுரையை என்கொள்ளாதது கண்டு
மத்திரி முதலாயினுர் வருத்தமடைந்தா
ரெனப்படுகின்றது.]

என்டிசைத் தலைவரு மெழில்கண் டேழுறத்
தொண்டைவாய் மடமயின் மாலை சூட்டுநாள்
புண்டரு கோட்டுவெங் கனித்திற் போதரல்
கண்டக ணிவற்றையுங் காணு மோவென்பார். (௩௨)

[இப்பாட்டால் னாளிடத் தன்புன்னவராய்ப் புலம்புகின்ற
அனைவர்க்கும் புத்தகரன் பொருமையால்
கொடியவாக்கினை விதித்தா னெனப்
படுகின்றது.]

மன்னவ னேகுதற் கிாங்கி மாழ்சுனர்
துன்னநங் காரிடைத் தொடர்ந்து செல்குன
ரின்னுயிர் செகுப்பலென் றிசையில் புன்மையோ
னந்நக ரிடைமுர சறைவித் தானரோ. (௩௩)

வசைபடு மன்னவன் வாய்மை யாலறை
விசிபுர சொலிரெனி வெறுப்பக் கேட்டலு
மிசைபடு மன்னவற் கிரங்கி னேரெலா
மசுணமென் புள்ளென வலமந் தேங்கினார். (௩௪)

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் நான் மந்திரி முதலானோர்க்கு
விடைசொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வெருத்திழைப் போதரு மமைச்சர் வான்முதம்
புரிந்தன னோக்கிய பொருளில் வாய்மையான்
விரிந்தநூற் கேள்வியீ ரறத்தை வேரோடு
மரிந்தனப் பெற்பிநித் தாற்ற லாடையால். (௩௫)

மேவருஞ் சூதிலிற் றேற்ற மேதினி
யாவதும் வென்றல தான வெண்ணுதல்
கோளியல் பன்றவ னானே மேற்கொடு
நீவிசென் வாய்மையை நிறுத்து வீரென்றான். (௩௬)

முனரியால் வெந்தவெங் சூனின் மொய்துக
ளன்பொடு புலப்பின ரமுத கட்கடைத்
துவியினி வெத்தனர் தொடர வெந்திறற்
களிமதக் களிற்றினுன் காலி னேகினான். (௩௭)

திருகுவிஞ் சினக்கலி செல்வன் பின்னொடர்
பரிசடை யாவுமெய் பதைத்து மீடா
முருகுதற் பொற்பினுன் முன்ன ரேகிய
வருகெறி தெரிவுறு வஞ்ச மாற்றினான். (௩௮)

ஆற்றுவஞ் சலையினு எழகு வாய்த்தபொற்
கோற்றொடி தன்னொடுங் கொற்ற மன்னவன்
நேற்றதல் காண்கிலார் துயர மெய்திகின்
றுத்தெழு கண்ணின ருன்ன மாங்குலர். (௩௯)

ஆயின மீச்சிருள் புரிய மெம்பிரான்
லாமமென் மரடிச் சுவடு காண்கிலேம்
பேயினன் யாண்டெவர் புனர்ப்பி னுயதும்
மாமமென் தருகெறி மருங்கிற் தேடுவார். (௪௦)

தேடினர் புருமிடற் தெரிய லாடையில்
வாடின ரருகெறி மருங்கி னோர்வழி
கூடின நின்னுயிர் கூற்றங் கைக்கொள
வீடின ராமென வீழ்ந்து விம்மினார். (௪௧)

கொன்னுனை யலங்கல்வேற் சுவவுக் தோலினான்
சென்னெறி கண்களிற் றெரியக் காண்கில
நின்ன னுற் றமுதமு தேங்கி யேங்கியத்
தொன்னக மடைந்தனர் தொடர்ந்து னோரெலாம். ()

[இதுமுத லேழுபாட்டால் நளன் சென்றபின்
அத்தேயத்திலுண்டாகிய செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

பறவைகள் குடும்பையுட் பார்ப்ப ருத்தில
கறவைகள் புனிற்றினங் கன்றுக் கூட்டில
நறவுயிர்த் தலர்கில மலர்க ணாமவே
லிறைவனே கினன்வனத் தென்ற பின்னரே. (சக)

வான்மறந் தனதுளி வழங்க லின்னிசைத்
தேன்மறந் தனமட மகளிர் தேங் சழல்
பான்மறந் தனபசந் குழவி பாய்குட்
கான்மத மறந்தன களிகல் யானையே. (சச)

மலர்ப்பசந் தாழ்துழந் மகளிர் கேள்வர்பாற்
புலந்தலுங் கலந்தலும் பொருந்து றுமையா
லலத்தக மிழந்தன குஞ்சி யந்தலார்
முலைச்சவ டிழந்தன முழுதத் தோள்களே. (சடு)

அள்ளிலே வேந்தனா ரங்கை மீதுவைத்
தெள்ளரு மென்மொழி பிறிற் லின்மையால்
வள்ளவா யாரபு துண்ணும் வன்சிறைக்
கள்ளையுந் தேன்மொழி கிளக்க லற்றவே. (சசு)

வாம்பரி யிழந்தன வாவு மைங்கதி
யேம்பலின் விழவணி யிழந்த கோமறு
காம்பல்வா யிழந்தன முயவ லாரகற்
றிம்புகை யிழந்தன செம்பொன் மாடமே. (சஎ)

பாவல ரிழந்தனர் பரிசி லுண்பலி
தேவரு மிழந்தனர் களியின் லீமையாற்
காவல னெடிபடு காவரி லேகலால்
யாவரு மிழந்தன ரின்ப மென்பவே. (சஉ)

அறந்தலை மயங்கின பொய்மை யார்த்தன
மறந்தலை யெடுத்தன லீமை மன்னெ
திறம்பின மனுநெறி தவங்க டுர்த்தன
நிறைந்தன வஞ்சனை நேமி யெங்குமே. (சஈ)

நகர் நீங்குபடலம் முற்றியு.

கான்புருபடலம்.

இப்படலத்தால் தன்னகரைநிட்டு நீங்கிய நளமகாராசன் பிறர்
நகரில் தன்னிலை தப்பிச் செல்வசில் விரும்பப்பின்றிக்
கானகம் புருதல் சொல்லப்படுகின்றது.

[இது முதல் மூன்றுபாட்டால் நளன் சென்றவிடத் துண்டாகிய
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவீருத்தம்.

கரிமயில் சூனித்திடக் கால் மன்றியுந்
துளிமுகில் பிணிற்றின துணர்த்த புங்கொடி
முலிசீரீன தவிர்த்தன முகைத்த வயந்தரு
நகரிகடற் முனையா வடந்த கானமே. (க)

விள்ளநு மதரிடை வெண்பும் வெம்பரல்
கள்ளவிழ் மலர்வனக் குழைந்த காட்டின
வொள்ளமுற் கதிர்கட ளுலரும் வெஞ்சுரம்
உள்ளவாய் மலர்விநி மருதம் போன்றதே. (உ)

உறுசெய் தூன்சுவைத் தூடம்பு விக்ரிய
வாறலை சுள்வரு மவிய ராமினார்
வேறினி யுரைப்பதென் வெருவு மாடுனாடு
மாறுகொ ளுழுவையு மாற்றந் தீர்க்கவே. (ங)

ஆபிடை யுயிர்திக ரணங்க னுனொடு
மேயதன் னகர்வயின் விசம்பு போழ்த்தலாங்
காய்கதிர் துழைகலாக் காவி னுடல்போற்
போயின னாழலுயிற் புலவு வேலினான். (ச)

அள்ளிலைப் பூணின னேரு மாற்றிடைக்
கொள்ளாவண் டுனமிழி நலவு கூட்டுனும்
வள்ளவாய் மலரசிழ் வானி யங்கரைப்
புள்ளருக் கொடுகலி போயி னுனரோ. (ரு)

வானியின் மருங்குநன் மணிகள் கோத்தெனத்
தூவியம் பொற்சிறை மென்புட் டோன்றலு
மோவிய ரெழுநாடு முருவப் பைங்கொடி
காவியங் கண்ணினை களிப்ப நோக்கினான். (க)

பன்மலர் கஞலிய பனிகொள் வானியிற்
பொன்னவர் கொடுஞ்சிறைப் புள்ளை நோக்குற
மன்னம் மணதிலை முடுத்த வன்சிறை
யன்னமென் புள்ளினீ தழகு வாய்ந்ததே. (எ)

மற்றுமோ நயிரென வளர்ந்த பூவையுஞ்
சொற்றாடு கள்ளையு மறப்பத் தாமணிப்
பொற்றடக் தோளினாய் பொன்னம் புள்ளினைப்
பற்றிநீ தருகெனப் பணிந்து கூறினான். (அ)

ஓர்துகி லிருவாந முடுக்து மற்றையோர்
காரகிற் றீட்டினை கமழ நீளிகொண்
டேர்குடி யிருந்தன விலைகொள் புண்ணியு
வார்சிறைப் புள்ளினை வளைத்து மென்றனன். (க)

கருத்தடங் கண்ணி நன் னுள்ளங் காமுறத்
திருத்துவெற் ற - க்கையான் றகலிற் சேர்த்தலும்
பொருத்திய னுகிலொடும் வஞ்சர் பூண்டெதி
ரிருந்தபுள் ளந்தரத் தெழுந்து போயதே. (க0)

புனை துகில் கவர்க்குபைம் பொன்னி றத்தபுள்
பவியிந லிசும்பினிற் பறத்தல் காண்டலு
மனைவிச னருந்துயர் நோக்கி மாழ்கினான்
வினைவலி யிதுவென மெலிவு நீக்கினான். (கக)

கல்லதர் நடந்துபுங் கமலம் வாட்டிய
மெல்லடி சுவப்புறல் வீழி வாய்மயிற்
கொல்லுமே பெனமன முருகி யுந்தையூர்
செல்லுநீ னொழியிது வென்று செப்பினான். (கஉ)

ஆங்குது கேட்டலு முழுது மாழ்குகொந்
திங்குகின் னடியனேன் பிழைக்க தியாதுகொல்
புங்குழற் குடிகிலைய் பொரியி லேற்றனை
நீங்குவோ வில்வரை நிகழ்த்தி னுமென்றான். (கங)

செயிற்று மதிமுகம் பசப்பச் சிந்தைமொர்
தயர்வொடு கண்பணித் தவலங் கோடலை
மயிலியற் பேதைதிற்ப் பிரிந்து வாள்வெனே
யுயிர்ப்பிசித் தாலுட லுய்யு மோவென்றான். (கசு)

முருகுநீர்த் தவிரின முடி பூங்குழற்
கருதரு பெருந்துயர் காண்கி லேனெனப்
பரிநெடுந் தேரொடும் பரிதி வானவ
னுரவுநீர்க் கருங்கட லொளித்திட் டானரோ. (கந)

மாயிரு ஞாலமும் வானு தங்கிய
பாயிருட் கங்குலிற் பாவை தன்னைநீம்
போயரின் முற்றிய பொலிவின் மண்டப
மேயின னரசர்கோன் விதியின் கொட்டினால். (கக)

இன்னகிற் புனைதவழிற் சிவிர்தின் மென்மைய
பன்மல ரமலிமேற் பள்ளி கொள்பவர்
புன்னுனை பரந்தவெம் பொடி கொள் பார்மிசை
மன்னின ஈழநிலும் வலிதி யாவதே. (கா)

ஆனிச்சமென் புதுமல ரமணி மேயினும்
பணித்திடு மெய்யொப் பணதத்து வாடுவேன்
எனிப்படு ஐளனெவம் பொடியிற் கண்படி.
லினித்தமி யேனுபி ரெங்க னுப்யமே. (கடி)

கண்ணகன் புனிக் கெலாங் களைக னைய
தன்மதி நெடுங்குடை விகர்ப்பன் றுர்துழ
னண்ணா மித்தாய நுழந்து நண்ணுமே
லெண்ணிம்மற் றியார்துய ரெப்திடா ரென்றான். (கக)

வளைகட லுலகினின் மன்னர் தாடொழ
வளைபரிப் ஸபந்தகி சுறையு மெம்மிரான்
முளரியா லெங்கணு மறற்று மண்டபத்
தெவியர்போ லிருத்திகொ லென்று விம்மினான். (20)

தூதங்கணீர் துடைத்துமெய் தைவந் தாயிழை
நடுங்கலென் றுற்சீட நள்ளி யாமத்து
மடங்கல்போன் மொய்ம்புடை மன்னர் மன்னவன்
சூடங்கைமேற் றுயின்றனள் பொன்னங் கொம்பனாள்.

சான்புகுபடலம் முற்றிற்று.

பிரிவுறுபடலம்.

ஓப்படலத்தால் கானிடத்துச் சென்ற நளமகராசன் அவ்
விடத்தில் தமயத்தி படும் பெருந் துன்பத்தைக் கண்டு
சகிக்காதவனாய் அதற்குக் காரணந் தானாகையால்
தான் பிரிந்தால் அவள சிறுதுயருடன் அருகி
லுள்ள தன் தாய் வீட்டை யடைவா
ளென் மெண்ணிப் பிரிகுறல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்படு மின்னென மிளிர்நு மாகமு
மண்படத் துயரொரு வடிவு கொண்டெனக்
கண்படு தோதையை நோக்கிக் காவலன்
புண்படு நெஞ்சொடும் புலம்பி யெண்ணினான். (த)

நண்ணருங் கானேலாந் தொடர்ந்து நண்ணுமேற்
கண்ணினு லிவடுயர் காண லாவதே
பெண்ணருங் கலத்தினைப் பிரியிற் றந்தையு
ரண்ணிய தவ்வுழி யடைந்து லைகுமால். (2)

வீரியலர்ப் பூங்குழல் விழிச்சி லீங்கிலாட்
பிரிசுவ தரித்தினிப் பிரிய வெண்ணிலோ
வொரு தகி லாயதித் துகிலே யூறுசெய்
கருவியிங் கேதெனக் கருத்தி னெண்ணினான். (ங)

எண்ணிய துணர்ந்திலர்ப் பிரிப்ப முன்னமே
கண்ணிய வஞ்சகக் கலியும் வான தாய்
நண்ணி முன் கிடத்தலு மெடுத்த நாமவே
லண்ணலுந் துகினை விரிந்திட டானவோ. (ச)

சில்லரி நெடுங்கணுள் தெருளு றுகை
மெல்லெனக் கொடுக்கையி னீங்கி வெய்துயிர்த்
தொல்லையி லுயிரிங்கி முடம்பு போன்மென
வல்லலங் கடலிடை யழுத்தி னுனவோ. (சி)

எழமகன் றுலினி யெங்கொ லாமென
வழமுயிர் துறந்தென வவச மேற்கொனா
விழமிவட் காக்கென மெலிந்து தெய்வதந்
தொழுமினை யனபல துன்ப மெய்துமால். (சு)

செல்லும்வெந் துயரொடுஞ் செல்லக் காலெழா
தொல்லைபின் மீநும்வெய் துயிர்த்து மொண்ணுதல்
கல்லத ரிடைத்தனி பேசுந் பேய்க்கணங்
கொல்லுமென் றுருயிர் குகழந்து சாப்புமால். (எ)

அயிடை யின்னணம் வறந்தி யன்புகூர்
வேயுறழ் தோளியைப் பிரிந்து வெஞ்சின
மாயவெங் கொடுங்கலி வயத்த னுதலிற்
போயினன் பித்தூறிற் பொருவில் வாய்மையான். (அ)

நள்ளிநட் டோறுவெங் கானி னாமவே
எள்ளிலைப் பூணினு என்கன்று போதலும்
எள்ளருந் துயரொடு மெலிந்து கண்படும்
பிள்ளைமா னோக்கிதன் செய்கை பேசுவாம். (க)

நீடிய துயில்சிறி துணர்ந்து நேரிழை
யாடகத் தொழிக்கையா லீணைக்கக் காண்கிலா
ஹடினள் பதைத்தன னுயிர்ப்பு விங்கின
டேடினள் காந்தளஞ் செங்கை நீட்டியே. (க0)

அயிடை காண்கிலா தழங்கிச் செங்கடை
பாயரி நெடுங்கணி ரருளி பாய்தரத்
துயமென் மலர்க்கர நெரித்துத் துண்ணென
வாய்வெரீஇ யால்வயி றதுக்கி மாழ்கினான். (கக)

தெளித்தபூம் பள்ளியிற் சிறிது நீங்கினு
மளப்பருந் துயரொடு மலல மெய்துவேன்
தளிப்பெயற் கஞ்சுலிற் றமியன் மாழ்குற
வொளித்தநீ தனிவளை யாடி லுய்வலோ. (கஉ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கான்றருயி ரொழுக்கக் கண்ணீர் சவுளலைப்ப
ஆன்றோய் கணைபட் பிழலும் பிணைபொத்தேன்
மான்றே ரரசர் முடியுழந் வார்த்துற்காற்
றேன்றலென் கண்களிப்ப வின்னமுமென் றோன்றிலையே.()

நேரலார் போரேறே நிடதத்தார் கோமானே
யாரவரை மாப்பா வளியே னுநிர்க்குயிரே
காரிருள்வா யான்புலம்பக் கானகத்து விட்டகன்றுஞ்
சாறலையா லின்னு மி துவோயின் றண்ணலியே. (கச)

நெஞ்ச மெலிவே னினது தடந்தோளுங்
கஞ்ச மலர்முக டிங் காணுது கண்பனிப்ப
மஞ்சதவழ் வெற்பெறிந்த வச்சிரத்தோ னன்றளித்த
விஞ்சை பயின்று வளையாட் டயருதியோ. (கரு)

ஞாலத் திருணடப்ப நாட்கமலம் வாய்நெகிழ்
வேலைத் திகரமுதட்டில் வெப்பியா னெழுத்தனனான்
மாலைக் கதிரவடிவேன் மன்னர் பெருமானே
காலைக் கடலகடன் கழிந்த வாராயே. (கசு)

மன்னவனே யிப்பிறப்பிற் கண்டு மணந்திலனே
லின்னமொரு பிறப்பி லாணு லு மேழையேன்
றன்னந் தலியே யிருந்துதவ மாற்றியுமுன்
பொன்னகல முள்ளுருகப் புல்லா தொழிவேனே. (கசு)

வாவு மிளமாங்காண் மார்க்காண் மடப்பிடி காண்
கூவுங் கரியசூயில் காண்மென் புள்ளினங்கா
ளாவி யெனமேலி யகலே மெனவகன்ற
காவலன்றான் போன வழியெனக்குக் காட்டிரே. (கசு)

என்னு வருந் யிருகண்ணீ ராலியுகத்
தன்னுத் தழும்பப் புலம்பித் தமிழளாய்
மின்னு ரிடைநுடங்கச் செல்வாள் விறல்வேந்தன்
பொன்னு ரடிநோக்கிப் பூங்கொடிபோல் வீழ்ந்தழுதாள். (க)

ஐயன் கமல வடிச்சவடு காண்டலுமே
வெய்ய னுயரவிட மீதூர வாய்புலராச்
செய்ய கமல மலரிற் நிருவனையாள்
கையறவா நெஞ்சங் கலுழா யுயிர்சோர்ந்தாள். (20)

இவ்வாறு துன்பக் கடலி னிடைமுழ்கும்
மைவார் தடங்கண் மடமாதின் செவ்விழுகுஞ்
செவ்வான் மதியமெனச் செங்கட் டையெயிற்று
வெவ்வா யரவ முருத்து விழங்கியதே. (21)

நெய்த்தோரின் ஐழ்க்கி நிணம்பருகும் வைவேலோய்
பைத்தோர் கொடுந்தறுகட் பாங்கள் விழுங்கியதா
லெய்த்தே னுயிர்காத்தற் கெய்தா யெனவழுதாண்
மைத்தோய் குவளைமதர் நெடுங்கண் வாணுதலே. (உஉ)

பொங்கழல்வெங் கானகத்துப் பூவையழுங் குரல்கேட்
டங்கோர் சிலைக்கை யடல்வேடன் வச்சுணுகி
வெங்க னாரவெறிந்து வெவ்வா யிடைநின்றங்
கொங்கவீழு மென்கூந்தற் கோதைதலை நீக்கினனாள். (உ௩)

அடிசீர்க்கழி டேடிவடியாசிரிய லிருத்தம்.

வெய்ய வரவின் பருவாயின் விடுத்த மடமா னெழி
னோக்கி, மையல் கூர்ந்த நெஞ்சினனாய் வரிவிற் றடக்கை
வயவேடன், நெய்யின் முலைமேற் புல்லுசற்சுத் தொடரத்
துஞ்சா வருங்கற்பின், றைபன் முனிந்து நோக்குதலுஞ்
சாம்ப ராயிற் றவனுடலே. (உ௪)

கற்பி னழலாற் கொடுஞ்சிலைக்கை வேட னுடலங் கரி
யாக்கிப், பொற்பின் றுறைபோய் நலங்கனிந்த பொன்னம்
பாவை புலம்பெய்தி, வெற்பி னுயர்தோள் வேந்துசெலும்
வெங்கான் றுருவி யேகுசலு, மற்பின் முனிவர் தவயிபற்
றுஞ் சாலை நோக்கி யருகணைந்தாள். (உ௫)

அடைந்த மாநின் முகனோக்கி யாரை நீவெவ் வழற்
காணி, னடந்து தனியே யித்தலையிற் போந்த தென்னை நளின
மலர்த், தடங்கண் கலுழ்த்து புலம்பெய்துந் தன்மை யெவன்
கொல் சாற்றுகென, மடந்தை புதுந்த வாறனைத்து முனிவர்
கேட்ப வகுத்துரைத்தாள். (உ௬)

கேட்ட வளவி லுளபுருகிக் கிள்ளை மருட்டும் பனி
மொழியாப், வாட்ட மொழிதி நிற்பிரிந்த வடிவே னனைச
கின்னாணி, னுட்டங் களிப்பக் கண்டுமுன்போ னலம்பெற்
றிருசதி யெனநவிலா, வீட்டுந் தலத்தோர் மறைக்கிழவ ரிரு
க்கை நோக்கி யேகினரால் (உ௭)

பிதிர்த்த பசும்பொற் றிதலைமுலைப் பெய்ப்பூங் கோதை
பிணைபோல்வா, னெதிர்த்த வணியர் வழித்துணையா வேகிக்
கதர்மா மணியரன்றி, யதிர்த்து புனல்பாய் பேராற்றங்
கரையி னுறையு மரையிருளின், முதிர்ந்த சினத்துப பிறைக்
கோட்டு முரிக் களிஞ்ஞன் றணுகியதால். (உ௮)

அணுகி யாங்குப் புலம்பெய்து மலர்நூல் கோதை மயி
லொழிய, வணிக மாக்க வியாவரையு மதமால் யானை கொன்
றேகத், துணைவந் தடைந்தோர் யாவரையுந் தொலைத்து நட
ந்த பருஉத்தடக்கை, யிணைவெண் கோட்டுக் களிற்றென்னை
யெற்கொல் லாத தெனக்கலுழந்தாள். (உக)

சாத லொழிந்த வழிச்செல்வோர் துணையா வுள்ளந்
தளர்வெய்திப், பாத மலர்கொப் புளமெய்திப் பனிக்கப் பரல்
வெங் கானிறந்து, கோதை வடிவேல் வலனைந்து குவவுந்
திணிறோட் சுவாகுவெனுந், சேதி பதிதன் வளநகர்த்
சென்றாள் விதர்ப்பன் சேயிழையே. (உ௫)

துணிபட்டொழிந்த மென்றுகிலுஞ் சுடர்விட் டொளிர
மண்ணாத, மணியிற் றோன்றி மாசடைந்த வடிவும் விரிந்த
வார்குழலும், பிணியுற் றுழலு நெஞ்சமுமாய்ப் பித்தே
றினர்போற் கோமறுகி, லணுகச் சேதி பதிதாய்கண் டார்
கொ லிவளென் றையுற்றாள். (உ௬)

பொன்னம் பாவையுடன்முழுதும் புகையுண் டென்
னச் சளிமழுங்கு, மின்னுண் மருங்குற் கில்லோதி யனங்கோ
வரசர் மடமகளோ, வென்னத் தெருளே னீங்கிலளை யின்
டுக் கொணர்தி ரெனமருங்கில், மன்னு மகளிர் தமைப்பணி
ப்ப விடைகொண் டவரு மருகணைந்தார். (உ௭)

அடைந்த மாதர் தனிப்போந்த வணங்கின் கமல முக
நோக்கிக், கடைந்த மணிச்செப் பெனப்புடைத்துக் கறித்தா
வீங்கும் வனமுலையாய், படங்கொ ளரவின் முடிசிடந்த பார்
தாங் கிறைவன் றணையின்ற, மடந்தை வருகென் றன்னொ
ன்ன வானோய் மாடத் தினிதடைந்தாள். (உ௮)

வந்த மடமான் முகநோக்கி வரிவண் தேப் பொதிபளி
ழ்ந்த, வந்தன் கமல மலர்கவற்றி யழகு வாய்ந்த முகம்பசப்
பச், சிந்தை தளர்ந்து தனிபோதற் குற்ற தெவன்கொல்
சேயிழையா, யுந்தை யாருன றலைவனெவ னுன்பேர் யாதிங்
குறையென்றாள். (உ௯)

வீமண் புதல்வி புகழ்நிடத வேந்தர் கோமான் மனைக்கிழத்தி
நாமம் பகரிற் றமயந்தி யென்பா டன்கோ னண்ணலற்குக்
காமர் நிதியும் வளநாடுஞ் சூதி னிழந்து கானிடைப்போ [ன்.
யாமந் தனின்மற் றவட்பிரிய வவளைத் தேடி யீண்டணைந்தே

அனைய மடமா னுயிர்த்தோழி யானென்றுரைப்ப வக
மகிழ்ந்து, தனிய னாகிக் கொடுங்கானிற் றலைவன் பிரியத்
தளர்த்தேங்கும், கனைவண் டிமிருங் குருங்குழலைக் காணு
மளவு பிந்கரி, லீனையல் வாழி யிருத்தியென விசைந்தாங்
கவளு மிருத்தனளால். (நக)

காதல் கூர்ந்து தன்மகனாஞ் சனந்தைக் கதிர்வாண்
முகநோக்கி, மாதர் நோக்கிம் மடவரலை வருந்தா தளித்தி
யெனலோடு, மேதமின்றி யவள் காப்ப விருத்தாண் மற்றிங்
கிதுநிற்க, கோதை வடிவே னளற்குற்ற செய்தி யனைத்துங்
கூறுவாம். (ந௭)

பிரிவுறுபடலம் முற்றிற்று.

வேற்றுருவமைந்த படலம்:

[இப்படலத்தால் நளமகாராஜனுக்கு நாட்டிற் செல்லினும்
பிறாறியா திருக்கும்படி வேற்றுரு வமைந்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கள்ளு யிர்க்குமென் மலர்க்குமுற் காமர்பூங் கொடியை
நள்ளி ருட்பொழு தகன்றன னண்ணருங் கானிற்
றள்ளு தற்கருந் துயரொடு போதலுந் தழலு
மொள்ள ழற்புகைக் கொழுந்தெழக் கண்டன னுரவோன். (1)

செஞ்ச டர்ச்சிகை வளைதலிற் நெருமா லெய்தி
நஞ்ச யிர்க்கும்வா ளரவொன்று நாமவே ிறைவ
தஞ்ச நீயெனை யனித்தியென் னுரைத்தலுந் தாழா
தஞ்ச லஞ்சலென் றடைந்தனன் மடங்கலே றனையான். (2)

கனைசெ முஞ்சுடர்க் கொழுங்கனல் படர்தலிற் கரிந்து
பனைம றிந்தெனக் கிடந்ததோர் பாந்தனை நோக்க
வனைபொ லன்சுழற் றிரிசிலோர் மறையவன் முனிவா
னினைவி னுந்தனிப் பெயர்ந்திடு நிலைமையொன் றிலனால். (3)

அழலி னின்றெடுத் தைபிரண் டடிப்புறத் தகற்றின்
முழுவ லன்பொடு நன்விழைக் ருவலென மொழிந்து
தழற்கட் பாம்புடல் சுருக்கலுந் தழலொன் வரத்தா
லெழுவி னீன்கரத் தாலெடுத் தழற்புறத் திட்டான். (4)

கடமெ ரிக்கணிந் தகற்றலுங் கதிரோளி விரிக்கு
மதிர்பொ லன்சுழ லரசர்கோன் மெய்புறத் திண்டி
ழுதிர்சி னத்தவா ளரவுதன் முன்னுந் வெடுப்ப
விதுகு லத்துயர் வேந்தனும் வேற்றுரு வமைந்தான். (5)

கருணை செய்தெனைப் புரந்தநிற் கடித்தது முன்னை
யுருவு கண்ணுறி லொன்னலர் செருப்பரென் பதனாற்
பொருவி லோயினி வாகுவ னெனும்பெயர் புனையா
விருது பன்னன்வா முயோத்திமா நகரினை குதியால். (6)

ஏந்த லேகியம் மன்னவன் சூதனு வியைந்து
கூந்தன் மாவுளந் தெரிதரு விஞ்சைநீ கொடுப்பி
னாய்ந்த சூதுவெல் விஞ்சைநின் பாலவ னளிக்குஞ்
சார்த மென்முலைத் தமயந்தி தன்னொடுஞ் சார்வாய். (எ)

பின்னர் மன்னநின் பெருநிலக் கிழமையும் பெறுதி
முன்னை மாணுரு வெளிதனிற் பெற்றிட முன்னி
லின்ன பூந்துகில் புனைதியென் றிருதுகி லளித்துத்
தன்னு ருக்கொடு போயது தழல்வீழிப் பார்தன். (அ)

அதிர் பொ லன்கழ லரசர்கோ னவ்வயி னீங்கிப்
பிதிர்ச ணங்கணி வெம்முலைப் பெய்வளைத் தடந்தோன்
மதர்வை நோக்கிதன் வாணகை யெனவுயிர் வருத்துங்
கதிர்செய் நித்திலம் வான்மெறி திரைக்கடல் கண்டான். (இ)

வஞ்சர் நெஞ்சினுழ் கழிபிலேர் மடநடை யன்ன
மஞ்சி றைப்புறத் தாருயிர்ப் பெடையினை யணைத்துக்
கஞ்ச நாண்மலர்ச் சேக்கையிற் கண்பட னேக்கி
நெஞ்ச மாழ்குற நெடிதுயிர்த் தயர்வொடு நின்றான். (க)

சுடர்செய் முத்தமு நேமியம் புள்ளுமென் றுகரு
நெடிது நோக்கந் நேரிழை மூரலு முலையும்
வடிவ மைந்தமெல் விரலுமீங் கெய்திய வாற்றற்
கடலில் வீழ்ந்துயிர் துறந்தன ளெனமனங் கலுழ்ந்தான். (ஈ)

ஆவி யன்னதோ ரணங்கினை யரையிரு ணீத்த
பாவி யேன்முக நோக்குறிற் பழிவரு மென்றே
மேவு சேக்கையிற் குருகினம் பேட்டினம் வெருவிச்
சேவ லோடகன் தேருவ தெனமனந் திகைத்தான். (கஉ)

நவ்வி நோக்கித் தகைமதி முகமெனச் சிறந்த
தெய்வ நாண்மலர்ப் போதவிழ் பூந்துக டிமிர்ந்து
கவ்வை வெண்டினைத் துளியெறி தென்றலங் கன்று
தைவ ருந்தொறு மெய்பதைத் தாருயிர் தளர்ந்தான். (கங)

இன்ன தன்மையன் வைகலீ ரைந்துபோ யிறப்பக்
சன்னல் வேலியங் கழனிபிற களிச்சுரும் பரற்றும்
பொன்னந் தாமரைப் பொருட்டி ன்மேன் மடப்பெடை புல்லி
யன்னங் கண்படு வெள்ளநீ ரயோத்திரா டடைந்தான். (ஐ)

இருது பன்னனைக் காண்டலு மெத்தொழில் வல்லை
மருவு நாமமென் கூறென வாருவ னென்பே
ருருவ வாய்பரித் தேரினி தூர்குவ னும்ப
ரரும ருந்தென வடுதொழில் புரிவனென் றறைந்தான். (கடு)

வேந்த னவ்வுரை கேட்டலும் வியன்மணி நெடுந்தேர்
கூந்தன் மாவுள மறிந்தனை குறிப்பினூர் குதியே
லாய்ந்த செம்பொனோ ராயிரம் வைந்லு மளிப்ப
லேய்ந்த வெண்ணிரு பாகரோ டிருத்தியென் றிசைத்தான்.()

அன்ன வாறநேர் தலங்குளைப் புரவிமான் தேர்க்கு
மன்ன னாகிய நிடதர்கோன் வைகலும் புலம்பித்
துன்னு கானிடை நீத்தவன் துயரமீக் கூர
வென்ன ளாயின ளோவென விரங்குவெய் துயிர்ப்பான். (கள)

உயிர்த்து மெய்தளர்ந் துருகிய வேந்தனை யுளத்தி
லயிர்த்தொர் சாரதி யுற்றதை யெவன்கொலென் றறைய
வெயிற்கொ டுக்கதிர் மறைந்துழி வெவ்வழற் கானிற்
பயிர்ப்பில் கோதையைத் தீர்த்தனன் பரிவிலே னென்றான்.()

வேற்றருவமைந்தபடலம் முற்றிற்று.

வீமன் தேடவிட்ட படலம்.

[இப்படலத்தால் வீமராஜன் தமயந்தி நான் இருவரையும்
தேடுதற்கு அதற்கு உரியோரை விடுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநீலைத்துறை.

இனைய னாகிய மன்னவ னிவ்வுழி யிருப்ப
வனைக ருங்கழல் விதர்ப்பர்கோன் மறையவர்க் கூயென்
றனைய தன்னெடு நனனையுந் தேடிநீர் தந்தா
னினைவ யாவையுந் தருகுவ னெனவவர் கேர்ந்தார். (க)

தரங்க வாரிதி சூழ்தரு தகைமைசா லுலக
மொருங்கு தேடியுங் காண்கில ருலப்பிலார் திரிய [யோன்
வரங்கொள் கேள்வியன் சுவேதனென் றுரைக்குமோர் மறை
கருங்கட் பேதையைச் சேடிபன் மலைவயிற் கண்டான். (உ)

மாசு பூத்தொளி மழுங்குபு மண்ணுற மணியிற்
றேச ழிந்திடு தெரிவைதன் றிருமுக நோக்கி
யேச லிவ்விட் கோவிவை யெய்துமற் றென்னு
வாசில் கேள்வியோன் கலுழந்தனன் றுயர்க்கட லாழ்ந்தான்.

அழுவ தெல் கொலென் றுயிழை வினவதின் றுதை
முழுவ லன்புடைத் தோழன்யான் மொய்த்ததின் றமருங்
குழுவு நின்னிரு குரவருந் திங்கில ரென்னத்
தொழுது மைக்கணீர் முலைத்தடம் பெருகமெய் சோர்ந்தாள்.

கந்த வாரகுழற் காரிகை யழுதல்கேட் டிவட்குத்
தந்தை யாரெவற் குரியளித் தனிரியல் தனித்து
வந்த வாறெவ னிலனைப் புணர்ந்ததெவ் வாறென்
றந்த னுளனை வினவினன் சுவாகுவை யளித்தாள். (ரு)

மாது கேட்டியிம் மடவரல் விதர்ப்பர்கோன் புதல்வி
காத னாயக னிடதர்கோன் காசினி முழுதுஞ்
சூகி னுலிழந் திவளையுங் கானிடைத் துறந்தா
னா லாவிட் டேடென விதர்ப்பர்கோ னறைந்தான். (சு)

தேண்டி யெங்கணுங் கண்டிலன் நிருவைநின் மனையிற்
காண்டல் செய்தனன் கன்னலிற் பழுத்தமென் மொழியாண்
மாண்ட பேரெழில் வாணுதல் வயங்கிய மறுவா
லீண்டு ணர்ந்தனன் யானென மறையவ னிசைத்தான். (எ)

அதிக ளத்தலு மணிநுதன் மாசினை யகற்றக்
கதிரெ றித்தலிற் கண்வழுக் குற்றன கூச
மதிநு தற்புறத் திலகிய மறுவினை நோக்கித்
ததைம லர்க்குழற் றமயந்தி யிவளென வுணர்ந்தான். (அ)

வனைம லர்க்குழன் மங்கைநின் னன்னையும் யானும்
யுனைக ருங்கழற் றதர்மன்றன் புதல்விய ராவே
மெனலு மன்னைத னினை மலர்ச் சேறடி யிறைஞ்சிக்
கனைக ருங்கடல் கரைபுரண் டாலெனக் கலுழ்ந்தான். (க)

இன்ன ளென்றனை யுணர்வதன் முன்னமு மீன்ற
வன்னை யாமென வளித்தனை யன்புமீ தூர
மன்னு மென்னுயிர் மக்களைக் காண்பதற் கெந்தை
பொன்ன கர்க்கெனை விடுத்தியென் றின்னுரை புகன்றான். (இ)

உரைசெய் மாற்றமோர்ந் துள்ளுயி ருருகுறத் தழுவித்
கரைசெய் வேலையிற் கருந்தடங் கண்கணி ருகுப்ப
வெரிம ணிப்பொலன் சிவிகையி னிருள்கனிற் தொழுகும்
விரைசெய் கோதையை விதர்ப்பர்கோ னகர்வயின் விடுத்தான்.

கொள்ளை வண்டினங் கட்டுணு நறுமலர்க் கோதை
யள்ள லங்கருஞ் சேற்றிடை யரக்கிதழ் விரிந்த
வள்ள வாய்ச்செழுந் தமலமேன் மடவனந் துயில்கூர்
வெள்ள நீர்வயல் விதர்ப்பர்கோ னகரமே யினளால். (க2)

அழுத வுண்கணு மற்றமெல் லாடையு மலங்கற்
கழுமச் சூட்டுபு கைசெயாக் கருங்குழற் காடும் [ன்
விழியி னோக்கலும் விதர்ப்பர்கோன் வெய்துயிர்த் தயர்ந்தா
றழவி யன்னைய ருறுதுயர் சாற்றலாந் தகைத்தே. (க3)

காட்டி னள்ளிருட் காலையிற் காவல னீத்த
திட்டொ ணுவெழிற் றெரிவையைத் தேடினன் கொணர்ந்த
மூட்டு முத்தழன் முறைமையின் வளர்த்திடு சுவேதன்
வேட்ட யாவையுங் கொள்கென வளித்தனன் வீமன். (க4)

மக்கள் வாண்முக நோக்கியு மடவர நெஞ்ச
நெக்கு வாடுதல் கண்டநற் றுயுள நெகிழ்ந்து
கக்கு செந்தழற் காலவேற் காதலற் குறுகி
நக்க பூங்கழ னளனையு நாடுகென் றுரைத்தாள். (கரு)

ஓட ரீக்கனா ஞுரைத்தலு மொற்றரைக் கூவி
யாட கப்பசும் பொலன்கழ னளனைநீ ராய்த்து
தேடி வம்மினென் றரசர்கோன் றிசைதொறுஞ் செலுத்த
நாடி னுரவர் நனிகடல் வரைப்பெலா நடந்தே. (கசு)

துருவு மொற்றரி லொருவன்மீண் டணங்கின்முன் றேன்றி
யரிவை மூதெயி லயோத்திமா நகரினி லடைந்தேன்
புரிக ருக்குழன் டனைவியைப் போக்கினன் புலம்பும்
ஒருவ னிவவுழி யுண்டுகொ லெனவினா வினனால். (கௌ)

ஓகை யோடெனக் கொருவனாங் குளங்கனிந் துருகி
வாகை வெஞ்சிலை யிருதுபன் னற்குயர் மான்தேர்ப்
பாகன் கொய்யுளைப் பரியுளந் தேர்பவ னொருவன்
றேகை யைப்பிரிந் தாரஞ் ருழப்பவன் சோர்வான். (கஅ)

அழனி லாதனா வமிர்தென வடுந்தொழில் புரிவோன்
மழக னிறற்றினன் னடையினன் வாசுவ நென்போ
னெழுவு லாந்திணி தோளின னீங்குள நென்ன
வொழுகு பூங்கொடி மருங்குலா யுணர்ந்தனன் வந்தேன். (க)

வீமன் தேடவிட்ட படலம் முற்றிற்று.

கலிநீங்குபடலம்.

புப்படலத்தால் நாளாடத்தில் பொருந்தி வருத்தியிருந்த
கலியன் நான் அகூஷித்தை யறித்தபின் அவ
னிடத்தில் நில்லாது விட்டு நீங்குதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

க

என்று கூறிய வந்தணற் கிருகிதி வழங்கி
நன்று நின்னுரை யின்னமு மயோத்தியி னண்ணி
மன்றன் மாலேவே விருதுபன் னற்குள மகிழ்வ
தொன்று கூறுவ துளதென வுரைத்தன்மே யினளால். (க)

நாட்ட மூன்றுடை நாயகன் வரத்தினு னங்கை
மீட்டுங் கன்னிகை யாயினள் சுயம்வரம் விழைந்தாள்
கேட்டு மாநிலக் கிழவரு மவ்வுழி யிறுத்தார்
பூட்டு வார்கிலை மன்னநீ போத்யேற் போவாய். (உ)

நாளே நன்மணம் புணர்வது திடதநா டனிக்துங்
காளே யாருயி ருளன்கொலோ கழிந்தனன் கொல்லோ
வாளி மொய்ம்பினு பென்றுநீ யறைமகன் வறைந்தாள்
வாளே வென்றரி பரந்துமை தோய்த்தகன் மடவான். (ங)

சுருதி நூற்றுறை போயவன் றுனைவினி லெய்தி
யிருது பன்னனை யடைந்திவை யாவையு மியம்ப
மரும லர்க்குமுன் மன்றல்கேட் டலுமுள மகிழ்வுற்
றுருவ வாம்பரித் தேர்விடு வாகுவற் குடைப்பான். (ச)

திளரு நுண்ணிடைத் தமயந்தி சுயம்வரம் நாளே
யுளைவ யப்பசும் புரவியி னுள்ளமோர் தனையேற்
றெவியுங் கேள்வியாய் ளிரைவினிற் செலுத்துக தேபென்
றளிமு ரன்றுபைத் தேனுக் தாரினு னறைந்தான். (ஞ)

கேட்ட வாகுவன் கனியென மிழற்றுதீங் கிளவி
காட்டு ணீத்தது நினைத்தன ளாயினுங் கற்பு
நாட்டு கின்றவ ளித்திறம் புரியுமோ நம்மைக்
ட்டு தற்கூலி னைத்தன ளாமெனக் குறித்தான். (சு)

நொதில்வ யப்பரித் தேர்பண்ணி நொய்தினிற் கொணரா
வெறுழுவ வித்தடந் தோனினுப் தேர்மிசை யிவரி
னறம லர்ப்பசம் பூந்தொடை விதர்ப்பர்கோ னுட்டி
லுறுவ லிப்பகல் கழிவதன் முன்னென வுரைத்தான். (எ)

என்று கூறலு மிளங்கதிர்ப் பரிதிபோ லிறைவன்
குன்று போலுயர் டொடிஞ்சியந் தேர்மிசைக் கொள்ள
நின்ற யாவரும் வியப்புற நினைவருங் கடுப்பின்
மன்ற லந்தொடை வாசுகன் வாம்பரி விடுத்தான். (அ)

விடுத்த வாம்பரி வருந்தலு மெய்த்தவர் தனக்குக்
கொடுத்த விஞ்சையைக் கொய்யுளைப் பரியொடுங் கூறக்
கடுப்பை யாவரு முணர்ந்திலர் கால்விசைத் தோடி
யடுத்த வாரகழல் விதர்ப்பர்கோ னணிகெழு நாட்டில். (க)

கூந்தன் மாவுள மறிதலிற் சாலிகோத் திரனே
வாய்த்த கேள்வியின் மாதலி யோவன்றி நானு
மேந்தல் வேற்றுரு வெடுத்தன னெவென வெண்ணி
வேந்தர் வேந்தனு மணிமுடி துளக்கினன் வியந்தான். (க0)

முத்த வெண்குடை வேந்தர்கோன் முழவுறழ் தடந்தோ
ளுத்த சீயமந் தெறிச்சுடை வீழ்தலு முணர்ந்து
தத்து வாம்பரி நிறுவியத் துறநரு சென்னப்
பத்தி யோசனை கடந்தது தேரெனப் பகர்ந்தான். (கக)

இன்ன வாய்மைகேட் டரசனும் வியப்புட னேகப்
பின்னு மையிரு காவத மகன்றதற் பின்னர்
முன்னர்த் தோன்றிய தளியினம் பெடையோடு மூசப்
பொன்னந் தாதுகு பூந்துணர்ப் பொறியரைந் தான்றி. (கஉ)

தான்றி மாமரந் தோன்றலுந் தேரினைத் தகைத்துத்
தோன்று மிம்மரத் திலைகளுந் தொக்கமென் பழனு
மூன்று கோடியே முப்பதிற் திரண்டென மொழிப
வான்ற கேள்வியோ னெண்ணியற் றுமென வியந்தான். (கஃ)

இனைய விஞ்சைமற் றெனக்குநீ யளித்தனை யென்னிற்
றுனைவ யப்பரி யுளமுணர் விஞ்சையான் சொல்வன்
வனைபொ லன்கழன் மணிமுடி மன்னவென் றுரைப்ப
வனைய விஞ்சையை வாசுகந் களித்தன னன்றே. (கௌ)

இருது பன்னனவ் விஞ்சையை வாசுகந் கீய
மருவி நின்றவன் கலிதணந் தேகுவா ளரவ
மெரிசெய் வெவ்விடங் கான்றலி னிதயநெக் குருகி
வெருவி வாய்விடா விடத்தினை யுமிழ்ந்தன னன்றே. (கரு)

தணந்த வெந்திறற் கலியனைச் சபிக்குவ நென்னாக்
கணங்கொள் வண்டிமிர் தாரிண னுளத்திடைக் கருத
லுணர்ந்த வெங்கலி தமயந்தி யுரைத்தசா பத்தா
லணங்க ராவுமிழ் விடத்தினு லின்றள வயர்ந்தேன். (கசு)

இழைத்த தீவினை தணந்தன னின்றதொட் டென்பேர்
வழுத்தி னாரையு மருவலன் மன்னவென் றேத்த
வழுற்கொ டுஞ்சினந் தணித்தன னுடல்வே லரசன்
குழைந்த தான்றியி லேறினன் கொடியவெங் கலியே. (கௌ)

கலிநீங்கு படலம் முற்றப்பெற்றது.

தேவியைக்கண்ணுற்ற படலம்.

புப்படலத்தால் கலி நீங்கியபின்பு நளமகாராசன் வீமனது
குண்டின நகரத்தில் வந்து பூண்டு வருடம் பிரிவுற்ற
தனது தேவியாகிய தாபந்தியைக் காண்டல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ட மென்மலர் நறவினை விளரியஞ் சுரும்பு
ருண்டு துஞ்சுதார் நிடதர்கோன் தோர்கடி. தோட்டி.
மண்டு திம்புன லகழிருந் மாமதிற் குடுமிக்
கொண்டல் கண்படு குண்டின புரத்தில்வத் தடைந்தான். (க)

சில்லி யத்தடந் தேர்வரு கம்பலை கேளா
வொல்லை யித்திறந் தேர்விட நளனலா தொருவர்
வல்ல ரோடுவன மனத்திடை பெண்ணிமற் றினையோ
னல்ல னேலுயிர் துறப்பெனன் றுன்னின ளனங்கே. (உ)

மருவு பாகனைத் தேரொடும் வாழிலி னிறுவி
யிருது பன்னனவ் வீமன்மாட் டேகலு மெதிராப்
புரிவ யாவையும் புரிந்துபல் காவதம் போக்கி
யுருவப் பூணிணுய் வந்தமை யெவன்கொலென் றுரைத்தான்.

ஈங்க டைந்தது மன்னநிற் காணிய வென லும்
வீங்கு தோளினு னினியநன் மொழிபல கிளம்பிப்
பாங்கு ளார்தமை யுறைபுனொன் றமைக்கெனப் பணிப்ப
வாங்கு விண்ணவர் நகரினும் விழுமிதொன் றமைத்தார். (ச)

இருது பன்னன்வேந் தருளினு லவ்வயி னெய்தி
யரசர் யாவருந் தொக்கில ராய்வளைப் பனைத்தோள்
விரைசெய் கோதைதன் சுயம்வர மென்னவே தியன்முன்[ன்
னுரைசெய் மாற்றமற் றென்கொலென் றயிர்த்தன னுரைந்தா

சாந்த மென்முலைத் தமயந்தி தோழியை நோக்கிப்
போந்த மன்னவன் பொற்றடந் தேரிடைப் பிணித்த
கூந்தன் மாவிடு சாரதி கொற்றவே னளனும்
வேந்த னோடுவன வுணர்ந்திவண் வருகென விடுத்தாள். (ஈ)

கொங்கு வாய்மடுத் தினவண்டு கூட்டுணுங் கூந்தற்
றில்கள் வாண்முகத் தெரிவைதன் னேவலிற் றிறம்பா
மங்கை யெய்திமற் றியாவனீ யெத்தொழில் வல்லை
யிங்கு வந்தவா றென்னென வாகுவ னிகைப்பான். (எ)

வீரிம லர்க்குழற் றமயந்தி சுயம்வரம் வேட்ட
வீருது பன்னன்மான் றேர்விடும் வாகுவ னென்பேர்
புரிவல் வெந்தழ லின்றிபு மடைத்தொழில் புனலற்
றுருகு பாலையிற் றீம்புன றருவலென் றுரைத்தான். (அ)

இன்ன விஞ்சைக ணளனலா தறிஞர்
யன்ன வன்றாக் கொண்டனை போலுமவ் வரசன்
மன்னி வாழ்வதெந் நகர்வயின் வகுத்துரை யென்றான்
பொன்ன வாஞ்சுணங் கரும்பிய புணர்முலைப் பூவை. (க)

மேய விஞ்சையோர் நளனொடுங் கற்றிலன் விதல்வேற்
சேய னுனினி துறைவதிவ் விடமெனத் தெருளேன்
றாய கற்பினார் காதலர் துறப்பினு மற்றோர்
நாய கற்பெற நினைவார்கொ லோவென நவின்றான். (க0)

இன்ன கூறலு மடவரல் கதுமென வேகி
மின்ன னாருடன் கேட்டன யாவையும் விளம்பி
யன்ன வன்றன துருவலான் மொழிசுவ தனைத்து
முன்னி னம்மிறை மொழிவதே போன்மென மொழிந்தான்.

மொழிதல் கேட்டலு மொய்குழல் வாலரி யுதவி
யழலி லாதிவை யடுவது காண்டியென் றறையக்
குழைகொள் வாண்முகந் கொம்பு னவனுழைக் குறுகி
யிழைகொள் பூண்முலை சொற்றவா றிசைத்தன ளிர்தான். (1)

ஈந்த வாலரி பெய்தபொற் குழிசிதீ யின்றி
யாய்த் கேள்வியான் றெடுகுலு மடிசிலா யமைய
லேய்த் பூங்குழல் கண்டுபோப் வெம்முலைப் பொறையற்
சாய்த் துண்ணிடைத் தமயந்தி தன்னொடு மொழிந்தான். (2)

அழலு நீருடின் றமிழ்தென வடுதொழில் கேட்டுக்
குழையு நெஞ்சின ளின்னுயிர்க் கொழுநென் றெண்ணி
விசுழல் னெடுதன் மக்களை யவனுழை விடுத்தான்
மழலை மென்மொழி மக்களு மன்னன்மாட் டடைந்தார். (3)

அடைந்த மக்களைக் காண்டலு மழலிடு மெழுகி
 னுடைந்த துள்ளீ ருற்றிருந் தொழுகின் நெடுங்கண்
 டொடர்ந்த மும்மல முருக்கிவெம் பவக்கட ரெலையக்
 கடந்து னோர்களுங் கடப்பரோ மக்கண்மேற் காதல்.

மழலை மென்மொழி மக்களைக் காண்டலு மன்ன
 னழுது துன்புற லாய்வளைத் தோழிகண் டேகித்
 தொழுது சொற்றலுங் கொழுநா மென்பது துணிந்து
 முழுவ லன்புடைத் தாயொடு தந்தைபான் மொழிந்தான். (1)

மழைத்த டங்களுண் மன்னவன் பணியினால் வேந்தை
 யழைத்து வம்மென வாய்வளைத் தோழியை விடுப்பக்
 குழைத்த பூங்கொடி யன்னவள் வாகுகற் குறுகித்
 தழைத்த காதலால் வருகென மன்னனுஞ் சார்ந்தான். (கஎ)

மறுவில் கற்பினன் மானவேன் மன்னவன் வரலும்
 குறைவி லன்பினன் பிழையிலன் கண்படை கொள்வா
 ளிறைய ரீப்பரு மனைவியை யிருள்படு கானி
 லறனி முக்குறு நளனல தியாவரே யகல்வார். (கஆ)

என்று கண்கணி ரிடையறு தொழுகிட மாசு
 துன்று மேனியுந் துணிபடு மடையு மாகி
 நின்ற மாதிரை நோக்கின னெட்டுயிர்ப் பெறிந்து
 குன்றி ஈண்டென வீங்குதோட் கொற்றவன் கூறும். (கக)

அலர்மு லைப்பசுங் கொடியறு யரையிருட் போதிற்
 கலிவ யத்தனய்க் காட்டிடை நீத்தன னின்னை
 நலியும் வெங்கலி தணந்தபின் னண்ணின னின்பான்
 மெலியன் மீட்டுமோர் சுயம்வரம் வேட்டதென் னென்றான்.

நிதிதர் கோவினை யயோத்திசி னேடினன் கண்டேன்
 படரு நேலென வந்தொரு மறையவன் பகரக்
 கடிதி னெய்துவான் மணவினை யிழைத்தனன் கருத்தி
 லடிய னேன்றனை யையுமே லெனமொழிந் தழுதான். (உக)

முன்னை நல்லுருக் காட்டென ருற்றிழை மொழியப்
 பன்ன கத்திறை யுதளிய பூந்துகில் பரிவான்
 மன்ன ரேறனுன் புனைதலு மாணுரு வெய்திக்
 கன்னல் வேளினுங் கவினலங் கனிந்திட நின்றான். (உஉ)

நின்ற மன்னனை நிரைவளைக் கைம்மலர் கூப்பி
மன்ற லங்குழன் மடவரல் வணங்கின ணிற்ப
வென்றி வேலுடை விதர்ப்பர்கோன் விளைந்தமை கேட்டுத்
துன்று தன்கிளை மன்னவர் சூழ்வரப் புருந்தான். (௨௩)

அன்ன காலையி லகலிரு விசம்பிலோர் வாணி
மன்ன கேட்டியிம் மடவர றன்னைமூ வாண்டு
மின்ன லீன்றியா மளித்தனஞ் சுயம்வர மென்னு
வுன்னை யிவ்வுழிக் கூட்டுதற் கொண்டோடி யிழைத்தான். ()

வடபு லத்தினி னோக்குநர் மாசற விளங்குங்
கடவுண் மீனினுந் தொழுதகு கற்பினர்க் கரசாங்
கொடிம ருங்குலை யையுறு தருளெனக் கூர்வே
னிடதர் கோமகன் மகிழ்வுற நிகழ்ந்ததை யன்றே. (௨௫)

தமர வேலையி னந்தர துந்துமி தழங்க
வமரர் யாவரும் பூமழை பொழிந்துநின் றூர்த்தா
ருமிழ்செ முங்கதிர் மணிமுடி வீமனு முவந்தான்
குமர னன்னவன் கோல்வளைத் தோளியை யடைந்தான். (௨௬)

மண்க ளித்தது மாதிரங் களித்தன மலர்மேற்
பெண்க ளித்தனள் பேரறங் களித்தன கண்டோர்
கண்க ளித்தன களித்தன கலைவலோர் நெஞ்சம்
விண்க ளித்தன களித்தது வீமன்மா நகரம். (௨௭)

உருவ வொண்கழ னிடதர்கோன் வெளிப்பட லோரா
விருது பன்னனாங் கறிந்தபி னவனுழை யெய்தி
யரச நின்னையா னறிந்திடா தியற்றிய வனைத்துந்
திருவு ளங்கொளா தருளெனச் சேவடி தொழுதான். (௨௮)

செய்ய தாடொழு மன்னனைச் செங்கையாற் றழுவிக்
கொய்யு னைப்பரி யுளமறி விஞ்சையுங் கொடுத்து
மையின் மாமதி முகமலர்ந் தின்னுரை வழங்கி
பைய னேவவவ வரசனு மயோத்திரா டடைந்தான். (௨௯)

அரசாட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நான் தமயந்தியை யடைந்தபின்பு
அவளோடு தனது நிடததேசத்திற் சென்று
புட்கரனை வென்று அரசாட்சி செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கொங்குன் வர்குழற் கொம்மைவெம் முலைநலம் பருகித்
திங்க னொன்றவ ணிருந்தபின் நெண்டிரை யுயித்த
வங்கன் மாநிலம் புரத்திடு மாமனோ டார்த்த
பொங்கு தானையோ டெழுந்தனன் புலவுவேற் குரிசில். (க)

மழைம தக்களி யானையுங் கலினவாம் பரியுஞ்
செழும னித்தடந் தேர்களும் வயவருஞ் செறிய
வெழுக டற்புவி மன்னரு மிறைஞ்சினர் செல்ல
வழலு யிர்க்கும்வே லரசனு நிடதநா டடைந்தான். (உ)

சூதெ யிற்புறத் திறுத்தபின் மொய்யமர் தொடங்கப்
போதல் செய்கவெம் போர்த்தொழிற் கஞ்சினை யாகிற்
காத லிற்கவ றுநிவான் வருகெனக் கழறித்
தூது போக்கினன் புட்கரன் றனக்குவேற் றோன்றல். (ங)

போய தூதுவர் புட்கரற் கித்திறம் புகல
வாயுங் சேள்வினா லமைச்சொடும் வேறிருந் தாய்ந்து
காயும் போரினில் வேறன்மற் றரிதெனக் கருதி
மாய வெங்கவ றுநிவான் வருகென விடுத்தான். (ச)

விட்ட தூதுவ ருரைத்தசொற் கேட்டலும் விரிந்து
மட்டு லாந்தொடை மாற்பினுன் மாநக ரெய்திக்
கட்டு வர்குழற் புட்கர கவறுநா மாடற்
கொட்டம் யாதென வுரைத்தன னுலங்கெழு தோளான். (ஃ)

வயிர வாட்படை மன்னவர் மன்னநீ தோற்பின்
முயலி லாமதி நூத்திடு முழுநெறிக் குவளை
யபர நீண்டகட் டேவியை யனித்திபான் றேறம்பி
னுமிரி னோடுமின் னுலகெலாந் தருவனென் னுரைத்தான். (௩)

அன்ன வாறியைந் தாடலும் புட்கரன் றேறப்ப
மன்ன முன்னநீ வென்றதுங் கொடுங்கலி வயத்தா
லின்ன தாருபிர் றேர்த்தன நெம்பியா தலினு
றென்ன கர்க்கனி தேகெனப் பணித்தனன் றேன்றல். (௪)

பணித லைக்கொடு புட்கரன் போதலும் பன்னூற்
கணிதர் சொற்றநல லோரையிற் கடிநக ரெய்தி
யணிபொ லங்கழன் மன்னவன் விதர்ப்பர்கோ னணித்த
மணிசெய் மேகலை வாணநற் கொற்றரை விடுத்தான். (௫)

ஒற்ற ரேகியன் விதர்ப்பர்கோன் றன்னுழை யுரைப்ப
வற்ற மில்லென வரும்பொரு ளாங்கவர்க் கனித்துக்
கற்றை வார்துழன் மதர்நெடுங் கண்ணியைக் கணிதர்
சொற்ற லோரையில் விடுத்தனன் றேன்றன் மா நகரில். (௬)

வெள்ளத் தானையு மகனிநுஞ் சூழ்வர வேந்த
னுள்ளத் தாமரை மலருறை யோடரித் கண்ணுள்
வள்ளத் தாமரைப் பொருட்டின்மேல் வண்டுகன் படுக்கு
மள்ளத் தீம்புனற் கழனிசூழ் நிடதநா டடைந்தாள். (௭)

நவ்வி றோக்கியர் சூழ்வர நகைகிலா வெறிக்குங்
கொவ்வை வாய்மலர்ப் பூங்குழற் குவிமுலை மடத்தை
தெய்வ நான்மலர்க் தவிசுழி நெருமக ளென்ன
வெய்வ மில்லதோ ரெரிமணிச் சிவிகைகின் நிழிர்தான்.

பருதி வானவ நெதிர்தலும் பணிமிதழ் விரிந்த
முருகு லாந றுந் தாமரை போன்முத மலரா
வருகு றுண்ணிடை யின்னுயிர்க் காதல னம்பொற்
நிருவ நான்மலர்ச் சேவடி சென்னியிற் றெழுதாள். (௮)

தொழுத மங்கையைச் சுடர்மணித் தடக்கையா லெடுத்துக்
கொழுதி வண்டினங் கூட்டுணுந் தெரியறழ் மாப்பி
னுழகு வெம்முலை சூங்குமச் சேற்றிடை யொளிப்பத்
தழுவி னுனவ டேம்பிய வின்னுயிர் தனித்தாள். (௯)

திருந்து மாமணிச் செய்துந் துத் தெளிபுனற் றடமும்
 விருந்து வேனிலாற் கெதிரிய விரைமலர்க் காவும்
 முருந்து வாணகை முகிழ்முலை மடந்தையோ டாடிப்
 பொருந்த வண்ணிடைப் போகமுண் டெவந்தனர் போன்றான்.

ஆழி சூழ்புவி முழுவது மாழியொன் றுருட்டி
 வாழி நல்லறம் புரிந்தரு மகம்பல வாற்றிச்
 சூழி மால்வரைப் பிடருறு சமையொழித் தாறப்
 பாழி யம்புயத் துலகெலாம் பரித்தினி திருந்தான். (கரு)

அரசாட்சிப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக படலம் 28-க்கு, (பாயிரமுள்பட) செய்யுள் 1173.

நைடதமூலம்

முற்றுப்பெற்றது.

7600

உ

சிவமயம்.

நைததம்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அரக்கெறி	5	அவாழை	5
அகலிநாவிசும்பு	100	அரசர்கோன்	161	அவிர் பூ	39
அக்ஷிசும்	64	அரத்தமுண்	79	அவ்வழி	116
அக்ஷியங்க	152	அரவமேசலை	159	அவ்வரை	97
	8	அரிக்குறங்கிண்	162	அழகினைச்	128
அங்கண்மா	92	அருத்திக்	153	அழகுவாய்ப்ப	141
அங்ஙண்வானக	61	அருத்தவத்	28	அழலிலாது	183
அங்ஙண்வானத்	140	அருத்தவனை	77	அழலினின்	183
அங்கலுழ்மேனி	84	அருப்புமென்	144	அழலுநீரு	193
அஞ்சனமெழுத	125	அருமருத்த	133	அழுவதென்	187
அடிதொழு	170	அருமறைக்கி	5	அழுவதென்	1-6
அடைந்தமக்க	194	அருமறைமு-வரு	151	அளிக்கொரு	25
அடைந்தமாதர்	181	அருமறைமு-வர்	154	அளிமுரலணி	19
அடைந்தமாதின்	180	அரும்பின	17	அளிசிறிடி	119
அணங்கினு	14	அருவமாயணு	71	அளியின	27
அணங்குநோய்	158	அருவமாயு	72	அள்ளிக்கொள	166
அணித்தாய	38	அரு	12	அள்ளிலைப்பூ	174
அணுகியாங்கு	181	அலங்கலங்கு	146	அள்ளிலைமணி	148
அண்டருலக	78	அலங்குளை	112	அள்ளிலைவடி	124
அண்ணலங்	150	அலமருமக்க	169	அள்ளிலைவெற்	173
அண்ணறன்	85	அலரினமீது	71	அறத்தலை	173
அதிர்வொலன்	184	அலர்முலைப்ப	194	அறற்கருங்	118
அதுகினத்த	187	அலர்முலையம்	162	அறகான்	69
அத்தகைய	76	அலர்வார்	51	அறைகழல்	187
அத்திறத்தெரி	74	அலைகடலுயிர்	127	அறைபொற்	43
அச்சாமரை	67	அலைத்தடங்க	57	அங்கனை	13
அத்துகினை	162	அலையொலி	21	அணிச்சமென்பு	176
அமிழ்தினை	122	அலைவாய்	70	அணிச்சமென்ம	25
அமைத்தட	112	அல்லலுழந்த	139	அனைத்தையுந்	166
அமைப்பருந்	134	அல்லலுற்ற	56	அனையமடமா	182
அயிலெடுத்	136	அல்லியங்க	149	அன்றியுந்	95
அயிலவாளி	104	அல்லியங்கோ	5	அன்னகாலையில	195
அயினிகீர்	117	அல்லினிருண்	60	அன்னகாலையிலா	74

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அன்னங்கண்	2	இருகடம்புய	92	இன்னவாறுளத்	92
அன்னந்தோடரு	54	இருதுபன்னன்	191	இன்னவிஞ்சை	193
அன்னமுடைசெ	78	இருதுபன்னனை	185	இன்னவைநிகழ்	93
அன்னமுடைத்த	53	இருதுபன்னன்	192	இன்னவைநிகழ்	144
அன்னமுடைத்த	55	இருவிசம்பொரு	89	இன்னனென்	187
அன்னவாறு	197	இரைத்தயர்	23	இன்னிசை	86
அன்னவாறு	185	இவனழந்	80	இன்னுயிருய்யு	171
அன்னைதாடொ	143	இவ்வாறிரு	53	ஈ	
அன்னையுப்ப	25	இவ்வாறுசெ	45	ஈங்கடைந்தது	192
அன்னையமம்	119	இவ்வாறுதுன்ப	179	ஈங்கிவனின்ன	153
ஓ		இவழசுடரெறி	118	ஈங்கிவன்	56
ஆகுலத்து	25	இழைத்த	191	ஈங்கிவ்வாறு	54
ஆங்கதுசேடலு	175	இழைபரலின்க	100	ஈங்கிமன்கள்	51
ஆங்கதுசேடலா	81	இழைபரலின்ன	121	ஈந்தவா	193
ஆங்கவன்மேல்	76	இழையுரை	124	ஈர்க்கிடை	112
ஆடவரோடு	9	இழையிடை	31	உ	
ஆண்டுகை	139	இழைவளர்முலை	86	உடல்சின	130
ஆம்பலப்போது	140	இனையவிஞ்சை	190	உடையிறை	147
ஆயவெள்ளம்	53	இனையனவம்	154	உடைப்பெரும்	81
ஆயிடைகாண்	178	இனையனவாசவ	82	உண்ணிறை	92
ஆயிடையின்	173	இனையனவுரை	89	உண்ணெகிழ்	80
ஆயிடையுயர்	171	இனையனுகிய	186	உதககங்கு	143
ஆயினுமினி	172	இன்பக்கலவி	53	உயிருதவி	49
ஆயிவன்ன	184	இன்புனைக்	155	உயிர்த்துமெய்	185
ஆசிரிசுப்பவி	198	இன்னகளத்தி	138	உயிர்சைர்	168
ஆற்றல்காணா	95	இன்னகாரிருட்	64	உரவுகீர்க்குல	81
ஆற்றல்கான்	121	இன்னகிற்	176	உரவுகீர்க்குல	164
ஆற்றுவுஞ்சின	172	இன்னகூடலு	195	உரவுகீர்க்கு	111
ஆற்றுலேன்வி	141	இன்னகை	111	உரிமைமயிற்	128
இ		இன்னணங்கொ	137	உருகியுளங்	76
இசன்றிரு	137	இன்னணந்தே	94	உருகுதங்கொழு	83
இங்கிவர்	94	இன்னணமண	96	உருவவொன்	195
இடரோதவிா	106	இன்னணமா	161	உருவிலாநெ	58
இக்கண்ணய்த	74	இன்னதவிந்	158	உருவினமை	7
இணாயிற்	166	இன்னதனுகி	12	உருவுகண்டு	101
இத்தகை	33	இன்னதனவை	184	உருவெளி	85
இதிரசேன	168	இன்னபேரணி	142	உபாசெய்	187
இக்கர்	155	இன்னபொன்	24	உரையது	116
இமிச்சுடி	107	இன்னரிழ்	148	உலகமெலாம்	47
இருங்கடற்றா	150	இன்னரிச்சில	126	உலகசொருமு	102
இருங்கடற்றா	108	இன்னவாய்ம	130	உலனூறு	42
		இன்னவாறுமக	72		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
உளங்கனித்தா	5	என்றின்மா	40	ஒழுதுதீம்	5
உளங்கனித்து	122	என்றகண்க	191	ஒடிசொளி	30
உளத்தன	50	என்மகூறலு	191	ஒளிகிளர்	137
உள்ளங்கொ	155	என்மகூறிது	59	ஒளிமுகமி	80
-	11	என்மகூறிய	189	ஒளிர்பொன்	41
உன்னுமை	80	என்மமற்	81	ஒள்ளதற்கண்	131
ஊ		என்முனி	76	ஒற்றேகி	197
ஊர்சுணாந்து	120	என்றுவெத்து	106	ஒற்றர்கூற	141
ஊழியாந்து	49	என்னமற்றி	125	ஒற்றையாழிய	7
ஊமசெய்	174	என்னருத்தவ	81	ஒற்றையாழிபான்	60
ஊன்பயில்	131	என்னலும்	169	ஒன்னலர்	11
எ		என்னவா	50		
எண்டிசைத்	171	என்னவேல்	82	ஒகையோ	133
எண்ணலை	164	என்னுவருகி	179	ஒங்குயர்	104
எண்ணியது	177	என்னும்விள்	82	ஒளிக்கணு	188
எண்ணியெண்	72	என்னுளத்தி	42	ஒளிகிலிருவரு	175
எண்ணிவல்	167	என்னுளத்தெ	89	ஒளியத்துறை	13
எதுர்முசுமா	85	ஏ		ஒலிபரெழுதரு	162
எப்பொருளா	82	ஏகாவிசு	42	ஒலிபரெழுதவொ	114
எம்மிதை	80	ஏதமில்குண	88	க	
எய்தியதுவி	96	ஏத்தலேகி	184	கங்குலெய்	08
எய்தியமகளிர்	88	ஏத்தலோ	21	கங்கையென்	
எரிகதிர்	110	ஏத்தினமுலை	125	கஞ்சராண்	122
எழிநிசுழ்	108	ஏத்தினவன	162	கடல்குழ்	50
எழுமகன்	178	ஏழுமமன்ன	119	கடல்பங்	6
எள்ளுசுகுதினை	165	ஏர்குடியிரு	103	கடிமமழ்	93
எள்ளுவேனை	156	ஏத்தல்வரை	115	கடிமலர்க்	94
எறித்திரை	148	ஏற்றரிமுரசு	104	கடிமலர்ப்ப	114
எனவிவை	20	ஏனையுள்ளன	143	கடிமனையிட	153
எனகுபுறநீ	49	ஐ		கட்புலனை	13
என்றலுங்	129	ஐங்கணைக்கி	91	கட்புலன்	37
என்றலுத்திரு	169	ஐத்தருநீழல்	80	கணயகுறை	85
என்றலுமமரர்	152	ஐத்தருநீழல்	94	கணங்கொண்	8
என்றலுமலரி	120	ஐயநீபாதிதற்	165	கணைவேணி	105
என்றலுமுது	167	ஐயமுதேனன	48	கண்கவர்	29
என்றவர்கொ	95	ஐயரிக்கண்	58	கண்டவர்	128
என்றவருரை	168	ஐயரிசிதறு	107	கண்டுகண்டு	114
என்றார்வ	105	ஐயரிபாத்து	100	கண்ணகன்ஞா	149
என்றியல	126	ஐயன்கமல	179	கண்ணகன்புவி	176
என்றிவன்புக	86	ஓ		கண்ணகன்மணி	84
என்றிவன்மொ	95	ஒருத்தியா	87	கண்ணகன்ற	6

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
கண்ணுங்கை	38	களிமகிழ்	116	கு	
கதழெரிக்க	183	களிமயில்	174	குடங்கையனை	52
கதிர்செய்	62	களிமாமயி	41	குடங்கையி	123
மதிர்மணி	151	களைசடிந்	29	குடவளைக்	6
கதிர்மதி	108	களைகணதாதி	165	குடவளையினங்	28
கத்திகைக்கரு	146	களவழி	85	குடவளையினமணி	22
கந்தடுகிப்புரி	48	களளருமலர்	143	குடைந்துவன்	91
கந்தடுதறு	131	களளுண	165	குதலமொழியீ	67
கந்தவார்	186	களருயர்க்கு	183	குழிமிழைச	30
கமலமிது	143	களருயிர்த்த	156	குயின்மென்	44
கருணைசெய்	183	களருயிர்த்து	103	குவலிழ்த்த	58
கருணையங்க	113	கறுவொசி	4	குருதிசொப்புளி	132
கருணையினெய்	139	கற்பினழ	180	குருமணிமேக	82
கருத்தினூ	61	கற்றையங்	167	குரிமணியிமை	22
கருத்தட-தன்	175	கனைசெழுஞ்	183	குருமணி-குடை	100
கருத்தட-னய	87	கன்றுகுனி	65	குருமணி-கோடு	114
கருத்தாரை	44	கன்னல்கழு	76	குருமணிவலய	146
கருப்புயன்	34	கன்னிமனஞ்	48	குரும்பைமென்	4
கருவிமாமழை	2	கர		குவட்டிளமுலை	123
கலத்தொதி	118	காசலாமுலை	159	குழவிவெண்	110
கலவியின்	147	காட்டினன்	137	குழியியபறவை	147
கலிகெழுமுரசு	150	காண்டலு	34	குழைமு-க்கு	120
கலைக்கடல்	166	காதலங்கட	36	குழைமு-த்து	163
கலைசிலா	93	காதல்கூர்ந்து	182	குழையெழிர்	90
கலைவலானை	113	காதலவோடி	121	குளிர்த்துஞ்	19
கலைவலானை	154	காந்தெரி	99	குளிர்ப்பளிக்கு	10
கலைவளர்	125	காமுறுமொரு	84	குறிப்பறிந்தீத	80
கல்லதர்த்த	175	காம்புறழ்	124	குறாவில்	63
கல்வியினக	24	காயெரிமணி	157	குனிசிலை	20
கல்வியின்	14	காரிகை	97	குன்றிடைப்	156
கழலாவளை	106	காரங்கும்	51		
கழிபெருங்	92	கார்த்திரண்	131	கூத்தன்மா	190
கழிமடநாண	145	காலமென்	60	கூறுமங்கை	59
கழைசுளிகளி	99	காவிலன்	159	கூற்றமென்ன	71
கழைசுளி-களில்	79	கானமரலு	88	கூற்றினுவை	111
கழைசுளி-களிறு	166	கானமர்	94	கூற்றுறழ்கு	108
கழையெனத்	123	கான்பதி	132	கூற்றுறழ்த	145
களத்திடை	134	கான்பயின்	151	கூற்றெனக்கன	129
களிகளள்	63	கான்றருயி	178	கூற்றெனக்கொ	101
களிக்கயல்	146	கி		கூற்றெனவுறி	131
களிசெய்காம	63	கிளிபொரு	147		
களிச்சரும்	162				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கூற்றொடுங்	132	கோடுந்திய	40	சீலநத்தரும	165
கூனிருப்பி	4	கோட்புலி	137	சீற்றமிகுங்	138
கூன்பயில்	103	கோணைக்க	42	கூ	
கூன்பிறை	133	கோதினான்	144	கூடரும்வட	67
(கூ)		கோதைமார்	159	கூடரும்வெண்	73
கேட்டவளவி	180	கோத்தமேகலை	158	கூடாநான்	66
கேட்டவாகுவ	188	கோலநான்	159	கூடர்செய்	184
கூளர்	34	கோவடுகு	163	கூடர்விடு	151
கூக		கோறல்செய்தா	24	கூணங்குபூத்து	50
கூகப்படு	23	கோற்றொடிசெ	169	கூணங்குபூத்தொ	32
கூகம்மாறு	49	கோற்றொடிநளன்	90	கூண்ணமென்	160
கூகோ		கூள.		கூருதிதூற்	189
கூகாங்கவிழுரு	115	கூளவைக்க	41	கூரும்பியிர்	134
கூகாங்கிற	69	கூ		கூலவுற்	38
கூகாங்குண்	190	கூகார்தொட்ட	60	கூழிகொள்	17
கூகாங்குவாய்	193	கூகலமன்னு	72	கூழித்தகூடல்	57
கூகாங்குவிம்மு	56	கூகந்தறு	9	கூற்றநலகூர	145
கூகாங்குவி.ரி	68	கூகா		கூ	
கூகாடிகளுங்	151	கூகாதலொழி	181	கூழிருஞ்சடை	128
கூகாடியன்	6	கூகாட்	151	கூழ்கூடர்	132
கூகாடுங்குணில்	129	கூகாத்தழங்கி	11	கூழ்வளியு	23
கூகாட்புற	16	கூகாத்தழ-முலை	141	கூழ்வினைப்	166
கூகாத்தார்	104	கூகாத்தழ-ப்பு	143	கூசே	
கூகாய்துணர்	110	கூகாத்தமென்முலை	192	கூசஞ்சுடர்	183
கூகாய்புளை-ப்பா	129	கூகாமரையிரட்டி	167	கூசெப்புடேர்	56
கூகாய்புளை-மா	95	கூகீ		கூசெம்மையிற்	154
கூகாய்புளைப்பரி	17	கூகிராரிகெடு	124	கூசெயிரறு	176
கூகாய்புளைப்புர	135	கூகிலதியர்	170	கூசெயிர்ப்பின்	57
கூகாய்புளைலய	78	கூகிலைகுழைத்	130	கூசெய்தொழில்	35
கூகாலசத்தங்	132	கூகிலைபொரு	138	கூசெய்ப்பட்	39
கூகால்சின	165	கூகிலையுயிர்	136	கூசெய்யகண்	84
கூகால்லும்வே	53	கூகில்லரிச்	108	கூசெய்யகமல	65
கூகால்லுலை-யிங்	124	கூகில்லரிநெடு	17	கூசெய்யதா	195
கூகால்லுலை-ரகோ	6	கூகில்லியத்த-ருத்தி	135	கூசெய்யவெங்	61
கூகாள்ளைகோ	133	கூகில்லியத்த-ர்வரு	192	கூசெய்யறு	31
கூகாள்ளைவ-மி	122	கூகிறையளி	15	கூசெருக்கள	24
கூகாள்ளைவ-ன	187	கூகிறையொளிர்	24	கூசெருவினமா	63
கூகாண்செய்	72	கூகிறைவண்டு	43	கூசெல்லும்வெங்	173
கூகாண்ணவில்	131	கூகிற்பதூல்	99	கூசெழுங்கடை	130
கூகாண்னுன	172	கூகிறிடை	161	கூசெழுமணி	88
கூகோ		கூகீ		கூசெறித்தவாழ்	62
கூகோங்கிள		கூகையொருத்தி	69	கூசென்னிதாழ்	143

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தோ		சிறங்கிளர்வயிரத்	16	பண்ணமை-ப்பா	98
தோட்டலர்	102	சிறங்கிளர்வயிரப்	135	பண்ணமை-மா	149
தோட்டுமென்	61	சின்சீருருவு	52	பண்ணமைகூந்த	83
தோளாமணி	44	சின்றமன்	195	பண்ணமைதி	144
தோற்றதன்	161			பண்ணமைந்த	59
		நீ		பண்ணமையி	120
ந		நீங்கரிய	9	பண்ணைவாய்	3
நகைநிலா	162	நீங்கருங்கவச	130	பதுமமலர்	68
நகைமதி	125	நீடியதுயில்	178	பத்திமாடமணி	10
நஞ்சினிற்	165	நீடுமாவண	10	பத்தொடி	117
நஞ்சுமிழ்	21	நீனிறத்த	104	பரிதிவடிவார்	137
நண்ணருங்	177	நீனிறமுதி	29	பருதிவானவள்	197
நண்ணூர்	105			பருத்துங்	51
நமதுசெங்	156	நு		பளிக்கறை	9
நலனுறு		நுழைநொசி	122	பளிக்குமே	8
நவ்வீநொக்கி	164	நெ		பளிங்கிற்று	45
நவ்வீநொக்கிய	197	நெஞ்சமெலி	179	பறவைகள்	173
நளிர்தி	103	நெடிபடுகா	168	பற்றியகாமத்	94
நள்ளிருட்கு	63	நெய்த்தோரின	180	பணிமைக்கட	104
நள்ளிருட்போ	178			பன்மணிவர	157
நறைகொப்பு	70	நே		பன்மலர்களு	175
நன்சமைந்த	64	நேமிசூழ்த்த	142	பன்னகஞ்	16
நன்னலங்	122	நேரலார்	179		
		நை		பா	
நாகிளவரி	19	நையுதுண்	59	பாகடுவெங்	135
நாட்டழன்று	189	நையுமென்	71	பாசிலையிடை	19
நாணமீதூர	93	நோ		பாசிழைபரந்த	90
நாமவேல்	88	நொறில்பரித்	133	பாட்டளி	112
நாவிமென்முழ	72	நொறில்வயப்	196	பாட்டுவரி	46
நாளானம்மணம்	189			பாணிகர்	87
நான்விழ	161	ப		பாந்தண்டேற்	79
நி		பகட்டினமுலை	123	பாத்தளேத்திய	142
நிடதர்கோ	194	பகைக்கடல்	145	பாம்பினைப்	145
நிரைத்தண்	67	பசியகெட்	20	பாயிருட்பிழ	144
நிலவுபொழி	2	படவரவல்குலார்	160	பாயிருண்	118
நிலவுவெண்கதிர்	10	படவரவல்குற்	92	பாரினின்றவ	156
நிலவுவெண்கவி	159	படைப்புழி	32	பாவலரிழை	173
நிலவுவெண்மு	5	பட்டகாரிருட்	61	பாளையம்	13
நிழலுமிழ்த்து	163	பணத்தாழரவு	66	பாற்றிறை	125
நிழலுமிழ்வயி	163	பணத்தாழல்கு	67	பாற்றினங்	135
நிழலொடி	109	பணிதலைக்	197	பு	
நிழல்குளி	154	பணிமுடி	113	பிதிர்ந்தபசும்	180

பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்.
பிரிவேனு	25	பெருந்துய	149	போ	
பிள்ளைமாமதி	104	பெறலரும்	83	போதரிநெடு	126
பிள்ளைமாதே	123	பே		போதருநெறி	36
பிறைவடங்	26	பே		போத்தவன்	120
பின்னர்மன்ன	184	பேதைநீர்மை	45	போயதூது	196
பு		பை		போயிறுமரு	144
புதுமணத்த	7	பைந்தருநீழல்	91	போர்க்களிற	90
புதைத்தாரி	60	பைம்மலைத்	134	போர்க்கொழி	79
புதையிருள்	151	போ		போர்வேனைன்	44
புயங்கனென்	142	ம			
புரிமுழல்	116	பொங்குழல்	180	மக்கள்வாண்	183
புரிவடஞ்சும	121	பொங்குசெந்	143	மங்குலாடு	71
புருவவிற்கோலி	146	பொய்ம்மை	46	மங்கையர்செறி	100
புலத்தலு	137	பொய்யுறு	171	மங்கையர்சிறை	93
புலவிரீக்கி	10	பொரியரை	5	மடலவிழ்	91
புலவியிற்றுயி	116	பொருசுமத்து	134	மடவாறுரு	86
புலவுத்திரை	70	பொருசுமர்	131	மடவாறன்னை	109
புலவுநாறும்	52	பொருசிலை	11	மடவாறன்னை	170
புலவுநாறுவெ	62	பொருதிரை	149	மடைவாய்த்	53
புல்லலுமகிழ்	136	பொருத்திய	83	மட்டுவிரியு	65
புல்லுவிட்	25	பொருத்துறு	10	மணங்கமழ்	19
புள்ளினத்தட	59	பொருவருங்	152	மணிமுடி	91
புள்ளினமிரிய	22	பொருவருவன	68	மணிபெழு	14
புறாருமாவ	70	பொருவிலாழி	60	மண்களித்தது	195
புனிற்றினம்	141	பொவன்சிறை	35	மண்டமர்-வேன	87
புனைதுகில்	175	பொழிந்திர்-செய்	148	மண்டமர்-வேன்	79
புனைமென்	63	பொழிகதிர்-யிற்	149	மண்ணகவரை	99
புனைமேகலை	33	பொறிசெறித்த	53	மண்ணளவ	113
பு		பொறியின்	38	மண்ணிடைத்	132
பூசுமடல்	78	பொறிவழி	16	மண்ணிய	170
பூங்கரும்பு	5	பொற்பினுக்	168	மண்ணினிற்	89
பூங்கனையுழை	33	பொற்புடந்தேர்	79	மண்ணுலகின்	77
பூங்கனையுக்குமா	18	பொன்னகர்த்	75	மதர்நெடுங்க	77
பூசல்வண்டார்	156	பொன்னகர்	101	மதுப்பிலிற்று	53
பூசார்த்	58	பொன்னஞ்சி	54	மயிர்வாய்	43
பூனுலாக்கிட	126	பொன்னடி	86	மருங்கினெரு	75
பூதுகள்	85	பொன்னம்பா	181	மருவுபாகனை	192
பூமலர்ச்செழு	142	பொன்னவிர்	109	மருவுபுரி	47
பூமல்தடங்க	4	பொன்னிதழ்	18	மருவுயிர்க்கு	75
பே		பொன்னிறத்	26	மலயமாதவ	10
பெய்தொடி	147	பொன்னினிற்	28	மலயவெற்பு	53
பெருசய	24	பொன்னே	52	மலர்ந்தசெந்	87

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மலர்பயில்	84	மாசுபூத்தொளி	186	முருத்துறழி	112
மலர்ப்பசுந்	173	மாதர்மென்மு	4	முல்லையங்	4
பலர்மேலயன்	40	மாதர்மென்னோ	126	முழவுறழ்	133
மல்லுதிணி	170	மாதுகண்	96	முழையுறை	164
மல்லவந்தோளி	148	மாதுகேட்டி	186	முழைவாய்	68
மல்லவம்பழ	154	மாதுபால்,	92	முளரியால்	172
மல்லவம்பு	28	மாத்தளிர்	32	முள்ளரை	64
மழுகளிறனைய	163	மாயிருஞாலத்தா	93	முற்றிழை	82
மங்குளிறன்ன	138	மாயிருஞாலத்து	79	முன்னவான	105
மழிலைத்தீஞ்	68	மாயிருஞாலத்	89	முன்னுருமேவி	133
மழிலைமென்	194	மாயிருஞாலமும்	176	முன்னைநல்	194
மழிலையுங்	151	மாப்புரி	31		
மழைக்கண்	7	மாழைமென்	125	மு	
மழைத்தடங்	194	மானரீரண	15	முதெயிற்புற	196
மழைமதக்களி	196			மே	
மழைமதர்க்கண்	57	மீ			
மழைமதர்நெடு	96	மிகைப்படு	170	மெலியுதுண்	163
மழையுறழ்	148	மிக்கவெஞ்சும	169		
மறங்கிளரு	47	மிடல்கெழு	139	மே	
மறுலிகத்த	194	மிடைத்திரு	21	மேயவஞ்சை	193
	154	மின்னிடை	87	மேவருஞ்சுதினி	172
மறைநெறி	154	மின்னிலங்கு	13	மேனிவங்	8
மற்றிவை	150	மீ		மை	
மற்றுமோருயி	175	மீண்டதன்ன	55	மைத்தடங்க	73
மணங்கசுர்	84	மீதுலாய	37	மைத்தோடு	107
மணமுறுமோர்	46			மைம்மறத்த	56
மன்பெருங்	133	மு		மயகூத்த	153
மன்றற்குழ	70	முகிழ்மென்	39	மையரிக்கண்	57
மன்றனாறு	71	முகிறவழ்	109	மையவாங்	103
மன்றன்மலர்	138	முடங்குவின்	78	மையன்மத	51
மன்னவந்	164	முத்தவெண்	190	மையுண்கண்	60
மன்னவர்தரு	129	முயக்கறை	121		
மன்னவனியை	163	முரிதிரை	134	மோ	
மன்னமனினை	120	முருகவிற்குழ	86	மொழிதல்	193
மன்னவனோரு	171	முருகவிற்குசெ	33		
மன்னவனையிப்	179	முருகன்	52	மோ	
மன்னுமாநகர்	37	முருகுண்டிவ	42	மோட்டிளங்	111
மா		முருகுயிர்த்தளி	176	மோட்டிளமுலை	132
மாங்குயிலனை	100	முருகுயிர்த்தவொ	8	மோட்டிளமுலை	125
மாங்குயி-தலைச்	115	முருகுவாய்மடு	144		
மாங்குயி-தலைப்	96	முருக்கித	94	மௌ	
மாங்குயிற்கூல்	159	முருத்திள	35	மௌவலத்தெரி	91

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
யா		வளமலி	11	விண்டமென்	192
யாணர்மேய	11	வளைகட	170	விண்டோடர்	157
யாவுளே	93	வளைத்தடக்கை	58	விண்ணகத்த	110
வ		வள்ளவாய்ச்	3	விண்ணகத்து	76
வசைபடுமன்	171	வன்னவாய்த்	23	விண்ணப்புவி	41
வஞ்சமொன்	118	வள்ளகாய்ம	7	விண்ணவானை	153
வஞ்சநெஞ்சி	181	வள்ளற்றூர	13	விண்ணவரின்	139
வஞ்சிதுண்	159	வள்ளுறை	119	விண்ணவர்	90
வடபுலத்தி	195	வள்ளைவார்	30	விண்ணின்	40
வடவானல்	66	வணப்பினில்	11	விண்ணோர்	105
வடிகொள்	7	வனைமலர்க்குழங்	122	விண்படுமின்	177
வடிமலர்	126	வனைமலர்க்குழன்	137	விண்புகு	19
வடியுண்கணி	39	வா		விம்மிமின்	168
வடிவமை	90	வாங்குவிற்கை	159	விருவுகரிய	65
வடுக்கண்	69	வாங்குவிற்தட	116	விரிகடலமிழ்த	168
வடுநெடுங்-கொ	115	வாசனைகமழு	144	விரிகதிரொறி-மதி	78
வடுநெடுங்-யீற்கு	123	வாட்டடங்கண்	67	விரிகதிரொறிக்கும்	115
வடுவகிரைய	96	வாட்டடங்கரு	145	விரிகதிப்பாப்பி	103
வடுவகிர்கெ-கண	124	வாட்டிதல்சேர்	49	விரிகதிப்பரிதி	128
வடுவகிர்கெ-கண	124	வாட்டிதல்வே	164	விரிகதிர்மௌவி	102
வடுவகிர்கெ-கண	160	வாட்டிதல்வே	164	விரிதெண்டி	65
வணங்கிடை	117	வாட்டிதன்-கமல	167	விரித்தென்க	91
வணங்கிதுண்	149	வாட்டிதன்-வனி	85	விரித்தென்க	67
வண்டார்வ	42	வாணிளாமணி	11	விரித்தென்க	72
வண்டுழாய	112	வாணிளாமணி	160	விரித்தென்க	193
வண்ணமுலை	9	வாணிளாமணி	161	விரித்தென்க	177
வண்ணமே-யாய்	120	வாணிளாமணி	163	விரித்தென்க	117
வண்ணமே-யார்	142	வாணிளாமணி	163	விரித்தென்க	18
வந்தமடமான்	181	வாணிளாமணி	173	விரித்தென்க	93
வந்தவெங்கொ	153	வாணிளாமணி	9	விரித்தென்க	161
வயவோரிரு	132	வாணிளாமணி	136	விரித்தென்க	160
வயிரவாட்	197	வாணிளாமணி	175	விரித்தென்க	101
வயிரவாட்	17	வாணிளாமணி	179	விரித்தென்க	92
வரிச்சிறை	22	வாணிளாமணி	75	விரித்தென்க	109
வரிபுலையோடு	145	வாணிளாமணி	156	விரித்தென்க	102
வரிவளைக்குலக்	8	வாணிளாமணி	173	விரித்தென்க	44
வரிவளைக்குலமு	118	வி		விரித்தென்க	48
வருகலிபுத்தூ	164	விஞ்சையர்	75	விரித்தென்க	3
வருத்தமுன்	27	விடுத்தவாம்பரி	190	விரித்தென்க	9
வருத்திமுன்	172	விட்புலத்த	164	விரித்தென்க	3
வழங்கியுதர்	82	விட்புலத்தனி	83	விரித்தென்க	20
வழித்துதெள்	38	விட்டதூது	196	விரித்தென்க	45

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
விழைவுறு	23	வெண்ணகைத்	36	வேண்டல்	45
விழைவெனும்	84	வெண்ணிறத்	35	வேந்தனவ்	185
விளங்கிழை	85	வெண்மதிக்கதிர்	22	வேயினைப்பழி	95
விளரிச்சுரு	68	வெண்மதிக்கதிர்	108	வேயைவென்ற	57
விளைசமர்	130	வெண்மதிக்கதிர்	18	வேரியந்தொ	111
விள்ளருமத	174	வெதிர்பு-வேல்	124	வேலெனப்	123
வி		வெதிர்பு வேனெ	91	வேலெனமிளிர்	113
விமன்புதல்வி	181	வெத்திறற்	96	வேலேசுழ்	74
விழுமெற்	25	வெத்தியத	70	வேழவெண்	3
வே		வெயில்வீரி	81	வேளாண்மை	106
வெகுளலை	129	வெய்யவரவின்	180	வேற்றரசர்	50
வெங்கதிர்க்க	32	வெவ்வராவீனை	62	வேற்றுருக்	117
வெங்கதிர்ச்	10	வெள்ளத்தா	197	வேனிலாணு	116
வெங்கதிர்நெ	21	வெள்ளி-கிரியில்	109	வேனிலங்கனை	143
வெங்கதிர்நெ	100	வெள்ளி-கிரியின்	99	வேனில்வேள்	30
வெங்கலி	12	வெற்பினசெழில்	85	வை	
		வே		வையகமொரு	95
		வேட்கை	47	வையமேழு	71

டைதம் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

பைததச் செய்யுட்களின் யாப்பிலக்கணம்.

பெயர்.

செய்யுள்.

இலக்கணம்.

ஆசிரியவிலுத்தம். | 1

பெரும்பாலு முதற்சீரும் நான்காஞ்
சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றை நா
ன்கு மாச்சீர்களுமாகிய வடிகளால்
வந்த ஆசிரியவிலுத்தம்.

பெரும்பாலு மீற்றுச்சீர்க ளிரண்டு
மாச்சீர்களு மற்றைநான்குங் காய்ச்
சீர்களுமாகிய வடிகளால்வந்த ஆசிரியவிலுத்தம்.

50 | 108 பெரும்பாலு மூன்றாஞ்சீரும் ஆறாஞ்
சீரும் காய்ச்சீர்களுங், மற்றை நா
ன்குச்சீர்களு மாச்சீர்களுமாகி வரு
கிற அறுசீர்க்கழிநெடிலடி நான்கு
கொண்ட ஆசிரியவிலுத்தம்.

26 பெரும்பாலு முதற்சீரு மூன்றாஞ்சீரு
மைந்தாஞ்சீரு மாறாஞ்சீரும் விளச்
சீர்களும், மற்றவை மூன்றும் மாச்
சீர்களாகி வருகிற எழுசீர்க்கழி
நெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரிய
விலுத்தம்.

56 பெரும்பாலும் ஈற்றுச்சீர் விளச்சீரும்,
விளச்சீர்கள் மாச்சீர்களுமாகி வரு
கிற எழுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்கு
கொண்ட ஆசிரியவிலுத்தம்.

கலித்துறை.

42 64 பெரும்பாலும் இடையிலொரு புளி
மாங்கனிச் சீரும் ஏனைய நான்கு
மாச்சீர்களுமாகி வருகிற நெடிலடி
நான்குகொண்ட கலித்துறை.

பெயர்,	செய்யுள்.	புலக்கணம்.
கலிநிலைத்துறை. 192	1	பெரும்பாலு முதற்சீரு மீற்றுச்சீரு மாச்சீர்களு மற்றை மூன்றும் விளச் சீர்களுமாகிய வடிகளால் வந்த
கலிவிருத்தம்.	18	பெரும்பாலும் கடைச்சீர் மாச்சீரும், மற்றை மூன்று சீர்களும் விளவசா ய்ச்சீர்களு ராகி வருகிற அளவடிக ணங்குகொண்ட கலிவிருத்தம்.
	38	பெரும்பாலு மூன்றாஞ்சீர் மாச்சீரும், மற்றைமூன்றும் விளச்சீர்களு ராகி வருகிற அளவடிகள் நான்குகொண் ட கலிவிருத்தம்.
	38	45 பெரும்பாலு முதற்சீர் புளிமாச்சீரோ னுத் தேமாச்சீரோனும் பெற்பா, மற்ற றை மூன்றும் புளிமாச்சீர்களாகி வருகிற அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தம்.
சோகச்சகக் கலிப்பா.	45	84 பெரும்பாலும் காய்ச்சீர் நான்குபெற் றுக் கலித்தளமிக்கு வருகிற அள வடி நான்குகொண்ட தமவுகொச் சகக்கலிப்பா.

இவைபோல் மற்றும் வருவனவற்றிற்குப் கோள்க.

நடைதம் செய்யுட்களின்
யாப்பிலக்கணம் முற்றிற்று.

**THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MADRAS-4**